7464/38-ई
9/1949-4/1948
7464/38-ई
138334 : 27/08/2013
109.18/1 - 696
02-106-01-07-04

1-71 ग्रेजुएशन

LAD

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרבי שמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

19 ספט' 1979
מעריב

ימית – הלהיט של הישראלי המטייל

היוקר בבתי־המלון אינו מרתיע ישראלים לבלות את החגים מחוץ לבית □ במלון 5 כוכבים ב־ לזוג לחצי פנסיון — 2,550 ל״י ליום □ בטבריה מציעים פנסיון מלא ליחיד ב־800 ל״י ליום במלון כל הסיורים לסיני תפוסים □ בפארק הלאומי של אשק לון נותרו מקומות לאוהלים

רכבות ישראליים יצאו גם השנה לבלות בבתי מלון ברחבי הארץ בחגים. צפו־יה יציאה מונבית לעיר אילת ואילו בבתי המלון בצפון הארץ חוזים תפוסה לא מלאה.

תצי האי סיני מבוקש במיו־חד לסיורים מ„אנד תיור" נמ־סר כי כל המקומות בסיורים לסיני ולסנטה קתרינה תפו־סים. פקידת ההזמנות ב„אנד סיור" המליצה כי נצא לסיור בכלי רכבנו הפרטיים „כפי שעשרות ישראלים יעשו".

בבתי המלון באילת נותרו חדרים בודדים לקראת ראש השנה, למרות המחירים המאמירים בבתי המלון. במ־לונות היקרים תפוסת החדרים גדולה יותר מאשר בזולים יו־תר. במלון „לרום" באילת (5 כוכבים) ישלם זוג נופשים ע־בור חצי פנסיון (לינה ושתי ארוחות) 2,550 ל״י ליום (כל המחירים המופיעים בכתבה כוללים מע״מ). לילד המתגו־רר עם הוריו בחדר, יש להו־סיף 567 ל״י ליום. המחיר ל־פנסיון מלא 3,400 ל״י.

מלון „קיסר" (4 כוכבים) גובה עבור חצי פנסיון לזוג 2,005 ל״י ליום ועבור פנסיון מלא 2,610 ל״י. מלון זה הוא בין הבודדים שנותרו בו מס־פר חדרים לראש השנה.

מלון „בקעת הירח" (שלו־שה כוכבים) גובה עבור חצי פנסיון 1,608 ל״י ליום. פנסיון מלא יעלה לזוג 2,068 ל״י. ילדים בחדר הוריהם זוכים ל־הנחה של 15 אחוז מהמחיר הרגיל.

□ ב־5 אחוזים יותר

חברת „ארקיע" שמציעה ב־משך כל השנה חבילות תיור לזוגות בירח דבש ולנופשים אחרים מייקרת את חבילות התיור לקראת החגים ב־5 א־חוזים. כך למשל ישלם זוג נופשים עבור שלוש לילות ב־מלון 4 כוכבים 8,480 ל״י. ה־מחיר כולל לינה וארוחת בו־קר, טיסה הלוך ושוב וכן מ־כונית שכורה צמודה ללא הג־בלת ק״מ.

גם בתקופת החגים ממשיכה „ארקיע" במבצע חצי המחיר הרגיל על בסיס של מקום פנוי.

בבתי המלון בטבריה, יש עליה במספר התיירים מחו״ל לעומת מתיירות הפנים. זאת לעומת העיר אילת בה בולטת התפוסה של קרוב ל־90 אחו־זים של ישראלים בתקופת ה־חגים.

כמו בשנה שעברה כן גם השנה ניכרת ירידה במספר ההזמנות לחדרים לקראת ראש השנה בעיר טבריה. עם זאת מצפים אנשי מלונאות בטבר־יה להשיג „תפוסה מלאה" של החדרים בחג, כאשר יגיעו ט־יילים לאיזור שלא הזמינו ח־דרים מראש.

שני מלונות הפאר של טב־ריה „פלאזה" ו„גלי כנרת" (חמישה כוכבים) יהיו מלאים בחג אולם מלונות בעלי סיווג נמוך יותר עדיין מצפים ל־ישראלי שטרם הזמין חדרים.

מנהל מלון „פלאזה" טבריה, ברנרד כהן, מסר כי מלונו ערוך מבצע מיוחד לקראת ה־חג לקלוט הורים עם ילדים. במלון הוקצה חדר ילדים מיו־חד וגננת מוסמכת תעמוד ב־משך היום לרשות הילדים. כמו כן הוכן מלאי גדול של סרטים לילדים, אשר יוקרנו במשך היום ובערבים.

מלון „פלאזה" החליט גם על מתן שירותים נוספים ל־נופשי ראש השנה, כמו שיט בכינרת (בתשלום נוסף) וכן „ערב גבינות ויין" לאורחי ה־מלון.

יום אירוח במלון „פלאזה" או ב„גלי כינרת" עולה לזוג נופשים ישראלי עם ילד 1,550 ל״י (ללילה וארוחת בוקר).

במלונות של ארבעה כוכבים (גינתון, גולן, גני חמת והרש־מן), דורשים עבור פנסיון מלא ליחיד כ־900 ל״י. מלון „חן" (שלושה כוכבים) גובה כ־800 ל״י לאדם עבור פנסיון מלא. במלונות אחרים בעלי סיווג זהה המחירים דומים.

ל„משיילים הצנועים" מציעה העיר טבריה מלונות שני כו־כבים שם המחירים זולים מ־500—600 לירות.

בתי הארחה בגליל מעריכים כי עד ראש השנה תהיה הת־פוסה כמעט מלאה. ב„בית ה־ארחה ב„נוף גינוסר", מציעים לאורחים חצי פנסיון (שתי א־רוחות) במחיר 1,800 ל״י ל־יום ו־2,300 ל״י עבור פנסיון מלא.

□ „הפלישה הגדולה"

„הלהיט" לנופש הישראלי בחגים הוא איזור ימית. „יש האומרים כי האיזור הוא חלום ולכן באים, אחרים רוצים לר־אות את „איזור המריבה" לפני התזרתו", אומר סוכן תיירות תל־אביבי.

העיר ימית התאימה עצמה בחודשים האחרונים לקליטת נופשים רבים הצפויים בחגים. מוטל, שהוא המצאה מקומית מעניינת, כפר נופש ישראלי „הדקליה" ותופס יפים מוצ־עים לנופשים הישראלים ש־יגיעו למקום. בימית יש בריי־כת שחיה זכן מספר מסעדות במרכז, אשר הכינו עצמם ל־„פלישה הגדולה" של הישר־אלים. גם המסעדה שנפתחה לא מכבר בצומת שייח זוויד (הנמצאת בבעלות של תושב דיקלה ולבדווי משייח זוויד) מהווה אטרקציה.

„מוטל ימית" קיבל הזמנות מעל ומעבר לתפוסה הרגילה שלו. מנהל המוטל, יהודה רז־בינזון וסגנו מוטי גלעדי אומ־רים, כי בראש השנה תהיה התפוסה מלאה בכל 50 חקו־סג'ים העומדים לרשות הנופ־שים. המחיר במוטל הוא 250 לירות לנפש (ללא ארוחות אותן אפשר להכין במטבחון שבכל קוטג' או לאכול במס־עדות שבעיר). רוב המזמינים מקומות לראש השנה ולחג ה־סוכות הם ישראלים.

בכפר הנופש „הדיקליה", דרומית לימית, מוצע לאור־חים אירוח בבונגלוס על שפת הים. במקום מסעדה כפרית וכן משטחי דשא גדולים בין עצי דקלים. הכפר „מכר" ח־בילות נופש ל־3 ימים במחיר 500 ל״י לזוג בבונגלו עם פנ־סיון מלא ואירוח הכולל ארו־חות מלאות במשך היום. הת־פוסה בכפר, עדיין אינה מל־אה. אולם מנהלי המקום סבו־רים כי עד עתה תהיה התפו־סה מלאה. ב„דקליה" מקום לכ־200 נופשים.

□ 370 ל״י ליחיד

בית הספר שדה בימית יהיה סגור בראש השנה אך יפעל בתפוסה מלאה בחג ה־סוכות. לקראת חג הסוכות מ־ציע בית־הספר את 25 חדריו במחיר 370 לירות ליחיד בפנ־סיון מלא בתנאי שיגורו לא פחות מ־3 אנשים בחדר. לינה בלבד תעלה לנפש כ־140 לי־רות ללילה.

רוב בתי הארחה מסרו כי ההזמנות לחג ממלאות את כל חדרי המלונות בעיר.

מלון „דגון" הבנוי בסגנון כפרי (מדורג 4 כוכבים) מלא לקראת ראש השנה ומספר מ־צומצם של חדרים נותר לחג הסוכות. דע דורות, מבעלי המלון, מסר כי המחיר הוא 1,880 ל״י לזוג בפנסיון מלא ליום.

מלון „גני שולמית" מציעה כ־108 חדרים לנופשים וכן בריכת שחיה. חוף ים במרחק כמה דקות הליכה. גם ממלון זה נמסר כי התפוסה מלאה לקראת ראש השנה ולסוכות נותרו מספר מצומצם של חדר־רים פנויים. המלון הציע לנו־פשים חבילת נופש במחיר 1,650 ל״י לזוג בפנסיון מלא.

מלון „המלך שאול" (4 כו־כבים) שבו חדרים כפריים לצד חדרי מלון רגילים, גובה כ־940 ל״י ליום מנופש הבא לשלושה ימים לאירוח בפנ־סיון מלא. בעל המלון, דוד אהרוני מסר כי נותרו חדרים בודדים לראש השנה. לקראת חג הסוכות החליט המלון ל־צאת במבצע מיוחד של חבי־לת אירוח ל־5 ימים במחיר 750 ל״י ליום (תאירוח מכונה „אירוח כיד המלך").

□ אין מקום

לבד מבתי המלון של 4 כו־כבים פועלים באשקלון עוד בתי מלון כ„אשקלון" ו„גני שמשון" וגם בהם התפוסה כמעט מלאה לחג.

בבית ההבראה „מרגוע לעו־בד" של קופת חולים התפוסה מלאה לקראת החג ונמסר כי זה שלושה חודשים אין קופת חולים מקבלת הזמנות לראש השנה לפנסיון.

חוחות מבשמים.
ה וגם שימושית.
והרבה תפנוקים.
לחג. מתנה של רב

השיג בעשרות שיק
ק הגוף. ניתן להש
ת, "ג'ונטו" לאשה
ת תכשירי "פאב"

כולן ניחוח מבשם,
בל.... נפלא לתת.

RE

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

מעריב

24 ספט' 1979

לתושבי ימית נמסרו עקרונות לפינוי עסקים

מאת עזרא ינוב

משרד התמ"ת העביר ב־יום ה' בשם הממשלה לוח עקרונות שהממשלה קבעה לפינוי העסקים והתעשיות מימית לערים אחרות בי־שראל. לוח העקרונות נמ־סר לוועד תושבי ימית, בש־ביל העצמאים — פעלי מס־עדי תעשיה. "רבתי מלאתה. באיזור התעשיה של ימית, וכן המוחרים והקבלנים ב־ימית.

פינוי העסקים והתעשיות מימית ייעשה לפי דגם ערד, תוך הוספת שמות ערים כ־אשקלון ואשדוד כדגם להעב־רת עסקים ומפעלי תעשיה מ־ימית.

העקרונות מציעים למפוני ימית להשתמש במיבנים וח־נויות במקומות המוצעים ב־תנאי שכירות כמו התנאים הניתנים להם בימית, במשך 3 שנים לאחר העברת העסקים לאותן הערים.

העקרונות קובעים גם תנאי ההשתכרות במקומות החדשים ותישוב אבדן ההכנסה על בסיס הנטו של ההכנסה לפי דו"ח השומה שכל אחד מב־עלי העסקים בימית הגיש ב־תקופת שהותו בימית. בסיס זה יישמר לזכותו למשך 4 שנים לאחר בואו למקום חדש.

בעלי החנויות יקבלו חנויות דומות על פי הערכת שמאי, לפי דגם ערד. כן מובטחות לבעלי העסקים הוצאות העב־רת ופירוק העסקים בימית.

ועד התושבים יבדוק עק־רונות אלה בימים הקרובים ויביע דעתו לאחר מיון עם בעלי העסקים בימית.

בינתיים נמשך הקיפאון ב־עמדות בין הרשות ועד ה־תושבים בימית לבין השר דוד לוי בדבר קביעת אמות המידה לקביעת זכויותיהם של תוש־בי ימית אם יסוגו משם. יעד־ראל ניר, דובר ועד התושב־ים, אמר כי תושבי ימית הגישו הצעת פשרה לשר לוי על אמות מידה לדיור ומע־נק ביסוס לכל משפחה.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724. טלפון 234252
ירושלים
1979 ספט' 20

THE JERUSALEM POST

LEAVING YAMIT

To the Editor of The Jerusalem Post

Sir, — We should like to take issue with certain statements made in Harry Wall's article, "The price for paradise" (September 7). The implication that we are planning to leave Israel after the evacuation of Yamit is a misrepresentation of our intentions and conflicts sharply with our beliefs.

Our apartment did indeed cost IL180,000 as mentioned in the article. However, we put down IL80,000 in cash and not IL20,000 as reported by Mr. Wall. It is interesting to note that such figures are never given in their true perspective; at the time, apartments in Yamit cost 40 per cent more than in any other development town, and apartments in such central locations as Ra'anana and Kfar Saba could be purchased for the same price.

LEAH AND ADI SMALLER
Yamit.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724. טלפון 234252
ירושלים
1979 ספט' 21

"המשמר"

יישובי ימית מחדשים ההפגנות

תושבי הישובים החקלאיים של חבל ימית, ייצאו הבוקר למאבק מחודש למען השגת תביעותיהם בקשר לתוכניות הפינוי של החבל.

ועד הישובים, שקיים אתמול אחר־הצהרים ישיבת חירום, החליט להטיל על כל ישוב וישוב לשלוח מתנדבים עם טרקטורים כדי לצאת לאיזור כרם שלום וצפונה לו, במגמה להפריע לכל עבודות יישור השטח בפיתחת שלום.

לדברי מתיישבים, מבוצעות השקעות במיליוני לירות, בעוד שכל ההצעות לישוב מחדש של המתיישבים במרכז הארץ, שהועלו בשעתו, אינן עומדות יותר על סדר היום.

נמסר, שקרוב ל־40 טרקטורים יופיעו בשטח כדי להפריע למהלך העבודה.

(ע)

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724. טלפון 234252
ירושלים

24 ספט' 1979

המשמר

שרון איים להתפטר מהטיפול בתושבי ימית

אם ייפגשו עם ראש־הממשלה

מאת ר. גאון, כתב „על המשמר"

שר החקלאות אריק שרון איים שיתפטר מטיפולו בנושא פינוי מתיישבי ימית אם נציגיהם ייפגשו עם ראש הממשלה כפי שתבעו.

נודע לי כי דברים ברוח זו נאמרו לידי שרון ליחיאל קדישאי, ראש הסכתו של רה"מ, אשר ניסה לזמן את הפגישה בעקבות תביעתם של ברי ועד המתיישבים. נמיון נוסף הגיע להסכם כולל בבעייה ייעשה ימים הקרובים על־ידי זימון מנ־ילים של משרדי הממשלה הנוגעים דבר, בהשתתפות עורכי־הדין של מתיישבים. נושא שבו הושגה הת־דמות מסויימת הוא עניין העקרו־ת למתן פיצויים למתיישבים על ובדן ההכנסה בעקבות הפינוי. נר־ה כי בפגישה האמורה ינסו להגיע הסכם כולל, אך הדבר לא נראה ל ופשוט.

בשיחה עם אחד מחברי הוועד מעתי סברה כי מתגבשת דיעה ב־ משלה לגמור עם המתיישבים ב־ ורה אינדיבידואלית, על־ידי תש־ ום כספי, בלא לנסות ליישב את 50 המשפחות בחבל ימית בצורה אורגנת.

20 סיכמו עד עזיבה

20 משפחות מימית סיכמו עם ציגי הממשלה המטפלים בכך על זיבתם את ימית, בלא לחכות לפת־ ון כולל עם כל 550 המשפחות, וב־ א לחכות בימית שנתיים נוספות עד לפינוי. שבע משפחות מתוכן רכשו כבר דירות בודדות באפצעות שיכון עובדים באשקלון, במחיר של 2.1 מיליון ל"י לדירה. 13 משפחות נוספות ירכשו דירות בערים במרכז הארץ.

לפי שעה נכנס המו"מ עם האחרים לקפאון. מנסים לקבוע פגישה נוס־ פת עם שר הבינוי והשיכון דוד לוי, אך קיימת עדיין מחלוקת אם לקיים פגישה זו בירושלים או בימית.

...ים
...אסה
...בתחומה

הנשיא החדש

לאחר התפרצות השמחה הראשונה ...באנגי על הדחתו של הערץ צמא ...דמים בוקאסה, נערכו אתמול ב־...באנגי הפגנות סטודנטים, במחאה על ...שתתפותם של אנשי המשטר הקו־...ם בממשלתו החדשה של דוד דאקו. ...פאריס השמיעו מנהיגי האופוזיציה ...הריאה לפינוי הכוחות הצרפתיים ...הרפובליקה. דוד דאקו לעומת זאת ...בור, כי רק נוכחות צבאית צרפ־...ית מאפשרת את שמירת השקט וה־...טחון במדינה ואינו מתבייש להו־...ות כי שב לשלטון בעזרת פאריס ...בחסותה.

ועדת הכספים של הכנסת, יחול שי־...עור המס של 25 אחוז על הכנסה חודשית מעבודה עד 11,600 ל"י (במקום 8,500 ל"י עתה); שיעור מס של 35 אחוז יחול על הכנסה חודשית בין 11,601 ל־21,300 ל"י (במקום 8,500 עד 15,600 ל"י עד עתה).

השיעור המקסימלי של 60 אחוז יוטל על הכנסה חודשית של מעל 32 אלף ל"י (במקום 24,100 ל"י לחודש כיום).

בית תנובה

אבל על ...

מרדכי

ממייסדי האגודה

במשך 20 שנה עד ...

תנחומינו למשפח...

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

18 ספט' 1979
אמר

תושבי ימית החליטו על התפנות המונית מרצון

החלטה על התפנות המונית מרצון של כל תושבי ימית נתקבלה ביום ה' בערב על ידי תושבי המקום באסיפה כללית סוערת שהתקיימה באולם המתנ"ס המקומי.

דובר ועד התושבים מר ישראל גיר מסר לכתב עתי"ם, שהאסיפה נמשכה כארבע שעות והושמעו בה הצעות קיצוניות. במהלך הדיונים שמעו התושבים דיווחים של חברי הועד המנהלים את המגעים עם משרד הבינוי והשיכון וגורמים ממשלתיים אחרים. הדובר אמר, כי על פי הדיווחים הללו הגיעו התושבים למסקנה שהממשלה אינה מעוניינת או אינה מסוגלת להגיע לפתרון חד משמעי לבעיות התושבים. לדבריו התעורר החשד, שהממשלה חותרת לסחבת במטרה להביא להתפורכות הישוב.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

18 ספט' 1979
המשמר

באסיפת תושבי ימית הוצע לתבוע פינוי מיידי

מאת ר. גאון,
כתב „על המשמר"

באסיפת תושבי ימית שנערכה אור ליום ו', הוצג בפני המשתתפים הפער בין הצעות הועד לבין הצעות הממשלה, בכל הנוגע לפיצוי כספי לאלה מבין התושבים שיעדיפו להסתדר בכוחות עצמם בעיר אחרת. הממשלה הציעה, כי מי שירצו לקבל סידור זה, יקבלו בין 1.9 מיליון ל-2.4 מיליון ל"י.

הועד דחה הצעה זו והוא תובע, כי הסכומים ייקבעו על-ידי שמאי, בהתאם למחירי הדירות במרכז הארץ, משם הגיעו לימית רוב תושביה.

אחד החברים הציע להחליט לפנות אל הממשלה, ולתבוע פינוי מיידי של כל התושבים כבר עכשיו.

הועד החליט להביא הצעה זו לדיון נוסף, באסיפה שתתקיים בשבוע הבא.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

18 ספט' 1979
הצפה

תושבי ימית החליטו על התפנות המונית מרצון

החלטה על התפנות המונית מרצון של כל תושבי ימית נתקבלה בסוף השבוע על ידי תושבי המקום, באסיפה כללית סוערת שהתקיימה באולם המתנ"ס המקומי.

דובר ועד התושבים מר ישראל גיר מסר לכתב עתי"ם, שהאסיפה נמשכה כארבע שעות והושמעו בה הצעות קיצוניות. במהלך הדיונים שמעו התושבים דיווחים של חברי הועד המנהלים את המגעים עם משרד הבינוי והשיכון וגורמים ממשלתיים אחרים. הדובר אמר, כי על פי הדיווחים הללו הגיעו התושבים למסקנה שהממשלה אינה מעוניינת או אינה מסוגלת להגיע לפתרון חד משמעי לבעיות התושבים. לדבריו התעורר החשד, שהממשלה חותרת לסחבת במטרה להביא להתפורכות הישוב.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724. טלפון 234252
ירושלים

1979 ספט' 16
הארץ

הוקפא המו"מ בין ועד ימית לנציגי הממשלה

מאת עמוס חדד,
סופר „הארץ"

המו"מ בין ועד תושבי ימית לבין נציגי הממשלה, לגבי תנאי פינוי־יים מהעיר הוקפא ובאסיפה כללית שהתכנסה בסוף השבוע שעבר, הו־עלתה הצעה, לפיה יתפנו כל התו־שבים מייד ויבואו למשרד השיכון לדרוש דיור אלטרנאטיווי ופיצו־יים, כפי שהוצעו על־ידי הממשלה.

דובר הוועד, ישראל ניר, אמר אמש לסופר „הארץ", כי נציגי ה־ממשלה הציגו בפני הוועד את הקשיים האוביקטיוויים העומדים כ־יום בפני חסדינה והמשק בעתיד, לאחר מו"מ אינטנסיווי שנמשך חו־דש ימים. בעקבות זאת, הגיש הוו־עד, באמצעות עו"ד יהושע בראל, הצעת פשרה לממשלה, שיש בה מ־תור קיצוני מצד התושבים.

לדברי ניר, מבוססת הצעת הוועד, על העקרונות שנקבעו על־ידי הממ־שלה עם פנוי על הנזקים והסבל הרב שעברו ועומדים כיום בפני התושבים.

הצעת הממשלה

הממשלה, אמר ניר, מציעה כיום סכומים הנעים בין מיליון ו־2.35 מיליוני ל"י לבעלי דירות קוטג' של חמישה חדרים. ועד ימית דורש ששמאי מוסמך יקבע את ערך הנ־כסים על־פי מידגם ארצי, מאחר ש־88 אחוז מתושבי ימית הגיעו מ־ישובים עירוניים גדולים במרכז הארץ.

דובר הוועד אמר, כי הממשלה מציעה כיום פיצוי על תקופת שהות התושב בימית בערך ניקוד כדל־קמן: 120.000 ל"י לתושב בשנה הראשונה; 45.000 ל"י בשנה הש־ניה; 15.000 ל"י בשנה השלישית; 75.000 ל"י בשנה הרביעית ו־90.000 ל"י בשנה החמישית. תושב שישהה בימית המש שנים יקבל פיצוי כולל על שהותו, נזקיו וסבלו ממוצע של 350 אלף ל"י. לגבי תושב ותיק־מוכסה הממשלה לפצותו בסכום כולל של דירה ופיצויים אחרים בסכום שנע בין 1.9 ל־2.1 מיליון ל"י אם יישאר במקום שש שנים, כלומר עד למועד הפינוי. לתושב חדש מציעה הממשלה סכומים שבין 1.9 ל־2.5 מיליוני ל"י, אם יישאר במקום אר־בע שנים.

הדובר אמר כי סכומים אלה הם לעג לרש ואין בהם כדי לתחזיר את תושבי ימית למצב שבטרם הת־יישבותם בימית ובתנאים הדומים למצב הנוכחי.

באסיפה כללית שנערכה בסוף ה־שבוע שעבר, מסר הוועד דו"ח על הקפאת המו"מ. לאחר שהשר לוי דחה את הצעת הוועד, שיש בה, לדברי הוועד, ויתור קיצוני מצד ה־תושבים. לדברי הדובר, התרשמו בשיחותיהם עם השר לוי כי הממ־שלה במצבה הנוכחי אינה יכולה לסיים עימם את המו"מ.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724. טלפון 234252
ירושלים

1979 ,090 17
הארץ

מועצת הגליל כותבת לבגין: „נדהמנו לשמוע על השקעות גדולות באזור ימית"

מאת יהודה אריאל,
כוכר „הארץ"

„נדהמנו לשמוע בכלי התקשורת על השקעות של עשרות ואולי מאות מיליוני ל"י באזור ימית, חבל ארץ העומד להיות מוחזר תוך שנתיים למצריים".

עוצמת הידיעה המהממת, והכאב — בעיקר בשל העובדות שבעיגול הגליל אין הנציבים לבנינו ציבור וחינוך ולא לסרוזקשים חוניים ב־יותר. דבר שלא יאפשר משיכת יהודים לגליל אלא יגרום לעזיבת הגליל", נאמר במכתב של מועצת הגליל לראש הממשלה, מר מנחם בגין.

מלאי הדירות אזל

החתום על המכתב יו"ר מועצת הגליל, מר ברוך ונגר, מסתמך על הכרזותיו של ראש הממשלה בעת ביקורו לפני חודשים מספר בגליל, בזמנו הודיע שפיתוח במקום אחר אינו על חשבון הגליל.

העובדות היום הן שבערי הפיתוח בגליל אזל מלאי הדירות, חסרים מוסדות ציבור חיוניים, שאותם בונים כעת בימית (בית ספר), צריכים במכתב.

מר ונגר מתאונן גם נגד ועדת השרים לענייני הגליל שאינה פעילה כלל. „מלווה אותנו הרגשת תיסכול וחרדה על הוסר האיכפתיות של גופים שונים הממשלים בנושאים שלנו ואנו מבקשים לקבוע פגישה משותפת עם הנהלת מועצת הגליל שרים לענייני הגליל, וראש הממשלה עם השר בורג שהנו יו"ר ועדת הממשלה" נאמר בהמשך המכתב.

שבועות ללא פעילה

כוכר „הארץ" מוסר כי מר ונגר שוהה בחו"ל במשך שבועות מספר. בתקופה זו לא ליתל פעילות של מועצת הגליל, על אף הבעיות החמורות תוהקשות של האזור.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724 טלפון 234252
ירושלים

ISRAEL DIGEST
(Jerusalem)

7- 090 1979

Settlers Protest

Jewish settlers in villages established out of Israel's 1967 borders continued to display their displeasure with government policies through illegal demonstrations. Police were sent to break up a rally held without a permit outside of the Prime Minister's office. The demonstrators came from the Sinai town of Yamit and were protesting the amount of money set by the government to be handed over to them as compensation for relocating their homes. In the West Bank settlement of Kadumim the residents removed the barbed wire fence that encircled their allotted land and took over four dunams (1 acre) of private property belonging to Arab residents of the nearby village of Kadum. The Jewish settlers complained to the government that they are being "strangled" because of inadequate space allocations. The Begin government promised to look into the problem and provide a solution in the immediate future.

t Clubs

Play and

b

Some of the children can be classified as neurotic, those who, not happy with themselves, are either overactive or withdrawn and apathetic. Some may stutter or bed-wet — but these, as the staff knows, are overt manifestations of inner-conflicts.

A number of children present severe behavioral problems — in class and at home. They do not get along either with their peer group or with those in authority. Others have a very low image of themselves, intensified by the inability of their families to understand them and their problems.

"Each child," Kaye notes, "has his own particular need, necessitating intensive differential diagnostic testing to pinpoint the problem and work out a suitable psycho-educational treatment program."

"Take Yossi, for example. He is a highly intelligent little boy of 5½ who cannot concentrate, cannot sit still. Testing revealed that he has a sensory motor deficit."

מעריב
7 ספט' 1979

בית־ספר־שדה ימית גוסס עם בוא השלום

ביה"ס נועד לשמש מרכז ממנו יצאו טיילים אל מרחבי סיני ההולכים ומצטמצמים עתה בפני הישראלים * מנהליו מקווים כי יוכלו לקיימו לאחר פתיחת הגבולות

מאת **עזרא ינוב**

אף כי הפעילות בו מלאה, מתהלכים בו אנשים עם תחושה של פרידה. באים לבית־ספר שדה בסיני „כדי לחיות עם אחרונה בסיני". בימים אלה נרתמים לשם צעירים בקבוצות מן אורגנות לצאת לנסיעה אחרונה אל מרכז סיני.

צעירים נדחסים לטסט בעם האחרונה בין מעוקי חרי הבולת והשחם של מרכז סיני, לעלות אל מעיין נשכח בסאנתי פיראן שברובו כבר הוחזר למצרים ואחר כך לשוב לבית הספר לטבול ביכה של ימית, אשר גם היא נועדה להימסר למצרים תוך השנתיים הקרוב בית.

□ מקום תוסס

אריה כגן, מנהל בית־ספר־שדה ימית ואשתו תקוה, אינם חושבים על המושג של „פרידה סיינית" ומבית הספר אליו הגיעו בסמוך 1978, רק שנה וחצי הם כאן בין חולות הדיונות. מול הדיקליות והבל נראה מוכר כל כך שאין מעלים על הדעת שבאחד הימים הלא רחוקים יצטרכו להחליט אם למסור את בית הספר על 25 חדריו לשלטונות מצרים או להביא מנוף ומשאיות ולהחזיר את קוביות הבטון אל תחומי שטח הקו הירוק.

ובינתיים תוסס המקום. כמעט בכל סוף־שבוע מלאים חדריו ובחוסטות לקראת חגים באים לכאן ישראלים רבים לראות עוד פעם את הנוף המקסים.

הזוג אריה ותקוה כגן נסעו את מרכז הארץ ובאו לסיני: „כי התאהבנו בה". הם אוהבים בפשטות. הם העתיקו מגוריהם לבית־ספר שדה ושם עוסקת תקוה בגני ומשפחת זני שיחים וסרחים שהעין לא ראתה באזור.

„יש כאן שילוב של אוזר יוצא דופן ותחושה של חשיבות, של עמידה במרכז הארוצים", אומר אריה בן ה־35.

גם האורחים הבאים לבית הספר בסופי שבוע ביומיתם אומרים כך. „לחיות בחיק הטבע ולהבין הכל סביבך. אפשר רק בבית־ספר־שדה" אומר יוחאי שינדר מרמת גן. הוא הביא את אשתו ושלשת ילדיו לבילוי של חמישת ימים בטרם תחילת שנת הלימודים. כתום החופשה הצהיר: „זה היה ניקוי ראש. פשוט מנוחה פעילה בחיק הטבע". ילדיו שבילו שעות רבות בתוך ימית ובתוך דקלה וישבו על דיונות וביקרו אצל הבדווים בדיקליות התוך אומרים: „כבר היינו בחופש לפני כן. בכינרת וגם בירושלים ובצפת. אבל כאן זה משהו שונה" אומרת אביגיל בת 14". כאן אתה 'זרוק'".

משרד הבינוי והשיכון בנה את בית־ספר־שדה בימית. יש בו אכסניה של 25 חדרים. כולם שווים ובכל אחד 5—7 מיטות בקומותיים עם חדרי שירותים נוחים ושינות אוכל או ארון בגדים נוח. מקלחות עם מים חמים וכמובן מיבנים מרכזיים של בית הספר: מטבח וחדר אוכל גדול. מועדון וחדרי פעילות. כיתות לימוד ומעבדות הצוות.

□ מרכז לטיולים

בחודשי הלימודים עומד בית הספר לרשות תלמידי התיכון בארץ ולסרקים גם לבתי־ספר עממיים.

בית הספר בימית נועד מלכתחילה לשמש מרכז ממנו יצאו טיולים אל מרחבי סיני, לרבות ימת ברדוויל ואל־ערישׁ, אזורים שכבר הועתקו אל הריבונות המצרית.

בקרוב יגיע תורם של אתרים אחרים בסיני. ובכל זאת, המפעילים בית ספר זה אומרים כמעט בבטחה: „יהיה טוב" ואחר כך מסביר אריה כגן: נפעיל את בית הספר כל עוד אפשר. נקווה, כי בינתיים יישתחו הגבולות ונוכל דווקא לחדש את הטיולים לברדוויל ולאל־ערישׁ ושאר פינות סיני. נפעיל כלי רכב כמו בעבר ונוכל לארגן אפילו טיולים של החברה להגנת הטבע במצרים".

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724 טלפון 234252
ירושלים

1979 ספט' 13
המשמר

מעשה לאומי — או בזבוז מיליונים?

משרד־החקלאות מזרים סכומי־ענק לפיתוח אמצעי־ייצור * הקציב כספים להשלמת בי"ס אזורי

מאת **רפאל גאון**

בעיית פינויים של ישובי חבל ימית מעסיקה את הציבור חודשים ארוכים מאד, בלא שמקומם ייפקד אפילו שבוע אחד מאמצעי־התקשורת, ובעקב כך — גם מתורעתו של הציבור. עתה נוספה לשרשרת האירועים התפתחות דרמאטית חדשה. מתברר, כי משקיעים ביישובים אלה עשרות מיליוני לירות לאמצעי־ייצור חדשים ואפילו לבנייה קשה. חשר שרון מסביר, כי המדובר ב„מעשה לאומי". אך אין ספק, כי רבים וטובים — שאינם „ציונים" כה גדולים כמוהו, אינם סוברים כך ומצטערים על עשרות מיליונים היורדים לטמיון.

למרות המאבק הקשה של המתיישבים — לטעמם של אחדים מוצדק ולטעמם של האחרים סחטני — מצא יצחק רגב, ראש ועד יישובי חבל ימית ואיש נאות־סיני, שעה טובה כדי להתבדח: „אם הממשלה בונה פה בתים (בחרובית), משקיעה סכומי־עתק בחממות (נאות־סיני) ובריאות השטח וחממות (אוגדה), בחוצאה של עשרות מיליוני ל"י — סימן מובהק הוא שנשארים פה. אנחנו מברכים את הממשלה על כך", אמר לי.

יצחק רגב מוסיף, כי במו"מ בין היישובים (בנפרד) לבין משרד־החקלאות, לא הגיעו להסכם אפילו עם יישוב אחד. הוא גם יודע לספר, כי נאמר להם שבפיתחת־שלום נמשכות העבודות, כדי להכין יישובים ל... גרעינים מחו"ל. פירושם של כל הי מהלכים האלה לדברי רגב הוא אחד — נשארים ולא עוזבים.

צריך להתקיים בינתיים

ביקשתי את תשובתו של השר שרון על טענות אלה. הישגתי את עוזרו, אלי לנדאו („אתה יכול לכתוב זאת בשם השר"), שהסביר כי ליישובי החבל נותרו לפי הסכם קמפ־דייוויד עוד שנתיים, ולדעתו, קיימת בעיה של החזקת היישובים עד למועד הפינוי. הוא ציטט את השר שרון שאמר, כי המתיישבים לא יהיו קרבנות השלום, והממשלה צריכה לפצות אותם, כדי שיוכלו להתקיים אחרי השנתיים, וכן לתת אפשרות לחיות חיים תקינים במשך תקופה זו. „אי־אפשר כעת להפוך פיסת קרקע זו לשממה. הם מקבלים רק אמצעי־ייצור ועזרים, כדי שיוכלו להתקיים לפי הקריטריונים שנקבעו עוד קודם־לכן", אמר לנדאו.

לדבריו העקרון הוא לתת להם אמצעי־ייצור „מתקפלים", כדי שיוכלו, בעוד שנתיים, להעתיק אותם למקום היישוב החדש.

מכל אלה יש להוציא את בית־הספר האזורי, שהיה לפני גמירתו בעת חתימת הסכמי „קמפ־דייוויד", כדי להשלים את בנייתו ולאפשר לילדים את המשך הלימודים, היה צורך להשקיע כספים בסכומים לא־מבוטלים. השר נתן הוראה לתת כסף זה מתקציב משרד־החקלאות, כדי לחסוך זמן של הליכים ביורוקראטיים ממושכים בדרך האחרת.

הדיבורים על השקעות בדירות לי־מגורים והשקעות אחרות, אשר הי אינפורמאציה עליהן באה ממתיישבי הפיתחה, הם דיבורים בעלמא, לדברי עוזרו של שר־התקלאות. הוא גם הכחיש, כי לא הושג הסכם עם אף אחד מן היישובים. אדרבא, שורה ארוכה של יישובים הגיעו להסכם ועם חלקם נמשך המו"מ.

סדר עדיפויות מוטעה

הדברים נשמעים הגיוניים. ובכל זאת אין מנוס מן השאלה: האם קיים סדר עדיפויות, לפיו קובעים את הצרכים? כל אחד יודע, כי פינוי יישובי חבל־ימית, והעיר ימית, יעלו מיליארדים כבדים. השאלה של התתיישבות בפיתחת־רפיח היתה נתונה במחלוקת בגלל האפשרות שיקרה אשר קרה. עתה מותר להזכיר זאת. אך כאשר הפינוי הוא הכרח ווודעים שהוא יעלה סכומים כבדים מאוד על חשבון צרכים אחרים — על חשבון צעירים אחרים, הראויים אף הם שיתחשבו בצרכי השיכון שלהם, למשל — אולי ניתן לרכז את כל המאמצים לפינוי היישובים והעתקתם ולא לביסוס אשר ייעקר בעוד פחות משנתיים? אין זו פעולה שדרשו המתיישבים. הם עצמם לועגים לה, ורואים בכך „החלטת הממשלה שנישאר פה".

אין מנוס מהתרשמות — ואולי לא רק התרשמות — כי השקעת כספים ביישובים שמעבר־לקו־הי־רוק היא „מלחמה על פרינציפים", בת משחק המרכיב של יוקרתו האישית של שר־החקלאות תפקיד חשוב. כל התייחסות אובייקטיבית לענין אינה יכולה שלא להצביע על כיוון פתרונות שונה לחלוטין, כגון העסקת המתיישבים בהכנות לבנית יישובים מחדש, או העסקתם כשכירים ביישובים הקיימים באיזור. השקעת סכומי כספ כה רציניים בלא־חשבון איננה פתרון רציונאלי. ותעיד על־כך תגובתם של המתיישבים־עצמם.

להעמדת הדתיים הקיצוניים על מקומם.

מאת מרדכי בסוק

בשבת הקרובה צפויה לנו „בכביש המריכה", הזו כבישי־רמות, דראמה נוספת. לפי הערכת שלושת המחנות, המשטרה, תושבי־רמות, והחוגים החרדים הקיצוניים, עשוי היה „הצגת השבת", להאפיל על כל המחזות הקודמים.

תושבי רמות התארגנו השבוע לקבוצות ממונעות, שמתפקידן יהיה לדאוג לכך שהתנועה בכביש, על כל ארבעת מסלוליו, תתנהל כסיד־רה, ללא הליווי המסורתי של מטחי־אבנים. מאידך, גם החרדים הקיי־צונים, אנשי נטורי־קרתא (ואגודת־ישראל) אינם מתכוונים לטמון את ידיהם בכיסיהם. במודעות־ענק ש־הדבקו השבוע בשכונת מאה־שע־רים, הם קוראים לתומכיהם לא להורתע מפציעתם של הרבנים אורי בלוי וולנברג בשבת האחרונה, ולשוב ל„זירה הקדושה" של כביש רמות.

נודע, כי לאחר שבמוצאי־השבת שעברה השתמשו החרדים בזיקו־קין־די־נור, הם מתכוננים להפעיל בשבת זו גאז מדמיע.

משטרת ישראל תעשה בוודאי נסיונות, של הרגע האחרון, להרגיע מעט את הרוחות. היא תנסה, בדר־כיה שלה, להפעיל מתווכים, שי־חלקו הבטחות לשני הצדדים, כדי להרוויח עוד שבת. אולם סיכוייה נראים הפעם קלושים.

מתי ייפסקו
סוף־סוף המהומות ?

אם תנהג המשטרה נגד אנשי נטורי־קרתא, כפי שהחוק מחייב אותה, נראה לי שההפרעות לתנועה במקום, ייפסקו מוקדם יותר, מכפי שרוב תושבי המדינה סבורים. זה־היסטוריה תוכית זאת.

מאידך, אם ימשיך ראש עיריית ירושלים, עדי קולק, לחפש את דרך הפשרה, כפי שעשה עד־כה, הוא לא ימצא אותה, ורק יאבד יותר ויותר את הכיוון. מהומות כביש רמות יתפשטו כמו סרטן למקומות רבים אחרים בבירה.

דומני, מהתבטאויות שונות ש־השמיע ראש־העיר לאחרונה, שגם הוא התחיל להבין, כי המדיניות בה נקט בנושא זה היתה מוטעית.

בשנות החמישים ניהלו החוגים החרדים בירושלים (נטורי־קרתא ו־אגודת־ישראל) מלחמת־חורמה נגד מה שהם כינו „בריכת התועבה". היתה זו הבריכה העומדת היום לתלפיות, בשכונת קסמון. החרדים נזעקו אז מהמוניהם להפגנות אלי־מות, נגד הקמתה של הבריכה הפ־תוחה הראשונה בירושלים, שבה עמדו להתרחץ ולשחות יחד, שומו שמים, נשים וגברים. מה הם לא עשו כדי להעביר את רוע הגזרה מהארץ. בישלו את ההכשר מבית הדפיס את המשטרה, הדפיס את החרדים הקיצוניים, ביד קשה ובז־רוע נטויה. משטרת ישראל לא חששה אז להפעיל אלות וזרנוקי־מים. והתוצאה ? — היום יש לי־רושלים עשרות בריכות פתוחות בכל רחבי־העיר, ואין פוצה פה ומצפצף. גם בכל בתי־המלון הגדו־לים בעיר, מתנהלת רחצה מעורבת, רחמנא ליצלן, והרב זולטי, הידוע בקיצוניותו, ובקרבתו לחוגי אגודת־ישראל, נותן להם הכשר.

באותה תקופה, של שנות החמי־שים, ראשית שנות השישים, היו עוד הרבה „מלחמות דת" בנוסח „בריכת התועבה", ובכולם יצאו הדתיים כשידים על התחתונה, משום שהחוגים החילוניים, ומנהיגיהם, גילו יד תקיפה.

כירסום מתמיד
בסטאטוס־קוו

עדי קולק קיבל לידיו ירושלים של סטאטוס־קוו נוח ורגוע בנושא הדתי־חילוני, עם היבחרו לראש העיריה ב־1965. מתוך שיקולים קואליציוניים, וכן מתוך תפיסה מוטעית של נושא הסטאטוס־קוו, הוא כירסם בכל פעם בזכויות ה־חילוניים, לטובת החרדים. כך החלו להיסגר בשבתות שכונות שלימות, בפני תנועת רכב, כך גדל ותפח, בלי שום יחס, תקציב המועצה הדתית. כך נחרס לפתע השטח ש־יועד להקמת פארק מרכזי בשכונת

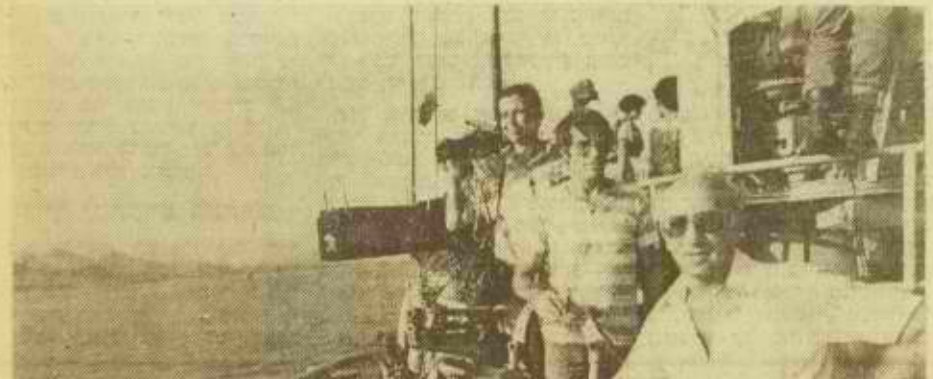

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 734, טלפון 234252
ירושלים

14 ספט' 1979
מעריב

תושבי ימית החליטו: „מוטב להתפנות מיד"

ועד תושבי אופירה: „סבלנותנו פקעה — תהיה מלחמה"

מאת עזרא יגיב
יאלי דגן

באסיפה סוערת שבה כ־350 מתושבי ימית, שנמשכה 3 שעות בקיבוץ, הושמעה הצעה שובתה לעמידה תחת נפגעי שיח הכשרה תתפים: הואיל והמשטרה אינה מעוניינת לפתור את בעיות העיר ויש חשש כי פרוצת נציגי המשטרה לא תביא למצב של פיזוק הישראים בחבל ימית — תוך התפוררות המפגרת — מוטב לנשות עתה לפינוי קרבוצי ומיידי של כל הישוב.

על הצעה זו לא נערכה אמש הצבעה, אך נאמר כי תושבי ימית ייקראו לאסיפה נוספת בראשית השבוע הבא כדי לדון ולהחליט על כך.

המציעים אמרו כי כל אשר יש לעשות הוא, שכל תושבי העיר יקומו כאיש אחד ויגשו למשרד השיכון להודיע על פינוי הישוב, לתבוע את הפיצוי המגיע להם ולתבוע דיור חליף בעיר אחרת.

חברי ועד התושבים של אופירה נטשו אתמול את משרדו של יו"ר הוועדה שמונתה מטעם השר דוד לוי לטפל בעתידם. לדבריהם, הם המתינו 45 דקות לפתיחת הדיון, אולם יו"ר הוועדה, יוסף מרגלית, ומשרד הבינוי והשיכון וחברי ועדה נוספים הון עסוקים בדיון בחדר סמוך. משפקעה סבלנותם, החליטו חברי הועד לעזוב את משרדו של יו"ר הוועדה.

עם חברי הועד הגיעו לפגישה נציגים של קבוצת דיירים מאזור העתידים לה התפנות בעוד כשבועיים.

„התנהגות זו של חברי הוועדה היא ייריקה בפרצוף", אמר לסופר „מעריב" יו"ר ועד התושבים, יעקב בר־לוי. „תהיה כאן מלחמה. טרם החלטנו על אמצעים אולם בימים הקרובים נזעזע את הממשלה".

יו"ר הוועדה, יוסף מרגלית, אמר בתגובה על כך: „בסך הכל אחרתי ברבע שעה. מזכירתו הודיעה לחברי הוועד שאני עומד לסיים את הישיבה. אולם הם בכל זאת החליטו לעזוב. הצעד שנקטו תמוה מאוד בעיני".

סוכנות לקטעי עתונות
י.ד. 724,
ירושלים
28 אוג' 1979
לעצמע נדיעס
(תל אביב)

איינוווינער פון ימית דראען מיט גוואלט

זיי זענען פארביטערט אויף דער רעגירונג און דער עיקר אויף מיג. אריאל שרון

019

— „די פרשה פון „אלטלנה" וועט בלאס ווערן לגבי דעם וואס עס וועט געשען אין חבל ימית. יעדעס חודש וועט פארוואנדלט ווערן אין א פעסטונג" — האבן געזאגט פארשטייער פון דעם וועד פון די ישובים אין חבל ימית אויף א פרעסע - קאנפערענץ אין ירושלים.

די פארשטייער פון וועד האבן אנגעוויזן דערויף, אז צוויי יאר פאר דעם ווי זיי דארפן פארלאזן דאס ארט און א יאר נאכן באשלוס וועגן עוואקואירן די ראיאנען, האט די רעגירונג ביז איצט נישט קיין באשטימטן פלאן און נישט קיין באשטעטיקטן בודזשעט פאר דער דאזיקער עוואקואציע. דער אפשלעפערישער אופן פון מטפל זיין זיך מיט דעם ענין דערפירט די איינוווינער פון ימית צו א צושטאנד אין וועלכן זיי קענען זיך נישט באהערשן. די נישט זיכערע לאגע, אין וועלכער די איינוווינער געפינען זיך, איז גורם צו א פסיכאלאגישער איינברעכונג פון די איינוווינער, שוין נישט רעדנדיק וועגן דעם שאדן וואס דאס מאכט אויף דער פסיכיק פון די קינדער.

די פארשטייער האבן דערקלערט, אז שוין עטלעכע מאל האבן זיי זיך געוואנדן צום פרעמיער און געווארנט, אז זיי וועלן נישט זיין אימשטאנד צו באהערשן דעם אויפברוץ וואס זאמלט זיך אן צווישן די איינוווינער אין דעם ראיאן און שוין זיכער וועלן זיי נישט קענען זיין פאראנטווארטלעך פאר די פאלגן פון דאזיקן אויפברוץ. — אויב אין דער ביז גאר נאענטסטער צוקונפט וועט די רעגירונג נישט באשטימען גענוי דעם אופן און די וועגן דורכצופירן די עוואקואציע, קען געשען אן אומגליק לגבי וועלכן די פרשה פון גן הירק וועט אויסזען ווי א קינדערשפיל. די איינוווינער פון ראיאן פון ימית האבן אנגעוויזן, אז אפילו ווען היינט צו טאג וואלט שוין געווען א געגויער פלאן פון דער עוואקואציע וואלטן די איינוווינער שוין אויך געווען הינטערשטעליק לגבי דאס איינארדענען זיך פון דאסניי אויף די נייע פלעצער, קל וחומר אז ביז איצט איז נאך אזא פלאן נישטא.

די פארשטייער פון וועד האבן ביז גאר שארף קריטיקירט דעם מיניסטער פאר לאנדווירטשאפט, אריאל שרון, אינטערשטרייכנדיק, אז ער איז געווען דער הויפט-גורם פון דעם קריזיס אין צוטרוי צווישן זיי און דער רעגירונג. כויש ווי זיי האבן דערקלערט, האט דער מיניסטער שרון געמאכט פארשיעדענע הבטחות און צומארגנס האט ער זיי מבטל געמאכט. די פארשטייער פון די ישובים האבן אויסגעדריקט זייער פארוונדערונג, הלמאי ביז איצט איז נישט געשאפן געווארן קיין צווישן - מיניסטעריאלע קאמיסיע וואס זאל זיך מטפל זיין מיט דער עוואקואציע פון די ישובים, ווי דאס איז געשען לגבי דער שטאט ימית.

עס באנוצן זיך די אפריקאנער, שטיצט

שוואנגערע פרוי אי

פארמשפט אויף שמיץ -

אן איראנישע פרוי, וועלכע איז אין דריטן חודש שוואנגערשאפט, איז פאר־משפט געווארן דורכן רעוואלוציאנערן געריכט אויף עפנטלעכע מלקות אונ־טער דער באשולדיקונג פון אנהאלטן סעקסועלע באציאונגען מיט א פרעמדן מאן. די שטראף וועט אויסגעפירט ווערן

נאך דעם ווי
קינד דאן וועט
עפנטלעך, און
גער האט אפ
ער האט באקומ
אויפן ארט.
צוויי איראני
ציאליסטישער
איראן זענען
לעבנסלענגלעכע
רעוואלוציאנערי

* דער מיניס
מודעי האט דע
גישט זיין קיין
טער העכערן
טריע־ענערגיע.

אין ניקאראגוא

כדי אויסצומיידן דאס אומקערן זיך פון

ווו־אוו

אמתרי: „דר חיה און ר
מורלי: „א פילם, א
בנייהורח: „ראש לוישן
חזר: „דער דורכפרוך ב
רייב־אין: „7.15 אוו
שלעפי
„9.30 מיתן
בורדון: „ספיירטאוי
מרכז: „בראזיל קעגן ב
תמר: „טמנואל אין אמ
„אנאנאס

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

1979 APR 29

מעריב

019

הזכות לפיצויים לתושבי ימית

הדרישות המוגזמות של תושבי ימית לפיצויים מהממשלה, כלומר ממשלם המיסים, כלומר מכל אחד מאתנו, היא עדות נוספת לאוירה אשר השתררה במדינה. אוירה של כל המרבה לדרוש וללחוץ, יוצא נשכר.

הורדת הישובים בסיני, כחורדת ישובים מכל מקום אחר הוא דבר הנוגד את עקרון היסוד של תורת ההתיישבות בארץ ישראל. אבל כבר היו דברים מעולם וימית איננה הישוב העברי הראשון שירד, אם ירד, מסיבה זו או אחרת.

ימית תרד, אם תרד, כתוצאה מהתפתחות צבאית־פוליטית באיזור. הסכם השלום עם מצרים הוא תוצאה של עיסוק צבאי־פוליטי, וכך יש לראות את פינוי סיני. ישובי סיני לא יהיו הישובים הראשונים אשר מפונים כתוצאה מעמדת צבאי. ירושלים העתיקה סובלת במלחמת השחרור. ישובי גוש עציון נפלו ופונו, וגורל דומה נפל גם של ישובים אחרים בארץ.

יש תקדימים לישובם מחדש של מפונים אבל אין תקדימים לפיצויים כספיים לחלוציות, ולו גם מתיישבי סיני. כי אתה מן השתים: אם היו מתיישבי ימית חלוצים וסטרוזים אשר הלכו לסיני להבטיח את גבולנו הדרומי — הרי שלא הכסף יפצה אותם. אך אם היה החישוב כספי — יהיה הפיצוי בהתאם לגוהלים ותקדימים.

טענתם של אנשי ימית כי הם נדרשים לעקור מישוב אשר השתרשו בו מזה עשר שנים, עמלו וטרחו לגדלו לתפארת, השקיעו דם ויזע בתקוה לעתיד טוב יותר במקום. אין איש מקל ראש בטענות אלה, כבדות וצודקות הן. אבל נהיה גא כנים עם עצמנו; נראה מה אנו מציעים לאנשים אחרים אשר אנו קוראים אליהם ומצפים מהם שיעקרו עצמם ממקום ישובם, אשר השתרשו בו מזה עשרות בשנים. אנו קוראים ומצפים מיהודים בעולם שיעקרו עצמם ממקום מושבם ויעלו לארץ־ישראל ויחזקו אותנו כאן. ומה אנו מציעים להם? פיצוי כספי מופרז בדומה לדרישות אנשי ימית?

אין כותב שורות אלה מתיימר לעשות גזירה שווה בין יהודים אשר יעקרו עצמם אחרי עשר שנים בימית לבין יהודים אשר יעקרו עצמם אחרי עשרות בשנים במקום מושבם ויעברו למקום מגורים אחר בארץ־ישראל. אבל יש משהו משותף בשניהם, והמשותף הוא בתשובה לשאלה — כמה כסף צריך עם ישראל לשלם להם על כך?

מ. מרצקי
רשנגת

בשכונת, שבה מצויות 1300
דירות ומתגוררות 3600 נפש,
מצויות כ־300 דירות ריקות.
מרביתן, פרוצות ונטושות לא־
חר שאלמונים עקרו מתוכן כל
שניתן: אסלות, תריסים, דל־
תות, חלונות, משקופים, שק־
עים חשמליים ומירצפות.

„חבל על הילדים"

ז'קי ועקנין, בן 30, ואשתו
טשנה (27) וילדיהם הם דיי־
רים יחידים בבית משותף שבו
ש 18 דירות. „זהו בית־רפ־
ים. אין פה משפחה נוספת.

עם רדת־החשכה
עלטה והילדים ה
מן הבית" — אמ
אם לשישה ילדים. היא נוהגת
להיכנס ולצאת מביתה דרך
המרפסת, בגלל ריח־ביוב חריף
העולה מן המקלט, הסמוך לי־
דלת־הכניסה לבית. הבנין בו
מתגוררת המשפחה שורץ חולי־
דות ועכברים. „אילו היה לנו
כסף היינו בורחים מכאן. חבל
על הילדים. הם חיים כל ה־
זמן בפחד".

גם מצבה של משפחת אלבו
לא שפר עלית. אב המשפחה,
יוסף אלבו בן 41, חדל לעבוד
לאחר שלקח בשטף־דם במוח
אשר גרם לשיתוק מחצית גו־

לעשות „תאלטורות" בעבודות־
תפירה כדי לקיים את המש־
פחה. התורים ושני הילדים
מקבלים תמיכה של 3000 לי־
רות בלבד. ליד ביתם נראית
תמונה עגומה של מידרכות
סדוקות, ערימות־אשפה, כלי־
בים וחתולים הממלאים את ה־
שכונה כלה.

מחיר חברתי כבד

דו"ח שיקום השכונה שהוז־
מן על־ידי משרד הבינוי וה־

סוכנות, לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת. ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

BIBLE LIGHT STAR
(Hillsboro,
Kansas)
Summer 1979

(Kansas City Jewish Chronicle)

Yamit, the painstakingly constructed settlement in the Sinai Desert, is one of the areas that Israel has promised to evacuate after completion of a peace treaty with Egypt.

SUMM

28 אוג 1979

ילדי ימית בשיחה עם כתבת „מעריב שלי" (צילם: חנן עמבר)

„אם הממשלה תעביר אותנו — זו תהיה ימית מזוייפת"

ביקרה, ראיינה וכתבה: לבנה מושון

יום קיץ חם ולוהט. הדקלים העייפים המעטרים את חוף הים בימית „קורצים" לאלפי תיירים. ילד מימית אמר עליהם: „אם יעבירו אלפיים דקלים כאלה למכמורת (אחד המקומות שהוצע לאנשי ימית) — אז אולי זה יהיה אותו דבר". בימית מבהיקים הבתים על רקע החולות מסביב. באולם הספריה שבמתנ"ס מתלהטות הרוחות: ילדי ימית מנהלים רב־שיח עירני על עתידה של העיר, שהוחלט להחזירה למצרים במסגרת הסכם השלום. זה חודשים אחדים שהילדים נמצאים במתח רב עקב הוויכוחים, ההפגנות ואסיפות המחאה של הוריהם: כן להחזיר — לא להחזיר; פיצויים כספיים; העברה למקום אחר; הבערת צמיגים בצומת אל־עריש ועוד. ביקשנו לשמוע כיצד רואים הילדים את בעייתה של ימית ואיך הם מוצאים עצמם בתוך כל המהומה.

עידו שיאון בן התשע אומר: „האווירה פה לא טובה. הרבה אנשים עוזבים. זה הסוף של ימית. המורות עוזבות ולא יהיה בית ספר". מרב בארי בת ה־11 מוסיפה: „יש כאן הרבה מתח. האנשים מתפרצים, נותנים מכות. אנחנו הילדים לא כל כך מרגישים בזה, אבל ההורים מדברים בבית. אני מתוחה לפעמים ומתרגזת. בבית־הספר רבו הילדים בהפסקה על נושא ימית. היתה הידרדרות בלימודים".

האם היה כדאי להחזיר את ימית תמורת השלום?

עדינה רודשבסקי (בת 9): „כן ולא. כן — כי צריך לנסות את ההזדמנות לשלום ולא — כי בשביל המצרים לא היה כדאי להחזיר את ימית". שלומי אגמי (10) „אני אמרתי לאמא שלי, שאם היא רוצה כל כך להשאר פה (וגם אני רוצה), אז אפשר לחיות תחת השלטון המצרי, ואני מוכן לזה. היא אמרה שאי־אפשר". עידו שיאון: „שלום זה דבר שכדאי לעשות. את ימית, כנראה, אין ברירה, אלא להחזיר. חבר אחד שלי אמר לי שהוא מעדיף מלחמה ואפילו שאבא שלו ייהרג ובתנאי שלא יחזירו את ימית". רוב הילדים שהשתתפו ברב שיח מסכימים כי בשביל השלום היה כדאי להחזיר את ימית, אבל אם תשאלו את נתן רפופורט (9) על כך, הוא יגיב: „בשום אופן לא. אני רוצה שיהיה שלום אבל שלא יחזירו את ימית. אני השתתפתי בהפגנות וצעקתי עם כולם. אני אשאר עד הסוף והחיילים יפנו אותי בכוח".

האם אתם מרגישים שממשלת ישראל בגדה בכם?

שלומי: „כאשר בגין בא לכאן לפני שנתיים אז אני נתתי לו מתנה אלבום. באותה הזדמנות הוא אמר, שימית היא הפנינה של ישראל והיא חלק מן המדינה היהודית, והוא לא יחזיר אותה. עכשיו הוא לא עמד בזה". עדינה: „הוא לא היה צריך בכלל להבטיח את זה". מרב: „כאשר השכנים שלנו שמעו שאנחנו עוברים לכאן, הם אמרו: איזה מופרעים! לאן אתם הולכים? אחרי שהתרגלנו למקום, הממשלה מנסה לדחוף אותנו בחזרה ולסלק אותנו מפה". אסנת אברמוביץ (10): „כן, הממשלה בגדה".

מה דעתכם על הדרך בה נתקיימו ההפגנות שלכם?

עדינה: יכול להיות שמה שעשינו בהפגנה האחרונה היה לא מוצדק — כי פגענו בחיילים שרצו לחזור הביתה". מרב: „אני, למשל, לא הייתי מפנינה באלימות כמו שהיתה בהפגנה האחרונה. אבל האנשים היו מחוממים. הם כעסו. המחסומים והבערת הצמיגים היו מוצדקים — כי רק כך שמו לב אלינו. אנחנו רצינו להפריע — כי אם לא, אז מה היה הטעם בהפגנה?"

האם חשבתם לארגן הפגנת ילדים למען ימית?

שלומי: „זה מוגזם שילדים יפגינו למען ימית. הרי יפזרו אותנו מיד". עידו: „נראה לי שהפגנת ילדים לא הגיונית, וילדים לא יבואו להשתתף בה". אברהם סורוג'ון: „הילדים לא יכולים לעשות הפגנה כי אסור להם לצאת עד הצומת — ההורים לא מרשים. גם הערבים יכולים להרביץ לנו". עדינה: „אני חושבת שהפגנת ילדים לא תעזור. בגין לא מתחשב בילדים, הוא רק מתחשב במבוגרים". שלומי: „גם במבוגרים הוא לא מתחשב, אז לא כל שכן בקטנים".

אילו מאמצים, אם כן, עשיתם כדי שימית לא תוחזר למצרים?

ערן: „אנחנו כתבנו מכתב בעיתון של ביה"ס ושלחנו אותו לבגין. כתבנו לו שיתחשב בתושבים וביקשנו שיבוא לבית־הספר וישמע מה דעתם של ילדי ימית על השלום. אני לא יודע אם הוא ענה". מרב: „בכתה התאספנו כמה ילדים וכל הזמן דנו על כך. היינו מחוממים על הכל. כתבנו מכתב לראש הממשלה ולכמה שרים. בגין היה בחו"ל והמזכירה שלו כתבה שהוא עושה כל צעד כדי שיהיה טוב למדינה, והוא יודע איך אנחנו מרגישים — מכיון שבעצמו רצה לגור בדרום".

ילדי ימית לא חשבו, למשל, לשלוח מכתב לסאדאת ולשטוח את בקשתם לפניו, מכיון שהם אינם יודעים את כתובתו, וחוץ מזה, הם אינם יודעים לכתוב מכתב בערבית. האם הנימוקים מוצדקים?

איך הייתם מעדיפים שהממשלה תפתור את הבעיה של ימית?

עדינה: „אני הייתי בוחרת שהממשלה תיתן לנו כסף, כי אם יעבירו אותנו לישוב אחר שאנחנו לא מעוניינים בו — אז זה לא שווה לנו". שלומי: „אם הממשלה תעביר אותנו למקום התישבות אחר — זו תהיה ימית מזוייפת". אברהם: „בגין רצה לתת לנו שני מיליון, אבל בעוד שנתיים זה לא יהיה שווה שום דבר". מרב: „אנחנו, לדוגמה, מחפשים לגור ליד הים. חשבנו על צוקי־ים. הממשלה מוכנה לתת לנו שני מיליון לירות תמורת הדירה שלנו (4 חדרים), תמורת הגינה ותמורת כל איכות החיים הטובה. בצוקי־ים עולה הדירה 3 מיליון ובית־הספר והגן רחוקים מהבית — — —".

רוב ילדי ימית מחפשים לגור ליד הים. אפילו אשדוד לא מצאה חן בעיניהם מכיון שהיא לא כל־כך „בתוך הים". בימית שומעים את רחש הגלים בלילה, אומר שלומי, וזה יפה.

איך לפי דעתכם מתייחסים אזרחי ישראל לבעייתכם?

אסנת: תלמידי בית־ספר מכפר־סבא שלחו לנו מכתב עידוד, אבל הם כתבו שאין לנו ברירה אלא לעזוב את ימית. ענינו להם „שאנחנו לא מסכימים איתם". שלומי: „לפעמים אנשים באים לכאן ואומרים: נו, יחזירו את ימית? אני מתרגז. הם מקניטים אותנו". אברהם: אנשים אומרים: „מה אתם עושים הפגנות? הם נותנים לנו להרגיש כאילו מי יודע מה עשינו". עידו: „רק עכשיו אנשים נזכרים לבקר את ימית — כאילו שימית היא סוף העולם וכאילו שהיא נגמרת וזהו זה". מרב: „הרבה אנשים עוזבים ועוברים לגור בירושלים, ושם יש שטחים שהבעיה שלהם היא כמו שלנו, כאשר אנחנו אומרים לדודה שלי, שגרה שם, שיחזירו את רמות־אשכול — אז היא לא חושבת על כך בכלל. היא רק מדברת על החזרת ימית. בענין המבקרים שבאים

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט-סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

27 אוג' 1979

הצפה

אושרו 80 מיליון ל"י למפוני מרחב סיני

ועדת הכספים של הכנסת אישרה אתמול הקצבת סכום של 80 מיליון ל"י לתשלומים למפוני ימית, איפירה ומרחב סיני.

הועדה קבעה, שאין לראות באישור זה הסכמה לקריטריונים שנקבעו לפיצוי. קריטריונים אלה ידונו בישיבה נוספת של הועדה.

ח"כ עדי אמוראי הצביע נגד האישור כיוון שהוועדה לא קיבלה את דעתו ש"יש למחוק מדברי ההסבר כל התייחסות לסיכומי ועדת בן-אליעזר לפיהם יינתן פיצוי ממוצע של 2 מיליון ל"י למשפחה.

ח"כ דוד גילומב ביקש להזמין את שר האוצר לועדת הכספים בענין תקציב נוסף של 70 מיליארד ל"י.

מ"מ יו"ר הועדה, ח"כ חיים קופמן, הודיע שהזמין את שר האוצר לוועדה בענין המצב הכספי של הרשויות המקומיות והוא יבקש מהשר להתייחס גם לענין התקציב הנוסף.

הלמודים

פרטים טכניים וארגוניים, אלא ש־
וטב לדחות אותם, לאחר שעה ראי־
שונה, כדי שלא לסגום באווירת
הלימודית על ידי דברי חולין למ־
ות שהם חשובים.

נמצאנו למדים שיש כאן לכאורה
גיון הסוך שכן מה שאמור להיות
גיגי אינו אלא חולין ושיעמום ומה
שנחשב לשגרה ורגיל הוא חדוון

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

27 אוג' 1979

THE JERUSALEM POST

Resettlement grant for Sinai evacuees

Post Economic Reporter

The average Yamit or Ophira family will receive a resettlement grant of IL500,000, according to a plan presented yesterday to the Knesset Finance Committee by Yosef Margalit, head of the Housing Ministry's Urban Building Department.

An average family is one with two children which has resided in one of the two Sinai towns for three years and intends remaining there another three years.

The Finance Committee yesterday approved an IL80m. budget to finance compensation for those families who agree to leave the two towns. The families will also be compensated for their homes, to the tune of IL1m.-IL3.5m., depending on size.

Adi Amorai (Labour) was the only committee member to vote against the proposal, which contained a provision whereby those who choose to leave the two towns now will remain eligible for any additional compensation those who remain might manage to win in the future. Amorai told *The Jerusalem Post* last night that he objected to this particular provision, as it established a "floor" for the compensation to be paid.

Were the sums voted on yesterday seen as final, Amorai said, he would have whole-heartedly supported the proposal.

The resettlement grant approved yesterday increases with each year a family spends in each of the towns. Residents will also receive additional compensation for investments they made in businesses.

hold out indefinitely against any sizeable government force sent to dislodge them.

A government armoured column was anchored outside the farming village of Solduz, 35 km. south of Mahabad, awaiting reinforcements

3-hour country-wide halt planned

Magen David Adom on s

By ALAN ELSNER
Jerusalem Post Reporter

TEL AVIV. — Workers at Magen David Adom stations throughout the country — except for Jerusalem — will strike for three hours, starting from 10 a.m. this morning, Yisrael Peled, chairman of the MDA national workers committee announced yesterday. The workers said that one ambulance would remain on duty in each first aid station

The national executive of Magen David Adom decided last night to resign en masse. The resignation will be presented to a meeting of the MDA council to be convened as quickly as possible, Mordechai Degani, an executive, member told *The Jerusalem Post.*

The executive expressed solidarity with MDA workers who are striking today in protest at the failure of the Health Ministry to stop the immediate closure of two branches

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

הארץ
28 אוג' 1979

פיצוי שפוי

ועדת הכספים של הכנסת אישרה שלשום הקצבה בסך 80 מיליון לירות לתשלום פיצויים לתושבי ימית ואופירה, אשר יבחרו להקדים ולפנות את שני הישובים כבר עתה. חישוב הסכום מבוסס על ההנחה שהפיצוי הממוצע הכולל למשפחה יגיע לכ־2 מיליוני לירות. הדיון על ההקצבה איפשר לחברי הוועדה לבחון את הקרי־טריונים על פיהם מתכוונת הממשלה לחשב את הפיצויים. קריט־ריונים אלה אינם מקובלים לפי שעה על רוב התושבים. גם אותן משפחות, המוכנות להתפנות עתה, הסכימו לכך רק בתנאי שאם הסכום הסופי של הפיצוי יהיה גבוה מהצעתה הנוכחית של הממש־לה, יקבלו את ההפרש.

טוב עשו חברי ועדת הכספים שסייגו את אישור ההקצבה וקבעו במפורש שאין בכך כדי לבטא הסכמה מצידם לקריטריונים (נושא זה יידון בישיבה מיוחדת). קשה לקבוע בוודאות, ללא קבלת מידע מלא וללא בדיקה יסודית, אם קריטריונים אלה סבירים וממילא — אם סבירה התוצאה הכספית של יישומם. כל מה שניתן לומר במידה ניכרת של ביטחון ועל פי התרשמות כללית הוא שהסכום המוצע לתושבי ימית ואופירה על פי קריטריונים אלה אינו גמוך מדי. מה גם שלתושבים לו יתרונות סמויים (כגון: הזכות לקבל פיצוי בגין הדירה במזומנים — בעוד שהמפונה יהיה רשאי להמשיך ולשלם את המשכנתא לפי ההסדר המקורי).

דווקא משום כך יש סכנה ניכרת בהפעלת ההסדר כל עוד לא הושג הסכם עם כל התושבים: לפי ניסיון ישראלי ידוע לשימצה, הסכום המשולם „על חשבון" נחשב בדרך כלל כמיקדמה המונחת בכיס, בעוד שהמו"מ „הרציני" נסוב על גובה התוספת. אם כך יקרה, הפיצוי הכולל עלול בנקל להגיע בסופו של דבר לסכום בלתי סביר בהחלט.

מעריב
28 אוג' 1979

„אם לא יושג פינוי שיתקבל על דעתנו"

ועד ימית: נמנע עבודה סדירה במשרד החקלאות

מאת עזרא יגוב,
אלי רגון וגבי קסלר

ועד ישובי חבל ימית הזהיר בסוף השבוע שעבר, כי אם עד סוף השבוע הנוכחי לא יושג הסדר פי־נוי המקובל על המתיישבים, הם ישכיתו את עבו־דות פיתוח פיתחת שלום וימנעו עבודה תקינה ב־משרד החקלאות.

הוועד גם תובע מראה"מ להיפגש עמו לדיון על הסדר. המתיישבים עורכים היום מ־סיבת עתונאים בירושלים.

תושבי אופירה יתבעו מ־השר דוד לוי, כי כל פיצויי הפינוי שיינתנו להם יהיו פסורים ממס.

ועדת הכספים תדון היום בבקשת הממשלה לאשר 80 מיליון ל"י לפיצוי תושבי ישובים שאינם חקלאיים ב־סיני.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

מעריב
28 אוג' 1979

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברס סמואל 4
ת.ד 724 טלפון 234252
ירושלים

יום יום
תל-אביב
27 אוג 1979

80 מיליון ל"י אושרו לפיצוי תושבי ימית

אופירה ומרחב שלמה

מאת כתב „יום־יום" בירושלים

ועדת הכספים של הכנסת אשרה אתמול הקצאת 80 מיליון לירות לתשלום פצויים לתושבי־ימית, אופירה ומרחב־שלמה.

הכספים יועברו דרך תקציב הפיתוח של משרד הבנוי והשכון, בעקר ההצעה הצביעו חברי הקואליציה וכנגדה הצביע עדי אמוראי.

על פי ההצעה יקבלו המפונים עבור דירותיהם סכום ממוצע של כ־ מיליון ליחות.

עבור דירה בת 3 חדרים בבנין דו־קומתי יקבלו 1,3 מיליון לירות ועבור דירה בת 4 חדרים באותו בנין יקבלו 1,6 מיליון לירות.

המצוי עבור דירה בת 3 חדרים בבנין בן 3 קומות יהיה 1 מיליון לירות, ועבור 4 חדרים באותו בנין יהיו הפצויים 1,3 מיליון־לירות.

עבור קוטג' בן 3 חדרים ישלמו 1.5 מיליון לירות ובעל קוטג' בן 4 חדרים יקבל 2 מיליון ל"י. בעל־בית בודד בן 3 חדרים יפוצה בסכום של 1,6 מיליון ל"י, ואם הבית בן 4 חדרים יהיה הפצוי 2,2 מיליון ל"י.

מי ששכר דירה במקומות הנזכרים יקבל בחזרה את שכר הדירה על פי ערכו בתוספת שכר דירה למשך 3 השנים הבאות בכל מקום בו יגור.

כדי להתבסס במקום המגורים חדש יקבל כל מפונה סכום של 60 אלף ל"י לכל שנה בת התגורר ב־ימית, אופירה ומרחב שלמה.

הסכומים הנזכרים אינם כוללים כל פיצוי עבור גטישת עסקים, או מקום עבודה כל שהוא. ועדת הכספים ה..יטה, כי אין לראות בהחלטה זו קריטריונים לקביעת דרך חפיצוי של ישובים נוספים. עדי אמוראי טען, כי התנגדותו להצעה נובעת מהתנגדותו לדברי ההסבר לי־החלטה האומרים, כי החלטה זו מבוססת על סכומי ועדת בן־אלישר ש־החליטה על פצוי ממוצע של 2 מיליון ל"י למשפחה.

יות הפ
בעליתן הזוחלת בשאר חלקי השוק נרשמו ירי־דות שערים קלות.

פעילות ערה היתה סביב מניות ספציפיות בעלות סחירות נמוכה או שמוחזקות בידי גו־רמים אנטרסנטים. מנ־יות בעלות סחירות נמו־כה שונות. ריכזו באח־רונה סביבן פעילות ספ־קולטיבית שהתבטאה ב־עליות שערים חדות יחסית בתקופה קצרה כשדרוש לשם כך בי־קוש קטן יחסית. בין ה־יתר בלטו מניות בסקטור שירותים קירור וחשמל.

במקרקעין סולל בונה ורסקו בתעשיה שמן ובמניות חב־רות להשקעה מקדו את תשומת הלב מניות כמו „אמפא", ופז השקעות. יש לציין כי גם במניות סחירות יחסית נעשית פעולה דומה תחילה ריכז „הסחורה" בודי גורמים בעלי ענין ומכאן הדרך פתוחה.

חוגי הבורסה סבורים כי בשוק המניות צפוי שיפור מה בקרוב אך יחד עם זאת נראה כי הציבור לא יחזור בהמוניו לשוק הרי הפעילות בשוק תתרכז במניות ספציפיות ועל פי הנראה כיום הציבור רחוק משוק המניות. ומעדיף אלטרנטיבות אחרות. בשוק אגרות החוב שררה יציבות יחסית.

בסדרות ה־3000 נרשמו עליות שערים של עד חצי אחוז
[redacted]
כפולה היתה מגמה מעורבת גרשמו
הכיוונים.
[redacted]ות במטבע חוץ נרשמו בדרך כלל

[redacted] קלות במניות פיננסיות

[redacted]ות נרשמו גם אתמול עליות שערים
[redacted]ו מניות כללי (+3) ופי. בי. (+4).
[redacted]שנוי, אגוד (+2), אזרחי ע"ש (+1)
[redacted]סטוק (+1).
[redacted]נתאות היה פעילות מצומצמת יחסית
[redacted]ת יחסית בשיכון ע"ש (—6) ופיתוח

בבורסה

מדדים לשערים במניות
השינוי ב־%

מדד כללי
כספים וביטוח
בנקים מסחריים
בנקים למשכנתאות
מוסדות למימון
חברות להשקעה
תעשיה
מסחר ושירותים
מקרקעין וכינוי

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

27 אוג' 1979
הארץ

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

"המשמר"
27 אוג' 1979

ועד ישובי ימית

„טיפול ממשלתי כושל יאלצנו לבצע מעשי יאוש העלולים להסתיים בשפיכות דמים

(ע). חברי הוועדים של 12 הישובים בחבל ימית, הזהירו אתמול, כי טיפול ממשלתי כושל וסחבת מכוונת בפינוי הישובים מפיתחת רפיח למקומות ישוב חדשים, יאלצו אותם לבצע „מעשי יאוש והתפרצויות", שעלולים להסתיים בשפיכות דמים.

במסיבת עיתונאים שכינסו חברי הוועדים בירושלים, הם השמיעו האשמות חריפות נגד הטיפול הלקוי של משרדי הממשלה בישובי חבל ימית. מר יצחק רגב מנאות סיני אמר, כי יהיה צורך ביותר משנתיים כדי לפנות את הישובים וליישב את המשפחות במקומות חדשים. הר תושבים עצמם סבורים, כי יוכלו להישאר בישובים רק עוד כשנה בלבד, אם ברצונם להבטיח להם מקום ישוב נאות, ובתי ספר ראויים לילדיהם. אולם, לדבריו של רגב, משרדי הממשלה נוהגים „סחבת מכוונת" ואינם עושים דבר כדי לקדם את הפתרון. זאת, כדי לאלץ את אנשי הישובים, לקבל פתרונות כפויים זמן קצר לפני מועד הפינוי ומכירת השטח למצרים.

„הדרך היחידה"

„במצב זה", הדגיש רגב, „כשהאנשים שלנו מרגישים שמתעלמים מהם ופוגעים בהם, הם מתחילים להיות מסוכנים ומאבדים את שפיות דעתם. פנינו הבוקר (אתמול) לראש הממשלה במברק שני והודענו לו על המצב החמור שנוצר. הדרך היחידה שנותרה לנו היא התפרצויות ומעשי יאוש, ועלייתם של הקיצונים הרוצים לחבל, לשרוף לשבור ולהרוס.

„אנו רוצים למנוע אירועים כמו שהיו בגן הירק אבל יש לנו חשש, ששוב נגיע ליום הפינוי, כשחיילים ידרשו מאתנו לעזוב את בתינו. חס־ושלום, יהיה הרבה יותר גרוע. כל אחד ילחם על אשתו וילדיו. יקרה אסון כזה שמדינת ישראל תזכור אותו הרבה שנים".

משבר אמינות עם שרון

הדוברים הדגישו כי קיים כיום משבר אמינות בינם לבין שר החקלאות אריאל שרון, לאחר שזה הסכים תחילה להקמת ישוב למפונים במכמורת, אולם חזר בו אחר כך. כן קבלו על העדר תיאום בין משרד החקלאות לבין הסוכנות, למציאת פתרון, ועל כך שהממשלה לא קיימה עד היום אפילו ישיבה אחת בעניין פינויים. „כואב לנו" — סיכם רגב את טענות חבריו — „ורצינו להעביר שדר על כך לציבור בארץ כדי שידע על המצב כיום בישובי חבל ימית".

יישובי חבל ימית מזהירים:

זהו הרגע האחרון לפני עלייתנו על הבריקדות

מאת מרדכי בסוק, כתבנו בירושלים

„הרגשה ב־12 המושבים והקיבוצים המאוגדים בוועד יישובי חבל ימית היא, שממשלת ישראל מנהלת במקום מדיניות של סחבת מכוונת. החחלטה שלנו, בכל מקרה, היא לא לפנות בחיילים, ולא לשפוך דם יהודי".

אמר אתמול במסיבת עתונאים בירושלים, יצחק רגב, מנאות סיני, יושב ראש ועדי יישובי חבל ימית. לדבריו של רגב, לא הציבו המתיישבים בפני ממשלת ישראל, שום תנאים מוקדמים בקשר לפינוים. בקשתם היחידה היא „שבו ודברו איתנו", לדבריו, למרות שהכנסת החליטה עוד לפני שנה על פינויים, לא קיימה ממשלת ישראל עד היום, שום דיון בנושא זה. „המצב היום, שנתיים לפני פינוי הפיתחת, שאין שום מדיניות ביחס לנושא העברתנו למקומות אחרים בארץ".

אלטלנה תהיה משחק ילדים

לפני שבוע שלחו המתיישבים מברק לרה"מ מנחם בגין, ומאחר ולא קיבלו תשובה, שלחו מברק שני אתמול בבוקר. במברקים מתריעים המתיישבים על חדלונה של ממשלת ישראל, בנושא פינויים ומזהירים, כי חלק מהמתיישבים שיקל לבצע מעשי יאוש. „אנא ראה בזה מקרה של פיקוח נפש. רק אתה עשוי למנוע זאת", כתבו המתיישבים לבגין.

חבר אחר של הוועד, שאול סלע משדות, אמר: „זהו הרגע האחרון לפני שאנחנו עולים על הבאריקאדות. בפיתחה יושבים היום אנשים ממורמרים ומיואשים שאיבדו את הראש. זהו ציבור שרימו אותו בצורה קשה. אם ממשלת ישראל לא תיתן לנו פתרונות הולמים עד הרגע האחרון, אלטלנה תהיה משחק ילדים. כל בית שלנו יהיה ממולכד, ואיני מציע לאף חייל בצה"ל להתקרב אליו".

אישרו 80 מיליון ל"י

ועדת הכספים של הכנסת אישרה אתמול הקצבת סכום של 80 מיליון ל"י לתשלומים למפוני ימית, אפיה ומרחב סיני.

הוועדה קבעה, שאין לראות באישור זה הסכמה לקריטריונים שנקבעו לפיצוי, קריטריונים אלה יידונו בישיבה נוספת של הוועדה.

ח"כ עדי אמוראי הצביע נגד האישור, כיוון שהוועדה לא קיבלה את דעתו שיש למחוק מדברי הסבר כל התייחסות לסיכומי ועדת בן־אליעזר לפיהם יינתן פיצוי ממוצע של 2 מיליון ל"י למשפחה.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

27 אוג' 1979
מעריב
אפרסק.

נקנסו בשל איחור לשמירה באיזור ימית

מאת עזרא ינוב

6 מתושבי ימית נקנסו על ידי מנהלת הבטחון בימית של שלא יצאו לשמירה או איחרו לבוא לשמירה. אחד נקנס ב־1000 ל"י על איחור של שעה לשמירה. בשל אי הופעה בזמן כוננות נקנס תושב אחר ב־1200 ל"י. 4 אחרים נקנסו ב־500 עד 1000 ל"י על אי הופעה לשמירה.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרבנים סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234532
ירושלים

המעריב
27 אוג' 1979

"אבו אלעלא הוא אדם, יש לו יוכל"

מנהיגי הליכוד מגיבים לעזוב בכל עתה את ראש הממשלה

ועדת הכספים של הכנסת תקבל ב"י ביום ראשון 80 מיליון ל"י ★ אלפי מפגינים בכל הארץ נגד אי הגיבה

הפיר הגדול ביותר בעולם

הגלגל הגדול ביותר בעולם

הגלגל הגדול ביותר בעולם

הגלגל הגדול ביותר בעולם

###

ועדת הכספים אישרה 80 מיליון ל"י — פיצויים למפוני ימית ואופירה

מאת סופרו הכלכלי
של „דבר" בירושלים

ועדת הכספים של הכנסת אישרה אתמול סכום של 80 מיליון ל"י לתשלום פיצויים למפוני ימית ואופירה. נציג משרד השיכון מסר לוועדה כי מדובר ב-350 משפחות ובודדים בימית, וב-150 באופירה.

המו"מ על טבח הפיצוי טרם סוכם, אך מספר משפחות הביעו את רצונן לעזוב כבר עתה ועל כן החליטה הממשלה לבקש את אישור הועדה לשלם בינתיים פיצויים על-פי הצעת הממשלה. ואם יתברר אח"כ כי הסיכום הסופי יהיה גבוה יותר, יתווסף ההפרש למשפחות שכבר עזבו.

אלה הפיצויים שיקבלו מפוני ימית ואופירה על פי הצעת הממשלה:

דירות בבעלות יוצרכו לפי שווי דירה מקבילה בעבר:

(•) דירה 3 חדרים בבית בן 3 קומות — 1 מיליון ל"י;
(•) דירת 3.5 חדרים — 1.2 מיליון ל"י;
(•) 4 חדרים — 1.3 מיליון ל"י;
(•) דירת 4 חדרים בקוטג' — 1.9 מיליון ל"י;
(•) דירת 5 חדרים בקוטג' — 2.35 מיליון ל"י;
(•) וילה של 4 חדרים — 2.1 מיליון ל"י.

למשפחות ובודדים הגרים ב-

(המשך בעמוד 2, טור 8)

הלוח העדיף
לוח מעדיף
כל הזדמנות מוצר אמת ב מעדיף ישראל

ראה עמוד 5

מכך יבוטל הר
2. **תפתחנת פניות**
— מת"א לכיו
— מליוון דרו
— מנתב"ג לכי
— מכביש גהה
ד. **במחלף שפירים:**
יבוטל הרמזור הק
התנועה מיהוד לנת
וע"פ השילוט שחו
ה. **במחלף נתב"ג:**
תהיה אפשרות פני
ו. ציבור הנהגים מת
והמשטרה.
מודעות מפורטות
מחולקים בתחנות

בכפר הנתון כציעה, מס"ים לשקול מחדש את מיקומו של הכנס.

מודעי: אין מנוס מהעלאה נוספת בתעריפי החשמל

מאת סופר „דבר"

שר האנרגיה והתשתית יצחק מודעי אמר אתמול בישיבת הממ"שלה, כי לא יהיה מנוס מהעלאה נוספת בזמן הקרוב של תעריפי החשמל. השר מודעי אמר זאת במסגרת דיונים על השביתה ב"חברת החשמל. הוא ציין, כי הי דבר הכרחי כדי לכסות את הי גרעונות הגדולים של החברה.

ית נצברת,
100% למדד
יבות פטורות

עד גיל 20.

כו בגחלת

עת"א–יפו
תל־אביב

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים
27 אוג' 1979

דבר
שבת פרקי ארץ ישראל

ועדת הכספים

(המשך מעמוד 1)

דירות שכורות יאפשרו לשכור דירות מקבילות בערד, אילת, אשדוד או אשקלון.

הממשלה תחזיר לגרים בשכירות את כל שכר הדירה ששילמו עד כה, ותוסיף לכך את שכר הדירה שהיו משלמים בשלוש השנים הקרובות לפי תחשיב משרד השיכון. מי שהחל לבנות ביתו לפי תוכנית „בנה ביתך", תוחזר לו השקעתו כשהיא צמודה למדד בתוספת ריבית של 4 אחוזים. מי שהוקצה לו מגרש, אך טרם החל לבנות, יקבל מגרש חילופי באזור פיתוח א' פלוס. נוסף לכך יקבלו המפונים מענק כיסוי. שנועד לעזור להם להסתדר במקום יישובם החדש, ולפי עותם על שהיתם בעיר פיתוח.

לצורך תשלום מענק הכיסוי נקבעה שיטת ניקוד. שבה כל נקודה שווה חצי משכורת שנתית ממוצעת במשק (כ-70,000 ל"י).

על פי הצעת הממשלה, כל שנת שהייה בסיני עד לחתימת הסכם השלום תוכה את המפונה בנקודה אחת. השנה הראשונה שלאחר חתימת הסכם השלום, תוכה בנקודה ורבע, השנה השניה בנקודה וחצי. והשנה השלישית שבסיומה תתענה התושב תוכה אותו בשלוש נקודות.

מי שגילו מעל 45 יזוכה בנקודה נוספת.

על פי תחשיבי משרד הביטוח והשיכון תקבל משפחה ממוצעת בימית ובאופירה כחצי מיליון ל"י מענק ביסוס. סה"כ יגיע הפיצוי הממוצע למשפחה ימית ואופירה לכ-2 מיליון ל"י במחירי היום.

בדיון שקיימה הועדה בנושא הפיצוי הציעו חברי הליכוד לאשר את הסכום המבוקש בסך 80 מיליון ל"י, מבלי שיהיה בכך משום הסכמה לקריטריונים שנקבעו. אלה ידונו בנפרד, באחת הישיבותיה הקרובות של הועדה.

ח"כ עדי אמוראי, מרכז סיעת

המערך בועדת הכספים דרש שהועדה תסתייג מפורשות מהקריטריונים, או שתאשר לממשלה להוציא רק חלק מן הסכום המבוקש כמיקדמה, שאם לא כן, סעיף ח"כ אמוראי, יהפכו הקריטריונים המוצעים להצעת מינימום לתושבים. התושבים יידעו שהקריטריונים האלה כבר פוגמים בכיסם. והועדה, בעתיד, תוכל רק להוסיף עליהם. ובשום מקרה לא תוכל לגרוע מהם. ברוב קולות חברי הליכוד והמפד"ל בוועדה, הוסרה הצעתו של ח"כ אמוראי, והועדה אישרה את הפיצויים בהתאם לקריטריונים שהציעה הממשלה.

סופר, שיחה שנמשכה
דקות עם ו. מ. ואסב.
בשגרירות הסוביטית.
עתוני ברה"מ האשימו
מול את „השורותים
חדים" האמריקאיים ואמו
שירותים אלה אתראים

ישראל ממשיכה בב
עם ארה"ב על הקמ
מפקחים בין־לאומי

מאת דניאל בלוך,
כתבו המדיני של „דבר"

ישראל ממשיכה בבירור עם ארה"ב לגבי הקמת כוח בין־לאומי לפיקוח על בי־צוע ההפסקות הצבאיים ב־סיני. בירושלים מעריכים, כי הנושא יידון בפגישה משולשת בוואשינגטון באמ־צע חודש ספטמבר בין שר החוץ סיירוס ואנס, שר ה־חוץ משה דיין וגציג מצרי

— או ראש הממשלה ד"ר חאליל או שר החוץ כפועל בוטרוס ראלי.

בישיבת הממשלה אתמול העלה את הנושא שר החוץ משה דיין. כמסגרת סקירתו המדינית. מקור ממשלתי אמר, כי בדברי דיין לא נשמעה לשון איומים, והוא רק אמר, כי על ישראל לעמוד על מילוי פרטי הסכם בענין הפיקוח הבין־לאומי והמחויבות האמריקאית להקים כוח בין־לאומי למקרה שאי־אפשר יהיה להמ־שיך בפעולת כוח החירום של ה־או"ם. דיין ציין שיש לראות את

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברס סמואל, 4
ת.ד. 724, טלפון 227513
ירושלים

27 אוג' 1979
ידיעות אחרונות

1.6-1 מיליון ל"י פיצוי בעד דירת 3 חדרים בימית

ועדת הכספים של הכנסת הקציבה השנה 80 מיליון ל"י למפוני הישובים העירוניים בסיני □ החקלאים בישובים קובלים על סחבת ומאיימים בצעדי יאוש

מאת ישראל תומר וחיים שיבי,
כתבי „ידיעות אחרונות"

סכום של 80 מיליון לירות כפיצוי לתושבי ימית ואופירה עד פינוים אושרה אתמול, ועדת־הכספים של הכנסת לשנה הנוכחית.

המדובר הוא ב־350 משפחות ו־ בודדים בימית ו־150 משפחות ובודד דים באופירה. כמו כן אושרה הועדה את הקריטריונים למתן פיצויים ל־ משפחות אלה ביישובי סיני שאינם הקראיים.

ח"כ עדי אמוראי, מרכז סיעת המערך בועדת הכספים, היה היחידי שהצביע נגד. הוא טען כי הוא בטוח שזו רק נקודת פתיחה ובסופו של דבר יוכפל הסכום.

כמה יקבלו תושבי ימית ואופירה?

בעד דירותיהם יקבלו לפי מחירי הדירות דוגמת ערך:

* בתים בני שלוש קומות: דירה של 3 חדרים — מיליון ל"י; שלושה וחצי חדרים — 1.2 מיליון ל"י; ארבעה חדרים — 1.3 מיליון ל"י.
* בתים דו־קומתיים: דירה של
* קוטג'ים: שלושה חדרים — 1.45 מיליון ל"י; ארבעה חדרים — 1.9 מיליון ל"י; חמשה חדרים — 2.35 מיליון ל"י.
* בתים בודדים: שלושה חדרים — 1.6 מיליון ל"י; ארבעה חדרים — 2.1 מיליון ל"י.

* אנשים הגרים בשכירות, בעיקר באופירה, יקבלו בחזרה את כל דמי השכירות ששילמו בעבר. ובנוסף לכך יקבלו דמי שכירות מראש לשלוש שנים. כמו כן יקבלו דירה חלופית בשכירות — בערד, באילת, באשדוד, או באשקלון.

בעלי עסקים יקבלו פיצוי מיוחד בעד עסקיהם, בכל מקרה לגופו של עניין.

מענקי ביסוס

מלבד כל אלה יקבלו תושבי אי־ פירה וימית מענק לביסוס מחדש, לפי שיעור ניקוד מיוחדת, בת כל נקודה שווה חצי משכורת ממוצעת במשק (כיום 60 אלף לירות). כל שנת שהייה במקום, עד אישור הסכם השלום עם מצרים, שווה נקודה אחת לשמשפחה ממוצעת. בעד השנה הראשונה אחרי חתימת הסכם השלום עם מצרים תקבל כל משפחה 1.25 נקודה; שנה שנייה אחרי חתי־ מת ההסכם — 1.5 נקודות ועבור השנה השלישית — 2 נקודות.

אדם מעל גיל 45 יהיה זכאי לקבל נקודה נוספת.

לדוגמה: משפחה ממוצעת בת 4 נפשות ששהתה באופירה ובימית 3 שנים לפני חתימת הסכם השלום ותישאר במקום 3 שנים אחרי חתי־ מת ההסכם, כלומר עד הפינוי ה־ סופי, תקבל מענק־ביסוס של כחצי מיליון לירות במחירים של היום. זאת בנוסף לפיצוי עבור הבית וה־ עסק (אם היה כזה).

„מילכוד הבתים"

בינתיים כינסו אתמול נציגי ועד הישובים החקלאיים בחבל ימית מסי־ בת עתונאים בירושלים והזהירו, כי „בחבל ימית יושבים אנשים שדור־ שדם מעשי ייאוש, אנשים שאיבדו את הראש. אם יסחבו אותנו עד הרגע האחרון ללא פתרון, תהיה פרשת אלטלנה צחוק לעומת הפינוי. כל בית יהיה ממולכד".

אנשי הועד, המייצגים 12 ישובים בחבל ימית, הודיעו, כי לאחר האי־ רועים ב„גן־הירק" בגאות סיני התי־ קבלה החלטה שיש למצוא דרך להי־ דברות עם הממשלה ובכל מקרה „לא נסגע בחיילים". עם זאת, לא ניתן יהיה לבלום לאורך זמן את המתיישבים הדורשים תשובה מידית באשר לעתידם. הועד שיגר אתמול מברק לראש הממשלה, מנחם בגין, ובו הוא מתריע, כי מאז התקבלה החלטה על פינוי הישובים לא גובי־ שה תוכנית מפורטת לפינויים.

יצחק רגב, מנאות־סיני, אמר, כי אין תוכנית ממשלתית לפינוי, אין הקצאה של שטחי התיישבות למפונים ואין צוות בין משרדי שניתן לנהל עמו משא ומתן ולקבל תשובות מחייבות. „ההרגשה בפיתחה היא שמתעללים בתושבים. להערתנו, יש מגמה לסחוב את המשא ומתן וליצור סחבת מכוונת", טען.

לדברי אנשי הועד, הביא המתח הנפשי בו נמצאים מתיישבי החבל לסיכסוכים חריפים ביישובים שהיו עד כה סיפור הצלחה מבחינה כלי־ כלית וחברתית. משפחות שלמות נהרסות והועד נאלץ לשמש כמשכין שלום־בית.

דובר משרד־החקלאות הכחיש אמש את טענת המתיישבים, על סחבה בניהול המשא־ומתן עימם. ל־ דבריו, הוצעה לכל יישוב תוכנית מפו־ רטת של העברה. כשהעדשות נתונה לקליטת המתיישבים בישובים ש־ יוקמו בחבל הרשור, תוקמה שלוש־

בצער רב אנו מודיעים על פטירתה של
אשתי, אמנו וסבתנו היקרה

רבקה יוניש
(לחוביץ)

הלוויה תצא **היום**, יום שני, ד׳ אלול תשל״ט 27.8.79
בשעה 2.30 אחה״צ מבית ההלוויות העירוני רחוב
דפנה 5, תל־אביב לבית העלמין בקרית־שאול.

המשפחה המתאבלת

הננו מודיעים
על פטירת

אריה פנחס

ההלוויה תצא **מחר**, יום
28.8.79, בשעה 2.30 אח
העירוני, רח׳ דפנ
לבית העלמי

האבלים:
אשתו:
בנו:
בתו וחתנו:
נכדיו:

יקיר

חנניה ב

אי נ

על מועד ההלוו
לטלפון

תנועת מושבי העובדים
בישראל

אבלה
על מותו ללא עת, של החבר

חיים בר־יוסף
ז״ל

מעובדיה הותיקים והמסורים של התנועה

ההלוויה תצא מבית תנועת המושבים, **היום**,
יום שני, ד׳ באלול תשל״ט (27.8.79) בשעה 14.00
לבית־העלמין בחולון.

אוטובוסים יעמדו לרשות המלווים מבית תנועת
המושבים, תל־אביב, רח׳ ליאונרדו דה וינצ׳י 19.

אהובנו הרך מאתנו ללא עת

עמי פז ז״ל

שנפטר על אדמת נכר

הלוויתו תצא **היום**, יום שני, ד׳ אלול
תשל״ט, 27.8.79, בשעה 15.00,

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

27 אוג' 1979
שערים
מעריב
27 אוג' 1979

אושרו 80 מליון ל"י למפוני מרחב סיני

ועדת הכספים של הכנסת אי־שרה אתמול הקצבה של 80 מיל־יון ל"י לתשלומים למפוני ימית, אופירה ומרחב סיני.

הועדה קבעה, שאין לראות ב־אישור זה הסכמה לקריטריונים שנקבעו לפיצוי. קריטריונים אלה ידונו בישיבה נוספת של הועדה.

הח"כ עדי אמוראי הצביע נגד האישור כיון שהועדה לא קיבלה את דעתו שיש למחוק מדברי ה־הסבר כל התיחסות לסיכומי ועדת בן־אלישר לפיהם ינתן פיצוי מ־מוצע של 2 מיליון ל"י למשפחה.

הח"כ דוד גולומב ביקש להזמין את שר האוצר לועדת הכספים ב־ענין תקציב נוסף של 70 מיליארד ל"י.

מ"מ יו"ר הועדה, הח"כ חיים קופמן, הודיע שהזמין את שר ה־אוצר לועדה בענין המצב הכספ־של הרשויות המקומיות והוא י־בקש מהשר להתיחס גם לענין של התקציב הנוסף.

* במסיבת עתונאים שכינסו חברי הועדים של ישובי מרחב — סיני בירושלים, הם השמיעו הא־שמות חריפות כנגד הטיפול הל־קוי של משרדי הממשלה בישובי חבל ימית. „אנו עומדים היום כ־עניים בפתח — הכריז יצחק רגב מנאות סיני — וזאת לאחר שה־גשנו את מלוא הסיוע לכל הגו־פים המטפלים בנושא הפינוי, כ־די שיגיעו לכלל פתרון. אבל עד היום לא נעשה שום דבר. לא נ־קבעו מקומות התיישבות, ואין ת־כנית העברה. אין תקציב ואין א־חריות ממשלתית לתכנית פינוי. היום, שנתיים לפני הפינוי, אנו עומדים בדיוק באיזון [illegible]

[illegible]

[illegible]

שניים מתושבי ימית שובתים מול ביתו של ראש הממשלה בירושלים.
(צילום: רוני נעמן)

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

28 אוג 1979

הארץ

ועד ימית מאיים בשיתוק העבודה במשרד־החקלאות ובפיתחת שלום

אם ראש־הממשלה לא יקבלם לשיחה תוך שבוע

019

מאת עמוס חרל,
כוסר „הארץ"

ועד ישובי חבל ימית החליט ב־רשיבתו ביום ו׳ לשתק את העבו־דה במשרד־החקלאות ובפיתחת־שלום, שם מכשירים שטחים לה־קמת ישובים חדשים, אם ראש־הממשלה לא יקבלם לפגישה תוך שבוע לדון בבעיות פינויים מת־ישובים.

בישובת הוועד הובעה התמרמרות קשה על צורת הטיפול בבעייתם ועל יחס הממשלה לבעיות הפינוי שעדיין לא נדונו בצורה עניינית, כאשר כר־עד הפינוי קרב והולך.

יו״ר הוועד, יצחק רגב, מסר כי ביום ו׳ המתינו לשר־החקלאות אריק אל שרון שהבטיח להם לבקר מדי יום ו׳ בחבל עד לפיתרון בעיות הפינוי, אך זה שבועיים שלא הופיע. נודע, כי לשר־החקלאות היתה ביום ו׳ ישיבה חשובה עם אחד השרים ומשום כך לא הופיע.

הוועד החליט לתבוע פגישה דחו־פת עם ראש־הממשלה, כאשר המטרה היא להגיע לכך שוועדה שתמונה ע״י ראש־הממשלה, תשב עם הוועד במקום סגור ללא הפסק עד לפיתרון כל בעיות הפינוי.

לסופר „הארץ" נודע, כי במשרד־החקלאות יש מגמה למשוך את ידו מכל טיפול בענין תושבי ימית, אם אכן יפנו לראש־הממשלה.

1:57.59 ד'.

פעמיים שלוש זהב

אתמול הוסף גניאל מדליית זהב
לישית למאזנו, כשניצח במשחה
תתירה ל־400 מ' בזמן 4.30.72 ד',
נוסל ביותר משניה משיאו הישראל
י. זוהר וייס סיים שני ב־4:16.19
', לפני נדב בששא גם כן מהפועל
בעת־חיים מגשה — 4:23.11 ד'.
מיר הגיע רק רביעי.

גניאל הביע את שביעות רצונו
שיאו התדש ב־300 מ'. לגבי ה־
40 אמר, כי הפסילות הרבות הר־
יאוהו מהרייכו, ואילו במישחה
־1500 מ' לא התאמץ לדבריו במ־
חד מאחר ולא היו לו יריבים רצי־
ים, אך בעיקר כדי לשמור על
רשרו למישחים הקצרים יותר.

מירב הדר יוצאת מן ה
אחרי ניצחונה הסנסציוני
מ' חתירה.

ד' ואת מירב הדר מהפועל שפיים
— 2:35.54 ד'.

טובה אברמוב שיפרה את שי־
את השראלי במישחה ל־200 מ'
פרפר בעשירית השניה, לצרך, כש־
קבעה 2:30.23 ד' וגם ניצחה במיש־
חה הקצר בסגנון זה בזמן 1:08.03
ד', כשהיא מותירת מאחור את לי־

מכבי ת"א	8	1	3
הפועל ימק"א	4	4	1
חולון/בת־ים	4	3	1
מכבי חיפה	2	1	—
ג.ח. מגשה	1	3	2
הפועל שפיים	1	—	2
הפועל ת"א	1	—	—

ועדת־הכספים אישרה 80 מיליון ל״י למפוני ימית, אופירה ומרחב סיני

מאת סופר „הארץ״
לענייני כלכלה

ועדת הכספים של הכנסת אי־שרה אתמול הקצבת סכום של 80 מיליון ל״י למבקשים לעזוב עתה את ימית, אופירה ומרחב־סיני.

בדברי ההסבר לבקשת האוצר, שהיו חתומים בידי הממונה על ת־תקציבים פרופ׳ איתן ברגלס, נאמר שהסכום יועבר מהתקציב של הוצ־אות הפיתות לתקציב משרד הבי־

בעל דירה בימית יפוצה במלוא הסכום, אך יהיה חייב להחזיר המשכנתה * הפיצוי הממוצע למשפחה — שני מיליון ל״י

נוי־והשיכון. הסכום מיועד לפיצוי מחיישבים שאינם חקלאים. לוועדה נמסר שהמו״מ בין השלטונות לבין המתיישבים על הפיצויים שיקבלו המתיישבים נמצא בעיצומו וטרם סוכם.

חלק מהמשפחות כבר הביעו רצון לעזוב את הישובים והסכום שהוק־צב נועד לפצות את התושבים על פי אפות־המידה שנקבעו על־ידי הוועדה. שבראשה עמד מנכ״ל משר־רד ראש הממשלה, ד״ר אליהו בן־אלישר.

עוד נמסר לוועדה, שאם הסכום הסופי יהיה שונה מהסכום שיינתן על פי הצעת הממשלה, יתווסף זה־ חפרש לתושבים שכבר עזבו את הישובים.

לפי ערך הדירות בערד

בהתאם לסיכום יקבלו משפחות שבבעלותן דירות בבתים בני שלוש קומות, מיליון ל״י עבור דירה בת שלושה חדרים, 1.2 מיליון ל״י עבור דירה בת 3.5 חדרים; 1.3 מיליון ל״י עבור דירה בת ארבעה חדרים.

תושבים שבבעלותם דירות בבתים דו־קומתיים יקבלו פיצוי בסך 1.3 מיליון ל״י עבור דירה בת 3 חד־

(הסוף בעמוד 2, טור 3)

קורט (יעקב) טאוסיג

בר׳ זאב ז״ל

הלויה תצא **היום**, יום שני ד׳ אלול תשל״ט 27.8.79 בשעה 2.15
אחה״צ מבית הלויות העירוני רחוב דפנה 5 תל־אביב ותעבור
בשעה 2.45 אחה״צ מבית המנוח רחוב חורגין 29 רמת־יצחק, ר״ג
ומשם לבית העלמין בקרית־שאול.
אוטובוס יעמוד לרשות המלווים

רעייתו: נעמי טאוסיג
מרים בוקופצר וב״ב
עו״ד מיכאל וטובה טאוסיג וב״ב
אחיו: אדוארד טאוסיג
נכדיו: אסנת, שרון, עירן ורועי

ומשתת

לד״ר דוד קליין
חבר מועצת המנהלים

אתך באבלך

אבי

ביו
קו

הארץ
27 אוג 1979

ועדת־הכספים אישרה

(סוף מעמוד 1)

רים, ו־1.6 מיליון ל״י עבור דירה בת 4 חדרים.

משפחות שבבעלותן קוסג׳ של 3 חדרים יקבלו 1.45 מיליון ל״י, משפחות עם דירת קוסג׳ בת 4 חדרים יקבלו 1.9 מיליון ל״י ומשפחות עם קוסג׳ של 5 חדרים יקבלו 2.35 מיליון ל״י.

בעלי וילות בנות 3 חדרים יקבלו 1.6 מיליון ל״י ובעלי וילות עם 4 חדרים יקבלו 2.1 מיליון ל״י. ח״ר שוורי נקבע בהתאם לערך הדירות בערד.

בתשובה לשאלת ח״כ עדי אמוראי, מסר מר יוסף מרגלית, ראש ה״אגף לבנייה כפרית במשרד הבינוי, שמתיישב אשר חייב משכנתה שקיבל לצורך רכישת הדירה יקבל את הפיצוי המלא עבור הדירה ו־ישאר חייב את סכום המשכנתה.

יוחזר מלוא שכר הדירה

לגבי הדירות באופירה הושג הסדר אחר. שכן הדירות ביישוב זה הן בשכירות. למתיישבים יוחזר מלוא שכר־הדירה ששילמו, וכן שכר דירה עבור שלוש השנים לאחר עזיבתן את הדירה המושכרת.

לבעלי עסקים ייקבע פיצוי אחר. לגבי התושבים שבנו את ביתם בהתאם לתוכנית „בנה ביתך״ נקבע שתוחזר ההשקעה הכוללת, צמודה למדד בתוספת של ארבעה אחוזים ריבית. בימית יש כיום תשע משפחות שבנו את ביתן לפי תוכנית זו.

אלה שקנו מגרש ולא הספיקו לבנות עליו, יקבלו מגרש אחר באיזור סיתוח א׳ פלוס. מהנתונים שנמסרו לוועדה מתברר, שבימית רכשו 50 משפחות מגרש, ובאופירה רכשו מגרש לצורך התוכנית „בנה ביתך״ 90 משפחות.

לתושבי אופירה תוצע דירת חלופית באחד ממקומות אלה: ערד, אילת אשדוד או אשקלון — כולן בתנאי שכירות.

בנוסף לכך נקבע, שהמשפחות יקבלו מענק ביסוס בהתאם לניקוד מסויים שנקבע. שוויה של כל נקודה הוא חצי משכורת שנתית ממוצעת המוערכת בכ־70 אלף ל״י.

בשיטת הניקוד

עבור כל שנה של מגורים בסיני תקבל כל משפחה נקודה אחת. עבור מגורים אחרי ההסכם. תקבל משפחה עבור השנה הראשונה נקודה ורבע, עבור השנה השניה נקודה וחצי ושתי נקודות עבור השנה השלישית.

מתיישב מעל גיל 45 יקבל נקודה נוספת. מחישובים שנערכו הסתבר, שמשפחה ממוצעת עם שני ילדים ששהו שלוש שנים בסיני, יקבלו פיצוי לביסוסם בסכום של חצי מיליון ל״י. אם המשפחה גרה בבית דו־קומתי היא תקבל 2.1 מיליון ל״י; אם היא התגוררה בקוסג׳ היא תקבל 3 מיליון ל״י.

חברי סיעת הליכוד ביקשו אתמול בעת דיוני הוועדה לאשר את ה־80 מיליון ל״י ורק לאחר־מכן לדון בקרישריונים לחלוקת הכספים. ח״כ עדי אמוראי דרש שימתקו את ה־הסבר מהבקשה שלפיו יינתן פיצוי ממוצע של שני מיליון ל״י למשפחה. הוא הביע ביטחונו, שהפיצוי לאלה שיישארו עד מועד הפינוי יהיה הרבה יותר גבוה ולכן ביקש לא להתייחס לדברי ההסבר.

תוצאות ההצבעה: חמישה ח״כים הצביעו בעד. ארבעה חבי״ם נמנעו, וח״כ אמוראי התנגד.

נות סוכנות לקטעי עתו
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 24 טלפון 234252
ירושלים
ירם ירם
(תל-אביב)
27 אוג 1979

לסדר היום

לא לאבד את הפרופורציות

ועדת הכספים של הכנסת מגלה בימים האחרונים נדיבות יוצאת דופן. לפני מספר ימים אושרו 20 מיליון ל"י למפוני גן הירק. אתמול אושרו 80 מיליון ל"י למפוני ימית ואופירה.

יש לזכור שאלה הם סכומים זמניים ולגבי אלה שישארו „עד הסוף" בימית ואופירה יתווספו סכומים נוספים שברגע זה ניתן רק לנחש את היקפם.

אין מחלוקת על כך שיש צורך לפצות את אלה שעברו, בלא מעט עידוד ממשלתי, להתגורר בימית ואופירה. בכך אין ספק. אך בין לפצות בצורה מתקבלת על הדעת לבין להוציא כספי ציבור ללא הבחנה בזכות האהדה הטבעית למתיישבים במקומות ישוב חדשים המרחק רב.

נראה שועדת הכספים, שבעיותיה הכלכליות של ישראל מר־כרות לה היטב לא מצליחה תמיד להבחין בין פיצוי הוגן לבין פיצוי מופרז. המחיצות הפוליטיות בין חברי הועדה כמ־עט ונעלמות בעת שדנים בפיצוי מתישבים. לכן יש אולי להזכיר לחברי הועדה שגם בעת פיצוי מתישבים אין הם עכיכים לאבד את הפרופורציות.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724 טלפון 234252
ירושלים

1979 אוג' 22
THE JERUSALEM POST

019

Other Rafiah settlements to get less

Neot Sinai compensation 'not precedent-setting'

By HARRY WALL
Jerusalem Post Reporter

The IL20m. in compensation awarded to Moshav Neot Sinai for the loss of its vegetable fields will not serve as a precedent for compensation to the other Rafiah area evacuees, according to an informed source in the Ministry of Agriculture.

The source said there is "no way" the other settlements can expect to receive such a generous offer when their lands are handed over to Egypt in 1981. "Neot Sinai was a special case, based on the projected income the fields would have brought in over a three-year period (the remaining time the settlers had on the site)," he told *The Jerusalem Post*.

He said that the Knesset Finance Committee, which approved the controversial payment on Sunday, based its decision on a ministry appraisal of more than 1,000 dunam of cultivated fields and another 1,000 of fallow land which belonged to the moshav. At best, the official said, the other settlements could expect to receive compensation for only one year. That would be for their last year in the Rafiah area, when the farmers would receive no income from their old fields or from the land to which they would be relocated.

The Finance Committee's decision has come under fire from various quarters as grossly exaggerated in relation to the land's actual value and the favourable terms under which the settlers were originally given the property. Representatives of Neot Sinai's 16 families say they have no idea when they will receive the money, but will use it for purchasing agricultural equipment.

Meanwhile, police are continuing their investigation into the violent confrontation between the Neot Sinai settlers and the army over their eviction from the fields in May, shortly before the area was turned over to Egypt. Police have collected photographs and television film of the clash. The material is to be used as evidence in preparing a court case against the settlers.

Yesterday, police from the Gaza military government visited the moshav, about 3 km. from the new border. They interrogated members about their alleged involvement in the confrontation.

The Rafiah Settlement Council has called on the government to stop its investigation of the Neot Sinai incident, and has served notice that its membership will not cooperate with police in their investigation.

Another police investigation has been started, in Yamit, in connection with the barricading of the Gaza-El-Arish road and the destruction of property by Yamit protesters earlier this month. Forty Yamit residents have been summoned by local police for interrogation about their alleged participation in the illegal demonstration, which was organized as a protest against the government's handling of their compensation claims.

Yisrael Nir, spokesman for the Yamit council, criticized the investigation as "another attempt by the government to pressure the Yamit residents and break our spirit."

ael's Latin America

rrived this weekend to
ent, and Arturo Cruz,
central bank, said he is
-$100m. from OPEC.
rael and the PLO on op-
a's recent civil war is
rowing rivalry in Latin
traditionally had many
it can to keep them, in-
e of sophisticated arms
right-wing military
Somoza's Nicaragua,

supported by their allies
ucing states, especially
ounted an increasingly
ecent years to gain in-
rican governments.
nlike PLO efforts in the
nians have information
y and Washington.
e PLO has been most
that are either heavily
stern oil, such as Brazil
Iraqi request that the
n information office, or
nsions of Third World
ru and Mexico, which
O in the UN and have
n offices in Lima and

at American Jews were
r years ago as a result
s improved its relations
rs and has allowed the
to open an office in its

n unable to improve its
d South American
become allied with
h as the Sandinistas or

the Monteneros in Ar
in Uruguay.

PLO leader Yasser [illegible] has met with the leaders of both of these urban guerrilla groups and, according to Israeli and other intelligence sources, has covertly provided arms and training to them.

On February 1, the Libyans hosted a conference in Benghazi of "progressive revolutionary organizations of Latin America," which included representatives of the Argentine and Uruguayan guerrilla groups among others, according to published accounts of the meeting.

Meanwhile, Israel, which has diplomatic relations with almost all Latin American and Caribbean countries, has been willing to sell arms, with few exceptions, to any country that wants to buy. Among the countries Israel has either offered or sold arms to are Ecuador, Costa Rica and, according to Western diplomats, both Argentina and Chile, which were on the brink of war with each other last year.

Israel also maintains an extensive propaganda apparatus in Buenos Aires, called the Centre of Information and Documentation of Israel for Latin America. Israeli intelligence is also active in a number of Latin American countries, according to well-informed sources.

Although the current rivalry between the PLO and Israel for power and influence in Latin America is known only partially, the activities of both sides in Nicaragua and Brazil have become public in recent months.

During a visit to Brazil last May, a high Iraqi official requested permission for the PLO to open an information office. The request, under study by the Brazilian government, set off a storm of controversy after the press and Jewish leaders charged that the government was caving in to blackmail because Iraq provides Brazil with 40 per cent of its oil imports.

s worried
ring malaria

Nearly 6,000 refugees are staying in Philippine camps at present, awaiting resettlement in Western

Chad factions to form unity gov't

ABIDJAN, Ivory Coast (Reuter). — Nine rival groups in Chad signed an agreement in Lagos yesterday to form a government of national union with Frolinat (Chad Liberation

1978 אוג 23

DAILY NEWS BULLETIN
(London, England)

Yamit protest

Representatives of the Yamit area settlements in Sinai have demanded an urgent meeting with Premier Menachem Begin in order to speed up the solution of their problems. The settlements are to be evacuated at the end of Israel's withdrawal from Sinai.

Speaking at a press conference, the settlers blamed Ariel Sharon, chairman of the Ministerial Settlement Committee, for failing to solve their problems.

"If the Government continues to make fruitless promises, then when the time comes for evacuation there will be a disaster which will make the Neot Sinai vegetable garden incident look like child' play," Yitzhak Regev, chairman of the settler's committee said. He was referring to the forced evacuation of the field, near El Arish, of local settlers by the IDF.

The settlers said the Government's inaction spreads over a number of areas: there are no transfer plans, no approved plots for new villages (in Israel) no budget and no specific Government department to deal with the problems.

The Housing Ministry asked on Sunday for the approval of the Knesset Finance Committee to spend some I£80m. on the resettlement of residents of Yamit and Ophira (Sharm-el-Sheikh).

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

23 אוג' 1979
המשמר

רק 20 איש בימית באו לשמוע את המשלחת מאשדוד

מאת ר. גאון, כתב „על המשמר"

אנשי ימית אינם נלהבים, כפי הנראה, לעבור לאשדוד. כך בכל אופן ניתן להסיק מהעניין אותו גילו (או לא גילו) התושבים במשלחת שבאה לימית „למכור את הרעיון לתושבים" ולהסביר להם, עד כמה אשדוד רוצה בהם.

במשלחת היו מהנדס העירייה וי מנהל מחוז המרכז של משרד השיכון. בשעה הנקובה הופיעו רק 5 אנשים לפגישה, שנועדה להיות אסיפה של כל התושבים. רק אחרי שעה הגיע מספר האנשים ל־20, לרבות חברי הועד.

לדברי ישראל ניר דובר הועד, תופעה זו אינה מצביעה על חוסר רצון לעבור לאשדוד. אך נראה כי אין היא מצביעה גם על התלהבות מיוחדת.

ראשון־לציון — יעקב אלוני
יקבל בסניף לבירור תשלומים ו־
ידוש חתימה על „על המשמרי
משמר לילדים".

התסתדרות השומר הצעיר בישראל

ה נ ה ג ה ה ר א ש י ת

חברי המשלחת החדשה חזק!
בית־ספר משלחת יתחיל ביום א'
24 בשעה 10.00 בסמינר הקיבוצים
אורגים" אשר ליד קרית־טבעון.
להלן סירוס התסעות:

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

מ ב ט
(תל-אביב)

23 אוג' 1979

80 מיליון ל"י הוקצו לעוזבים עתה את ימית

מאת שלמה מעוז, סופר מעט

יש כבר תושבים מימית המוכנים לעזוב את הישוב תמורת פיצויים, כך עולה מדיווחים שהגיעו למשרדי הממשלה. משרד האוצר החליט להקצות כבר סכום של 80 מיליון לירות, כפיצויים לתושבי ימית שיהיו מוכנים לעזוב את העיר.

תושבים אשר יעזבו לאלתר, ולא ימתינו לפינוי הגדול, לא יאבדו מזכויותיהם, ויקבלו תוספת לפיצויים. אם עמיתיהם שישארו בשטח, יקבלו יותר פיצויים בעתיד, כל זאת במחירים ראליים המתחשבים באינפלציה.

בנתיים נודע כי הערכה הראשונה שנעשתה על ידי שמאי לגבי ערך גן הירק של מפוני נאות סיני, היתה כ- 2.2 מיליון לירות ל- עומת ה- 20 מיליון לירות שלבסוף הוצבו ואף אושרו על ידי ועדת הכספים של הכנסת. בין היתר טוענים פקידים באוצר כי ההיוון לא ערך התקבולים העתידיים לא היה נכון, וכן ההנחה כי כל ההשקעה בגן הירק היא מכיסם של המתיישבים.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

23 אוג' 1979
THE JERUSALEM POST

COMPENSATION IN YAMIT

To the Editor of The Jerusalem Post

Sir, — I am writing to you in reference to your editorial of August 13, in which you point out that the new-found IL4b. gained from the removal of subsidies on basic goods is about equal to the amount the Yamit region settlers are claiming as compensation.

The time has come to stop accusing the people of Yamit of draining the Israeli treasury and to stop turning the citizens of Israel against us.

Your energies should be directed towards the real culprit, the Government of Israel, for wasting billions of pounds on building a city that is now being given to the Egyptians free of charge. If the Israel Government had received compensation for Yamit, then the Israeli treasury would not be in jeopardy of bankruptcy over this issue. Money would then be available to compensate the people of our region and your editorials against the so-called money-suckers of Yamit would then cease.

I believe that your editorials in the future concerning our region should direct Israel to keep all developed areas in the Sinai until full compensation is made for all investments. Remember, the money spent in Yamit and the rest of Sinai was taxpayers' money.

CHAIM FEIFEL

Yamit.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724 טלפון 234252
ירושלים

20 אוג 1979
הארץ

דובר משרד־החקלאות:

אנו ממשיכים בדיונים עם נציגי ימית כדי שיקבלו מה שהבטחנו להם

מאת עמוס חדד,
סופר „הארץ"

שר החקלאות, אריאל שרון ואנשי משרד־החקלאות ממשיכים בדיונים עם נציגי ישובי חבל ימית כדי שיקבלו את מה שהשר והמשרד הבטיחו להם — כך אמר לי אתמול דובר משרד־החקלאות. בתגובה על טענות נציגי ישובי ימית נגד משרד־החקלאות.

הדובר אמר, כי ההצעות שהוצעו לישובים אינן תלויות רק במשרד־החקלאות וכי העיכוב נובע מצד גורמים אחרים. ייתכן שלא תהיה ברירה אלא להביא את הענין לישיבת הממשלה כדי להכריע בדבר ללא סחבת נוספת.

עוד אמר הדובר, כי נציגי הישובים לא היו צריכים להמתין ביום ו' לבואו של השר שרון, משום שלא הודיע להם שיבוא. ביום ו' לא היה יכול השר שרון לבוא, משום שהיה עסוק בישיבת השרים לענייני הרשות האוטונומית.

משרד־החקלאות, אמר הדובר, מציע לאנשי ישובי חבל ימית ללכת לפיתחת שלום, בלי קשר עם ההצעות להקמת ישובים עבורם באזור אשקלון. בפיתחת שלום אין אותן הבעיות שבהן נתקלים באזור אשקלון, אמר.

לסופר „הארץ" נודע, כי הקרקע באזור מממורת, שאותו ביקשו ישובי חבל ימית להקמת ישוב, היא היקרה ביותר במדינה ואין שום אפשרות להשיג שטח קרקע הדרוש להקמת ישוב. כך שעם כל הרצון של משרד־החקלאות ללכת לקראת ישובי החבל, אין הוא יכול לעשות זאת, מסיבות שאינן תלויות בו.

נציגי ועד ישובי חבל ימית שלחו מברק לראש־הממשלה, מנחם בגין, ובו ביקשו להיפגש עימו לדיון בגורלם, ולהכריע בדבר ללא דחיות נוספות.

„חיים ימית — מחר ירושלים"

משמרות של חברי תנועות מעוז ואצ"ל מוסיפות להפגין הפגנת יחיד עם כרוז מול בית ראש־הממשלה זה השבוע השני.

אתמול הופץ בירושלים כרוז בחתימת „נאמני ארץ־ישראל, ירושלים" שבו נקראו תושבי ירושלים לבוא ליד בית ראש־הממשלה ולהודות עם אנשי ימית. תחת הסיסמה: „חיים ימית, מחר ירושלים", בכרוז נאמר, כי אנשי ימית הם תושבים שרומו ע"י ממשלת ישראל, תושבים שהיו קרבנות השלום הראשונים.

סוכנות לקסטי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

21 אוג 1979

שערים

משמרות המחאה של אנשי ימית — ליומה התשיעי

משמרות המחאה ליד ביתו של ראש הממשלה בירושלים של ח"ברי הארגונים אצ"ל („אנו צריכים להילחם") ו„מעוז", נכנסה ל"יומה התשיעי".

כתב עתי"ם מוסר, כי עם הצבת המשמרות מול בית ראש הממשלה, והכרזות שקראו לו להתפטר מתפקידו בגלל עקירת ישובים ב"סיני, הגיעו המוחים להסכם עם המשטרה, שרק איש אחד ימחה מידי פעם מול בית ראש הממשלה, כדי למנוע התגודדות המונים. כל היתר ניצבים במשמרות במרחק, כדי לא להגיע להתנגשות עם השוטרים.

בירושלים הופיע כרוז תחת ה"סיסמא „היום ימית — מחר בירושלים" תושבי הבירה נקראים לקיים הפגנת הזדהות עם משמרות המחאה ולדרוש את התפטרותו של מר מנחם בגין.

ל מקומות
רושים

ר רחל, תפילת מנחה ויו
המערבי, קברי אור החיי
ובר זצ"ל האדמו"ר מויזני
חל יראים בבאר שבע — הר
, מערת שמעון הצדיק, קב
האדמו"ר מבלז זצ"ל.
בבוקר, בשעה 7.30 בדיוק
הישן בעיר העתיקה.
א"י, הדסה 46, כל יום משע
אחה"צ.
גבל וכל הקודם זכה.

הנהלת הסניף

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

21 אוג 1979

THE JERUSALEM POST

Some Yamit settlers would leave now

022

By SHLOMO MAOZ
Post Economic Reporter

Some Yamit residents would be prepared to leave the Northern Sinai town forthwith, in return for adequate compensation. Reports to this effect have been reaching the government offices concerned, *The Jerusalem Post* learned yesterday.

The Post also learned that the Treasury has decided to budget IL80m., in the first instance, to compensate those settlers who agree to leave the town now. Such settlers will not forfeit any of their rights by agreeing to leave early. In the event that those who remain behind manage to negotiate a higher rate of compensation, they will be recompensed accordingly.

Meanwhile, *The Post* was told that the compensation due to the Neot Sinai settlers for the loss of their vegetable garden, which was returned to Egypt earlier this year, was originally assessed at IL2.2m. The Knesset Finance Committee this week voted to pay the settlers almost 10 times that amount, IL20m., a sum considered way out of line even by some members of that committee.

It appears that the IL20m. figure was reached by assuming that the garden yielded three crops a year and that the settlers had invested their own money in it, and took no account of the fact that they will be given an equivalent tract of land to replace the land they lost.

[illegible] which only re-opened yesterday for the confidence vote debate.

While neither Gandhi nor Ram want fresh elections at this time, Gandhi is believed to be keen to go to the country early next year when her party will be better prepared.

A general election is not due until 1982.

"sugges
with T
sources
and Let
to try t
cil deba

Still unclear is the extent of President Jimmy Carter's knowledge of the Young-Terzi meeting: when exactly did the president learn of the session?

One particularly mysterious aspect of the controversy involves the timing of the Young-Terzi meeting, for July 26 was two days before Carter compared the frustration of Palestinians with the American civil rights movement in remarks that caused a major stir at the time.

Some observers here are speculating that Young may have given the president that idea during an earlier conversation. But so far

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

21 אוג' 1979
המשמר

נפתחו תיקים פליליים נגד עשרות תושבי ימית

על חלקם בחסימת הכביש בתחילת החודש

מאת ר. גאון, כתב „על המשמר"

אנשי הוועד בימית ועוד כ־25 איש נחקרו ביום ה' האחרון ע"י המשטרה בקשר להסימת הכביש לאליעריש ב־31 ליולי וראשון לאוגוסט.

אתמול הם הוזמנו שנית לחקירה ונפתחו נגדם תיקים פליליים. נלקחה מהם תביעת אצבעות והם נתבקשו לשלם עבור ערבות עצמית שלושת אלפים ל"י כל אחד.

שחיקה והפחדה

ישראל גיר, דובר הוועד, אשר סיפר לי על כך במרירות, הביע דעה, כי אלה שיטות של הפחדה ושחיקה נגד התושבים. „בכל הנושא אים הקשורים לימית מתקבל הרושם שהממשלה הזו — היית והיא אינה מסוגלת לטפל בעניין באופן דמוקרטי ובצורה מכובדת — היא נוקטת בשיטות האחרות", אמר.

גיר סיפר עוד, כי בשבועות ה' אחרונים הוזהרו המטיילים ע"י אנשי הצבא כי הם עלולים להיתקע בימית בשל הפגנות מתוכננות. לדברי גיר ירד מספר המבקרים בשל כך וב־שבת האחרונה הוא הגיע לאלף לעומת עשרת אלפים בשבתות הרגי־לות בעונת הקיץ.

משלחת מאשדוד

הערב תגיע לימית משלחת מאשדוד בראשותו של ראש העיר, כדי לשכנע את התושבים לעבור לעיר זו. באסיפת התושבים שנערכה לפני ימים אחדים העלה הוועד את האש־מות השונות (אשדוד, אשקלון, שרוזות מכמורת, הקמת יישוב חקלאי ושו' צויים כספיים) ובעקבות זאת ייערך בקרוב רישום מדוייק בו יתבקש כל תושב להביע את רצונו. רשימה זו תועבר לשר לוי. העומד לבקר בקרוב בימית. כאמור, היא תכלול גם את מכמורת. למרות שאפשרות זו לא נראתה לשר לוי.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

21 אוג' 1979
דבר
עתון פועלי ארץ ישראל

נפתחה חקירה נגד 30 מתושבי ימית החשודים שחסמו הכניסה לעיר

מאת סופר „דבר" בדרום

המשטרה פתחה תיקים נגד כ־30 מתושבי העיר ימית על שהשתתפו בהפגנה שחסמה את הכניסה לעיר בימים 31 ביולי וה־1 לאוגוסט השנה. אתמול חז־מין הקצין החוקר, מפקח י. עמר שהתמנה למשימה זו על ידי מפקד האזור תת־אלוף י. קסטל, כמה מחתו־שבים, בהם חברי הוועדה על מנת שיחתמו על שחרור בערבות עצמית. חלקם חת־מו וחלקם הודיעו שיופיעו לתחנה רק אם יקבלו צו לכך.

כשהחלו החקירות בשבוע שע־בר הורה ועד התושבים למסור עדויות למשטרה אתמול עמדו חברי הועד להתייעץ עם עורכי הדין שלהם יהושע בראל וזאב הופמן כיצד לנהוג. דובר הועד אמר שיתכן שיש בסיס לחקירת המשטרה אך ההפגנה לא היתה אלימה וכי היתה זאת האפשר"ת היחידה של תושבים למחות על סחבת בטיפול הממשלה. ועד ה' תושבים העומד להיפגש עם שר הבינוי והשיכון בעוד כ־10 ימים הכין באמצעות שמאי מוסמך את הערכת שווי הנכסים בעיר לצורך חישוב הפיצויים. הועד עומד על דרישתו להקים שכונה לתושבי ימית במכמורת שבעמק חפר. ה' ערב עומדים להופיע בפני תושבי העיר נציגי עיריית אשדוד כדי להציג נתונים על אפשרויות קליטתם בעיר ז'. ממקביל המתינו אתמול בועד ישובי החבל להו־דעה על מועד הפגישה שאותה ביקש הועד לקיים עם ראש ה' ממשלה כשהוא מבקש שהיא תי־ערך בהשתתפות כל השרים הק־שורים בנושאי הפינוי והישוב מחדש. הועד מתכונן לדרוש מ־ראש הממשלה להכריע תוך שבו־עיים ממועד הפגישה. על עתידם של המתישבים נוכח אי יכולתו של שר החקלאות להתחייב על המקומות לישובם מחדש. אם עד היום לא תגיע ההודעה על ה־פגישה עם ראש הממשלה מת־כוננים כמה מאות מתושבי החבל לעלות מחר לירושלים ולהפגין ליד ביתו של בגין.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

17 אוג' 1979
הארץ

נציגי חבל ימית נפגשו עם היועץ המשפטי זמיר בקשר לאירועים בגן הירק

מאת עמוס חדד,
כתב „הארץ"

נציגי ישובי חבל ימית נפגשו אתמול עם היועץ המשפטי לממשלה פרופ' יצחק זמיר בלישכתו בירושלים — לפי בקשתם.

בפגישה הטיחו נציגי הישובים טענות כלפי הממשלה, שאינה מודעת דו הצורך לבעיות של פינוי החבל והזהירו מן הצפוי בעתיד, אם לא יתבטל עימם מרים רצוף ומיידי.

בהתייחסם לחקירה שמקיימת המשטרה נגד חלק מהמתיישבים שהתפו באירועי גן הירק אמרו המנציגים ליועץ המשפטי, כי לא ייתכן שיועמדו לדין רק אחדים מאנשי הישובים, באשר השתתפו באירועים כאות מתיישבים.

לדבריהם, יש לחקור את כל מה שאירע בפרשת גן הירק ולא רק מה שהיה בעת ניסיון הפינוי בכוח על־ידי חיילי צה"ל. „צה"ל אינו האויב שלנו, אנו חלק מצה"ל ואין אנו מעוניינים בשום התנגשות אנו, מן שום כך על הממשלה לפעול מיד לסיכום פרשת הפינוי ולא להעמיד אותנו שוב במיבחן קשה" — אמרו.

לדבריהם, אמר להם היועץ המשפטי לממשלה, כי הוחלט על עריכת החקירה לאחר שהתברר כי הוי מעשים פליליים בשטח. כאשר יועבר אליו חומר החקירה, יזמינם לפגישה נוספת ויאמר להם עמדתו לגבי הפרשה.

שרון יבקר ביומית

שר־החקלאות אריאל שרון עומד לבקר היום בישובי ימית כדי לנסות ולחדש את הקשר עם נציגיהם אחרי הניתוק שחל לפני שבוע עם הוועדה המטפלת בעניינם, בראשות מנכ"ל משרד החקלאות מר אברהם בן־מאיר.

נודע, כי נציגי הישובים מתכוונים לתבוע מהשר שרון לוח זמנים מדוייק לסיכום המו"מ וכן תשובות על כל השאלות שלא הצליחו לקבל עליהם מענה. אם לא יקבלו את מבוקשם, ינתקו את הקשר עימו.

חברת מלונות ח

נה ראשה ואבלה על פטירתו של ידיד יקר

ע רבינוביץ

ז"ל

חה

שנה וחיים שיף

יקר

נוביץ

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234258
ירושלים

19 אוג' 1979
הארץ

מפגינים מרמות מול בית ראש הממשלה בירושלים
(תצלום: אלי הרשקוביץ, „זום 77")

יו"ר ועדת ישובי חבל ימית:

אנו מאוכזבים מטיפול משרד־החקלאות בענייננו

הקיצוניים תבעו לצאת להפגנות נגד הממשלה

מאת עמוס חדד,
סופר „הארץ"

„אנו מאוכזבים קשות מטיפולו של משרד־החקלאות בהערכת ישובי חבל ימית. לא רק שאין התקדמות במו"מ, אלא קיימת נסיגה ולמעשה חזרנו למקום שבו התחלנו את ה"מו"מ" — אמר יצחק רגב, יו"ר ועד ישובי חבל ימית בשיחה עם סופר „הארץ".

כל ועדי הישובים התכנסו ביום ו' במושב נאות־סיני והמתינו לבואו של שר החקלאות, אריאל שרון, אך השר לא הגיע. בדיון שקיימו יחד הובעה תרעומת קשה על טיפול משרד־החקלאות והממשלה בנושא הערכת ישובי החבל.

כל חברי ועדי הישובים התבטאו בצורה חריפה ביותר, וטענו כי שר־החקלאות קיבל מהם אשראי מלא, מתוך אמונה שהוא יצליח לסיים עימם את המו"מ, כדי שיהיה אפשר להתחיל בהקמת הישובים החדשים בעוד מועד. אך נחלו אכזבה מרה. חלק ניכר מחברי הוועדים תבע בישיבה לצאת להפגנות המוניות ולארגן פעולות נגד הממשלה עד שייענו תביעותיהם לסיום המו"מ אך המתונים יותר הצליחו לבלום אותם.

יצחק רגב אמר: „האווירה בישיבה דמתה להר געש שעומד להתפרץ בכל רגע. קשה לי לחשוב מה יקרה אם, חלילה, ייכשלו כל הדרכים למצוא הסדר. מה שהיה בגן־הירק זה כאין וכאפס לעומת מה שאני שומע מפי החברים בישובים", אמר.

נציגי 22 ישובים הודיעו כי לא סוכם עם שום ישוב לגבי העברתו למקום אחר, וכי כל מה שפורסם לגבי סיכומים עם חלק מהישובים, אינו נכון. שום ישוב אינו יודע את עתידו, אמרו.

לקראת סיום הישיבה הוחלט לדרוש פגישה עם ראש הממשלה, שבה יתבעו נציגי הישובים למנות צוות מיוחד, שיגיש תוך שבועיים הצעות למתיישבי החבל ויחתום על הסכם סחיב.

גמישות אמריקא
מדליקה מיד „או

„קארטר מדוכ

דיפלומאטיים בין נציגים אמריקא
לבין ערבים מתונים בנושא הפל
תיני

נוסף למבוכתו מהפרשה, היה
מימשל מודאג מן העובדה שמס
ישראלים, או גורמים בקהילה הי
דית בארצות־הברית יחשבו, כי
יאנג היה רק שעיר לעזאזל כ
לכסות על קיום גישושים חשא
עם אש"ף. סקידים בכירים הדגי
כי אין אמת בדברים אלה.

„שיא מזרח חדוח"

אם כי פרשת יאנג נתפכה לר
לשיאה של אי־שביעות הרצון הי
ראלית מפעולותיה של ארצות ה
רית, אמרו סקידים ישראלים, כי
בלי קשריו של מר יאנג עם משקי
אש"ף באו"ם, לא היתה ממש
בגיו מרוצה ממדיניות ארצות הברי
במזרח התיכון באחרונה.

בשבוע שעבר נפגשו ה"ח קארט
וואנס עם שגריר ישראל בארצו
הברית, אפרים עברון לשיחה ש
90 דקות, כדי להבסיח לו, כי התחי
ביותיה של ארצות הברית כלפי יש
ראל עומדות בעינן.

וביום ב', בנאום שנשא השגרי
שטראוס, הוא אמר כי ארה"ב לא
תיכנע ל„לחצים" מכל סוג שהוא ולא
תקבע „תאריך מלאכותי" להתקד
מות בשיחות בנושא האוטונומיה.

חשש מלחצי נפט

מאמצים אלה נועדו לרכך את עו
קצם של צעדים שעשתה באחרונה
ארצות הברית ולסגת — לאור ה
לחץ הישראלי — מהערכתם של סקר
דים גבוהים במימשל, כי יש להשיג
התקדמות משמעותית בנושא האוטו
נומיה תוך חודשים ספורים, ואם
לאו, שוב יעמוד המערב בפני לח
צים חדשים מצד יצרני הנפט ה
ערביים.

מכל מקום, הוויכוח הציבורי מת
רכז במה שמכנים דיפלומאטיים יש
ראליים ביתר דיוק כ„שינוי הדגש"
במדיניות ארצות הברית ומה שהפ
קידים האמריקאים רואים כקשיחותה
של ישראל, כל־אימת שוואשינגטון
מנסה למצוא דרך חדשה לקדם את
שיחות האוטונומיה, או לשלב ערבים
מתונים בתהליך השלום.

גמישות מול חששות

מה שוואשינגטון רואה כגמישות
הכרחית בתחלת הסכמי קאמפ־דיוי
וויד ובפיוריסם, רואים הישראלים
בניסיונות אמריקאים מדאיגים לסגת
מהתחייבויותיהם לישראל.

בשיחות פרטיות, מודים שני הצ
דדים, כי המתחים האלה מצביעים
על העובדה, כי המשא ומתן במזרח
התיכון נגע בנושא העדין ביותר —
עתידם של הפלשתינאים בגדה המע
רבית — ולכן כל צעד

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

17 אוג' 1979

THE JERUSALEM POST

N. Sinai settlers in show of solidarity

Jerusalem Post Reporter

TEL AVIV. — Residents of a number of northern Sinai settlements have told police that they participated in the battle with IDF soldiers over the evacuation of Ne'ot Sinai's vegetable patch in May. They asked the police to include them in their current investigation of the events, in order to show solidarity with the Ne'ot Sinai settlers.

The police are sending an investigator to the area to look into what the settlers claim they did.

The 31 settlers who contacted police through Kiryat Arba lawyer Eliakim Haezni, are from Yamit, Sadot, Netiv Ha'asara, Ugda and Periel.

סוכנות לקטעי עתונות
ת.ד. 724,
ירושלים

19 אוג' 1979

לעצטע נײַעס
(תל אביב)

בנינים פאר העכער 60 מיליאן ל״י באקומט מצרים אין ימית

פון נישט אפיציעלע קועלן גיט מען איבער, אז ישראל וועט איבערגע־בן די מצרים נאכן פארלאזן די שטאט ימית — בנינים פון פאבריקן וואס ווערן געשאצט אין 60 מיליאן ל״י. עס רעדט זיך בלויז וועגן די בנינים און נישט פון דער אויסשטאטונג וואס מען קאן פון דארטן נישט ארויסנעמען וואס באטרעפט א סך מערער. עס זע־נען פאראן צען בנינים אזעלכע אויף א שטח פון קארגע 10.000 קוואדראט מעטער.

ס׳שלעכט איז בלויז ווען עס שטימט

עתונות
ת.ד. 724
ירושלים
טל. 234252

לעצטע נײַעס

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

1979 אוג' 16
הארץ

לא לאחר את הרכבת

מאת עמוס חדד

ביישובי חבל ימית שוררת מ־צוכה. ככל שקרב מועד הפינוי נברים סימני השאלה, ההתמרמ־רות וחילוקי דעות בין המתיישבים, כל קבוצה מתארגנת לפעילות נפ־רדת מחברתה בנושא הפינוי. ב־מצב הנוכחי, גוברת יד של חי קיצוניים הדנים כיצד לגזל מאבק חריף יותר מזה שנוהל בגן הירק.

כמחצית השנה חלפה מאז חתימת הסכם השלום בין מצרים לישר־אל, שלפיו התחייבה ישראל לפנות את יישובי החבל בתוך שלוש ש־נים. פינוי 15 יישובים חקלאיים ד־יישוב עירוני אחד אינם דבר של מה בכך, ואין זו סעולה שאפשר לעשותה לפי הוראה מגבוה כפי שנעשה הדבר לגבי גן הירק. מ־שום כך, תמוה שאין הממשלה נותנת את דעתה כראוי לבעיה סבו־כה זו.

שום דבר ממשי עדיין לא סוכם עם המתיישבים. למעשה נותק הי־קשר בין נציגי היישובים החקל־איים לבין הועדה בראשותי של מנכ"ל משרד החקלאות אברהם בן־מאיר, שדנה עם המתיישבים ב־יישום תכניתו של שר החקלאות אריאל שרון להעברתם של היישו־בים, ברובם, ליישובים חדשים ב־אזור אשקלון, וחלקם לפתחת ש־לום.

תכנית ללא בריקה

נראה כי שר החקלאות עושה הכל למען העברת היישובים ב־דרך של הסכם שלא עם המתיישב־בים, אך אינו מצליח. השר הגיש למתיישבים תכנות להעברתו של כל יישוב לשטחים המצויים ב־תחום השיפוט של המועצות הי־אזוריות חוף אשקלון ובאר־טו־ביה. שטחים אלה מוקפאים לחק־מת תחנת כוח גרעינית ותחנת כוח המופעלת בפחם. השר שביקש ל־זרז את החליכים לתקמת היישו־בים, בידעו שהזמן שנותר עד לפינוי אין בו די להקימם, הגיש את תכניתו ללא תיאום נאות עם כל הגורמים הנוגעים בדבר. כך קרה שאותם הגורמים מעכבים ע־תה את התכנית בנימוקים שונים.

עם הגשת התכנית נראה הוה כי רוב המתיישבים תומכים בה, אך כאשר נוכחו כי דרך ביצוע התכנית מלאה חתחתים פנה הת־להבותם ממנה. בפגישה האחרונה שקיימו נציגי ועד יישובי החבל עם הועדה בראשותו של מנכ"ל משרד החקלאות, הגיעו העדדים לעימות חריף והפגישה הסתיימה בלא כלום. המתיישבים יצאו ממ־

אנשי חבל ימית מזהירים, כי אם לא תמצא הממשלה פתרון לבעייתם יהיה מאבקם קיצוני עוד יותר מזה שהיה בגן הירק

נה ממורמרים וזועמים על דרך הטיפול בשאלת העברתם ליישו־בים אחרים.

שאול סלע, מראשי ועד יישובי החבל, טוען כי אין כתרב חברי הממשלה מודעים לכמה שעלול ל־היות בעוד כשנתיים־שלוש, כאשר יגיע מועד הפינוי ויתברר שלא נעשה די לפתור את הבעיה בדרכי נועם. לפי הלכי־הרוח השוררים כיום בקרב המתיישבים, סבור ש־אל סלע כי המאבק יהיה קיצו־ני כמה מונים מזה שהיה בגן הי־רק. „אפילו קצינים בכירים תו־מכים במאבק חריף מזה שהיה בגן

אריאל שרון

הירק, משום כך, אני רואה חובה להזהיר את הממשלה בעוד מועד. כיום היא יכולה למנוע את ש־עלול להתרחש. אך ככל שעובר הזמן גדל הסיכוי שנאחר את הי־רכבת", אומר סלע במרירות.

כאשר נותק המגע בין נציגי ועד היישובים לבין הועדה בראי־שות מנכ"ל משרד החקלאות, נ־תן האות לתחילתו של המאבק הי־משותף של תנועת אצ"ל (אנו ע־ריכים להילחם) שבה מייצגים הי־יישובים התקלאיים ותנועת מעוז ש־בה מייצגת העיר ימית. נציגו גו־פים אלה עלו ביום ראשון שעבר לירושלים עם עשרות מתיישבים ובידיהם כרוזי הקוראות לראש הי־ממשלה מנחם בגין להתפטר מי־תפקידו. ההפגנה ליד בית ראש הממשלה פוזרה על־ידי המשטרה, אך למפגין יחיד הותר להישאר שם עם כרזה אחת. מדי כמה שי־עות הוא מוחלף באחר.

אומר אבי פרחן, חבר ועד ימית ומראשי תנועת מעוז: „זו רק תחילת המאבק, ככל שיתקרב מו־עד הפינוי ילך המאבק ויחריף.

השבוע עמדו אנשי שתי התנו־עות לפנות במכתבים לכל חברי־הכנסת בדרישה להביא לדיון מ־חודש שיקבע ביטול התחלטה ל־עקירת יישובי החבל והעברתם לי־מצרים. „עתה מתברר כי ההסכם עם מצרים אינו מתקיים ככתבו וכלשונו, ישראל עושה מחוות ר־מוסרת הכל בקצב מואץ, ואילו מצרים וארה"ב מסירות סעיפים בהסכם השלום בצורה גלויה, מ־תוך הנחת שהעם בישראל נמצא במצב של התמוטטות ויקבל כל תכתיב", נאמר במכתב שיועבר ל־חברי־הכנסת. זה הזמן, הם טוע־נים, להקפיא את התהליך, לעכב את מסירת שדות הנפט בעלמה ולעצור את הנסיגה מסיני.

רק מעטים לאשדוד

השר לוי, הממונה מטעם הממ־שלה על פינוי העיר ימית, קיים שורת פגישות עם נציגי הועד. בפגישה האחרונה התברר כי רק מעטים מוכנים ללכת לאשדוד, כפי שהוצע להם. האחרים ריצים להי־קים יישוב ליד מכמורת או להי־שאר ביחסת. מבוקשם של תאחי־רונים לא ניתן להם ואלה, בפי שעשוי, ינהלו מאבק עשוי מו־ישורנו.

בימות קיימות שלוש קבוצות הפועלות בסתירה ביניהן — הועד הנבחר, האגודה למען ימית ו־תנועת מעוז. בסולן ניכרת מבו־כה. תושבי ימית חיים בצל עתיד מעורפל ואין הם בטוחים כלל אם גם הבטחת הממשלה לגבי הע־ברה לאשדוד יממושו. האחרים, הרוצים במכמורת או בחישאריות בימות, מבלים את רוב זמנם ב־תכנון כיצד למאבק להשגת הי־מטרה.

על כן מיקם, שהממשלה תיתן את דעתה למצבם של מתישבי חבל ימית ותמצא פתרון לבעיה מהר ככל האפשר, בטרם תאחר את הרכבת.

ק המשלה בלבנון חסרת־אונים. מיליציות נוצריות ופלשתינאיות, ת־סורים ותדאד, חילקו ביניהם את ה־ארץ.

שילומים לפלשתינאים

בטרם יצא האורח הגרמני לביקור במטה הראשי של האו"ם, ב־דרום המדינה, היה חברח לברר ב־אלחוט האם שכנו הרי ההפגזות. אותן יחידות האו"ם שמשימתן ל־שמור על הפרדה בין הפלשתינאים, הסורים ואנשיו של חדאד — מעו־רבות למעשה בעצמן בקרבות.

מישראל מגיעים אנשי קומנדו ד־רך הים, סצות ואש־ארטילריה, ל־תוך הרצועה שבת מחזיקים 600 חיי־לי או"ם בני איי פיג'י, מסתננים אנשי יחידות מחץ של אש"ף. אבי־דות חיילי פיג'י היו באחרונה אר־בעה הרוגים ומספר רב של פצועים.

כשהגיע מלאמאן לשיחה שניה עם ערפאת כבר היה „מהורהר מ־אחד". הוא נוכח בבהירות יתרה עד כמה סבוכה בעיית הפלשתינאים. כאשר הזכיר מלאמאן את הדרישה

האם חסרת קרקע לבניה בארץ? — „לא", משיב מר יעקב עקנ"ן, מנב"ל מינהל מקרקעי ישראל ומוסיף: „ב־ידי משרדנו יש די קרקעות לבניית עשרות־אלפים יחידות דיור באזור החוף. רק אינטרסנטים מלעיסים את הממשלה בנתונים לא נכונים".

אולם חסרים:

* תכנית אחת ליעדים מוקדמים של שימושי קרקע, ואימוץ הקו ש־נקטה יפאן — הגנה ספדנית על קר־קע חקלאית, כדי שלא נשמיט במו ידינו את מקורות קיומה של ה־מדינה.

* חקיקת נוסח מדינות מספר בארצות־הברית (מסצ'וסטס, ניו־ג'ר־סי, לונג־איילנד שבניו־יורק ועוד), שלפיה תהיה עדיפות לשלטונות לר־כוש אדמות חקלאיות פרטיות אשר בעליהן מתכננים להופכן למגרשים, על מנת לקיים את ייעודן כקרקעות חקלאיות.

אם נמשיך ונבזבז את עתודות ה־קרקע הפוריות, ניצור מצב חמור מ־בחינת צפיפות האוכלוסין באזור ה־יפ"תיכון. כבר כיום עולה הצפיפות בתל־אביב, בחיפה ובמרכז כדי 1000 תושב לקמ"ר (בהולנד הממוצע הוא 450 נפש לקמ"ר, והיא המדינה המ־אוכלסת בצפיפות הגבוהה ביותר ב־כל מערב־אירופה). אם לא נבלום תופעה זו תעלה הצפיפות בשפלה בעשור הקרוב כדי 15—20 אחוז. ל־מצב זה יתוסף — בכל חומרתו — הסיכון הביטחוני שבעיור הצפוף ו־נגר עומס השירותים המוניציפא־ליים עד ללא נשוא.

מבצע מיוחד.
מוגבל בזמן ועד לגמר המלאי בלבד.

מזגן אוויר חינם!
לרוכשי רנו-20
הצרפתיה "האמריקאית"

RENAULT 20

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

15 אוג' 1979
הארץ

60 מיליון ל"י – שווי מבנים שיושארו למצרים בעיר ימית

מאת סופר „הארץ"
לענייני כלכלה

שוויים של מבני התעשיה בי־ימית, אשר ישארו בהתאם לתכ־נית במקום לאחר נסיגת צה"ל מסיני מוערך בכ־60 מיליון ל"י.

זו ההערכה הראשונית, שנמסרה לסופר „הארץ" ממקורות לא רשמיים. המדובר בשוויים של מבני התע־שיה בלבד, ועל כן יש להוסיף ערך הציוד של מפעלי התעשיה, שאי־אפשר יהיה להחזירו לשטח ישראל בעקבות הנסיגה.

שלשום ביקר בימית מר גדעון מעיין, סגן מנהל חברת „מבני תע־שיה", שקיבלה מינוי מטעם מ־ התעשיה, המסחר והתיירות, ל־ סקר על מבני התעשיה באזור לעורך תביעת פיצויים ממצרים ־ רת הרכוש.

בימית יש כ־10 מבני תעשיה שטח של כעשרת אלפים מ"ר ־ לים בהם כ־30 מפעלי תעשיה.

לי הבעלים התבקשו לציין את שווי הרכוש אותו יצטרכו להשאיר במב־נים אלה לאחר הנסיגה ולהעריך את שוויו.

סופר „הארץ" מציין ששמאי ממ־שלתי יכדוק בשלב מאוחר יותר את המבנים ויעריך את שוויים לצורך הגשת התביעה למצרים.

לסופר „הארץ" נמסר, שלא מן הי־נמנע שיוחלט לפרק את המבנים, אם המשא ומתן בענין הפיצויים ש־יתקבלו ממצרים תמורתם ותמורת נכסים אחרים, שיושארו בסיני, לא יצלית. במקרה כזה יתכן שיוחלט לפרק גם את רשת החשמל באזור סיני.

שובנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724 טלפון 234252
ירושלים

ירדישע צייטונג
(תל אביב)

17 אוג 1979

צענדליקער משפחות ווילן שוין פארלאזן ימית

אייניקע צענדליק משפחות זענען שוין גרייט צו פארלאזן די שטאט ימית. וואס דארף עוואקואירט ווערן אין 2 יאר ארום.

דער שיכון מיניסטער דוד לעווי האט אויפגענומען די ידיעה מיט סאטיספאקציע און צוגעזאגט די עוואקואירטע 80 פראצ' פון דער פארגעשלאגענער אנטשעדיקונג.

דער מיניסטער לעווי האט אפגעוואָרפן דעם פארשלאג פון איינווינער - קאמיטעט איבערצופירן די עוואקואירטע אין דער געגנט פון מכמורת. ער האט ווידער

019
סוכנות לקנעי עתונות
רח' החבצלת 9 ירושלים
ת. ד. 724 טלפון 24553
חדשות אשדוד
(אשדוד)
יולי 1979

מפוני ימית כפרטים — כן כקבוצת לחץ — לא

לנציגי ימית ואופירה, הוצע לאחרונה ע"י שר הבינוי, השיכון והקליטה דוד לוי — להקים שכונה עירונית באשדוד כרוגמת ימית, ברובע י"ב, הנמצאת מזרחית מרובע י"א (לא על חוף הים).

נציגי ימית נפגשו עם ראש העיריה, ונציגי משרד השיכון וסיירו בעיר.

יש להתפלא, כי הוצעו לי מתפנים, שתי הצעות לא רלחנטיות:

א. להקים שכונה ברובע י"ב, אשר משים מה, טרם אושרה ע"י העיריה, הוועדה המקומית והמחוזית, לאחר שהוגשה של שולחנו של מהנדס העיריה אדריכל רפאל דנקנר לפני חמש שנים.

המענק כי "חב"אשדוד" השקיעה בעבודות עפר ברובע י"ב, לפני 4 שנים מעל 5 מיליון ל"י בלירות של דאז — טרם שאושרו התכניות — וכמידה ויהיה שינוי וכזה לא צפוי, ילך הכסף לסמיון.

ממליא הדבר, כי תכניות יהיו מונחות 5 שנים, ללא שאושרו ועתה מוצעות —, יש לזכור כי פינוי ימית יעשה בשעון שוויצרי, בעוד פחות משלוש שנים — כך שהתצעה חינה בלתי הגיונית ובלתי תוגנת כאחד.

ב. אין שום סמכות לשום גורם "לשבור" תכנית מתאר ולהציע אף למפוני ימית ו/או אופירה, לבנות וילות בפס חוף הים, היינו מערבה מה"טיילת.

בניה כזו, הינה בלתי חוקית, פוגעת בתכנית המתאר ובתושבים, אשר בנו לאורך הים, מתוך ידיעה ברורה, כי לא תתבצע בניה לפניהם.

אשדוד, אינה זקוקה לקבוצת לחץ, אשדוד תשמח לקלוט כל מפונה מימית ואופירה, אשר הינו אלמנט רצוי — אך כאינדיווידואלים — והרי הממשלה מציעה פיצוי כספי.

אשדוד איננה זקוקה לגטו "אקסקלוסיבי".

בידי מנהל מקרקעי ישראל 60% מהשטחים ברובע י"ב — אך בין אישור הרובע בוועדות בנין ערים, פרסום ברשומות, עבודות התשתית והבניה — זמן העולה על 3 שנים — מועד פינוי אופירה, שלא לדבר על היות הרובע פנימי ולא לאורך חוף הים.

בידי הממשלה כ-800 יחידות דיור ברובע י"א, המיועדים לבניה לגובה, בחלקו הדרומי מזרחי של הרובע, — אין שום מניעה חוקית להפכו מבניה לגובה, לבנית וילות.

אין שחר לידיעה שהתפרסמה ב"הארץ", שבו צויין, כי מתישבי ימית ירדו מכוונתם להתישב באשדוד, מאחר ונדרשו לשלם סכומי כסף גבוהים, בגין האדמות ע"י "חברת אשדוד" — מאחר ולא התקיים, כל פרט עם "חברת אשדוד" אשר לא זומנה לפגוש לא הם ולא נציגי שמצעי התקשורת, לסיור הפחסוף, של אנשי ימית.

יש לקבל אנשי ימית ואופירה כאינדיווידואלים, לבחן ויקלטו אצלנו, טוב יותר, מאשר בכל מקום אחר, כולל צרפת — אך בשום פנים ואופן, לא כקבוצת לחץ, כגטו ו/או כחריגים מבחינת בניה.

יש צורך בבגרות ציבורית ואומץ לב, לא, להשלותם, מכאן ולהגיש תכנית ממשית ואמצעי שיכנוע מאידך.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סלואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

15 אוג' 1979

דבר
שפת פעלי ארץ ישראל

שופט מחוזי ישמש בורר עם אופירה

נמשכת הפגנת אנשי ימית ליד ביתו של ראש־הממשלה

מאת סופר „דבר"
ברוכ סיני

שופט בית־משפט מחוזי ימונה לבורר בנושאים שלא תושג בהם הסכמה בין תושבי אופירה ובין הוועדה שמיגה חשר דוד ליו לטפל בענייניהם.

לסופר „דבר" נודע שעדיין יש חילוקי דעות בין חברי הוועדה ובין התושבים. בעיקר על המקדמות שיקבלו התושבים שיפוצו.

חברי הוועדה הציעו לתושבי אופירה שיטת ניקוד. שלפיה תוענק תצי משכורת שנתית על כל נקודה. לפי חישוב זה שווה כל נקודה כ־70,000 ל"י. תושבי אופירה תובעים להגדיל את שוויין של הנקודות.

משמרות מחאה מטעם ארגון אצ"ל (אנו צריכים להלחם) עומדות מאז יום א' ליד בית ראש הממשלה בירושלים. אנשי אצ"ל תובעים מראש הממשלה להתפטר.

במכתב ששלחו חברי אצ"ל ל־כל חברי־הכנסת נאמר: „מעשיו של ראש הממשלה מנחם בגין ש־הביאו לעקירת ישובים, לא יכלו להיעשות ללא עזרת הכנסת". הם מאשימים את ראש הממשלה: „אתה הוא שהרסת ידך, לעקירת 15 ישובים פורחים בחבל ימית, עיר ואם בישראל. אתה שותף ישיר למעשה מחפיר, ולא תוכל לנקות עצמך מהאשמה".

„להצלת הנכסים המועטים שנותרו בידי ישראל, אנא, התפטר. בקשתנו האחת היא: החזר לעם את המגדש שקיבלת ממנו".

עד אתמול הודיעו שמונה חברי כנסת על הזדהותם עם המאבק של חברי הארגון אצ"ל.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סלואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

15 אוג' 1979

דבר

הפגנה מול בית ראש הממשלה

[illegible]

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

מעריב

רחוק מהעבודה וקרוב לנופים חדשים

לתפוס שלווה בימית

עשרות קוטג'ים בשכונה חדשה ומודרנית, שלא אוכלסו עקב תכניות הפינוי, נהפכו ל„מוטל משפחתי" ומושכרים לנופשים במחיר השווה לכל נפש.

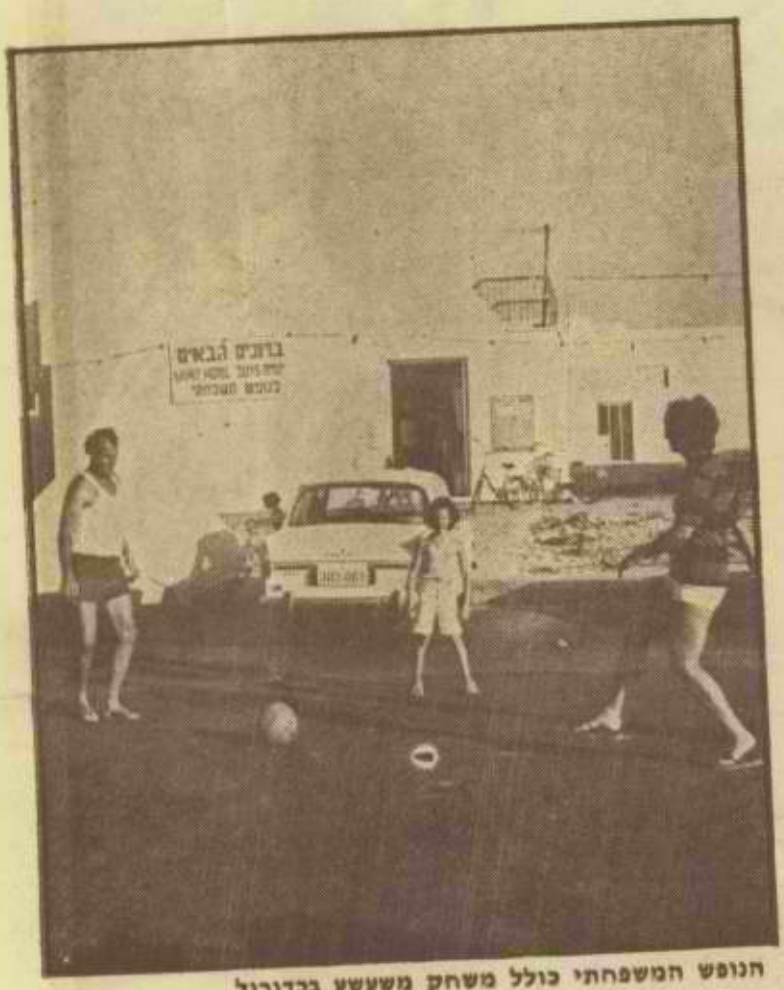

הנופש המשפחתי כולל משחק משעשע בכדורגל

מאת יעקב ארז

צילם: שמואל רחמני

יום אחד באוגוסט, כשנשבר לנו מהחום, מה־לחות, מלחץ העבודה ומ„החופש הגדול" — שמענו של ה„מוטל המשפחתי בימית".

היה זה אחד מידידינו שהעיר באירוניה מוש־חזת: „המוטל הוא הרווח היחיד שהפקנו, בינתיים, מחרוזת השלום. בימית בוכים — ולנו יש נופש מו־זל". ואכן, בדיקה קצרה העלתה כי ה„מוטל המש־פחתי" אינו אלא שכונת מגורים חדשה המונה 50 בתי קוטג' טוריים, שלא אוכלסו בשל האילוצים הפוליטיים, ולכן הם מושכרים למשפחות נופשות.

ביררנו את גובה הטמפרטורות באיזור, את מי־דת הלחות, ומרחקי הנסיעה, והחלטנו ל„ברוח" ד־רומה.

בסך הכל שעתיים וחצי נסיעה ממרכז הארץ. אחרי שנזהרים, בכבישים שמדרום לאשקלון ממו־ניות המרצדס של הנהגים העזתיים, שכל העת נדב־קים אליך מאחור, מגיעים בסופו של דבר בשלום לחנית־ביניים בשדרת האקליפטוסים בפאתי רפיח. שם אפשר להצטייד ב„סברס" עסיסיים וזולים — שני סברס בלירה אחת.

לימית הגענו בשעות הצהרים ונתקלנו מיד ב־בעיה הכרונית של מקומות נופש. כבר במגרש ת־חגיה בישרו לנו שיש „אובר־בוקינג". כלומר, גרש־מו יותר אנשים משיש מקומות פנויים. על התקלה הזו התגברנו בזכות אם הבית רחל, חברת קיבוץ אילות לשעבר, קבלנו קוטג' מס' 29: שלשת חדרי שינה בקומה העליונה, מטבח וחדר אוכל, בקומת הקרקע כירת גאז, פריז־דר מיטות ומצעים.

תחליף מרענן

מה שקרוי היום „המוטל המשפחתי" היה בעבר שכונה ג', שחלק ממיבניה נרכשו כבר על ידי אנ־שים שונים. אחרי שנחתם חוזה השלום לפיו התב־רר כי ימית תפונה — האיזור החדש לא אוכלס. ה־שכונה עמדה בשיממונה עד שעלה רעיון להפוך את הקוטג'ים למוטל. משרד השיכון קיבל את הרעיון והשקיע סכום של מיליון וחצי לירות בציוד. ארבעה מתושבי ימית הפכו לעובדים קבועים ולפני שבועות מעטים נפתח המוטל המשפחתי במחיר של 150 ל"י

יום רביעי, כ״ב באב תשל״ט, 15.8.1979

- סוף שבוע בימית
- קרנפים ברמת־גן

תצלום השער: משוטטים חפשי בפארק הספארי — צילם: שעיה שגל

- מדור חדש: בית פלוס
- אולימפיאדה של שתולי כליות
- בעקבות הכריש שחור הזנב
- חגיגת קיץ: מוסף מיוחד לילדים בחופש הגדול

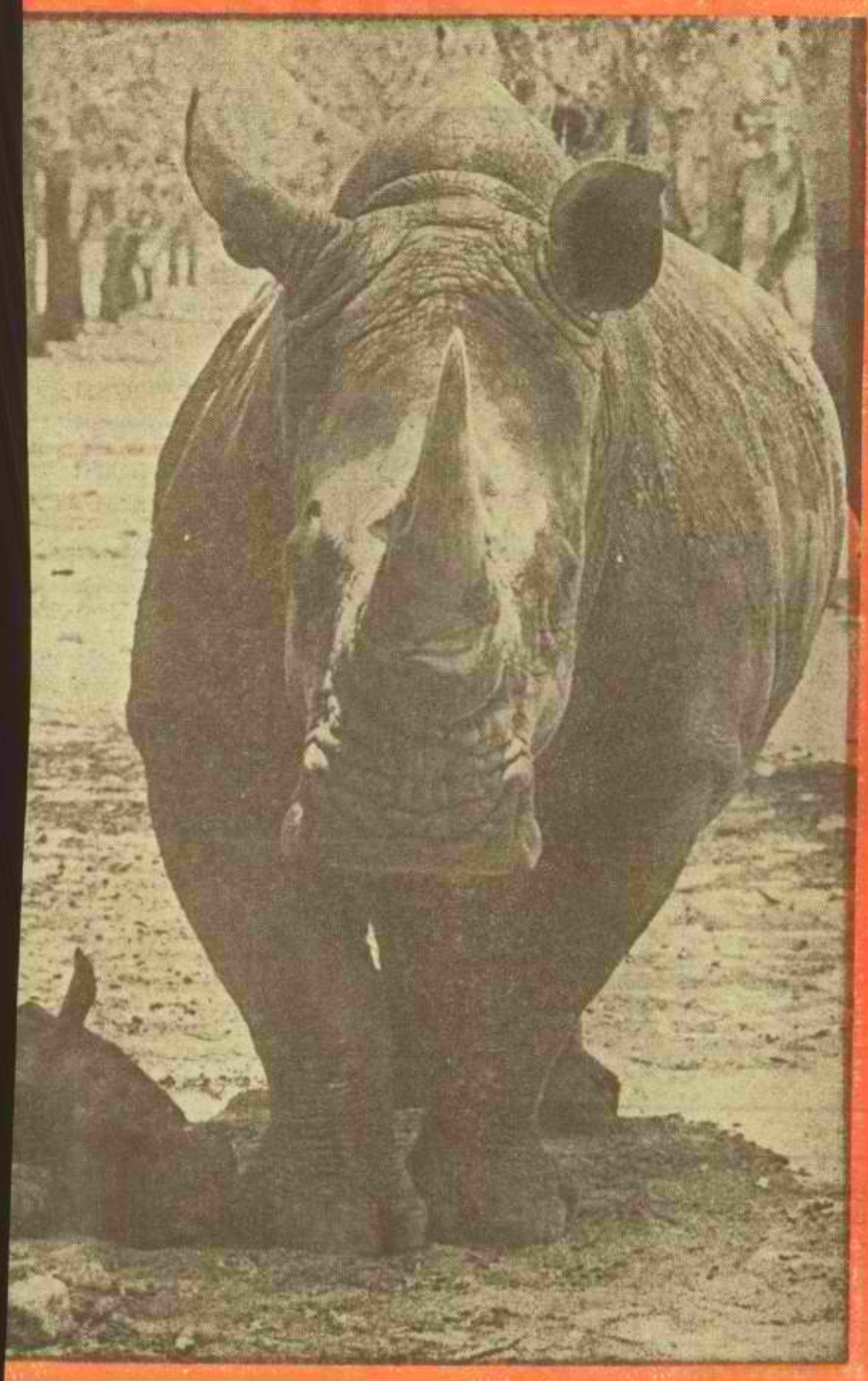

ח„רובינזון" הקטן משתולל בחדווה על החולות בחוף חרובית

חיוכים על הדשא

למיטת ללילה. במחירים של היום אין ספק כי זהו מקום נופש משפחתי זול.

המחיר הוא ללינה בלבד. נופשים רבים הביאו עמם מצרכים מהבית, או שרכשו את הדרוש להם בסופרמרקט המקומי. היו גם מי שקנו דגים טריים מהדייגים הבדואים בסביבה. אנחנו ניצלנו את החו־פשה וערכנו „ארוחות משפחתיות" של צלי דגים סביב כירת הפחמים. היו כאלה שיצאו לסעוד את לבם במסעדה של הג'יגג' ליד הכניסה בחוף הרחצה או בבתי הקפה שברחבה.

כאן אפשר להתנתק מתחושת אי הנוחות של העבודה בקיץ תל־אביבי. להמלט למרחבים חדשים ולנופים מוכרים. להיות בין אנשים שלא מכירים אותך. להתפרק.

מי שלא הצטרף לזרם הישראלים שהציף את חוף לארץ ואינו גורר את משפחתו לאילת או לנו־אייבה — יכול למצוא תחליף מרענן בנופש של ימית.

מזג האוויר הפתיע לטובה. הטמפראטורות אמנם היו גבוהות במקצת מאלו שבמרכז הארץ, אבל למ־רות הקירבה לים שרר יובש. אין מזיעים והרגשת היתה הרבה יותר טובה מאשר בצפון, במישור החוף חלת.

מי שמבקר בימית מגלה את מחיר השלום ב־מלוא המשמעות. הרחק ממרכזי האוכלוסין של ישר־ראל הצליחו תתושבים המקומים, ומשרד השיכון, להקים ישוב שבו איכות החיים גבוהה הרבה יותר מכל מקום אחר. רק ערד יכולה אולי להתחרות עם הרמה הזו. אנחנו, ככל הנופשים האחרים הצלחנו למצות, בסוף שבוע ארוך, את כל מה שמציע ישוב קטן שהוקם בלב חולות מדבר.

כאשר חדרמנו מישהו שאל: „מה תעשו בימית, חרי תשתעממו שם?". נטלנו לכן ערימת של ספ־רים. אך אחרי ההתארגנות הראשונית ואחרי ש־יצאנו לבריכת השחיה ולחוף הים עטור הדקלים, התברר כי הספרים היו מיותרים, ואכן — יש מה לעשות בימית.

לאלה המתאווים לצאת לבילוי לילי מציע מו־עדון „צוותא" המקומי את כל מה שמציע מועדון חברתי מסוגו. אחרים יכולים לקפוץ אל ה„דקליה" של אל"מ (מיל) דגלי, בכפר הנופש הסמוך. אלה שבאו למקום כדי לשבור את השיגרה יכולים לעשות כמונו: להציב כירה גדולה עם פחמים, לצלות בשר, להכין תבשילי דגים, להשתרע על הדשא להעיף מבט בדקלים, במרחבי הים, בחולות הצהובים ול־תפוס שלווה.

מועקה בלב

כמה עשרות ק"מ מדרום לימית, בחוף המבודד של חרובית, בין השוניות, המיפרצים הזעירים, גב־עות החול הגולשות אל הים וחורשות הדקלים, אתם חשים כמו „משפחת הרובינזונים" כאשר הילדים קופצים למים וה„קטנצ'יק" רץ על מישטחי החול בחדווה.

כביש צר מוליך אל החוף ורק מעטים מגיעים לכאן. בכל שנות שהותנו בסיני לא נפגעה שכיית חמד זו. משפחה המגיעה למקום הזה, יכולה לפרוק עול וליהנות מכל דקה.

אבל כמו כל הדברים הטובים גם השהייה ב־„חוף חרובית" מסתיימת ואנחנו שבנו לקוטג' שלנו בימית — לאחר מקח ומימכר עם דייגים בדואים — עם שלשת ק"ג דגי לוקוס וחצי ק"ג חסילונים. את הלילה תשלמנו סביב כירת הפחמים בטיגון דגים.

סוף השבוע בימית, — ככל שביקשנו להאריכו — הגיע לקיצו. חזרנו הביתה יותר שזופים ויותר רגועים. אבל באיזה שהוא מקום בלב נוצרה מועקה: מקום הנופש הזה, הוא תולדה של מציאות פוליטית חדשה, וספק אם בעוד שנתיים נוכל לשוב ולבלות סוף שבוע בימית. ●

קרנפים - ברמת־גן

„אטארי" מתחת לבטן אמו — יונק את חלבה

למשפחת „הקרנפים הלבנים" בפארק הספארי, שמנתה ארבעה זכרים מבוגרים, שלוש נקבות ו„שלום", צבר בן שנה — נולד לפני זמן קצר צבר שני: „אטארי" (סכנה בסואהילית) • העובדים מצפים להולדתו של קרנף צבר שלישי בתוך זמן קצר • בשבי האדם ברחבי העולם רק 150 „קרנפים לבנים" • אחד המקומות הבודדים שבו ניתן להם לשוטט חופשי הוא הפארק ברמת־גן

כתב וצילם שעיה סגל

לפנות ערב בפארק הספארי ברמת־גן. אחרוני המבקרים כבר מתחילים לנוע לעבר שער היציאה, בטרם יינעל. זו גם השעה בה מתחילות החיות את הפעילות הלילית שלהן — בצאתן ממקומות מיסתורן.

האגם שבמרכז הפארק מהווה, ללא ספק, את נקודת המיפגש העיקרית. מי אינו מגיע אליו או יוצא ממנו ז התנינים, סוסי היאור, עופות לסוגיהם, איילות ועוד — ומגיעים אליו גם הקרנפים.

לאט־לאט יוצאים יצורים כבדי־משקל אלו מבין העצים, שם בילו את היום בצל, ניגשים לשפת האגם ואף נכנסים למים הרדודים ומתפלשים בבוץ.

הקרנפים, עליכם לדעת, חייבים להתחיל את היום, כשעורם מכוסה מעטפת מגן של בוץ רטוב, על מנת לשמור על טמפרטורת גופם.

לאחרונה התרחבה משפחת הקרנפים — עם לידת הקרנף „אטארי". בסואהילית (שפת מזרח אפריקנית) אטארי — פירושו „סכנה". הוא נולד לפני פחות מחודש, והוא הקרנף התשיעי בספארי, בנוסף לשלוש הנקבות ו־ארבעת הזכרים המבוגרים וכן „שלום" בן השנה. בתוך זמן קצר, יש לצפות ללידה נוספת, עם תום תקופת הריונה של קרנפה נוספת. אכן, שמח לקרנפים בפארק.

•

הקרנפים שבספארי הם מסוג „רחבי השפה". שמם שובש באנגלית ותורגם לעברית — „הקרנף הלבן". הללו, שלא כ„קרנף השחור", נחשבים כחיות נדירות, ורק כ־150 מהם נמצאים היום בשבי האדם.

פארק הספארי ברמת־גן הוא אחד המקומות הבודדים בעולם, בהם מאפשרים ל„קרנפים הלבנים" להלך חופשים, ולא מאחורי סורגים. אגב, לכל אחד מה„הקרנפים הלבנים" בעולם, הנמצאים בשבי, יש כרטיס זהות נושא מספר, שמות הורים ותולדות חיים.

הסיבה לנדירותו של „הקרנף הלבן" נעוצה במזגו הנוח־יחסית של הקרנף השחור, עובדה המקילה על הציידים במלאכתם. דני, המטפל הראשי בספארי, יודע לספר על סיבה נוספת: „יש אגדה", אומר דני, „שמרק העשוי מקרן הקרנף־הלבן, מגביר את כוח הגברא. נו, אז פלא שלא נשארו בעולם הרבה קרנפים מהסוג הזה", הוא צוחק.

•

העדר הקטן ברמת־גן הובא לפני מספר שנים מדרום־אפריקה, וכאמור, „אטארי" הוא הקרנף השני שנולד מאז ב„ספארי".

חיי המין של הקרנפים אינם קלים, כאצל בני האדם, וזאת בגלל משקלם וסירבולם. הקרנף צריך לעמול ולתמרן עד שהוא מצליח להזדווג עם בת־זוגתו. משך ההריון של הקרנפה הוא 18 חודשים וה„רך הנולד" איננו קטלא־קניא.

משקלו של „אטארי", למשל, עם לידתו היה 30 ק"ג, בשבוע השני הגיע ל־40 ק"ג, ומשקלו ממשיך לעלות עתה ביחס הזה. עם הגיעו לבגרות, בגיל 5 לערך, משקל הקרנף — 2.5 טון, ובשיאו הוא מגיע עד ל־5 טון. אורך החיים של הקרנף — עד 40 שנה.

לקרנפים שתי קרניים — קידמית, שהיא הארוכה ואחורית, הקצרה יותר. הקרן הקדמית מתחילה „לצמוח" בגיל 6 חודשים, ו־אילו האחורית — שלושה חודשים מאוחר יותר. הקרניים מגיעות לשיא גודלן עם הגיע הקרנף לבגרות. על חוזקן אפשר ללמוד מפי המטפל דני:

„כשהגיעו אלינו הקרנפים לפני מספר שנים", הוא נזכר, „היינו צריכים בהתחלה להביא אוכל לחלק מהם. הגיע הצבוע שלנו מצא חן בעיניהם, כנראה, והחליטו 'לשחק' בו. בכל פעם שהיינו מתקרבים לעדר, היו מגיעים לגיפ מספר קרנפים, מכניסים את הקרניים מתחתיו ופשוט מתחילים להעלות ולהוריד את הגיפ באוויר — ואנחנו בפנים. עבורם היה זה משחק נחמד, אבל לנו לא נעים להיזכר בפרפורי הלב שמשחקם גרם לנו".

•

עם לידת הקרנף הקטן, פורשת האם עם ולדה מהעדר ומתבודדת אתו למספר חודשים. בתקופה זו היא מסוכנת ביותר ועלולה לתקוף כל מי שינסה להתקרב אל פרי בטנה, לרבות קרנפים אחרים. בשנה שעברה, עם לידתו של „שלום", התקרבו אנשי הספארי בגיפ להביא אוכל, אך לקרנפה־האם נדמה היה, שהם מאיימים על „שלום", ולכן הסתערה ונגחה את הגיפ, שרק בנס לא התהפך.

אז כשאתם באים לראות את המחזה היפה והנדיר של הקרנף הקטן — עשו זאת ממרחק בטוח, שלא יאונה לכם כל רע.

לא חסרים סיפורים פיקנטיים על חייהם

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

7 אוג' 1979

דבר
שבת פעלי ארץ ישראל

נפתח „מירוץ ימית"

אשדוד ואשקלון מתחרות ביניהן על קליטת מפוני העיר ימית

מאת סופר „דבר" בדרום

בין הערים אשדוד ו־אשקלון נפתח בימים אלה מירוץ למשיכת תו־שבי ימית אליהן.

אתמול ביקרה באשדוד מש־לחת של ועד תושבי ימית בעקבות הצעתו של שר ה־שיכון להקים בעיר זו שכו־נה למפוניה. ביום שני יבקו־רו באשקלון. במסגרת האגו־דה למען ימית המתחרה ב־ועד, עשרות משפחות מתו־שבי ימית כדי לבדוק את הצעתו של ראש העיריה אלי דיין להקים בעיר זו שכונה למפוניה.

ראש עיריית אשדוד צבי צילקר שאירח את נציגי ה־ועד סייר עמם באתרי העיר השונים והראה להם את ה־מקומות המתאימים להקמת ה־שכונה, ברובע הוזקרה י־א, על שפת הים בדרום העיר, שבו יש כמה וילות בשלבי בניה ושני בניינים בני שש קומות, בחלקים אחרים של רובע זה שבהם הושלמה כבר תשתית המים, הביוב והכבי־שים, בשטח חדש רובע י"ב ממזרח לרובע הראשון ובי־„סיסי" העתידה לקום במרכז העיר.

צילקר אמר להם שהתנין הגדול שעמד לקום בימית יו־עתק למענם על דעת מש־רד התיירות לאשדוד ושבעיר יש 1400 ממ"ד לתעשיה. כן מובטחים לכל תושבי ימית שיוצאו כמו שיכון, קליטה ו־תעסוקה עד למועד המינוי של עירם ב־1 בנובמבר 1981.

חברי הוועד אמרו שהת־רשמו מהסיור בעיר ומה שר־ראו נוגד את התדמית של אשדוד בחוץ. הם הודיעו ש־יארגנו בקרוב סיור של עש־רות תושבים כדי שיתרשמו מהעיר.

ראש עיריית אשקלון אלי דיין עומד על הצעתו להקים על שטח של 250 דונם בצפון אשקלון (ברנע) כפר נופש ו־מרכז חנויות. לכן הוא מציע שסחים לתעשיה בדרום העיר בעבור מפוני ימית. בשבוע הבא תארגן האגודה למען ימית סיור של תושבי העיר באשקלון כדי לבדוק את הצ־עותיה.

סוכנות לרשמי עתונות
רחוב הרבי סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

1979 אוג 14
ידיעות אחרונות

„ההצעות להעביר את תושבי ימית למכמורת - אינן מעשיות"

זאת אמר אתמול שר־השיכון, דוד לוי, בפגישה עם ועד תושבי ימית □ נמשך הדיון בתוכנית להעברת המפונים לשכונה חדשה באשדוד

— מאת דוד אפל, כתב „ידיעות אחרונות" —

„כל ההצעות להעברת רוב תושבי ימית, אי חלקם לאיזור מכמורת, אינן באות בחשבון". זאת כבר אתמול שר־הבינוי והשיכון, דוד לוי, בפגישה נוספת עם וועד תושבי ימית.

בימוקו העיקרי של השר: באיזור מכמורת אין ששחים סגורים.

בפגישת אתמול, שנמשך כה כחמש שעות, הודיעו חברי וועד ימית שאין הם דוחים את התוכנית להעתקת המפונים לשכונה חדשה בעיר אשדוד. השר לוי הו־דיע, מצידו, כי הוא ימליץ שהאדריכל וצוות המתכנ־נים, אשר תיכננו את ימית יעסקו גם בתיכנון השכונה החדשה.

תוך כדי השיחה הובהר כי בקרב יושבי ימית הת־גבשו שלוש קבוצות: קבו־צה המעוניינת לעבור לאש־דוד, מתיישבים החפצים ל־התישב באיזור מכמורת; ואלה המעוניינים לקבל פ־צויים ולהתפזר ברחבי ה־ארץ.

עוזבים מייד

במהלך הדיונים הבטיח השר לוי לחדש את ההל־וואות לעצמאיים. יושבי ימית מן הקרן המיוחדת של 10 מיליון ל"י; כן הבטיח כי בעלי עסקים שאינם ני־תנים להעתקה למקומות אחרים, יפוצו לפי הערכה שמאים מוסמכים.

בתום הפגישה סוכם ש־בשבוע הבא ייפגש וו־ימית עם הוועדה הבינמ־רדית. וכעוד כשבועיים תקיים פגישה נוספת עם השר לוי.

אתמול נודע כי במישרד צוות ההקמה של ימית הת־ייצבה מישפחה, אשר הו־דיעה על נכונותה לעזוב את המקום מייד. נראה כי בימים הקרובים ילכו בעיק־בותיה מישפחות נוספות.

ראש צוות ההקמה, ואפ עופר, מסר אתמול כי ה־עוזבים מייד יקבלו פיצויים לפי הצעות מישרד השי־כון, ואילו האחרים יקבלו מיקדמות גדולות, אשר יאפ־שרו להם להשקיע ברכישת מקומות מגורים חדשים.

אבטלה ומשבר כלכלי וחברתי

— מאת **אברהם דישון**, כתב „ידיעות אחרונות" —

מדיניות הממשלה בתחומי הפנים והכלכלה התמוטטה, הקיטוב בארץ גובר ואנו צפויים למשבר כלכלי וחברתי עמוק — אמר אתמול יו"ר ועדת הכלכלה של הכנסת, ח"כ גד יעקובי.

במסיבת עתונאים בתל־אביב אמר יעקובי כי אנו מוסרים למצרים נכסים ה־מסתכמים בכ־5 מיליארד דולר, הכוללים שדות־תעו־פה, ישובים חקלאיים, ערים, שדות־נפט ומתקני תיירות — וכל אלה נמס־רים למצרים ללא תמורה.

גד יעקובי אמר כי החזרי החובות ותשלומי־הריבית על חובות־החוץ של ה־מדינה יהיו השנה גבוהים מכל סיוע־החוץ לסוגיו. ל־דבריו, בשנתיים האחרונות חלה החמרה ניכרת במאזן המסחרי של המדינה וה־גרעון עלה ב־1.8 מיליארד דולר.

ח"כ יעקובי הזהיר כי המשבר הכלכלי הצ... רום לשפל, מיתון ויביא להחרפת הפז... חברתיים. הוא הציע את סעיף ההוצאות בתקציב המדינה, להגביל את נפח האשראי למטרות שאינן חיוניות, להפחית את היקף הסובסידיות להון וכן להפ־חית את שעור הסובסידיות למוצרים חיוניים (פרט לי־תחבורה הציבורית) לכדי 25 אחוז ממחיר המצרך ל־צרכן.

לדבריו, אמצעים אלו יוכלו להביא להקטנת ה־

מחדל לאומי ויש צורך ב־ממשלה חדשה", אמר.

יעקובי סבן, כי המערך יזדקק לשנתיים לפחות כדי להחזיר את המצב הכלכלי במדינה למצב שהיה לפני שעלה הליכוד לשלטון. את תוכניתו הכלכלית יביא ב־קרוב לאישור מוסדותיה של מפלגת העבודה.

עוף ומלט מכלא בניו־יורק
ה בני־ערובה

...בית כפרי ושיחרר 5 מבני הערובה
...ת ומנהלים משא־ומתן עם הבורח

אך מניחים, כי בעת ...שים מעל גדר התיל הוא ...ע ונתתך קשה.

...חר שנמלט מן הכלא רובה קצר קנה ולקח כ־בני ערובה את בעל החווה, את אשתו, את חמותו ואת בנו בן ה־6. נוסף לבני ה־

שוברות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724 טלפון 234252
ירושלים

15 אוג' 1979

JOURNAL D'ISRAEL
(Tel Aviv)

UNE MANIFESTATION DES HABITANTS DE YAMITH DEVANT LA RESIDENCE DU PRESIDENT DU CONSEIL

La police a dispersé une manifestation des habitants de Yamith spécialement venus à Jérusalem pour manifester devant la résidence du président du Conseil avec des pancartes demandant à M. Begin de démissionner.

La manifestation avait été organisée sans avoi reçu l'autorisation de la police. Celle-ci a déchiré les pancartes. D'autre par on apprend que M. David Levy, ministre de la Construction et de l'Habitat, devrait avoir une réunion avec le comité de Yamith pour discuter de leur transfert ailleurs, notamment à Achdod ou Achkelon. Une grande partie des habitants de Yamith veulent être transférés à Guivath Olga qui est une place intéressante pour créer un Centre pour les touristes.

par la dictature communiste du Pol Pot, deux millions de gens risquent de mourir de faim.

«J'ai vu un certain nombre de pays ravagés au cours de ma carrière a dit un des envoyés, mais je n'ai jamais rien vu de tel».

Jane Fonda dira encore qu'on exagère.

o Une information de Tokyo annonce que le prince Norodom Sihanouk sera en France, pour participer à une réunion de réfugiés cambodgiens. Il mettrait en place un gouvernement en exil.

Mais l'ambassade de France à Pékin déclare que pour l'instant Sihanouk n'a pas demandé de visa. Et le Quai d'Orsay ne l'attend qu'à la fin de l'année.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

14 אוג' 1979
המשמר

השר לוי לתושבי ימית: הסיכויים להעברתכם למכמורת — אפסיים

מאת ד. נאון, כתב „על המשמר"

„אינני יכול להבטיח לכם ולהש־לות אתכם ביחס למכמורת. הסיכויים לכך הם אפסיים. אין שם שום תש־תית ואין תיכנון לעיר" — דברים אלה אמר אתמול השר לוי בפגי־שתו עם ועד תושבי ימית בהתייח־סו לתביעתם של חלק מהתושבים לעבור למכמורת.

התושבים סיפרו לו, כי סיירו במקום ואיתרו משבצת פנויה של 400 דונאם וכמאה משפחות מימית ביקשו לעבור לשם — אם לא ל־שכונה עירונית, אז ליישוב כפרי.

דוד לוי הדגיש, כי באשדוד חוש־למו הבירורים והתכנות וניתן מייד לגשת לבנייה, בניגוד למכמורת. הוא מסר עוד לתושבים, כי בודקים את האפשרות לבנות שכונה עבורם ב־אשקלון.

ירושלים
15 אוג' 1979
THE JERUSALEM POST

Rafiah settlers said making 'ridiculous' compensation bid

By HARRY WALL
Jerusalem Post Reporter

YAMIT. — The negotiations between the Rafiah-area settlers and the government over compensation for evacuating the region have taken a sharp turn for the worse, according to representatives of both sides.

"The settlers are making ridiculous demands," said a source close to Agriculture Minister Ariel Sharon, who is handling the evacuation of the farm settlements.

The source said that the representatives of the Rafiah-area settlers are asking for IL2.6m. compensation for each house, plus another IL4m. to IL6m. for the time they lived in the area. The region will be handed over to Egypt in two years, according to the terms of the peace treaty.

Meanwhile, Housing Minister David Levy has told residents they could collect 80 per cent of the value of their homes in advance compensation payments. Levy, who visited Yamit on Monday, proposed that housing compensation range from IL1.3m. for a three-room apartment to IL2.5m. for a four-room cottage, but the final award is subject to further negotiations.

Levy rejected the residents' request that the government build a new community for Yamit at Michmoret, a valuable coastal site near Hadera, as "completely out of the question."

Levy, instead, encouraged the Yamit residents to relocate as a block to Ashdod or Ashkelon, where the government would build them houses comparable to the ones they have now. The matter will be put before a town assembly scheduled for later this week.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

15 אוג' 1979
מעריב

* חיים משה קצב (ליכוד), פנה אל שר הבינוי והשיכון, דוד לוי, בהצעה להעביר את תושבי ימית להתיישבות ב־גליל. הוא מציע להיענות ל־תביעותיהם לקבלת דיור אל־טרנטיווי — בתנאי שיסכימו לעבור לאזורי מגורים חדשים בגליל.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724. טלפון 234252
ירושלים

14 אוג' 1979
הארץ

השר דוד לוי: העתקת ימית ליד מכמורת – לא באה בחשבון

רק חלק מהתושבים מוכנים לעבור לאשדוד והשר הודיע כי אלה יקבלו את מירב הסיוע

מאת עמוס חרל,
כתב „הארץ"

„העתקת ימית לשכונה ליד מכמורת, צפונית מנתניה לא באה בחשבון ואל לכם לחיות באשליות" — אמר אתמול שר הבינוי והשיכון דוד לוי לנציגי ועד ימית, שעימם נפגש בימית. בפגישה, שהתנהלה ברוח טובה, השתתפו נציגי הועד ועורך דינם ועד אחד והשר לוי ועוזריו מצד שני. נציגי הוועד הודיעו לשר, כי רבה מהתושבים מסכימים לעבור לאשדוד, אך חלק אחר דורש להקים שכונה או עיר ליד מכמורת. השר הבטיח בתוקף את התביעה ללכת ל־מכמורת, אך קובל בסיפוק רב את הסכמה של אלה המוכנים ללכת לאשדוד והודיע כי אלה יקבלו את מירב הסיוע.

התושבים המבקשים ללכת למכ־מורת הודיעו כי ימשיכו במאבקם.

השר לוי הציע לנציגי הוועד, כי הארכיטקט שתיכנן את ימית יתכנן את השכונה באשדוד — „כדי לש־מור על הדגם".

אשר לתושבי ימית שרכשו זכו־יות על מגרש במסגרת „בנה ביתך בימית" סוכם, כי יוכלו לקבל מג־רש דומה במסגרת אותה תכנית ב־אחת מערי הפיתוח המסווגת כאזור פיתוח א' פלוס — בתנאי שיתחיי־בו להשתקע במקום או להחזיר את המגרש ולקבל תמורתו את התש־לום ששילמו בעבורו.

בעיות תעסוקה

בפגישה דיברו נציגי הוועד על בעיות התעסוקה. מאז מדברים על פינוי ימית קיימת אבטלה בעיר ו־גם בעלי עסקים מצבם קשה. סוכם, שהקרן להלוואות לעצמאיים של משרד התעשייה המסחר והתיירות תיתן מעתה הלוואות גדולות מאלו שנתנה. כן סוכם כי תובטח תע־סוקה לכל דורש ע"י הוועדה העוס־קת בענין פינוי ימית.

בעלי עסקים בימית המוכנים ל־עבור לאשדוד, יועתק העסק שלהם לאשדוד ואם לא ירצו בכך, יקבלו פיצוי. אלה שיאלצו לחסל, לפני ה־פינוי, את עסקם יוכלו לקבל מק־דמה על חשבון הנכס והעסק עד לשיערוכו בידי שמאי.

לגבי עובדי מדינה, סוכם כי זכו־יותיהם יישמרו ואלה שירצו בכך יוכלו להמשיך לעבוד במקום אחר עם אותם הזכויות אך אלה שיאלצו לפרוש יקבלו פיצויים. לא נקבע מה גובה הפיצויים.

סוכם כי בשבוע הבא תתכנס ה־וועדה בימית ושבוע לאחר מכן יב־קר שוב השר לוי בימית לפגישה עם נציגי הוועד.

החפגנה בירושלים

משטרות של מפגין יחיד המת־חלפות מדי פעם, המשיכו אתמול להפגין ליד ביתו של ראש הממשלה בירושלים.

מאחר שלפי הסיכום עם המשטרה יוכל להפגין רק אדם אחד ליד בית ראש הממשלה נמצאת קבוצה של תושבי חבל ימית בירושלים וכל כמה שעות שולחים מפגין יחיד עם כרזה.

אתמול ב־7 בבוקר — לפני צאת ראש הממשלה מביתו למשרדו — בדקו אנשי הביטחון את הרכב של אחד המפגינים שם. זמן קצר אחר־כך יצא ראש הממשלה מביתו כ־אשר המפגין יוסף בן־עמי מימית החזיק בידו כרזה שבה כתוב: „ב־גין, חרפת ימית תרדוף אותך עד סוף כל הדורות". מאוחר יותר הח־ליפו את הכרזה, שבה נאמר: „ה־יום ימית — מחר ירושלים".

„הנשיא קרטר מעודד את אנשי ערפאת בדרום לבנון"

„בעוד מנסים הנשיא קרטר ועו"
זריו לפיים את דעת הקהל הנזעמת
בישראל ובקרב יהדות ארצות הב"
רית בשל גילויי שר החוץ בדבר
קיומה של מדיניות אמריקאית אנטי"
ישראלית — מעודד הנשיא קרטר
את אנשי יאסר ערפאת בדרום לב"
נון, וסוכנוי מפתים את תושבי יהו"
דה ושומרון להזדהות עם אש"ף
בהביעה למדינה פלשתינאית". גא"
מר בהודעה לעתונות ממעם הנהלת
התנועה למען ארץ"ישראל השלמה.

בסיום ההודעה נאמר: „ממשלת
ישראל, כשותפת מלאה למדיניות
אמריקנית זו, איננה מסוגלת אפילו
להרים קולה נגדה וראש הממשלה
מוסיף להרדים את דעת הקהל הר"
הודית מחשש שמא העימות הגלוי
עם וושינגטון וקהיר יגלה את נבי"
בות מדיניותו וסכנתה. שאתת מתו"
צאותיה כבר נראית לעין: האוטונו"
מיה הסבה לסיסמת"קרב לערבי"
הגליל להתנתק ממדינת ישראל".

עיגוד ברו

במסיבת עתונאים
מול בבית סוקולוב ב
מנכ"ל אגרקסקו, מר
כי מבחינת רווחיות"
וואת לעונה הקודמת,
15%. בדי לשמור על
יות של השנה שעברו
חישובים אלה 5 ל"י
ענף הירקות, 4 ל"י
חים, 4 ל"י בתוצרת הבשר ו"2
ל"י בפירות.

בהתיחסו בעיקר ליצוא הפרחים

אזהרה המורה

אמר הדובר, כי „ייצאנו 640 מיליון
יחידות ועוד 70 מיליון באמצעות
השיווק הפרטי, לעומת 450 מיליון
יחידות אשתקד. והתמורה היתה 58
מיליון דולר לעומת 51 מיליון דולר
בעונה שעברה.

בתחזית בתחילת העונה הוחה:
יצוא של 750 מיליון פרחים ותמורה
של 75 מיליון דולר.

מר איילנד הדגיש, כי מה שהת"
רחש בענף צריך לשמש אזהרה
חמורה. הוא הזהיר בפני התפוררו"
תו של הענף, אם לא יינקטו אמצ"
עים מידיים להגבלת המגדלים.

בתשובה לשאלה בעניין טענת
שהועלתה כי לאגרקסקו יותר מדי
שליחים בחו"ל ציין מר איילנד, ש"
מדובר ב"36 שליחים ישראלים ב"
אירופה ולידם עוד 130 עובדים מקו"

מהיום — תערוכת מפות עתיקות של ארץ ישראל בבית סוקולוב

תערוכת מפות עתיקות מארץ"יש"
ראל, תחריטים ולישוגרפיות, ביגי"
הן של דיוויד רוברטס, מאוסף גדיר.
תיפתח היום משעות הבוקר בבית
סוקולוב. התערוכה תהיה פתוחה עד
25 באוגוסט בשעות 8.30 בבוקר עד
7 בערב.

ועדת השרים דנה בסכסוך האתיופי"קופטי

ספינת גינא מצרית עתיקה כציור
למוזיאון היסטי ע"י שר החגנה הס
הוקדה לביקורו במוזיאון ב"6.29
ויצטין יפמלייתו.

משרד הבריאו כלורינציה של

יאה ותנוה נמו מוסרת „הארץ"

סוכנות לקטעי עתונות
רח' המעלה 6, ירושלים
ת. ד. 724 טלפון 228553

NOWINI I KURIER
(Tel Aviv)
14 אוג' 1979

019

Minister Dawid Lewi w Jamit:

W rozmowach z osadnikami osiągnięty został postęp

JAMIT (NR). Min. Dawid Lewi, zajmujący się ewakuacją osadników z rejonu Jamit, oznajmił wczoraj, że osiągnięty został postęp w rozmowach z osadnikami. „Ustalony został system wycenienia mienia osadników, w celu wypłacenia im odszkodowań" — zaznaczył min. Lewi.

Jednocześnie minister poinformował, że osadnicy odrzucają projekt przeniesienia się w okolice Aszdodu.

Z Jerozolimy poinformowano wczoraj, że grupa osadników z Jamit zorganizowała demonstrację przed domem premiera Begina. Osadnicy ci sprzeciwiaja się zasadniczo ewakuacji miasta.

סוכנות לקטעי עתונות
ירושלים
רח' המלך דוד 4 ת.ד. 724 טלפון 234252

הארץ
14 אוג' 1979

ליאל: לא נוכל לעזוב את המתיישבים

[illegible]

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב ברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

13 אוג' 1979
THE JERUSALEM POST

Guilt and give-aways

WHAT THE GOVERNMENT expects to save through the subsidy slash — not counting the sums required to compensate low earners — is roughly IL4 billion. This is also, roughly, the amount demanded by the Yamit region settlers for the expected loss of their properties upon the transfer of the area back to Egypt.

Housing Minister David Levy, the latest among the Cabinet's emissaries to the province of Pithat Rafiah, has boldly cautioned the settlers that they would be getting their due, and nothing more.

The settlers for their part have boldly replied that they intended to stand on their rights, and nothing less.

The verbal altercation, enacted before the television cameras, need not fool anyone. What is now being prepared is a brazen raid by the settlers on the country's depleted treasury, with the seemingly reluctant connivance of the authorities. The munificent payoff already pledged to the handful of displaced settlers at Neot Sinai is liable to serve as a model.

That some compensation is due will hardly be disputed. The settlers have worked hard to make the Sinai desert bloom (even though they also had the invaluable aid of hired Beduin hands, some of whom had been removed to make room for the newcomers.)

Moreover, they went down to Yamit at the express urging of the national leadership, both the Alignment's, when it was in power, and the Likud's.

The initial impetus for the settlement drive in the region was due largely to two men who are now occupying leading posts in Mr. Begin's Cabinet: Moshe Dayan, as Defence Minister under Mrs. Meir, and Aluf Arik Sharon, the then C/O Southern Command.

This is, however, precisely the reason why the Cabinet should not be involved in setting the criteria for compensation. Too many of its members, including the Prime Minister, have guilty consciences about Yamit. At first they tried to hide their feelings by having no truck with the settlers at all.

Now there is a real danger that they may seek to assuage their pain with extravagant gifts of public money.

Originally the task of drawing up the criteria was entrusted to former Supreme Court Justice Zvi Berinson. He resigned soon after his appointment, evidently in protest over the mounting political pressures on behalf of the settlers. He, or his like, remains the best bet for an impartial resolution of this issue.

Since the Yamit compensation issue first arose a precedent of sorts has, of course, been established through the special Beduin land expropriation law. Despite the obvious differences, there is one fundamental similarity between the two cases.

In both of them, groups of Israeli citizens are bidden to leave their homes and properties in order to allow the implementation of the peace treaty with Egypt.

To be sure, a flat in Yamit is worth rather more than a tin shack in the middle of the Arad wilderness. But the principle of compensation applying to both should be the same. Thus Yamit settlers should not be deemed entitled to any compensation for that part of their assets that is due to state or public investment — unless they agree to move to locations within Israel that are considered to be part of the national settlement strategy.

What the Yamit settlers are in fact bidding for is special treatment, which the Treasury cannot afford and the Government must not allow.

7½% linked to
foreign currency
155.0 +0.1

e yield reflects the difference between the
oretical" value of bonds — based on the date
issue and current C-o-L indexes plus ac-
mulated interest — and the actual market
ce. It is based on the assumption that future C-
index increases will be zero. A negative yield
licates bonds sold at a premium, a positive
ure bonds sold at a discount)
hese prices are unofficial).

*(Listed on
(These stoc

This sel
by cour
ISRAEL DISCOUNT BANK
Tel Aviv
Tel: 8 a.m.—12.30 p.m. — 627542
5 p.m.—7 p.m. — 223111

Dagon chief advises against building Ashdod grain silo

By YA'ACOV FRIEDLER
Jerusalem Post Reporter

HAIFA. — The Dagon grain silo in Haifa port, which is now undergoing extensive renovations, will, when finished, be able to handle all Israel's grain imports for the next 15 to 20 years. There is therefore no economic need for building a second port silo in Ashdod harbour, the Dagon company chairman, Dr. Reuben Hecht, told *The Jerusalem Post* yesterday.

An inter-ministerial committee is presently studying the problem. Hecht holds that if the government decides to have a second port silo built because of security considerations, it should also be built in Haifa port, though at some distance from the Dagon silo. This would prevent the danger of having only a single silo in the country while avoiding duplication and inefficiency in its management and operations, which Hecht feels would be inevitable if a silo were to be built in Ashdod.

He said Dagon was spending up to $3m. in their five-year silo renovation works, which includes an overhaul of all the mechanical equipment of the 20-year-old silo.

The works include the installation of a second elevator of a new type, invented by Dagon engineer Isaac Beresinsky. The elevator has proved itself to be faster and more efficient than the old elevators, which had been imported from Switzerland.

Hecht noted that the Dagon silo, which has a 100,000ton storage capacity was presently handling 2.2 million tons of grain annually — Israel's total imports — without difficulty. The imports are growing at an annual rate of 50,000 tons.

The renovated silo is expected to handle the increased import schedule for the next two decades as efficiently as it has done so far. Dagon has achieved a worldwide reputation for efficiency. Dagon experts had officially advised the authorities of Cyprus and Singapore on grain silos and the new elevator. Also, experts from various European countries have come to Haifa to see the elevator at work.

Egyptian President Anwar Sadat's bureau chief, Hassan Kamel, recently visited the silo. Egypt, which imports about four million tons of grains annually, (about double the Israeli imports) has one modern port silo in Alexandria.

CARGO VESSELS EXPECTED

At Haifa and Ashdod Ports

EUROPEAN LIBERTY	13.8	Haifa
DEROR II	13.8	Haifa/Ashdod
SHIQMA	13.8	Ashdod/Haifa
NIELS HENRIK ABEL	14.8	Haifa
NAHOST KURIER	14.8	Haifa/Ashdod
ALON	14.8	Ashdod/Haifa
CITY OF PLYMOUTH	14.8	Haifa/Ashdod
EIN GEDI	15.8	Haifa
ARES	15.8	Haifa
PIONEER	15.8	Ashdod
JASMINE	15.8	Ashdod/Haifa

Authority

משבר בשיחות עם יישובי הפיתחה

טוענים: רוצים לדחות המשא־ומתן עמנו עד לתאריך הפינוי

מאת ר. גאון,
כתב „על המשמר"

הפגישה בין נציגי היישוביים כמיתחת רפיח לבין מנ"כ"ל משרד החקלאות אברהם בן־מאיר, שנערכה ביום ו' שעבר, לא הביאה לשום תוצאות, והסעיף היחיד שבו חושנה הסכמה מלאה היה — לא לקיים את הפגישה השבועית הבאה.

סרטים אלה מסר לי שאול סלע, ממושב שדות, הנמנה על ראשי וצר המתיישבים. הוא הוסיף, כי האווירה לאורך כל השיחה היתה קשה ולא היתה שום התקדמות, לא בנושא הפיצויים ולא בנושאים הטכניים של העברת יישובים.

לא לגמור אתנו

„מתגבשת כנראה קבוצת חבריי כנסת, אשר מפעילה לחץ כבד שלא לגמור אתנו עתה שום משא־ומתן, אלא לחכות עד לתאריך הסמוך לפינוי, ואז אם ההסכם עם המצרים יתבצע — להציע לנו לעבור לפיתחת שלום, או לעזוב", אמר לי סלע. הוא סיפר עוד, כי בעניין החקירה על מה שאירע בגן הירק, מנהלת המשטרה חקירה, כאילו בכל מה שאירע אשמים המתיישבים.

חקירה חד־צדדית

„ואת חקירה חד־צדדית, שלא נוכל להסכים לה", אמר סלע, „חשבנו שעם שירת התקוה העניין נגמר, תוך הבנה, כי עם ישראל התגבר כבר על דברים גרועים מזה. אך אם תהיה חקירה ותוגש תביעה נגדנו, נספר את כל הידוע לנו, לרבות מקרים של הכאה קשה של אחד החברים שלנו, ושל הרמת־יד של

(המשך בעמוד ב')

מחירון הנחיה לפירות

ליום א' — 12.8.79

ים־פקים גודל 65

נקטרנה אן־גרנד	28.—
הרמוזה	32.—
198—נחלאות	22.—
רוביזן	18.—

פוריים גודל 60

קלסי	27.—
ויקסון	20.—
רוזה נוביאנה	34.—
שגיב גדול	19.—
שגיב מעורב	19.—
שגיב בינוני	12.—

מנגו

מיה היידן אירוין	39.—
מברוקה	35.—
מיה היידן אירוין (ב)	29.—
צריפין	30.—

ענבים

מוסקט	13.—
דבוקי	10.—
תמר	12.—
אלפונס	12.—
טומפסון	20.—
טומסון סולטנינה 1	17.—
טומסון סולטנינה 2	15.—

תפוחים גודל 65

אין כמוהו	14.—
קיריתי	13.—
גרנד	10.—
עגה נטע מובחר	15.—
עגה נטע 1	23.—
עגה נטע 2	19.—
[illegible]	14.—
[illegible]	12.—
[illegible]	16.—

זכרו של דוד הורוביץ הועלה במזכירות הקבה"א

בישיבת מזכירות הקיבוץ הארצי שנערכה אתמול העלה נתן פלד את זכרו של דוד הורביץ. בדבריו אמר פלד: אנו זוכרים לדולק הורביץ חסד ראשונים. הוא היה אחד מדור המ־ייסדים, דור הנפילים, אשר תוך לב־טים, ויבוחים וסערות הניחו את ה־יסוד למפעלו של „השומר הצעיר" בארץ. דולק היה חבר קיבוץ בית־אלפא ועמד במרכז המאבקים לגי־בוש דרכו. כשעזב את הקיבוץ ופרש לדרכו קבע את מקומו בתנועת ה־פועלים בארץ, כאדם בעל מחשבה נועזת, איש העולם. איש התגות וה־מעשה. נפגשתי אתו בארים בשנות 1947/1948. במאבק על הקמת המ־דינה, היה דולק אחד הדברים ה־מוכשרים והמשכנעים, ממזג הגיון של דיפלומאט מטבעו, עם להט ה־במחין וצדקת מפעלנו. כאחד מקבר־ניסי הכלכלה הישראלית נתגלה כ־ידוי, בעל מחשבה וידע רחבים, ש־קנה לעמו שם בעולם והערכה רבה בארץ. דולק השתייך לחבורה שיים־דה את „השומר־הצעיר" והיה מאותו סוג מיוחד של אנשים ש„השומר ה־צעיר" תרם לעם ולמדינה.

יהי זכרו ברוך.

פרס: דף מסואר

עם קבלת הידיעה על פטירתו של דוד הורביץ ז"ל פרסם יו"ר מפ־לגת העבודה שמעון פרס, את הזמ־דעה הבאה בשם מפלגת העבודה:

מפלגת העבודה אבלה על מותו של

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724. טלפון 234252
ירושלים

13

המשמר

משבר

(סוף מעמוד אחרון)

אשה — דבר שאפילו חיילים אנגלים לא עשו", אמר סלע.

אנשי הוועד התקשרו אתמול טל־פונית עם עורך־הדין שלהם אמנון גולדנברג, השוהה עתה בלונדון, ו־הלה ביקש מהם כי לא יגקטו כל פעולה, בשום נושא, עד שיבוא ארצה בסוף השבוע.

רוצים לעבור למכמורת

בפגישה שתיערך הבוקר בימית, עם שר הבינוי והשיכון דוד לוי, מס' המן רוב בקרב המשפחות הרו־ לעבור למכמורת. הם הצהירו, אם תינתן להם עזרה להקים כפר תיירות, יהיו מוכנים לוותר כל פיצוי אחר, לרבות מעבר ביסו־ ופיצוי ממקום עבודה קודם.

קבוצה קטנה יותר תהיה מוכנה לעבור לאשדוד, מהסיבה שאפשרו־ יות התעסוקה שם מגוונות יותר. ת־ קבוצה השלישית תעדיף לקבל פי־ צויים ולהסתדר בכוחות עצמה.

ישראל גיר, דובר הוועד, אשר סי־ פר לי פרטים אלה, אמר, כי יתר האלטרנטיבות, באזור רשפון או קי־ סריה ירדן, כי אין שם משבצת קר־ קע מתאימה. השר לוי הצהיר ב־ פגישתו הקודמת עם אנשי ימית, ש־ נערכה ביום ו' לפני עשרה ימים, כי הממשלה תהיה מוכנה להושיט סיוע מירבי לאלה המוכנים לעבור לאשדוד. עתה מקווים אנשי ימית לשכנעו כי הממשלה תושיט תמיכה וסיוע גם לאלה שירצו לעבור למכ־ מורת.

לא בטברית

על שאלתי השיב דובר הוועד, כי הידיעות שפורסמו בדבר פגישת נציגי ימית עם ראש עיריית טבריה, בקשר להעברת 100 משפחות לעיר זו, כי זהו „ברווז עתונאי".

13.8.79 על המשמר עמ' 2

אבלכם בנפיל

ן שנבק

בירות הקיבוץ הארצי
ור הגרעינים

דרים"

באבלכם בנפיל

ל (מומו) סד

בירות הקיבוץ הארצי
ור הגרעינים

מות הבן

ואל

אבלים

דידיך בבית ספרית פועלים

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

14 אוג' 1979
מעריב

25 משפחות מוכנות להתפנות מימית-מיד

שר השיכון מוכן להקצות להן 80 אחוז מהפיצוי שהציע

מאת עזרא יגוב

25 משפחות בימית פנו לצוות הרקמה ולמשרד הבינוי והשיכון בחודעות, כי יש ברעתן להחדש את פו-

---

נויין מימית בחודשים הקרובים ולא רחמתין עוד שנתיים עד למועד הפינוי המתוכנן לפי הפסמי קמפ דייוויד.

20 המשפחות הודיעו על החלטתן בשבועיים האחרונים.

שר הבינוי והשיכון, מר דוד לוי, שנפגש אתמול במשך 4 שעות במשרדי צוות הרקמה בימית עם נציגי ועד התושבים של העיר, סיכם את הקרישריונים המוצעים למתיישבי ימית במידה שיסכנו למקומות אחרים בארץ.

ועד התושבים בימית יציג עתה את הצעת שר הבינוי והשיכון לפני אסיפת התושבים ויערוך משאל בקרב האוכלוסיה בימית.

במרכז הצעת השר לוי עומדת העיר אשדוד, כתכנית מרכזית לקליטת מפוני ימית. גם העיר אשקלון עדיין מוצעת כאלטרנאטיווה. הצעתם של אנשי ימית לראות בממורת (400 דונם) תשתית מתאימה להקמת "ימית ב" — לא נתקבלה על דעתו של השר לוי ולא של דעת מלווי.

השר לוי ציין, כי בסיכום עם שרים אחרים הוגדלה הקרן לסיוע לעצמאים בימית מ"ל ל"10 מיליון לירות. כמו כן ניתנה הבטחת משרד השיכון, כי משפחות המבקשות להתפנות כבר עתה מימית, או תוך חודשיים, יוכלו לקבל בינתיים הקצבות של 80 אחוזים מסכומי הפיצוי המוצעים על-ידי השר לוי — לרכישת דיור או בניית דירה במקום אחר.

בינתיים נמשכת ליד בית ראש הממשלה בירושלים הפגנת היתידים המייצגים את תנועות אצ"ל ומעו"ז מימית ומישובי חבל ימית. הם קוראים לראש הממשלה להתפטר, במחאה על מדיניותו [illegible] ימית.

במלאת שנה לפטירת יקירנו

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724 טלפון 234252
ירושלים

1978 אוג 13
JOURNAL D'ISRAEL
(Tel Aviv)

GUIDEON PAT PROPOSE AUX HABITANTS DE YAMITH DE S'INSTALLER A NITZANAH

LE ministre de la Construction et du Chicoun, M.Guideon Pat, a suggéré aux habitants de Yamith de se constituer en noyau d'une nouvelle ville dans la région de Nitzanah, dans le Néguev.

Le ministère de la Construction et de l'habitat planifie l'édification d'une ville dans la région de Nitzanah, tout en assurant le développement de Mitzpeh-Ramon et de Yerouham, dans lesquelles il suggérera d'établir les logements pour les soldats et officiers de carrière, à la suite du retrait de Tsahal du Sinaï.

Mardi s'est tenue dans le bureau du directeur général du ministère, M. Chlomo Avni, une réunion qui a commencé l'étude de l'établissement d'un nouveau réseau routier dans le Neguev. Avant la guerre de Six Jours, il existait un plan détaillé pour la création de bases d'entrainement de Tsahal au Néguev et en même temps le développement d'un réseau routier. Ce plan a été mis à l'écart après la guerre de Six Jours.

Par ailleurs, la direction de l'Agence Juive a commencé l'étude d'un plan de création de nouvelles implantations au Néguev, pour remplacer celles qui seront retirées de Pithat Rafia et de Yamith. Une estimation prudente prévoit une dépense d'un million de livres par famille pour le transfert des implantations du Sinaï.

Selon la nouvelle planification, qui est encore tout à ses débuts, il sera nécessaire de créer environ 20 implantations nouvelles. Les travaux se feront avec célérité et selon un système qui permettra le transfert rapide des familles des anciennes implantations aux nouvelles.

Les chefs du département des implantations à l'Agence Juive, le Dr. Raanan Weitz et M. Mattatiahou Droblas, s'opposent à la proposition du gouvernement de confier au ministre de l'Agriculture, M. Ariel Sharon, le soin de centraliser l'éxecution de l'installation de nouvelles implantations au Néguev. Ils affirment, pour justifier leur opposition, que cette activité a toujours été du ressort de l'Agence Juive qui possède les outils, l'expérience et la main d'oeuvre nécessaires.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

13 אוג' 1979
הארץ

כוח משטרתי פיזר הפגנה של אנשי חבל ימית ליד בית רה"מ

הביאו כרזות הקוראות לבגין להחזיר את המנדט לעם ולהתפטר

מאת עמוס חרל,
סופר „הארץ"

כוח משטרתי פיזר אתמול הפגנה של עשרות מתושבי ישובי חבל ימית ומהעיר ימית הנימנים על תנועות אצ"ל ומעוז, שבאו לירושלים להפגין ליד ביתו של ראש הממשלה, כשהם נושאים כרזות הקוראות לבגין להתפסר מתפקידו.

נציגי הישובים, שהחליטו על פעולה משותפת נגד פינוי ישובי הר חבל ומסירתם למצרים באו בשעות הבוקר לירושלים. גדרות של הר משטרה, שהיו ליד ביתו של ראש הממשלת כוסו בסיסמאות שנכתבו בידי גרפיקאי, בכרזות נאמר: „מי נתם בגין, למען בריאותך ולמען בריאות העם תתפטר"; „חבל ימית — מדינת ישראל; דגל ימית לא יורד; עוקר ישובים, חרפת ימית תרדוף אותך עד סוף הדורות; חבל ימית מעוז קדמי של מדינת ישראל; מנחם בגין מחדש הגבול המנדטורי במדינת ישראל — התפטר".

הפגנה ללא אישור

ההפגנה נערכה ללא אישור. בשעה 1.30 בצהרים הופיע למקום כוח משטרתי אשר קרע את כל הכרזות ופיזר את ההפגנה. נציגי המפגינים נפגשו לאחר־מכן עם מפקד מרחב ירושלים, ולאחר דין־ודברים אישר להם, כי נציג יחיד מטעם שתי התנועות יפגין ליד בית ראש הממשלה עם כרזה אחת. נציגיג אצל ומעוז מסרו, כי יקיימו מעתה משמרות קבועות ליד ביתו של ראש הממשלה, וישקלו פעולות נוספות.

בשעות הערב מסרו נציגי המפגינים מכתב לראש הממשלה תחת הכותרת „דף מיבצע מס' 1", שבו נאמר בין היתר: „בשעה זו מתכנסים אנו מול ביתך באצבע מאשימה. אתה הוא ראש הממשלה שהגית את הרעיון אשר טרם נשמע דוגמתו בישראל, כי יעקרו ישובים בארץ־ישראל. אתה הוא שהובלת את הממשלה והכנסת להחלטה לעקור עיר ואם בישראל, את העיר ימית ו־15 ישובים שמסביב לה. טעית ראש הממשלה, כאשר חשבת שעם ישראל, יעכל את הרעיון".

„המלך עירום"

עוד נאמר במכתב: „נושאים שהתיימרת לחולל בהם נפלאות, כמו הבראת הכלכלה, שיקום שכונות העוני, פתרון בעיות חברתיות בועות, עלייה לישראל ועוד — נכשלת בהם כישלון חרוץ. בדבר אחד בלבד נחלת הצלחה — במכירת הנכסים החיוניים לישראל: סיני, שדות הנפט, ישובי חבל ימית ומה לא? לכן, צדק לאסוננו זה שאמר ביום כניסתך לתפקידך, „המלך הוא עירום".

לוי ייפגש היום עם נציגי ועד ימית

שר הבינוי והשיכון, דוד לוי, עומד להיפגש, לפי התוכנית, עם נציגי ועד ישובי חבל ימית כדי לדון עימם בשאלת העברתם מימ"ת. נציגי ימית, שצידדו תחילה בהקמת שכונה באשדוד או באשקלון, רוצים עתה בשכונה ליד גבעת־אולגה, כי שם לדעתם המקום המתאים ביותר לתיירות. חלק מאנשי ימית מתכוונים לדרוש מהשר לוי לפזר את צוות־הקמה בימית, ולהקים תחתיו מינהלה לעיר ימית, כהכנה לקראת בחירת מועצה מקומית.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

הארץ 13 אוג' 1979

מנכ"ל חברת אשדוד:

הקרקעות שהוצעו לשכונת ימית – אינם בבעלותנו

מאת עמוס חדד,
סופר „הארץ"

„הקרקעות שהוצעו להקמת שכונה לתושבי ימית אינם בבעלות חברת אשדוד. אך אנו נציגי המינהל לגבי קרקעות אלה", — אמר אתמול מנכ"ל חברת אשדוד, יורם קציר, בהגיבו על הידיעה ב„הארץ" מאתמול.

מר קציר אמר: „איש לא פנה אלינו בעניין הקמת שכונה לתושבי ימית באשדוד. אילו היו פונים יכולנו להציע להם את הקרקעות של המינהל, שאותו אנו מייצגים. היינו רוצים לראות את אנשי ימית בתוכנו, אך הם כאמור לא פנו ואיש לא שאל אותנו בנדון", אמר.

אשר למחירי הקרקעות, אמר, כי המחיר נקבע עלידי שמאי, בשנים 72/73 נמכרו קרקעות לאנשי התעשייה האווירית במחיר של 35—38 אלף ל"י לדונם. כיום המחירים הרקיעו שחקים.

נציגים של ימית, שביקרו באשדוד מסרו לסופר „הארץ", כי נאמר להם, שהקרקעות המוצעות לשכונה עבורם הם בבעלות חברת אשדוד, וכי החברה דורשת סכומים גבוהים בעד הקרקעות. עתה אומר מנכ"ל חברת אשדוד, שאין הדבר כך.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

12 אוג' 1979
הצפה

נציגי חבל ימית יקיימו משמרות ליד מעונו של ראש הממשלה

משמרות מטעם ארגוני „אצ"ל" („אנו צריכים להלחם"), המאגד בעיקר את תושבי חבל ימית, וכן ארגון „מעוז" המאגד חלק מתו־שבי ימית, הדוגלים במאבק נגד כל רעיון פינוי תישובים מצפון סי־ני ובעד הישארות השטח תחת של־טון ישראלי, קיימו ביום ה' דיונים עד שעה מאוחרת בלילה והחליטו לקיים משמרות ליד ביתו של ראש הממשלה החל מיום א' בבוקר.

דובר מטעם „אצ"ל" איתן סגל מ־שדות מסר לכתב עתי"ם, כי גם תושבים שמחוץ לאיזור ימית יצש־רפו אל משמרות המחאה ליד מעונו של מר בגין.

בין הכרזות שהמשמרות ישאו, ב־קשה אל מן בגין שיגיש את התפט־רותו ולו רק משום שמדיניותו גר־מה לעקירת ישובים ישראליים ממ־קומם.

לכתב עתי"ם נודע, שגם תש־בים מישובי חבל ימית שאינם נמ־נים עם תומכי „אצ"ל" או „מעוז", עשויים להצטרף להפגנות במעונה ש־הטיפול בידי שני השרים שרון ו־לוי הוא איטי מידי ורק ראש הממ־שלה בעצמו יכול וחייב להתערב ב־נעשה.

ירושלים — בגיני האומה
ב"9.00).
תל אביב — היכל התרבות 00
ב"9.00).

נא לתבר

התזיון יכלול את הפרקים הבאים:

א. אבות האומה
ב. בית דוד
ג. בית שני
ד. גלות ישראל
ה. הארץ בשממתה
ו. היאחזות הפקידים והחסידים
ז. מאורעות תרפ"ט
ח. שחרור העיר במלחמת ששת הימים
ט. המתנחלים נאחזים בחברון.

הערה: המגיעים בהסעות אחה"צ יספיקו להשתתף גם בטקס הזכרון הממלכתי ובהכנסת ספר התורה.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

12 אוג' 1979
המשמר

תושבים מימית יפגינו ליד מעונו של בגין

שייכים לאירגוני „אצל" ו„מעוז"

משמרות מטעם אירגוני שבי ימית, חדוגלים במאבק נגד כל רעיון פינוי היישובים מצפון סיני ובעד הישארות השטח תחת שלטון ישראלי, החליטו לקיים משמרות ליד ביתו של ראש הממשלה.

דובר מטעם אצ"ל איתן סגל מ־שדות, מסר לכתב עת"ם, כי גם תושבים שמחוץ לאיזור ימית יצ־טרפו אל משמרות המחאה ליד מעונו של בגין.

בין הכרזות שהמשמרות ישאו, בקשה אל בגין שיגיש את התפט־רותו ולו רק משום שמדיניותו גרמה לעקירת יישובים ישראליים ממקומם.

לכתב עת"ם נודע, שגם תושבים מיישובי חבל ימית שאינם נמנים עם תומכי אצ"ל או „מעוז", עשויים להצטרף להפגנות בטענה שהטיפול בידי שני השרים שרון ולוי הוא איטי מדי ורק ראש־הממשלה בעצמו יכול וחייב להתערב בנעשה.

אצ"ל („אנו צריכים להילי
ם"), המאגד בעיקר את תו־
עבי חבל ימית, וכן אירגון
מעוז", המאגד חלק מתו־

כן טען שבביתו של חשוד זה
כובע גרב וזוג מכנסיים המ
בדם ויש צורך לערוך בדיקה
תית של סימנים אלה. סניגו
משה ברנס, עו"ד סמי יונה
שהמשטרה לא טרחה לבדו
טענת האליבי של מרשו אשר מכוו"ש
את החשדות שהועלו נגדו מכל וכל
והוא נכון להתיצב לבדיקה מש־
טרתית כשיידרש, לרבות בדיקת
הפוליגרף (מכונת האמת) ואף חיס־
גוזה.

כן ציין כי למשה ברנס אין שום
עבר פלילי. לגבי משה ברנס קבע
בית־המשפט כי היות ומדובר במשפ
חמור של רצח אדם, יש לתת ל־
משטרה אפשרות להמשיך בחקירתו
של החשוד, אשר לפי טענת עדנאן
עשור זוהה על־ידו על־פי צליל
קולו ומבנה גופו.

חוק תכנון ובניה תשכ"ה—1965

הוועדה המקומית
לתכנון ולבניה
תל־אביב—יפו

מודעה בהתאם לסעיף 149

הרינו מודיעים בזאת כי הוגשה
לוועדה המקומית לתיכנון ולבניה

משפחות בוגרן [illegible]
שה לוועדה זו לבנות כל אחד עלית
גג בשטח 9.0 מ"ר. תכנית מס' 15223
בגוש 6123 חלקה 311, רחוב ירמ־
יהו 9 ב"ב, אזור מגורים ג' וזה
שלא בהתאם לתכנית בנין הערים
105 א' החלה במקום.

כל המעוניין יכול לעיין בבקשה
האמורה במשרדי הוועדה המקומית
בעירית בני־ברק בשעות קבלת קהל
ורשאי להגיש התנגדות מנומקת
לוועדה [illegible]

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת. ד. 724, טלפון 234253
ירושלים

1979 אוג' 13
מעריב

נציגים מימית הפגינו בירושלים

מאת צבי זינגר

קבוצת מפגינים מתושבי מבל ימית ניסו אתמול למני הצרים להפגין מול בית ראש הממשלה במחאה על ניפולה של הממשלה ב־ רשומי החבל ו„עקירת תו־ שבי ימית מבית".

כוח משטרה שהגיע למקום דרש מהם להתפזר מיד ונצי־ ני המפגינים נפגשו עם מפקד משטרת ירושלים בדרישה, כי יתיר להם להפגין. לבסוף הו־ תר למפגינים להציב משמרת מחאה סמלית בקרבת בית ר־ אש הממשלה והמפגינים התי־ פזרו כעבור זמן קצר.

פומבית על הממשלה הוא
המשבר, אלא תוכן ד
הזה לא נעלם בהשפעתה ש
בדבר פתיחת „דף חדש".

הממשלה נבחנת ותיבחן
לקבל החלטות ולבצען, לפי
פלאציה, לפי מספרן ומחיר
שייבנו בשביל זוגות צעירי
שים ומפוני משכנות עוני, לפ
לומים, לפי מצב החוב הפנ
לפי שיעורי העליה והירידה
להדוף את הנסיון לכוף
אש"ף כפארטנר למו"מ, ע
המקופלות בכך.

„הדף הישן", אשר תחת

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

12 אוג' 1979
מעריב

תושבי חבל ימית הפגינו מול בית בגין

מאת ינון שנקר

עשרות מתושבי חבל ימית, המשתייכים לארגונים אצ"ל („אנו צריכים לחיות לחם") ומעו"ז עלו הבוקר לירושלים להפגין מול בית ראש הממשלה ולדרוש שיתפטר — „עקב עקירת ישובים מ־ארץ־ישראל והפקרת בטחון ישראל".

הצטרפו אליהם גם תושבים מהעיר ימית אשר קצו במשא ומתן המתנהל עם השר לוי ומבקשים להגיע הפגנה מול בית ראש הממשלה כדי להביע את מורת רוחם מדרך הטיפול של השר הבינוי והשכון בנושא פינוים.

עתונות
ירושלים
ת. ד. 724 טלפון 28553

UJ KELET
(Tel-Aviv)

12 אוג' 1979

● *Mintegy 20 tagu, Jámit lakosaiból álló küldöttség látogatott el Tibériásra, hogy kivizsgálja száz jámiti család letelepülésének lehetőségét a Kineret-parti városban. A küldöttség találkozott Jigál Bibi polgármesterrel és megbeszélték vele a foglalkoztatási problémákat, főleg a turizmusban és a hotel-szakmában.*

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

12 אוג' 1979
הארץ

עימות חריף בין מנכ"ל משרד החקלאות לנציגי חבל ימית

פגישה נוספת — בוטלה * נציג הוועד: מוליכים אותנו שולל * אשדוד ואשקלון ירדו מהפרק * רוצים — „ליד גבעת אולגה"

מאת עמוס הדר,
מופר „הארץ"

עימות חריף היה ביום ו' בין מנכ"ל משרד החקלאות אברהם בן־מאיר וחברי הוועד לטיפול בפינוי ישובי חבל ימית לבין נציגי ישובי החבל, בפגישה שנועדה לדון בבעיות הפינוי לפי המיסמך שהגישו נציגי הישובים.

הפגישה, שהחלה בטונים שקטים, עברה עד מהרה לטונים גבוהים כי אשר התברר לנציגי הישובים שאין משרד החקלאות מסוגל לתת תשובות לגבי השטחים המוצעים להם כישובים אלטרנטיוויים, בטענה שכל עוד הוועדה הארצית לתיכנון ולבניה לא אישרה את התכניות של ההתיישבות שם, אי אפשר לדון בכך. נציגי הישובים טענו כי לא ייתכן לנטוש בסחבת כאשר המועד לפינוי קרב והולך ו„כאשר זה יגיע יאמרו אז שהמתיישבים מסרבים לתכניות".

נציגי הישובים אמרו אמש לי „הארץ": „נראה לנו כי קיימת כוונה ברורה להשמיע את הדיונים לגבי הקמת הישובים החדשים עד לרגע האחרון של הפינוי, כדי לכפות עלינו הלוכה לישובים בפיתחת שלום, דבר שנתנגד לו בכל תוקף. המאפק אז יהיה כאין ובאפס לעומת המאפק שהיה בגוש הורקן" אמרו.

השבוע יערכו בישובים אסיפות כללות של התישבים, כדי לדווח על המצב ולהחליט לגבי הצעדים שיש לנקוט כאשר על סדר היום עומדת בין הייתר ההצעה לעלות עם אלפי המתיישבים למשרד ראש הממשלה בירושלים ולא לזוז משם עד לסיום המו"מ על הפינוי.

„אנו חשים מיום ליום שמוליכים אותנו שולל; אנו מאבדים את הסבלנות ועל כן אנו קוראים לראש הממשלה להתערב באופן מידי בטרם יהיה מאוחר מדי" אמרו נציגי הישובים.

אתמול נפגשו נציגי ועד ישובי חבל ימית עם נציגי ועד העיר ימית והחליטו על תיאום הפעולות ביניהם לגבי כל מה שקשור בפינוי.

רוצים שכונה ליד גבעת אולגה

בקרב אנשי ימית, המטפלים בהשתקת העיר לישוב אחר, גובשה החלטה שאין ללכת לאשדוד או לאשקלון. שני המקומות האלה יורדים מהפרק ובמקום זה הם מעוניינים להקים שכונה ליד גבעת אולגה, על תל לא הרחק ממכמורת.

מחר ייפגשו נציגי ימית עם השר לוי ויודיעו לו כי הם מעוניינים בהקמת שכונה ליד גבעת אולגה. עתה מתברר, כי באשדוד יש קשיים לגבי הקמת שכונה למתיישבי ימית מפני שהשטחים המוצעים לשכונה הם בבעלות חברת אשדוד. החברה דורשת בעבור כל מגרש לבניית דירה סכומים גבוהים מדי, וספק רב אם הממשלה תהיה מוכנה לכך. גם באשקלון אין אדמות מינהל לי־

הקמת השכונה אם כי ראש העיריה מר אלי דיין אמר לי ביום ו' כי השטחים המוצעים בברגע למתיישבי ימית הם אדמת מינהל.

מר דיין אמר עוד, כי הצעתו של השר לוי למתיישבי ימית ללכת דווקא לאשדוד ולא לאשקלון מעוררת סימני שאלה, שכן, מדובר בראש עיריית אשדוד, צבי צילקר שהוא ממפלגתו של השר לוי.

"ᓴᓇᓂᓇ" (ᐊᑦᑎᑦᑕᓐ)

ᓱᕈᓐᓂᒃ ᓇᓄᓐᓂᒃ

"ᓴᓄᓐᓂᓐ" (ᐱᐃᒪᑎᓇᐅ)
"ᓇᓂᓐ" (ᐃᑦᑎ)' "ᓄᓂᓐ" (ᐃᓂᓐ
"ᐃᓐᓂᓐᓂ" (ᐱᐃᒪᑎᓇᐅ)
"ᐃᓐᓂᓐᓂ" (ᐱᐃᒪᑎᓇᐅ)
"ᐃᓱᒪᒃᓴᓂᐊᓐᑯ" (ᐊᑦᑎᑦᑕᓐ)
"ᐃᓱᒪᒃᓴᓂᐊᓐᑯ" (ᐊᑦᑎᑦᑕᓐ)
"ᑕᓐ" (ᐊᑦᑎᑦᑕᓐ)
(ᐊᑦᑎᑦᑕᓐ)
"ᑕᓐᒧᐅ ᓴᓇᑦ" (ᐊᑦᑎᑦᑕᓐ)' "ᑕᓇ-
"ᑕᓐᒧᐅ ᓴᓇᑦ" (ᐊᑦᑎᑦᑕᓐ)
"ᓴᓂᐊᓐᓂ" (ᐱᐃᒪᑎᓇᐅ)
"ᓴᓂᐊᓐᓂ" (ᐱᐃᒪᑎᓇᐅ)
"ᐃᓐᓂᓐᓂ" (ᐃᑦᑎ)' "ᓄᓂᓐ" (
"ᓴᓂᐊᓐᑯ" (ᐊᑦᑎᑦᑕᓐ)
"ᓴᓂᐊᓐᑯ" (ᐊᑦᑎᑦᑕᓐ)
"ᑕᓇᑦᑕᓐ" (ᐊᑦᑎᑦᑕᓐ)
"ᑕᓇᑦᑕᓐ" (ᐊᑦᑎᑦᑕᓐ)

ᓱᕈᓐᓂᒃ ᑯᒪᒃᓴᒃ

(ᐃᓚᓐᓂᒃᓴᒃ ᐊᑦᑎᑦᑕᓐ)
ᓱᕈᓐᓂᒃ ᐃᓚᓐᓂᒃ "ᓴᓐᓂ ᓴᓇᓂ
ᓱᕈᓐᓂᒃ ᑯᓇᓂᑦ %6 ᐃᓂᓐᓂ (ᐊ

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים
10 אוג' 1979

VIATA NOASTRA
(Tel Aviv)

SAPTAMINA aceasta, un grup de locuitori ai orașului Iamit au vizitat orașul Așdod pentru a vedea dacă e cazul să accepte propunerea ministrului David Levi de a transfera întregul oraș Iamit la Așdod, urmind ca orașul să fie reconstruit ca unul dintre cartierele Așdodului. D. Zilker, primarul orașului Așdod, a încercat să-i convingă pe locuitorii din Iamit să vină la Așdod să-și construiască vile...

Cei din Iamit n-au spus nu, dar mai intii vor să viziteze încă două locuri : Mihmoret și Cesareea, deoarece poate că vor prefera unul din aceste două locuri. Așa-i cind ai de unde alege.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים
10 אוג' 1979

המשמר

משלחת מימית ביקרה בטבריה

משלחת של כ-20 איש מתושבי ימית ביקרה בימים אלה בטבריה כדי לבדוק מקרוב אפשרות של השתקעות 100 משפחות מימית בעיר הכינרת.

חברי המשלחת נועדו עם ראש העיריה יגאל ביבי, וביקרו במקומות שונים ברחבי העיר. הם התעניינו באפשרויות הדיור ומצב התעסוקה, בעיקר בענפי המלונאות, התיירות והנופש. כן התעניינו באפשרויות הקליטה בתעשיה. (ע)

ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים
10 אוג' 1979
THE JERUSALEM POST

Yamit group eyes Michmoret as possible relocation site

By HARRY WALL
Jerusalem Post Reporter

YAMIT. — More than 80 residents of Yamit spent yesterday scouting out prospects for a new community at four possible sites along the Mediterranean coastline.

The Yamit families, faced with evacuating their Sinai town in less than three years, visited Ashdod, Caesarea, Michmoret, and a site near the Wingate Institute, as potential areas for relocation.

The initial reaction of the Yamit residents was in favour of Michmoret, located between Hadera and Netanya.

"Michmoret seems to have many features similar to Yamit, and our group was impressed by the site," said Yisrael Nir, spokesman of the residents' council.

The Yamit delegation inspected a 400 dunam beachfront, which is presently not earmarked for development. Nir said the area could accommodate up to 400 families, should they decide to leave Yamit as a bloc. However, there has been no indication by the government that the Yamit settlers would be allocated the Michmoret site. The visit was taken on the initiative of the group.

"Our hope is to keep as much of the community intact as we can," said the Yamit spokesman. "If we can reach a consensus on a site such as Michmoret, then we will press the government to give us the urban infrastructure and housing to relocate there."

Nir said that the council would try to organize a minimum of 100 families to move as a unit. He added that anyone who chooses not to move with the group should be given compensation based on the value of a new housing unit in Michmoret.

The residents' council plans to call for a town assembly on Sunday, when they will announce their preference for a new site. Their decision will then be presented to Housing Minister David Levy, who is scheduled to visit the town on Monday.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים
10 אוג' 1979
(תל-אביב)

משלחת מימית ביקרה בטבריה

משלחת של כ-20 איש מתושבי ימית ביקרה בימים אלה בטבריה כדי לבדוק מקרוב אפשרות של השתקעות 100 משפחות מימית בעיר הכנרת.

חברי המשלחת נועדו עם ראש העיריה יגאל ביבי וביקרו במקומות שונים ברחבי העיר. הם התעניינו באפשרויות הדיור ומצב התעסוקה, בעיקר בענפי המלונאות, התיירות והנופש. כן התעניינו באפשרויות הקליטה בתעשיה.

אנשי המשלחת הסבירו כי הם מייצגים כמאה משפחות תושבות ימית שרובן יוצאות דרום אמריקה, אשר השתקעו בעיר הדרומית מיד עם בואן ארצה ועתה הן מתכוננות לעקור במסגרת קבוצתית לישוב אחר כלשהו, לרגל הפינוי הצפוי בעקבות הסכמי קמפ דיויד.

בתום הסיור בעיר נקבעו הדרכים להמשך הקשר בין חברי המשלחת לראש עירית טבריה, ונוויין כי שני הצדדים מוצאים עניין רב באפשרות קליטת המשפחות מימית בטבריה.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

10 אוג' 1979
מעריב

„מכמורת היא המקום!" — אמרו תושבי ימית המחפשים תחליף

מאת יגון שנקר

„מכמורת היא המקום!" — כך החליטו אמש כ־100 מתושבי ימית, שיצאו לי־תור באין אחר מקום מת־אים ליישובם.

הערב הם מתכוונים להר־פגש ולדון כיצד לשכנע את התושבים האחרים לתמוך ב־רעיון העתקתה של ימית ל־מכמורת ולגבש החלטה ברוח זו לקראת פגישת רצד התו־שבים עם שר הבינוי והשי־כון, דוד לוי, ביום ב' הקרוב.

„אם אנו מחפשים ישוב, שנוכל לקיים בו איכות חיים בכל המובנים, אז מכמורת היא המקום, ולא שום מקום אחר" — אמר אחד מאנשי ימית בתום הסיור. „מבחינה כלכלית נוכל לפתח בממכו־רת את ענף התיירות, כיוון שזהו אזור מומחה לתיירות. נוכל לספק שירותים מקומיים ולצאת לעבודות הון בנתניה, חדרה או באזור".

קודם שסיירו במכמורת, ביקרו אתמול התושבים מ־ימית, ובתוכם חלק מאנשי הועד, באשדוד ובקיסריה. בשני המקומות היתה ההת־רשמות פחות חיובית וכל הנראה יורדת לעת עתה מעל הפרק ההצעה לתקים באש־דוד שכונת לתושבי ימית.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים
8 - אוג' 1979

THE JERUSALEM POST

019

THE SITUATION IN YAMIT

To the Editor of The Jerusalem Post

Sir, — It is astonishing to hear Mr. David Levy say that he finds it "difficult to accept" the Yamit settlers' claim to IL2m. for re-housing (August 1). I paid IL.153,000 in August 1974 for my two-room flat in Ramat Aviv, a second-hand flat, then already some 20 years old. Its present market price exactly five years later, is at least IL1,000,000.

If the Yamit settlers paid IL.300,000 for their presumably new flats or houses, it is perfectly reasonable that they should ask IL.2,000,000 in order to acquire equivalent housing elsewhere at today's prices.

One begins to wonder whether the Minister of Housing really knows what has happened to housing prices in recent years.

D.K.
(Name and address supplied.)
Ramat Aviv.

Sir, — Today, people of Yamit went out and closed the road at the Sadot junction in order to demonstrate. Frustration has brought our people to a point where they do not know what they are demonstrating for.

I saw no point in the demonstration. Therefore, I refused on principle to close my store and identify with the confusion that people were expressing.

Now, people are angry with me and I fear that some will want to retaliate against me for my non-participation.

This morning, I found the word "traitor" written on all my windows. Some epoxy glue was placed under my doors to keep them from opening. My locks were also tampered with.

Now I and my friends sit all night and guard the store for fear that some wild emotional person will come and cause damage to my store, like breaking windows or setting my store afire. I have been threatened and feel as if I am living in the world of the mafia, with people destroying those who do not agree with them.

I pinch myself and ask if I am really living in the State of Israel. Where are our Jewish values? Our respect for personal property? I never believed that, in Israel, I would fear for my property. I left the United States so that I could live with my brothers. Certainly brothers do not act in the way many people behave in New York City.

Yamit is becoming a jungle.

CHAIM FEIFEL
Yamit.

I.D.B. pref.	1560.0	—	
I.D.B.	490.0	138.0	+1
I.D.B. "B"	497.0	5.0	n.
I.D.B. pref. "A"	410.0	46.2	n.
I.D.B. opt. 4	584.0	49.4	+1.
I.D.B. opt. 5	320.0	93.4	+1.0
I.D.B. opt. 6	246.0	224.8	+1.0
Union	424.0	208.5	n.c.
Union opt.	608.0	22.0	n.c.
Union opt. 3	270.0	6.5	n.c.
Union opt. 4	127.0	14.6	n.c.
Union 18% s.c.	160.0	13.2	n.c.
Union 18% s.c. 5	109.0	8.1	n.c.
Discount	638.0	.3	n.c.
Discount "A"	638.0	.3	n.c.
Discount "A" 5% s.c.	168.0	153.3	n.c.
Mizrahi r	297.0	2,078.4	+1.0
Mizrahi b	298.0	927.3	+1.0
Mizrahi opt. 1	765.0	18.0	n.c.
Mizrahi opt. 2	621.0	3.0	n.c.
Mizrahi opt. 3	258.0	112.5	n.c.
Mizrahi opt. 4	237.0	46.9	n.c.
Mizrahi 15% s.c. 2	535.0	25.0	n.c.
Mizrahi 20% s.c. 4	255.0	23.0	n.c.
Mizrahi 18% s.c. 5	219.0	42.5	n.c.
Mizrahi 18% s.c. 6	176.0	106.3	n.c.
Mizrahi s.c. 7	151.0	32.6	n.c.
Hapoalim pref.	525.0	3.3	n.c.
Hapoalim r	509.0	244.0	+1.0
Hapoalim b	511.0	157.1	+1.0
Hapoalim 50% div.	504.0	112.1	+1.0
Hapoalim opt. 3	995.0	19.0	+5.0
Hapoalim opt. 4	577.0	15.0	+5.0
Hapoalim opt. 5	439.0	37.3	+3.0
Hapoalim opt. 7	242.0	[illegible]	n.c.
[illegible]			—
			n.c.
			n.c.
			+5.0
			+1.0
			+2.0
			+1.0
			+5.0
			+1.0
			n.c.
			+1.0
			+1.0
			+1.0
			+4.0
			n.c.
			+1.0
			+2.0
			+2.0
			n.c.
			n.c.

Merav	3
Merav opt. 1	1
Specialized Financial Institutions	
Shilton r	9
Shilton b	9
Shilton opt. "A"	6
Shilton opt. "B"	6
Shilton 18% deb. 1	7
Shilton 18% deb 2	7
Otzar La'taasiya r	3
Otzar La'taasiya b	3
Ampal	5
Agriculture "A"	1
Ind. Dev. pref.	1
Insurance Companies	
Aryeh	6
Aryeh opt.	5
Hassneh r	3
Hassneh b	3
Hassneh opt.	1
Phoenix 1	2
Phoenix 5	2
Yardenia 1	1
Yardenia 5	1
Sahar r	2
Sahar b	2
Sahar opt.	7
Sahar 18% deb.	6
Securitas	2
Securitas 50% div. 78	2
Securitas opt.	1
Zur r	2
Zur b	2
Commercial Services & Utilities	
Motor House	1
Delek r	1
Delek b	2
Delek opt. 1	5
Delek 20% deb. 2	2
Cold Storage 1	1
Cold Storage 10	2
Cold Storage opt. "A"	2
Cold Storage 20% deb. 1	2
Israel Electric	5
Lighterage	1
Lighterage 5	1
Lighterage opt. 2	1
Lighterage deb.	1
Rapac 1	1
Rapac 5	1

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

9 - אוג' 1979

מעריב

משלחת מימית באה לבדוק אפשרות השתקעות בטבריה

מאת מנחם רהט

משלחת של תושבי ימית מיקרה השבוע בטבריה, כדי לבדוק אפשרויות השתקעו־תן של כ־100 משפחות מ־ימית בעיר הכנרת.

חברי המשלחת, שמנתה 20 איש, נפגשו עם ראש עיריית טבריה יגאל ביבי, והתעניינו בתיכויי קליטתן של כ־100 משפחות מימית בטבריה — מבחינת תנאי הדיור ומצב ה־תעסוקה, בעיקר בענפי מלונ־אות, תיירות ונופש. כן הת־עניינו באפשרויות הקליטה בתעשיה המקומית.

אנשי המשלחת סיפרו, כי מרבית המשפחות המעוניינות להקלט בטבריה הן יוצאות דרום־אמריקה, שהתיישבו ב־ימית עם בואן ארצה. אך הן מוכנות לשקול אפשרות הש־תקעותן בטבריה, לאחר ש־יפינו מימית.

לאחר סיור בעיר והשיחה עם ראש העיריה נקבעו דר־כים להמשך הקשר בין העי־ריה לבין אותן משפחות ב־ימית, המעוניינות להשתקע ב־טבריה.

סוכנות לקטעי עתונות
רח' החבצלת 9 ירושלים
ת. ד. 724 טלפון 24553

JEWISH POST
(Winnipeg, Canada)
(Winnipeg, Canada)

10 אוג' 1979

Anger in Yamit

Jerusalem (JCNS) — Scores of angry settlers of Yamit barricaded the main north Sinai junction leading to their desert town and to the El Arish frontier. They were protesting at what they say is Government stalling about plans for their future when the area is returned to Egypt in two-and-a-half years' time, and the level of compensation being offered.

A large concrete mixer having deposited a load of sand, was parked together with several cars in the middle of the road causing a traffic jam over several miles.

The settlers said they would only vacate the area if senior Government Ministers travelled down immediately to hear their grievances. The Ministers responded by saying that they refused to be bullied by threats.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

9 - אוג' 1979
דבר
עתון פועלי ארץ ישראל

משפחות מימית מעוניינות לעבור לטבריה

מאת שמעון ויים
סופר "דבר" בצפון

משלחת בת 20 תושבים מימית ביקרה בימים אלה בטבריה ונפגשה עם ראש העיריה יגאל ביבי לבירור האפשרויות של קליטת האכלוס 100 משפחות מימית בטבריה, לאחר פינוי העיר בעקבות הסכם השלום.

המשפחות המעוניינות לביקרם בטבריה ולהשתקע בה עלו לישראל מדרום אמריקה. התיישבו תחילה בימית ועתה יש בדעתם לעבור לטבריה.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

10 אוג' 1979
הארץ

משלחת מימית ביקרה בטבריה

(ע). משלחת של כ־20 איש מ־תושבי ימית ביקרה בימים אלה בטבריה, כדי לבדוק מקרוב אפשרות של השתקעות 100 משפחות מ־ימית בעיר הכנרת.

חברי המשלחת נפגשו עם ראש העיריה מר יגאל ביבי וביקרו במ־קומות שונים ברחבי העיר. הם הת־עניינו באפשרויות הדיור ומצב התעסוקה, בעיקר בענפי המלונאות, התיירות והנופש. כן התעניינו ב־אפשרויות הקליטה בתעשיה.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724 טלפון 234252
ירושלים

ISRAEL NACHRICHTEN
(Tel Aviv)

8 - אוג' 1979

Wettlauf um „Jamit-Flüchtlinge"

Die Städte Aschdod und Aschkelon wetteifern miteinander, und buhlen um die Gunst d. aus Jamit Evakuierten, die mit lockenden Angeboten bewogen werden, die eine oder die andere Stadt zu ihrem künftigen Domizil zu erwählen. Evakuierten Delegationen inspizieren Gelände und Wohnprojekte, die sowohl von den Munizipalitäten als auch vom Wohnbauministerien geplant werden, wurden bürgermeisterlich empfangen und mit den verlokkendsten Versprechungen überhäuft.

Delegationsmitglieder allerdings äusserten gewisse Befürchtungen bezüglich der geplanten Errichtung von ganzen Wohnvierteln zur Aufnahme der Evakuierten, da durch eine solche „Ghettoisierung" die Integration der Neusiedler in der Gemeinschaft der Alteingesessenen gestört, auf jeden Fall verlangsamt werden könnte.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

8 - יוני 1978

שערים

בגין לתושבי ימית:

את הנעשה אין להשיב

"את הנעשה אין להשיב ולא יהא דיון מחודש על עתיד הישובים בחבל ימית" – זאת אמר ראש הממשלה מר מ. בגין שביקר אתמול בימית.

לראש הממשלה נערכה קבלת פנים סוערת ונתקבל בקריאות בוז קולניות. נשמעו קריאות "רמאי" ו"לך הביתה".

בפנותו אל תושבי ימית, שהת־כנסו במרכז הקהילתי, אמר ראש הממשלה כי חתמנו על חוזה השלום ויש לכבדו. עוד אמר כי אי אפשר להגיע להסכם שונה מאשר להסכם עליו חתמנו.

מר בגין אמר כי לא היתה ליש־ראל ברירה אחרת אלא לחתום על הסכם השלום עם מצרים.

ראש הממשלה ציין בפני תושבי ימית כי את ההחלטה להוריד את ישובי ימית החליטה הכנסת ברוב של 95 חברי כנסת והחלטה זו הי־נה החלטה חוקית ודמוקרטית.

מר בגין אמר כי הממשלה לא תכפה שום פתרון על תושבי ימית והבטיח את עזרת הממשלה לכל פתרון אישי או קולקטיבי של התר־שבים. ראש הממשלה אמר כי הוא מינה את מגב"ל משרדו הד"ר בן אלישר כמטפל בענייני החבל.

גאולה. גאולת מצרים וגאו
דורים, כמו שאמרו חכמינ
דור ודור חייב אדם לראות
כאילו הוא יצא ממצרים.

פיוטי שבת הגדול

טבעי הוא כי "שבת הגדול, ה
עומדת תחת הרושם החזק של חג
הגאולה הקרב. תשמש מוקד לפרץ
עז של רגשות פיוטיים.

ואכן, חוברו לכבוד השבת הזאת
פיוטים מיוחדים רבים, המביאים
לידי ביטוי את סגוליותה של שבת
זו הסמוכה לחג המצות זמן חרותנו.

בבתי הכנסת של רבות מקהילות
אשכנז נאמרים בשבת הגדול הפיר
טים המתחילים "אוני פטרי רחמ
תיים". פיוט זה, שחיבר הפייטן הג
דול יגאי (ארץ ישראל במאה ה'ל
לסה"כ) לשבת שבה קוראים פרשת
"ויהי בחצי הלילה". זוהי סידרת
פיוטים נפלאה. המצטיינת בתוכן
ובצורה האופיינית לשירתו של ר'
יגאי, המתחיל "אז רוב נסים הפלאת

בהצעתם של קבוצת צעירים
להקים שיכון פא"י במקום.
אנו תקוה, כי ביקור זה
נועה והחברים, ושהוא יהי
קורים דומים בסניפי התנוע

קריאה למען ק

לרגל חנוכה, ט' ו בשבט
במחנות הצבא בסיני, בנגב
דוד לחייל" שעל יד המרכז
נשי פא"י.
הגב' מרים לובלינג, יו"ר
לות הנרחבות האלה, שהי

הגב' לובלינג קיבלה מ
טוט מכתב אחד ממפקדו של
"ברצוני להודות בשמי,
המרענן והמעניין אותו

סוכנות לקטעי עתונות
רח' המעלות 6, ירושלים
ת. ד. 724 טלפון 228553

NASHA STRANA
(Tel Aviv)
8 אוג' 1979

Жители Ямита обсудят вопрос о создании нового поселения возле Ашдода

Министр жилищного строительства Давид Леви, посетивший Ямит, убедил представителей совета жителей этого поселка поехать в Ашдод, чтобы на месте изучить возможность создания нового поселения недалеко от этого портового города.

Как заявил пресс-секретарь совета жителей Ямита, Леви сказал, что те, кто согласится переселиться в район Ашдода, получат компенсацию в следующих размерах: 1,3 млн. лир за 4-комнатную квартиру, от 2,3 до 2,6 млн. лир за 5-комнатную квартиру. Владельцы вилл получат компенсацию в зависимости от решения назначенного правительством оценщика.

Министр сельского хозяйства А. Шарон встретился с представителями жителей других населенных пунктов района Ямит. Жители мошавов Садот и Дикла согласились в принципе переселиться в район Ашкелона. Жители других мошавов, которые не пожелают поселиться в создаваемых заново населенных пунктах, будут приняты в существующие мошавы в районах Лахиш и Ницаним, сказал Шарон.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרבלס מכואל 4
ת.ד. 724 טלפון 234252
ירושלים

8 אוג' 1979
UJ KELET
(TEL AVIV)

AZ ÁSDODI POLGÁRMESTER:

»Szeretettel várjuk Jámit lakóit!«

Jámit lakóinak egy csoportja Ásdodba látogatott és az áttelepülés lehetőségeit tanulmányozta.

Cvi Czilker, Ásdod polgármestere kalauzolta a jámiti vendégeket és közölte, hogy a város-fejlesztés szempontjából is örömmel vennék, ha Ásdodba költöznének.

A látogatásról riportban számolt be a tévé, amelynek munkatársa meginterjuvolta az egyik jámiti asszonyt, aki ezeket mondotta:

— Őszintén szólva kellemesen lepett meg Ásdod, mert körengetegre számitottam és fogalmam sem volt, hogy ilyen kellemes a város.

A jámitiak még nem döntöttek az áttelepülésről. Elhatározták, hogy a végső döntés előtt több izráeli városba is ellátogatnak és végül oda költöznek, ahol a legjobb feltételek biztositják a számukra.

Z 12

LYEN A

enjen be
rendeljen
efizeti az
kamatm

שובנות ליקטשן עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724 טלפון 234252
ירושלים

JOURNAL D'ISRAEL
(Tel Aviv)

UNE PROPOSITION DE TRANSFERER LES HABITANTS DE YAMITH A ASHDOD

M. David Levy, ministre de la Construction et de l'Habitat a proposé aux habitants de Yamith, devant leur refus de recevoir les indemnités proposées, de transférer leurs biens à Ashdod où ils pourraient reconstruire leurs logements sur le modèle de Yamith.

M. Levy a fait cette proposition au cours de sa visite à Yamith après que les esprits se fussent calmés et que la fumée des pneus incendiés ait éclairé le ciel de cette jolie localité.

M. Levy n'a pas manqué de manifester sa désapprobation de la manière dont le comité d'action de Yamith a décidé de mener son action pour parvenir à ses fins. Ce n'est pas en fermant l'entrée de la localité de Yamith et en incendiant des pneus que les habitants de Yamith auront gain de cause, au contraire, a dit le ministre, la population israélienne ne trouve pas de mots pour stigmatiser ces opérations inutiles et honteuses. La force ne donne pas toujours le droit de gagner a ajouté le ministre.

Le ministre de la Construction a proposé Achdod parce que dans cette ville, les Domaines de l'Etat possèdent des terres et le Ministère de l'Habitat pourrait reconstruire Yamith dans cette région, mais si on refuse Achdod, ce sera plus difficile.

Les membres du comité ont répondu qu'une délégation visitera Achdod et donnera ensuite la réponse En tout cas le ministre a proposé des indemnités à tous ceux qui ne veulent pas d'Achdod sur la base suivante : un appartement de quatre chambres de 1,3 à 2,5 millions de L.I.; pour un appartement de cinq chambre de 2,6 à 2,75 millions de L.I.

virale, plus fréquente mais d'apparition plus tardive (une quarantaine de jours en général).

HYGIENE MINIMUM

o LES DIARRHEES DES VOYAGEURS : Le choléra fait toujours aussi peur mais il faut bien avouer qu'il atteint rarement le touriste vivant dans des conditions d'hygiène minimum. Cette maladie provoque une véritable «vidange» intestinale avec vingt à quarante selles par jour. Altérant rapidement l'état du malade (déshydratation) elle impose une hospitalisation d'urgence. Il faut savoir aussi que la vaccination, obligatoire dans de nombreux pays, ne protège que la moitié des vaccinés et durant quelques mois seulement

Si les cas de choléra sont heureusement rarissimes, de nombreux voyageurs en revanche sont victimes à leur retour de diarrhée modérée (deux à trois selles par jour), accompagnées de vagues douleurs abdominales. De tels symptômes peuvent être le signe de maladies parasitaires (amibiase, lambiase, bilharziose) et doivent amener à consulter un médecin. Ce n'est qu'après un examen parasitologique des selles que le médecin peut en faire un diagnostic précis. Il faut rappeler aussi que l'hépatite virale s'accompagne fréquemment, avant même l'apparition de l'ictère (coloration jaune), d'une petite diarrhée.

Quant à la peau fragile du citadin elle peut être, elle aussi, mise à dure épreuve durant des vacances ensoleillées sous des cieux exotiques.

POMMADES SPECIALES

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

1979 אוג' 8
VIATA NOASTRA
(Tel Aviv)

Aşdodul şi Aşkelonul ii aşteaptă pe cei din Iamit

IAMIT, 8. — Oraşele Aşdod şi Aşkelon concurează în întrecerea pentru a-i atrage pe locuitorii care evacuează Iamitul să se stabilească pe teritoriul lor.

O delegaţie a comitetului locuitorilor din Iamit a vizitat luni Aşdodul, în urma propunerii făcute de d. David Levi, ministrul construcţiilor, de a li se construi aici un cartier special. Din iniţiativa Uniunii pentru Iamit, un for concurent, alt grup de locuitori a vizitat oraşul Aşkelon, pentru a verifica propunerea primarului Eli Daian de a le construi un cartier în oraşul său. D-sa a dat ideea de a se construi în nordul Aşkelonului un cartier industrial, un centru comercial şi un sat de vacanţă.

4 TURCI ARESTAȚI PENTRU COLABORARE CU PALESTINIENII

ANKARA, 8 (CS). — Postul de radio Ankara a anunțat ieri că poliția a arestat patru agricultori turci bănuiți de a fi colaborat cu teroriștii palestinieni care au atacat ambasada egipteană din capitala Turciei.

Cei patru au furnizat arme teroriștilor, după ce au făcut, în acest scop, cîteva călătorii la Beirut.

...ei» la O.N.U.

Cu prilejul „zilei Palestinei", va fi emis un timbru, se vor organiza expoziții și va fi difuzat filmul realizat sub egida ONU. Recent s-a anunțat însă că departamentul cinematografic al Na-

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרב"ש סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

8 אוג' 1979

המשמר

נציגי ימית סיירו באשדוד

מאת ד. גאון,
כתב „על המשמר"

בהתאם לסיכום שהושג עם שר־הבינוי־והשיכון, דוד לוי, ביום ד' האחרון, לפיו תיבדק האלטרנטיבה של העברת אנשי ימית לאשדוד, נפגשו שלשום נציגי ימית וחברי הוועדה המטפלת בנושא עם עבי צילקר, ראש עיריית אשדוד, שסיפר על הפוטנציאל וההתפתחות המתוכננת של העיר והראה את השכונות הבאות בחשבון למגוריהם בעתיד.

דובר הוועד, ישראל ניר, אמר לכתבנו, כי לא מן הנמנע שיועלו אפשרויות נוספות ואחת מהן היא להקים כפר תיירות בצפון ברצע, באשקלון.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרב"ש סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

8 - אוג 1979

JOURNAL D'ISRAEL
(Tel Aviv)

LE MINISTERE DE L'AGRICULTURE PROPOSE DES EMPLACEMENTS AUX HABITANTS QUI DEVRONT HABITER LE SINAI

Le ministère de l'Agriculture a proposé aux habitants de la Baie de Rafiah trois alternatives d'installation après l'évacuation du Sinai. Le Directeur Général du ministère, M.Avram Ben Meir a fait une proposition de choisir entre le Hevel Abassor, région interessante ou de travailler au mochav Sadot situé dans la région de Nitsana.

Ainsi aux habitants de Netiv Haachara on a proposé la région Zemoroth ; à ceux de Dekala, Naoth Sinai et Harubit la région de Zikim; à ceux de Nir Abraham, la région de Bakiyim.

Les membres du comité d'action de Yamith ont visité à Achdod un très bel emplacement près de la mer. Le maire de cette ville M. Zvi Zilker a déployé tout son charme, pour convaincre les habitants de Yamith de construire leur demeure définitive à Achdod. Interrogés, quelques membres du comité d'action ont trouvé la proposition interessante et vont réflechir et se décider au cours d'une réunion qui aura lieu à Yamith.

סוכנות לקטעי עתונות
רח' החבצלת 9, ירושלים
ת. ד. 724 טלפון 24553

ישראל שטימע
(ת"א)

8 אוג' 1979

דער מיניסטער האָט באַטאָנט, אַז די פאַדערונגען, וואָס זיי האָבן אַרויסגערוקט זענען אַ פּרוּוו אויסצונוצן די געלעגנהייט. פון זיין זייט האָט מיניסטער לוי פאָרגעשלאָגן אין נאָמען פון פון דער מדינה אָנדערטהאַלבן ביז 2 מיליאָן ל"י פאַר די וווינונגען וואָס די איינוווינער האָבן געקויפט מיט 3 יאָר צוריק פאַר אַ פּרייז פון 150 ביז 200 טויזנט ל"י און פאַר וועלכע זיי האָבן איינגעצאָלט בערך 10 פּראָצענט פון דעם ווערט פון דער דירה. אויסער דעם ווערט זיי פאָרגעשלאָגן אַ ספּעציעלע שטיצע אויף איינאָרדענען זיך אויפן נייעם אָרט, אין אַ חויך פון אַ האַלבן מיליאָן ל"י פאַר אַ משפחה פון פיר נפשות. אָבער די איינוווינער פון ימית פאָדערן אַ שטיצע פון 3 ביז 4 מיליאָן ל"י פאַר אַ משפחה וואָס אין אויסער אַן איבער יעדער מעגלעכקייט פון דער מדינה — האָט געזאָגט דער בויי־און שיכון־מיניסטער.

איבערגעטריבענע פאָדערונגען פון די איינוווינער פון ימית

די אָנשטעדיקונגס־פאָדערונגען פון די איינוווינער פון ימית לוים ווי זיי זענען דערלאַנגט געוואָרן דער רעגירונג, עליסן זיך מיט אַ סומע פון 32 מיליאַרד ל"י. אין באַנג פון די קאָנטאַקטן מיט די איינוווינער פון ימית האָט דער מיניסטער דוד לוי דערקלערט, אַז די ישראַלדיקע געזעלשאַפט איז נישט אימשטאַנד צו באַצאָלן זיי מיליאַרדן.

ירונות.
יכה :
לדער.
פוע־
זייטן.
לשון,
נסקעס
הרצאה
ן זיי־

אוכנות לקטעי עתונות
יואב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

1979 אוג - 8
LA LUZ DE ISRAEL
(TEL AVIV)
4

019

Los moradores de Yamit resseviran endamnitas por miliones

● LOS MORADORES DE YAMIT I OTROS YICHUVIM KE SERAN RETORNADOS A MITSRAYIM AKSEPTAN DE TRANSFERARSEN EN LA REJION ENTRE ACHDOD — ACHKELON

Despues de fuertes debates i enkontros furtunozos entre los moradores de Yamit i moradores de otras rejiones ke se topan en el lugar ke sera retornado a Mitsrayim, se arrivo a la desizion de ser transferados de estos lugares, en resseviendo grandes endamnitas, estas famias ke seran de akordo de dechar el lugar envista..

Una grande partida de los moradores de Yamit ya estan de akordo de ser transferados en Achdod B...

Entre las endamnitas ke daran a estas famias ke akseptaran abandonar Yamit envista, figura: Por kaza de kuatro kamaretas — Les pagaran a kada morador Un milion i 300 mil liras. Por sinko kamaretas — Asta 2 miliones I 250 mil liras.

Por las villas ke tienen, resesviran endamnitas sigun seran apressiadas sus valor.. El ministro de la agrikultura sr. Ariel Charon yeva kontaktos i kon otros yichuvim ke devran ser transferados del lugar...

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

7 - אוג' 1979
מעריב

ראש עירית אשדוד, צבי צילקר, ואנשי ימית (צילם: ינון שנקר)

אשדוד לתושבי ימית: אם תבואו נקבלכם בברכת „אהלן וסהלן"

ועד תושבי ימית ביקר בעיר במסגרת החיפושים אחרי אתר התיישבותי חדש * התרשם באורח חיובי מאשדוד — אך יבחן גם אזורים אחרים

מאת ינון שנקר

נציגי ועד התושבים של ימית, שבאו אתמול לסיור באשדוד, כדי לבחון אפשרות יישובם בעיר, גילו מקום שוכן לחלוטין מזה שהיינו לעצמם זאת הביעו

פעולות ממספר אתרים שהוצגו לפניהם. בשבוע הבא מתכוונים מתישבי ימית לבחון אזורים נוספים בארץ כדי להתיישבותם ובעיקר אזור קיסריה ומבי מורת.

בשעה 10.30 בבוקר התכנסו באולם מועצת העיר נציגים של משרד השיכון והבינוי, נציגי המתישבים ואנשי עירית אשדוד, כדי לשמוע ולהשמיע הערות כלליות על הרשתם שמציעה אשדוד לתושבי ימית.

צבי צילקר, ראש העיר, סקר לפני ועד ימית את האפשרויות להקמת שכונת „ימית ב'" באשדוד ואמר: „אנחנו יכולים לבקש שתבואו ואנחנו רוצים שתבואו. נעזור לכם למצוא פרנסה, לפתח תעשיה ותיירות, נרוץ אתכם ונשגע את כל העולמות — כאילו הייתם עולים חדשים. היתרון שלכם הוא בכך שאתם דוברי עברית, בעלי רוח חלוצית ואנחנו רוצים אתכם כאן. אם תגיעו — נקבל אתכם בברכת „אהלן וסהלן" — אמר ראש העיר. והוסיף כי בתוך 27 יום יכולים אנשי ימית להעביר מכונות וציוד תעשייתי אחר למבנים קיימים, וכי „כבר למחרת בבוקר" הם יכולים לבוא, ולהתחיל בפעולות התתישבות באשדוד.

אנשי ימית ציינו, עם זאת, שהם באים ללא כל מחוייבות. „אתם צריכים להבין שאנחנו כבר עוברים מערכת שיקום שלישית ועל כן אנו רוצים לבנות לעצמנו בסיס כלכלי טוב, שאנו ראויים לו" — אמרו.

ישראל גור, דובר הוועד ציין, כי 5 עקרונות מרכזיים מנחים את התושבים בבחירת השטח שבו ירצו להקים את ביתם החדש: שמירה על שלמות הקהילה כשבדעת התושבים להמשיך ולגור, ביחד; שאיפה ליחידת קרקע עצמאית, כלומר הקמת שכונה מבודדת, מוקפת בירק מכל עבריה, אי שר תוכל לחיות באופן עצמאי, באותו סגנון חיים שנהלה עד כה; לשמור על איכות החיים של תושבי ימית, כפי שהיתה עד כה ועל צמודות לחוף הים. כן דורשים המתיישבים לשמור לעצמם זכות לתכנן את בינוי השטח החדש והם דורשים כי הבניה בכל מקום שבו יבחרו תהיה נמוכה, כלומר לא יותר מקומה דו־קומתי, ולבסוף — פיתוח הסוציאלי הכלכלי של האזור לפי שאיפות התושבים עצמם.

לאחר שמיעת העקרונות של התושבים העלו מספר פקידים בעירייה חשש, כי באשדוד עשויה להיווצר קהילה בתוך קהילה, דבר שעשוי להביא למתחים בין התושבים.

רובע ה„סיטי", המקורב לשפת הים, הוצע לתושבי ימית כמקום שבו יוכלו לפתח תיירות עממית, כגון זו הקיימת כבר היום בעירם. אזור ה„סיטי" מרהיב ביופיו, אולם הבעיה בו — שהשטח קטן מדי לתכניל את כל המשפחות.

אנשי משרד השיכון ועירית אשדוד אמרו לועד ימית, כי ברובע ר"ב ניתן לתכנן מיד בתים לפי רצון האנשים, ולהתחיל בעבודה בתוך 9 חודשים. ברובע ר"ב ניתן למעשה להקים את „ימית ב'" כהעתק מושלם כמעט של ימית המקורית, כיוון ששם יש כעת רק התחלה של עבודת תשתית וטרם הוחל בבנייה.

בתום הסיור, השתדלו תושבי ימית שלא לקבוע עמדה באשר לרשמיהם מהשטחים שהוצעו, וכולם ציינו כי עליהם לבדוק תחילה גם אפשרויות באזורים האחרים.

מהתבטאויותיהם של אנשי ועד ימית לאחר הסיור ניתן להבין, שהרשמים שיביאו לפני חבריהם בימית יהיו חיוביים, ויתכן מאוד שבקרוב יעלו לאשדוד שיירות של אוטובוסים ובהם כל תושבי ימית, אשר יבקשו לראות בעיניהם את השטחים המוצעים.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

7 - אוג' 1979
ידיעות אחרונות

התרשמות חיובית לאנשי ימית לאחר שסיירו באזור אשדוד

דנים באפשרות להעתיק את מושבם ל„ימית ב'" בדרומה של עיר הנמל

— מאת דוד אפל, כתב „ידיעות אחרונות" —

קבוצה של כ־10 תושבי ימית, ביניהם חברי ועד המקום, סיירו אתמול באשדוד כדי לעמוד מקרוב על האפשרות להעתיק מקום מגוריהם לשכונה נפרדת שתקרא „ימית ב'", ואשר תוקם באזור אשדוד.

המשלחת הגיעה לבנין ה־עיריה בשעות הבוקר ביחד עם כמה פקידי משרד הבינוי ות־שיכון ושמעו מפיו של ראש־העיריה, צבי צילקר וראשי ה־מחלקה הטכנית של העיריה פרטים על תוכניות הפיתוח של אשדוד בעיקר לגבי הרובעים ו"א ו"ב וכן „הסיטי" — כולם בדרומה של העיר.

דובר הוועד, מר ישראל גיר, מסר לנו שהם מתכננים ה־שבוע סיורים דומים באיזור רשפון וכן באיזור קיסרית.

כן נתקבלה סגיית מהנהלת ה־מושבה גן־יבנה לאנשי ימית שיבואו לבקר במקום. לדבריו תיתה התרשמות מאשדוד חיו־בית, אולם ההחלטה צריכה ל־התקבל באסיפה הכללית כאשר העקרונות המנחים הם קירבת חים, שמירת איכות החיים, ב־גייה נמוכה (לא בתים רבי קו־מות) ושעמאות אדמיניסטרטי־בית ככל האפשר.

אנשי ימית מתכוננים לפגי־שה נוספת עם שר השיכון וה־בינוי, דוד לוי, שתתקיים ב־יום ב' הבא בימית. תוך כדי כך נמסר שנציג משרד הבינוי בימית מסר על גובה הסיצויים לאלה המתפנים בקרוב. לדברי אנשי ימית התעוררו מספר שאלות לגבי הסכומים שהו־צעו שיש להבהירן בפגישה עם השר.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724. טלפון 234252
ירושלים

7 אוג' 1979
הארץ

משרד החקלאות הציע ישובים אלטרנטיוויים למתישבי סיני

20 משפחות יהוו גרעין לצורך התישבות; נציגי ימית ביקרו באשדוד

מאת סופר „הארץ" לענייני כלכלה

משרד החקלאות הציע למתישבי מושב אוגדה שבפיתחת רפיח שלוש אפשרויות התישבות לקראת פינוי סיני.

מנכ"ל המשרד אברהם בן־מאיר הציע למתישבים לבחור בין חבל הבשור, איזור צאלים־גבולות, או לעבור למושב שדות שבאיזור ניצנה.

לסופר „הארץ" נודע שמשרד החקלאות הציע לישובים החקלאיים בסיני לעבור למקומות ישוב אחרים כדלקמן:

* למושב נתיב־העשרה הוצע לעבור לאיזור זמורות.
* לדקלה, נאות־סיני ותרובית, הוצע לעבור לאיזור זיקים.
* לאוגדה וגיר־אברהם, הוצע לעבור לאיזור מבקיעים.

ההצעה אינה מחייבת

עוד נודע שאיזור צאלים־גבולות ואיזור הבשור פתוחים להתישבות גם לגרעין של אנשי מרכז אבשלום. יצוין שהצעת מנכ"ל משרד החקלאות אינה מחייבת. כל נקודת ישוב חייבת לקבל בהתאם לחוק התכנון והבניה אישור בוועדת בנין ערים. משרד החקלאות התחייב בפני נציגי המתישבים לנסות ולהעביר את הצעותיו בוועדה.

עוד מציין סופר „הארץ" ששטחי ההתישבות באזורים המוצעים, למעט חבל הבשור, עדיין לא מתוכננים ולא ברור איזה שטח יועבר לכל נקודת ישוב. עם זאת הוחלט שיחידת משק משפחתית תהיה בת 40 דונם ובעלת מכסת מים שבין 15 ל־20 אלף מ"ק ותכלול בין היתר בתי צמיחה ומטעים.

במשרד החקלאות התקבלה החלטה שכל ישוב יוכל לבחור לעצמו את אופן הקמת הישוב אם על ידי המחלקה להתישבות או בכוחות עצמו כאשר תקציבי הביצוע יועברו לרשותם.

החלטה נוספת

החלטה נוספת שהתקבלה במשרד החקלאות קובעת שאם לא כל חברי מושב יסגו להתישבות לגרעין אחד יספל המשרד בגרעין הגדול ביותר, אך רק אם הגרעין מונה 20 משפחות. אם לא תהיה התארגנות של 20 משפחות לפחות, יראה משרד החקלאות את המושב כמתפרק וחבריו יטופלו כבודדים הוכאים לפיצוי כפי שיקבע ואין הם מועמדים כגופים להקמת ישובים.

אתמול היו אמורים לבקר בימית נציגי חברת „מבני תעשיה" כדי לערוך סקר על שוויים של המבנים התעשיתיים במקום לפי הזמנת משרד התמ"ת. נציגי החברה לא הגיעו למרות הודעה מוקדמת שמסרו על כך לבעלי מבני התעשיות במקום.

ועד תושבי ימית סייר אתמול באשדוד ביחד עם נציגי משרד הבינוי כדי לבדוק את השטח שהוצע להם לעבור אליו. ראש העיר צבי צילקר הציע לנציגי ימית לחיות אורחי העיר.

סולבנות לקטעי עתונות

רחוב הרב"מ שמואל 4

ת.ד. 724, טלפון 234252

ירושלים

1979 אוג' 2

JUDISCHE RUNDSCAU
MACCABI
(Basel, Switzerland)

Die Bewohner von Yamit stellen für ihre Evakuierung ihre Forderungen und verlangen 4 Millionen I£ für eine vierköpfige Familie. Für jene, die Yamit bald verlassen wollten, sollten bis 31. Juli dieses Jahres 1,5 Mio. I£ ausbezahlt werden.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרצרס סמואל 4
ת.ד. 724 טלפון 234252
ירושלים

NIEUW ISRAELIETICSH
WEEKBLAD
(Amsterdam, Holland)

יולי 1979

Bewonersraad van Jamit eist schadevergoeding

door Harry Wall

Een gezin van vier personen, dat gedurende vier jaar in Jamit heeft gewoond zou, volgens de voorwaarden opgesteld door de bewonersraad, rond de vier miljoen Israelische ponden ontvangen als schadeloosstelling voor het moeten evacueren uit de stad. Volgens de voorwaarden van het vredesverdrag moet Israel zich uit Jamit en de andere nederzettingen in de Sinai terugtrekken met ingang van september 1982, wanneer de rest van de Sinai aan Egypte zal worden teruggegeven.

De bewonersraad verlangt van de regering dat elke huiseigenaar in Jamit een bedrag ontvangt dat nodig is voor de aankoop van een vergelijkbaar huis in een van de tien vast te stellen plaatsen. Dan worden onder andere genoemd: Netanja, Herzlija en Ramat Esjkol in Jeruzalem. Omdat de meeste bewoners van Jamit in tuindorpen wonen, wordt geschat dat een vergelijkbare woning elders meer dan anderhalf miljoen Israelische ponden gaat kosten.

Eliahoe Ben Elissar, directeur-generaal van het kantoor van de premier, die belast was met de behandeling van de kwestie Jamit, wilde elk gezin van Jamit een gelijkwaardige behuizing in Arad verschaffen. Het voorstel van Ben Elissar was voor de bewoners van Jamit niet acceptabel, omdat maar weinigen van hen belangstelling hadden voor weer een ontwikkelingsstad.

Systeem

Schadeloosstelling werd door de bewonersraad volgens een puntensysteem samengesteld. Volgens deze formule zou een echtpaar met twee kinderen in aanmerking komen voor zes punten ofte wel zeshonderdduizend Israelische ponden. Bewoners van dertig jaar en ouder, zouden een extra-compensatie moeten krijgen, omdat de raad ervan uitgaat dat de hervestigingsproblemen toenemen naarmate men ouder is. Vijf punten voor hen die vijftig jaar of ouder zijn is het maximum dat wordt genoemd. Ook worden er punten opgeteld voor elk jaar dat men in de stad heeft gewoond.

Het voorstel voorziet er ook in dat elke werknemer schadeloosstelling krijgt voor de baan die hij opgeeft, tot een totaal van zevenhonderd procent over zijn hoogst genoten bruto-maandsalaris. Ook wordt van de regering gevraagd te verzekeren dat alle voordelen die een werknemer geniet worden overgeheveld naar de nieuwe omgeving en dat men de financiering van eventueel overschakelen op een andere baan en opleiding daarvoor op zich neemt.

Belastingvrij

Een ander voorstel is dat alle persoonlijke en zakelijke leningen bevroren worden zoals ze erbij stonden per 17 september 1978, toen de akkoorden van Camp David werden bekendgemaakt, tot een jaar daarna.

Het voorstel gaat niet in detail in op het vraagstuk van particuliere bedrijven en stelt in plaats daarvan voor dat de regering die gevallen stuk voor stuk beziet. Men doet wel een beroep dat de zakenlieden vergoeding zullen krijgen voor alle verlies van inkomen, sinds 17 september 1978, tot vijf jaar na het verlaten van Jamit. De raad vraagt ook aan de regering een bedrag van anderhalf miljoen Israelische ponden, vooruit te betalen aan iedereen die Jamit direct wenst te verlaten.

De regering zou ook moeten betalen voor alle kosten die de hervestiging met zich brengt, alsmede voor alle juridische en andere registratiekosten.

Alle toegewezen schadevergoedingen zouden belastingvrij moeten zijn. De rechtspersoonlijkheid van de bewonersraad van Jamit die de gemeenschap vertegenwoordigt, is aangevochten door een tweede groep, die zichzelf heeft georganiseerd in een overlegorgaan met het bijzondere doel onderhandelingen te openen met de regering.

Vertegenwoordigers van deze groep zeggen dat de commissie van bewoners geen rechtspersoonlijkheid bezit als onderhandelingslichaam.

Het Ottoman(Turks)-genootschap, onder welke naam de groep werkt, omvat rond de tachtig gezinnen, die van plan zijn hun eigen criteria aan de regering voor te leggen.

e i

t, maar ni
sten. Dat
assadeur
Carter, zi
handelaar
duwtje i
s benoem

aardige
pen?"
En vervo
Jeruzaler
ontmoeti
en zijn pl
hij tegen
dat ik nu
die belar
eventjes
vind dat
moeten
ring gek
tingen-p
vriender

van

sonen, niet tussen staten, zou het
de goede omgangsvormen behoren

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים
HERITAGE
(Los Angeles, Cal.)
1979 'JI' 15

El Arish and Yamit: Joy and Tears

By Joseph Finklestone
Jewish Chronicle

When we arrived in El Arish we were greeted with smiles and handshakes.

Situated on the Mediterranean coastline and with its stately rows of palm trees, El Arish presents a magnificent vista — from afar.

Thoughts of splendid beaches and crowds and holidaymakers are immediately aroused by the natural beauty of the approach roads. The disappointment is thus the greater when one enters the city itself.

Unmade, dirty roads and mean little shops await the traveller.

One is reminded of the American wild West, with the donkeys taking the place of horses.

It was apparent that its citizens did not take much pride in their "capital city."

We were received by Mayor Ahmed El Tangire, at his house during a midmorning break. El Tangire had been appointed to the post by the Israelis after the city had been captured in the Six Day War.

He referred to the Israelis as "the bosses," but he agreed that they had done much to improve life in the city.

The electricity system had been improved and many more water wells had been dug. Fishing, furniture, making, sewing shops (making jeans), and carpentry provided work for the townspeople.

Israelis were in partnership in a number of local enterprises.

"We would like this cooperation to continue," said the 69 year old Mayor "We should like to be in touch with both Egypt and Israel. We have benefited much from Israeli help — the situation got better — but we are very happy to go back to Egyptian rule. Because of the war we were cut off from Egypt, from our relatives and friends. We could not go to Cairo. Now everything will be open."

How different was the mood in Yamit and its splendid settlements.

Yamit a bustling city, full of young enterprising settlers, was in mourning.

The bitterness and the sense of imminent loss hangs in the air like a dark overwhelming cloud, which no tears and no groans will drive away.

When news of the Camp David agreement was received in the city, with the shattering announcement that Yamit would have to be surrendered to the Egyptians, the citizens were stunned.

"For days people went around crying," said Carole Rosenblatt, a blonde American woman who runs the beach house. "We had to get a psychiatrist to deal with the children. They were so shocked.

"We all feel betrayed. We were encouraged to settle in this area. We would not have done so otherwise. We have built our houses here and made the place beautiful. Now we have to give everything up. It is just terrible."

Settlers came to Yamit from Israel and from abroad. Among them were Russian immigrants. They were looking for better houses and for a better life for their children. Very few were motivated by the ideology of the Gush Emunim.

The tears have been wiped away, but the pain remains.

As we left Yamit we could see the lights burning in the hothouses so that the day should be prolonged for the flowers. Outside the children were playing football, the little pitch carefully roped off from the richly cultivated fields.

Soon the children's voices will be stilled and the lights will go out. Yamit will have paid its price for peace.

סוכנות לקטעי עתונות
ת.ד. 724
ירושלים
1979 '11' 29
BUFFALO JEWISH REVIEW
(Buffalo, N.Y.)

Israeli flag flies over Yamit. It will come down when Yamit is returned to Egypt in 1982.

Yamit residents resigned to fate of 'Dayan's brainchild'

By STEVE LIPMAN
Editor

YAMIT — Martin Becker and his wife Pamela moved to this northern Sinai development town 3½ years ago "because it was a chance to be a chalutz" — a pioneer in the building of Israel. They left "comfortable" lives in Baltimore, quit their jobs, sold their belongings and bade farewell to family and friends.

They will be leaving Yamit — and Israel — within one year, returning to their lives in Baltimore, because they don't want to become residents of Egypt.

The Beckers — including two young children — are among 2,500 Yamit citizens who will have to leave the town when it and the 15 other settlements in the north Sinai are returned to Egyptian sovereignty by March 1982, under terms of the Israel-Egypt peace treaty.

Like the rest of Yamit's settlers, the Beckers feel bitter and betrayed that they have to be uprooted. Bitter at the promises they felt were made by Israeli officials. Betrayed that those promises were not kept.

"Rabin was here. Dayan was here. Begin was here," Mrs. Becker said recently in her Yamit apartment. "They said Yamit would always be an Israeli city. We believed them."

Yamit is known as "Dayan's brainchild," a dream Moshe Dayan announced in 1972 while Defense Minister. Yamit was to be the urban center of a string of agricultural settlements in the Pithat Rafiah, the Mediterranean coast area between the Arab cities of Rafiah, on the Gaza Strip, and El Arish, in the Sinai.

The settlements were to be a security band along the traditional invasion route from Egypt to Gaza and Israel. One-thousand families were to live in the settlements, 500 in two kibbutzim, and 250,000 in Yamit. Yamit's projected population was later scaled down to 20,000.

Dayan proposed that Yamit have a deep-water port, an international airport and a large tourist trade, capitalizing on the area's mild weather and sparkling beaches. American and Russian immigrants, many of them electronics experts, determined that Yamit would be a major center for computer sciences and services.

Before development, the area was nothing but arid plains, sand dunes and palm trees, populated only by Bedouins. In 1973, Jewish National Fund bulldozers started flattening the dunes. Construction began in March 1974. The first apartments were finished in September 1975.

The Beckers, who first read about Yamit in 1973, decided in 1975 to move there. They had planned to make aliyah in 1977, but were persuaded to move their plans ahead by a Yamit representative who visited Baltimore in 1975.

The Beckers are 30. Both are college graduates, natives of Baltimore, products of Zionist families. Mr. Becker had a job as a buyer for a jewelry wholesaler, Mrs. Becker worked for an advertising studio.

"Because of my Zionistic upbringing," Mr. Becker said, "I felt it was more important for me to be here than to be in the United States.

"I came here to build a community. We knew if we moved to Tel Aviv we'd have a much easier life."

(continued on page 13)

KOSHER
SHOFAR
DELICATESSEN

Made from 100% U.S. Government Inspected Beef

Distributed by Will Poultry Co.

Chub Salami or
Chub Bologna or
Knockwurst or
Frankfurters

$1.69
12 oz. pkg.

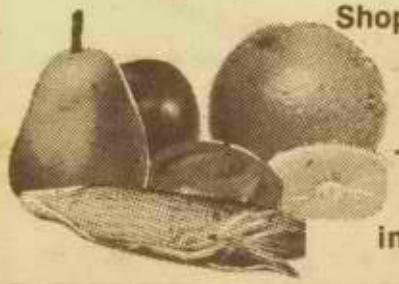

Shop Our Produce Dept. for Fruits and Vegetables from Around the World The Finest Selection of Produce in Western New York

STORE HOURS: Daily 8 a.m. - 6:30 p.m., Sunday 8 a.m. - 3 p.m.
Quantity Rights Reserved - We Carry Israel Products
We accept Food Stamps, Visa, Master Charge, BankAmericard
Ample Parking

also be charged.

The charges culminate a two-year investigation of allegations that the former French millionaire, wanted in France for tax evasion and fraud, literally bought votes to secure a seat in the Knesset. His election came as a surprise second only to the Likud victory in 1977.

Zamir said he would ask the Knesset House Committee to waive Flatto's immunity so that he can stand trial. The committee is empowered to do so in cases where criminal charges are brought against a member.

Flatto said the decision to press charges was a surrender to the lynch atmosphere created by his enemies. He said he would not resign from the Knesset unless a court found him guilty.

His aides claim they only paid election workers for activity on Flatto's behalf, something all candidates do. According to Ben-Odis "the whole thing is a joke of the year."

"THE BUFFALO JEWISH REVIEW" (USPS 069-500) is published weekly for $9.00 per year by Buffalo Jewish Review, a non-profit corporation, at 15 E. Mohawk St., Buffalo, N.Y. 14203. Second class postage paid at Buffalo Jewish Review, 15 E. Mohawk St., Buffalo, N.Y. 14203. POSTMASTER: Send address changes to Buffalo Jewish Review, 15 E. Mohawk St., Buffalo, N.Y. 14203.

months. Charges had ranged fr
dissemination of neo-Nazi propag
crimes and incitement of hatred ag
Federal Justice Ministry. West Ger
gating cases of 215 people suspec
persons have been indicted. Of thes

Book published 40 y s late

PRAGUE (JTA) — "Prace" (Work), central paper of the Czechoslovakian trade unions, is publishing serially the novel, "The Nephew of the Emperor," written at the turn of the century by Karl Jakob Kirsch, a Jewish author. The theme of the story deals with a Jewish lawyer and his family. The book had been scheduled for publication in the 1930's but was prevented by the Nazis.

Germany donates to memorial

NEW YORK (JTA) — The Federal Republic of Germany has presented a $10,000 check for the construction of a "Garden of Remembrance" for Jews murdered in Nazi concentration camps at the Brotherhood Synagogue in Manhattan. The West German Ambassador to the United States, Berndt von Staden, in presenting the check to members of the synagogue, spoke about the excellent relations between the Bonn government and Israel and noted that a government sponsored Jewish theological seminary will open in Heidelberg at the end of this year.

Commenting on the significance of the German gift to the synagogue, the Ambassador said, "We are every bit as indebted to the Jews as to all our intellectual forefathers. We ought to be aware of the expulsion of the Jews and that the murder of innumerable Jewish citizens robbed our nation of creative minds who to this day have not been replaced and who remain irreplaceable."

The garden to be located at the synagogue, will have two parts. Inscribed on a marble wall in a garden behind the synagogue will be the names of the deceased members of the synagogue community. In a corner of the garden, a memorial to the Holocaust victims will be constructed. William Cohen, a spokesman for the synagogue, felt that the German wish to make amends to the Jewish people was sincere. He also noted that an open international competition for sculptors and artists will be held to decide on the design for the memorial.

Yamit residents resigned to fate of 'Dayan's brainchild'

(continued from first page)

When they arrived at Yamit in December 1975, as its 41st family, after five months at a Beersheva absorption center, it was a town in name only.

There was sand where sidewalks should be. No street lights. Just two public phones. Fresh water was brought in by truck every other day. "Electricity was out on the days that water wasn't out," Mr. Becker said. "The first year was really rough."

Today Yamit looks like a town — an oasis in the midst of the desert that surrounds it. Bedouins still live a few hundred feet away with their goats.

There is housing — in one-, two- and three-story pre-fabricated concrete apartments — for 700 families. The entire town is paved, street lights have been put up, and gardens grow everywhere.

In the center of the town, across from a huge monument to the 187 soldiers of an Israeli brigade that broke through the Egyptian lines in 1967, and a large fountain where children splash on hot days, is the town's business and social center. It includes five restaurants, a supermarket, two clothing stores, a boutique, a vegetable store, an appliance store, a hardware store, a nut shop, a beauty parlor, a toy store, a post office, a bank and an insurance office.

There is an elementary school, and a clinic staffed by a fulltime physician, and a part-time dentist, gynecologist and psychologist.

The town has its own fire and police department, movie theatre and bi-weekly newspaper.

For recreation the residents of Yamit meet at the center of the town, swim at the beach five minutes away, or watch Israeli, Egyptian, Jordanian and Cypriot stations on their televisions.

An industrial park two miles from the town includes a laundry, a carpentry shop, a ceramic factory, a metal-work shop, a television factory, a hospital-equipment supply factory and two garages. A nearby army base has populated half of Yamit.

The streets of Yamit are traveled only by pedestrians and bicyclists. Cars are parked in a lot at the side of the town.

Yamit is surrounded by a security fence, and the only entrance is guarded around the clock by soldiers.

"The kids play in the street after school until it gets dark. I don't see them. I don't worry about them," Mr. Becker said. "It's a perfect place to

Dateline Israel

bring up kids. You can walk anywhere in Yamit."

Yamit was Israel's fastest growing town after it opened in 1975. Twelve-and-one-half million dollars had been invested in it. The 7,000 people who moved into the Pithat Rafiah were secure in Prime Minister Yitzhak Rabin's statement in 1976 at Yamit that "Yamit must be absorbed into the borders of the State of Israel in order to ensure defensible boundaries."

Prime Minister Menachem Begin visited Yamit in September 1977 and promised further expansion.

Then Egyptian President Anwar Sadat visited Jerusalem in November 1977. The peace talks began.

"Up until January 1978 we weren't worried," Mrs. Becker said. Then Begin announced that all of Sinai would be returned to Egypt. "It was like getting shot in the stomach."

The residents of Yamit, and the neighboring settlements protested.

A rally was held in Yamit's central square. Yamit residents blocked the main Sinai road with tractors and piles of burning tires. They presented their case to members of the news media.

In January 1978 Dayan visited Yamit as Foreign Minister. He warned: "If you stand in the way of peace, the country is not going to back you."

Already the mechanics of returning the Pithat Rafiah have begun. Funds destined for the region are now generally restricted to short-term loans. Directives stipulate that all structures be collapsible. Credit previously given for one settlement laundry, the settlement's main source of income, has been halted.

As a result, few families are moving into the settlements. No new businesses are being opened. The last apartments in Yamit were completed a year ago. The stop of construction jobs has left 25 Yamit families without income. Yamit businesses, including the jewelry shop in which Mr. Becker is a partner, have been hurt by the economic slowdown and the resultant drop in tourist trade.

Yamit residents say their complaints to the government fall on deaf ears.

As the residents have come to realize Yamit's fate, their protests have slackened. The Israelis, who comprise 75% of the town, have made plans to settle elsewhere in the country. Many of the settlers from abroad, including the Beckers, have made plans to return to their homelands.

"The treaty is signed. You can't fight peace," Mr. Becker said.

But will there be peace? Most Yamit residents do not think so, he said.

"I don't trust Sadat. Security is the last thing on the mind of the United States and Egypt. On the face of it, I don't see any security."

As it stands, the exact future of Yamit and its surrounding settlements is not certain. Although the Pithat Rafiah will return to Egyptian control in three years, Begin has said he hopes the settlements will remain under Israeli control, with Israeli services and defense forces.

Some Yamit residents have tried to arrange a meeting with Sadat to see if they can remain in Yamit as Israeli citizens.

Minister of Agriculture Ariel Sharon has said he will ask Egypt to let Yamit area settlers remain on their farms. A Sharon aide has said Israel may negotiate to buy or lease the land now occupied by Israel from Egypt.

Yamit residents believe none of this.

The Beckers have already sold some of their property, preparatory to moving back to the U.S., and resuming their old careers.

They don't feel that any other place in Israel — including the area in the Negev where the Israeli government wants to relocate the Pithat Rafiah settlers — has the same "potential" as Yamit. "You almost have to make aliyah all over again. I can't do that," Mrs. Becker said.

"We put up with a lot of garbage because we knew there would be a beautiful future here," she said. "We built it. It's almost like bringing up a child.

"I'm not going to stay here and see it die like El Arish."

El Arish is the city in the Sinai that was returned to Egypt last month as the first step in the peace process.

"I had plans for the future here," Mr. Becker said. "I can't do that in Tel Aviv or any of the other large communities.

"Sure we feel guilty about leaving the country. Of course it bothers me. I'd like to come back to live here again. If they tell me they're going to build another Yamit, and I'd have the same benefits, I might come back."

"If I was to live anywhere else in Israel," Mrs. Becker said, "it would have to be like Yamit. There isn't any other place."

Life in Yamit

(above) Yamit residents stroll and bike along one of the town's roads. (right top) A crowd of Yamit residents sit outside of the town's ice cream parlor, a popular meeting-place in the center of town. (right bottom) A Yamit woman plays tennis on one of the town's tennis courts. (below) Martin and Pamela Becker, ex-residents of Baltimore who will become ex-residents of Yamit within one year.

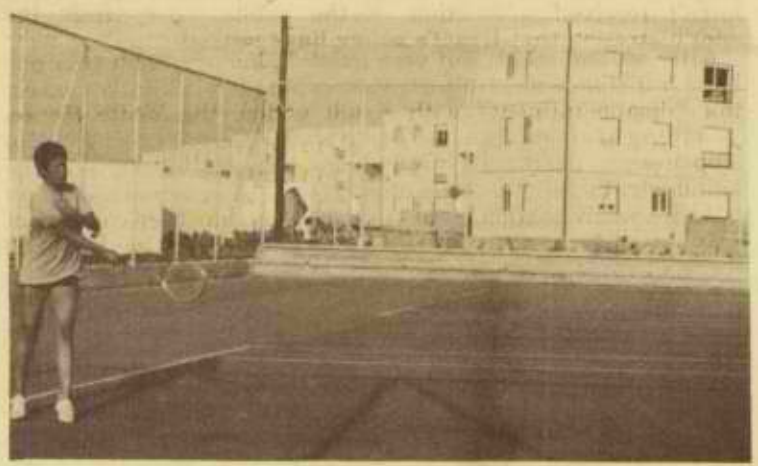

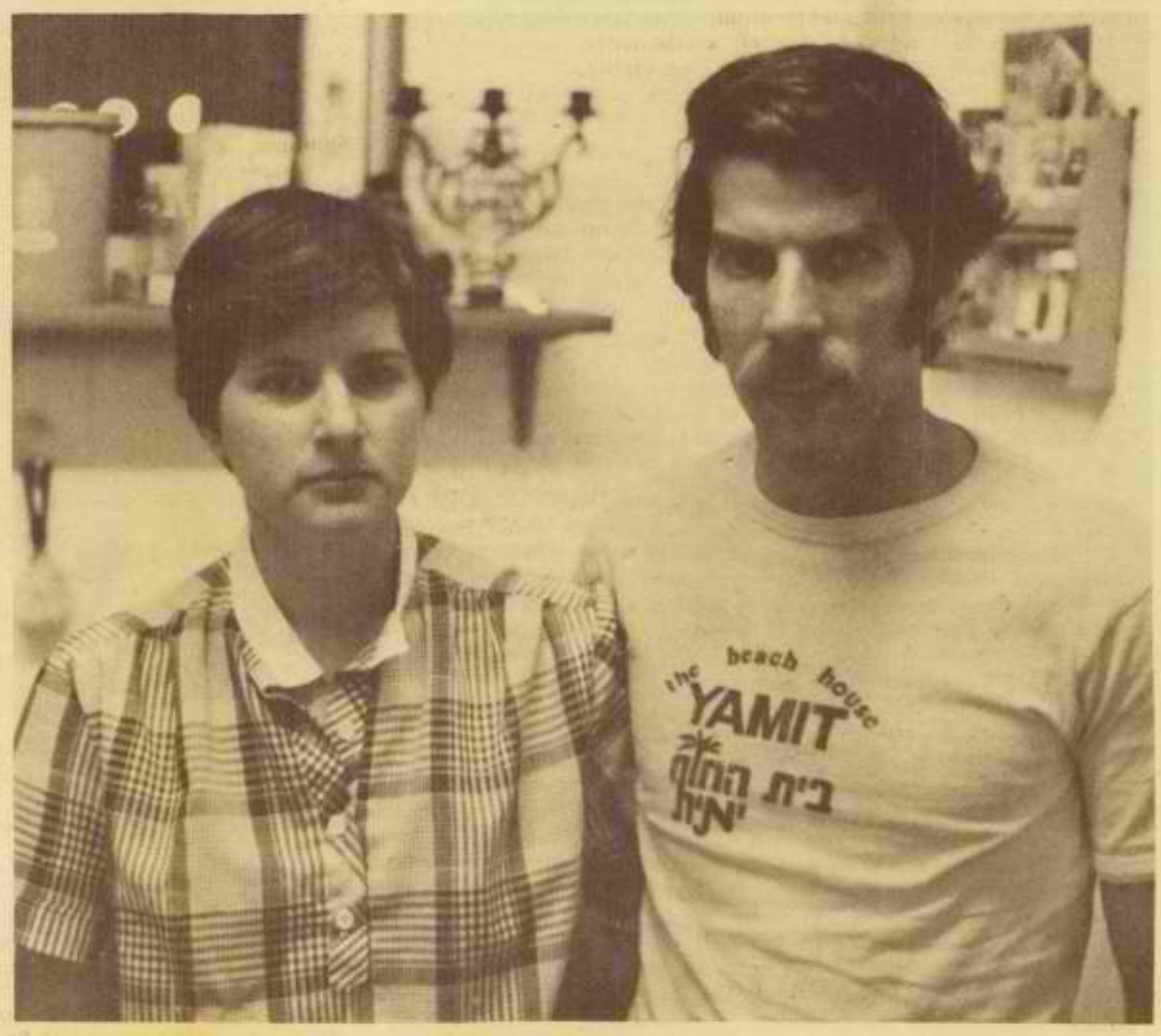

THIS I BELIEVE

July 4th 1400 B.C.E.

By Dr. LEO BIANCO
Jewish Review Syndicate

July 4, 1776 C.E. celebrates one of the greatest events in history — the Declaration of Independence by the united American States from Britain. It heralded the birth of American Independence, and the greatest democracy ever to exist on the face of this earth. It is altogether fitting and proper that we celebrate the 203rd anniversary of that day, as July 4th, 1979 C.E. approaches this coming week. Our hearts are stirred as we reread its noble words.

"When in the course of human events it becomes necessary for one people to dissolve the political bands which have connected them with another, and to assume among the Powers of the earth, the separate and equal station to which the Laws of Nature and of Nature's G-d entitle them, a decent respect to the opinions of mankind requires that they should declare the causes which impel them to the separation.

"We hold these truths to be self-evident, that all men are created equal, that they are endowed by their Creator with certain unalienable Rights, that among these are Life, Liberty and the pursuit of Happiness. That to secure these rights, Governments among Men, deriving their just powers from the consent of the governed, that whenever any Form of Government becomes destructive of these ends, it is the Right of the People to alter or to abolish it, and to institute new Government . . ."

The Colonies Are Declared Free and Independent

Another great Declaration of Independence occurred over 3400 years ago, when the Children of Israel, through Moses their leader appointed by G-d, gave Pharoah essentially the same message. The cause was the same, freedom from oppression, and in both cases it succeeded, and succeeded in marking a turning point in the history of mankind.

When the Hebrews departed Egypt on the night of the fourteenth of Nissan, actually early on the fifteenth of Nissan, they were led by G-d's specially selected and Divinely Appointed Leader, Moses Rabbainu, the greatest Jew who ever lived. For Moses, the Torah tells us, G-d spoke to "face-to-face" like one person to another, and not in dark visions or mystic signs. The Torah appropriately closes with his epitaph, given by G-d:

"And there will not rise again in Israel, a
Prophet like Moses, whom G-d knew face-to-face."

Coincidentally with the July 4th celebration, this week is the reading of a portion of the Torah dealing with yet another declaration of independence, by Korach, shortly after the Torah was given (Numbers 16:1 to 18:32).

We read that certain prestigious Israelite Leaders, Princes all, Levites in addition, men of reknown to boot, sought to declare an end to seeming oppression and dictatorship of them by Moses. "You take too much authority on to yourself, Moses" they declared, "seeing that we all are holy men" (Numbers 16:3).

From the Torah, we learn that indeed, Judaism is no democracy. There *is:* taxation *without* representation, *no* consent of the governed, *no* unrestrained ability to pursue "happiness" and no elected legislative body. Moses offered none of this — Moses "gave" them the LAW, period. Nevertheless the revolt against his leadership was aborted. G-d intervened and destroyed Korach and his followers.

Here we have epitomized for all time, the essential difference between Judaism and political democracy. Democracy proceeds and most nobly, from the consent of the governed: Judaism proceeds from an entirely different premise, the unalterable Revelation and Command of G-d given at Sinai. True, the Israelites were asked at Sinai if they would accept the Yoke of Torah. Once they accepted however, it was for all time, for all generations, for themselves and their progeny forever.

Yet the application of the rule of Torah is not stagnant, for we are given leaders in every generation, as the Torah predicts, who will interpret the LAW for us, and lead us in G-d's intended way. These men initially were the successors to Moses, and to Aaron the Priest. They were our Judges, our Prophets, our Kings in ancient times, on whom the Spirit of G-d rested. They, G-d tells us in the Torah, will tell us the way of the Torah in each succeeding generation. We have them in *our* generation — Rabbis who have dedicated their lives to studies in the Laws (Halacha) of the Torah, both written and unwritten, revealed to Moses by G-d.

These are great Traditional Lawgivers of this generation, the Torah Sages of our People, men who put the Law, and Love of the Law, above all worldly pursuits. We have such men, not because they *were elected* by any democratic process, but because, by G-d's will, *they* elected to pursue Torah with all of their Love and Strength. They do not change it; they apply it. They carry on the Divinely ordained Chain of Command from G-d to Moses, 3400 years ago, down to our day, and to our future generations.

With the coming of the 4th of July once again we celebrate our America and her freedoms, with deepest gratitude to G-d and to our founding fathers who were so inspired by Him. We are grateful for our political heritage of democracy, and our religious heritage of unaltered Divine law. And, finally, we are grateful for our understanding of the roots of their difference.

Synagogue services

REFORM

TEMPLE BETH ZION
805 Delaware Ave.
Dr. Martin L. Goldberg, Rabbi
Rabbi Stephen A. Karol, Assistant Rabbi
Cantor Imre Rozsnyai
Friday, services at 8:15 p.m. Bar Mitzvah of Daniel Steven Cohan, son of Geraldine and Jerry Cohan. Oneg Shabbat following services. Saturday, services at 11 a.m. Bar Mitzvah of Richard Steven Goorevich, son of Jane and Samuel Goorevich.

TEMPLE BETH AM
4660 Sheridan Dr.
Rabbi Daniel Kerman
Friday, services at 8:15 p.m. Rabbi Kerman will speak on "Did Our Granfathers Keep Our Grandmothers in the Kitchen?" Saturday services at 11 a.m. Bar Mitzvah of Neil Singer, son of Lynne and Gary Singer.

TEMPLE BETH EL
720 Ashland Ave.
Niagara Falls, N.Y.
Friday, service at 8:15 p.m.

CONGREGATION HAVURAH
6320 Main St.
M. Steven Piver, M.D. President
Friday, Shabbat services.

RECONSTRUCTIONIST

TEMPLE SINAI
50 Alberta Dr.
Rabbi Joseph D. Herzog
Friday, service at 8:15 p.m. Shabbat service. Rabbi Herzog's D'var Torah "Jewish Revolutions." Oneg Shabbat following services. Saturday, service at 10:30 a.m. Bar Mitzvah of David Sterns, son of Mr. and Mrs. Alan Sterns.

CONSERVATIVE

TEMPLE SHAAREY ZEDEK
621 Getzville Rd., Amherst, N.Y.
Rabbi Sholom Stern
Cantor Aryeh Grayewsky
Cantor Emeritus, Charles Gudovitz
Friday, late evening service at 8:15 p.m. Bat Mitzvah of Laura Ellen Rubin, daughter of Mr. and Mrs. David Rubin. Oneg Shabbat following services. Saturday morning service at 9 a.m. Kiddush following services. Saturday Mincha at 8:15 p.m., followed by S'eudah Shlishit, Ma'ariv and Havdalah. Men's Club minyan on Sunday at 9:00 a.m. Daily minyan at 7:30 a.m. Mincha-Ma'ariv July 1-July 5 at 8:45 p.m.

SERVICES AT STARIN FACILITY
500 Starin Ave., Buffalo
Friday, Mincha at 8:45 p.m. Saturday morning at 9 a.m. Daily minyan at 7:30 a.m. Mincha Ma'ariv July 1 to July 5 at 8:45 p.m.

TEMPLE BETH ISRAEL
College and Madison Aves.
Niagara Falls, N.Y.
Rabbi Lawrence Pinsker
Friday, services at 8 p.m. Saturday, services at 8:30 a.m. Bible Study at 10:15 a.m.

TEMPLE BETH EL OF GREATER BUFFALO
2360 Eggert Rd.
Dr. Samuel I. Porrath, Rabbi
Gerald DeBruin, Cantor
Friday, services at 8:15 p.m. Bat Mitzvah of Elizabeth Blanche Hersh, daughter of Mr. and Mrs. David Hersh. Rabbi will deliver the sermon. Oneg Shabbat following services. Saturday, services at 10 a.m. Bar Mitzvah of Daniel Louis Lubick, son of Mr. and Mrs. Lawrence Lubick. The weekly portion of Korach — Numbers 16:1-18:32 will be discussed. Kiddush following services. Minyan schedule — Monday through Friday 7:30 a.m. Sunday 9:30 a.m. with breakfast following.

ORTHODOX

AHAVAS ACHIM-LUBAVITZ SYNAGOGUE
345 Tacoma Ave.
Rabbi Leonard M. Buchen
Friday, Mincha at 8:50 p.m. Saturday, services at 9 a.m. Kiddush following services. Mincha at 8:50 p.m. Daily Minyan at 7:30 a.m. Sunday at 8 a.m.

AHAVAS ACHIM-LUBAVITZ SYNAGOGUE
1675 North Forest Rd.
Harry Knopf, gabbai
Joseph Ehrman, Bal Korah
Saturday, services at 9:30 a.m.

AMHERST SYNAGOGUE
504 Frankhauser Rd.
Williamsville
Friday evening services half hour before sundown. Saturday, at 9:30 a.m.

BRITH ISRAEL-ANSHE AMES
1237 Hertel Ave.
Friday services Mincha at 8:50 p.m. Saturday at 9 a.m.

SARANAC SYNAGOGUE
85 Saranac Ave.
Rabbi Michael Eisenberger
Friday services at 8:50 p.m. Saturday, services at 9 a.m. Daily minyan at 7 a.m.

CONG. BETH ABRAHAM
1073 Elmwood Ave.
Robert Weinrib, Bal Koreh
Friday, services at 8:50 p.m. Saturday services at 9 a.m.

YOUNG ISRAEL OF GREATER BUFFALO
296 Sunrise Blvd.
Williamsville, N.Y.
Rabbi Kalman Winter
Friday, Mincha at 7:15 p.m. Saturday, Shacharis at 9 a.m. Saturday, Mincha at 8:15 p.m. Pereh Class, Ma'ariv. Daily Minyan — Sunday 8:30 a.m. Monday and Thursday at 6:45 a.m. Tuesday, Wednesday and Friday at 7:00 a.m.

ROSA COPLON HOME
Daily services 8:30 a.m., 4:30 p.m., Saturday at 9 a.m. Services conducted by Hyman Lansky.

TRADITIONAL

KEHILAT SHALOM
700 Sweet Home Rd.
Amherst, N.Y.
Dr. Mitchell Parker, co-ordinator
Traditional Saturday services at 9:30 a.m.

UNAFFILIATED

TEMPLE BETH SHALOM
Union and Center St.
Hamburg, New York
Fredlyn Phillips, 496-5297
Services 4th Friday at 7:30 p.m. Religious School services Saturday at 10 a.m.

LUBAVITCH — STUDENT CENTER
CHABAD HOUSE
3292 Main St.
Buffalo, N.Y.
Rabbi Heschel Greenberg
Kabbolos Shabbos Friday at 6 p.m. Saturday morning service at 10 a.m. Both services followed by meal.

CHABAD HOUSE
On the Amherst Campus
250 North Forest Rd.
E. Amherst, N.Y.
Rabbi Noson Gurary
Same schedule as above. Rabbi Gurary will lead stories, songs, discussion of concepts connected with the Sedra. Shalos Seudas — traditional third meal served after Mincha.

Jewish quiz box

By RABBI SAMUEL J. FOX
©JTA

QUESTION: Why is it required for a Jew to recite the order of ritual sacrifice that used to take place every day in the ancient Temple in his prayers every day?

ANSWER: The rabbis explain that our prayers today represent the sacrifices that were offered in the Temple of old. Reciting the prayers is like discharging one's duties to offer sacrifices in the Temple of old.

This is especially so because prayers always accompanied sacrifice in the olden Temple days. Some commentaries further explain that the recitation of sacrificial rituals render a person to be humble.

This is supposed to create a spirit of humility because a person reminds himself that if it were not for the mercy of the Almighty, he would himself be a sacrificial victim.

Prayer requires a spirit of humility. This means that a person sacrifices his pride in asking the Almighty for help. Thus, the recital of the sacrificial ritual in the Temple is in order.

QUESTION: Why do religious Jews cover their heads with the Talith (prayer shawl) when reciting the main body of the daily prayers?

ANSWER: The act of prayer requires a spirit of concentration. One is supposed to consider himself in close contact with the Almighty when praying without indulging in other subjects of thought.

Thus, when one surrounds one's head with the Talith, he is shut off from other ideas and free to concentrate on his prayers to the Almighty. Some mystical sources explain that the Almighty Himself serves as a model for this type of behavior.

Even though the Almighty is transcendant in nature and way above and beyond the limited world of man, He nevertheless condenses himself into limited areas in order to be available and concerned with the limited being called "man."

Man, therefore, even if he can expand his horizon greatly, condenses his concentration upon the subject of prayer and thus becomes somewhat of an image of the Almighty Himself. Man, the mighty, thus becomes man, the humble, and is thus ready for prayer.

QUESTION: What is the "Shulchan Aruch?"

ANSWER: What we commonly refer to as the "Schulchan Aruch" is the Code of Law put together by Rabbi Joseph Karo in the 16th Century. Current volumes of this work contain glosses and commentaries by many rabbis which surround Karo's text in the printed editions.

The reason for using this name is interesting, according to various commentaries. The Midrash, in commenting a verse in Exodus which states "And these are the laws which thou shalt set before them" (Exodus 21:1) states that the meaning here is that the "laws shall be arranged in a proper order like a table which is set" (Mehilta).

The expression "a table which is set" is the Hebrew term "Shulchan Aruch." This means that Jewish laws should be edited and arranged so that they can easily be referred to by the people.

Some try to associate this expression with the famous verse in the 23rd Psalm "Thou preparest a table before me. . ." In this latter sense it would be a gesture to instill confidence in the individual Jew who has to struggle against temptation and errors to have a clear Code of Law before him which he can follow in trust.

Rashi defines the term as meaning that the laws would be so arranged so as to be a ready reference "like a table with everything ready and prepared to eat."

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

20 מאי 1979
דבר
עתון פועלי ארץ ישראל

ישובי ימית מסרבים לעבור לפיתחת שלום

מאת סופר „דבר" בדרום

ועד ישובי פיתתירפיח הודיע כי הוא דוחה שוב את התכנית ליישב את ישובי החבל בגוש פיתחת שלום המוקם עתה מעבר לכביש.

יו"ר הועד יצחק רגב אמר ביום ו' שההדעות כאילו שמוגה מושבים הסכימו ללכת לגוש החדש הן שקר והונאה. ועד תושבי העיר ימית מכין בימים אלה בעזרת שר המשפטים לשעבר עו"ד ח. צדוק את הפסמך הנגדי שלו למסמך ועדת המנכ"לים בעניין הקריטריונים למתן פיצויים לתושבי העיר.

סופרת „דבר" מודיעה: בחודש הבא תתחיל המחלקה להתיישבות של הסוכנות היהודית בהקמת תשתית לארבעה ישובים בחבל ה"בשור בשביל מפוני חבל ימית. ואחרי חודש יוחל בהכנת תשתית לארבעה ישובים נוספים. צוות של מחלקת ההתיישבות יחפש יחד עם נציגי משרד החקלאות שטחים בשביל המושבים המסרבים לעבור לבשור. ישובים אלה הם שדות, נתיב"העשרה, דקלה ונאות"סיני.

ביולי יעלה על הקרקע בדרום חברות הישוב יהיר, המונה עשרות משפחות.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 234 טלפון 234252
ירושלים
20 מאי 1979
דבר

תושבי אופירה וימית דחו על הסף עקרונות הפיצויים

סבורים שמסמך ועדת המנכ"לים מגביל זכויותיהם לבנות חייהם מחדש בכל מקום

מאת דני צדקוני

ב־4 לפברואר השנה, מינתה הממשלה ועדת מנכ"לים לטיפול ביישובים ובמתיישבים, שבעקבות הסכם השלום יפנו מסיני. בראשה הועמד מנכ"ל משרד ראש הממשלה הדיר בן־אליעזר וחבריה הם המנכ"לים של משרדי האוצר, הבטחון, השיכון, המשפטים, הקליטה, התמ"ת, ומנכ"ל שירות התעסוקה. מאחר שמדובר גם באופירה — צורף גם ראש המינהל לפנוי מרשל.

[illegible] ועדת הקימה ועדת משנה ב־[illegible] מנכ"ל משרד המשפטים מ. גבאי, וזו גיבשה את העקרונות לפיצוי המתיישבים בעת עזיבתם. בימים אלה הובאו מסקנות הוד־עדה לידיעת התושבים ועוררו את התנגדותם. מאחר שיש לתנית כי התנגדות זו תגבר בשבועות הקרובים, מן הראוי שנדע על מה מתקוממים מפוני־ה השלום.

ברור, שכמו בכל מו"מ, צפוי שהמסמך הראשוני של ועדת הר מנכ"לים המטפלת בתושבי סיני הישראליים, יהיה רק בסיס לפי־צויים הראליים שאותם יקבלו המפונים בסופו של מיקוח. אפשר לחלוק על הדרך שבה מתנהל המשא ומתן על פינוי־יישובים מרצון לראשונה בתולדות ישראל. אבל לא רק למתיישבים, אלא גם לממשלה יש חלק נכבד ביצירת האווירה הקשה. בעצם, הממשלה יכלה להבטיח ובכ"זה עדיין לפ־נוע תופעות לא רצויות שילוו את הנסיגה.

מאחר שלממשלה יש עניין רב בכך שהתושבים יישארו ויתפ־קדו ביישובים זמן רב ככל האפ־[illegible] ואם ניתן — עד תום תקופת [illegible] השנים, קבעה הועדה מע־רכת תמריצים, שלדעתה תתפ"ן את התישארות במקום לכדאית: אם כי הועדה גם מבטיחה שמי שירצה לעזוב במועד קרוב יותר, יזכה אף הוא לפיצוי נאות. הוד־עדה מכירה בזכות התושב לבחור את מקום יישובו מחדש. כאמ"ר, שמעתי מפי תושבים טענות שה־עקרונות שנתקבלו הם ההיפך מ־כוונותיה המוצהרות של הועדה. „המועד הקובע" ל„זכאות" נקבע כיום שבו החליטה הכנסת לאשר את הסכמי קמפ דייוויד. מאחר שבימית ובאופירה מתגוררות מש־פחות רבות של אנשי צבא הקבע, קובעים המנכ"לים עקרונות שהס־דרי הפיצויים אינם צריכים לחול עליהם. אלא אם יש להם או למשפחותיהם נכסים במקום. במו־דה שמתבקש פיצוי, קבעה הועד־דה, הוא יהיה בסיפולי ובאחריותו של משרד הבטחון. כמו כן לא יחולו הסדרי הפיצויים על מי שרכשו זכויות בימית ובאופירה כתושבים או כיזמים או באופן אחר, אחרי המועד הקובע. הועדה שקלה את היתרונות והחסרונות של פיצוי אחיד לעומד פתרונות ספציפיים, וסיכמה כי עדיף לב־חור בדרך של פיצוי אחיד על בסיס של קריטריונים ברורים שי־רסמו ברבים. מאותם טיקולים העדיפה הועדה פיצויים מוכנים על פני פיצוי בעין.

תכנית „בנה ביתך"

בעוד שבאופירה לא ניתן לתו־שבים לרכוש את דירותיהם לאחר הקיפה מסיימת של מגורים בש־כירות, הרי שבימית רכשו רוב התושבים את דירותיהם. בהיעדר שוק דירות בעיר, תרבוש הממשלה מהם את הדירות בכל עת שהם יציעו אותן למכירה, את מחירן, כולל תמולתן שאינם ניתנת להע־ברה. יעריך שמאי ממשלתי. מא־הר שלא מדובר כאן בעסקות מסוג „מוכר מרצון לקונה מרצון", יעריך השמאי את שתי הנכסים הללו לפי ערכם של נכסים מקבי־לים בערך. מאז הקמתה, הוצמדה ימית מבחינת מיסוי, תקציב, תק־נים וכו', לעזה, בערך יש הבדלי מחירים של נכסים בין אזורי ה־עיר השונים. השמאי יעריך את הנכסים בימית לפי מחיר דירה ממוצעת בערך ביום 1 לאפריל 1979, בכניינים הדומים ככל האפ־שר לבניינים שביפית. ערך הדר־רות, לפי הערכה זו, יוצמד למדד מחירי הדירות.

לתכנית „בנה ביתך" בימית הוקצו 129 מגרשים, מהם 94 ללא תושבים ו־25 לתושבים. 10 מגרשים לא נמכרו. שמונה משפ־חות הספיקו לבנות דירות במסג־רת זו. באופירה הוקצו 125 מג־רשים במסגרת „בנה ביתך", מהם 52 לתושבי המקום. הועדה הח־ליטה שכל אדם שהשקיע בתכנית „בנה ביתך", יקבל את החזר ערך ההשקעה שישולם בפועל, כולל הוצאות בגין הכנות לביצוע הבנייה. בתוספת הצמדה למדד יוקר הבנייה וריבית של 4%. לגבי בתים ב„בנה ביתך" הנמצ־אים בשלבי בנייה או שבגייתם נסתיימה, יינתן פיצוי לפי עלות בנייה דומה כיום בערך. לתושב ב' ימית ואופירה תינתן עדיפות מינהלית לרכוש זכויות של „בנה ביתך" ביישובי פיתוח. במספר וב־נאים שייקבעו ע"י מינהל מקר־קעי ישראל ומשרד השיכון.

כדי לסיים למשפחות שעותקו ממקום אשונן להתבסס במקום אחר, ובדי להמריצן להישאר במ־קומן הנוכחי במשך זמן רב ככל האפשר, הוחלט על הענקת „מענק ביפוס", שייקבע לפי ותק התגור־רותה של המשפחה ביישוב עד „המועד הקובע", ומכנו עד לס־גי. לכל שנת מגורים והישארות עד לעזיבה בפועל, תינתן „נקו־דה" (לרוקים — חצי נקודה) שערכה יהיה שווה למחצית השכר השנתי הממוצע לשכיר במשק ב־יום עזיבת המקום. לפי חישוב שערכו התושבים שוויה של נקודה כזו ביום הוא 50 אלף לי"י.

ביטוח „ינאי"

הועדה גם תקבע סכום שכמוכן יהיה שונה באופירה וביפית. לכי־סוי הוצאות ההעברה של התושי־בים למקומות מגוריהם החדשים. בנושא התעסוקה, מציעה הועדה לפי שרוצה בכך, את שירותי המערכת של שירות התעסוקה וה־הכשרה המקצועית, שוב בעדיפות מינהלית. נציבות שירות המדינה וההנהלות של מוסדות ציבוריים ארציים המעסיקים עובדים בימית ובאופירה, יעשו סידורים לפתון עקיפויות לקליטת עובדיהם במש־רות פנויות במקומות אחרים, ע"פ כישוריהם תוך הבטחת רציפות זכויות הפנסיה. עובדים שמקום עבודתם נמצא בתחום שיועבר לריבונות מצרית, ובשל כך יפוטרו מעבודתם, ולא יהיו זכאים לפיצוי יום מכות הסדר אחר, יהיו זכאים לפיצויים על בסיס ההסדרים ש־נקבעו ע"י הרשויות המוסמכות באיזור. קבלנים המועסקים ע"י צוותי ההקמה באופירה וביפית, יפוצו על בסיס של משכורת ממו־צעת במשק על כל שנת פעילות. כן יוקבעו ציודים או תכוסינה הו־צאות העברתו למקום היעד הח־דש.

כידוע, מבטחת הממשלה באמצ־עות ביטוח „ינאי" השקעות בש־טחים למקרה של התפנות מהם. ביטוח „ינאי" אינו מכסה הוצאות הפסדים, כגון אבדן לקוחות או הוצאות על הכשרת עובדים ו־כיו"ב. הועדה החליטה להחיל את ביטוח „ינאי" על ציוד שניתן להעברה ושאינו מכוסה ב„ינאי". אם היזמים לא יוכלו להשתמש בו בדרך אלטרנטיבית. הועדה החליטה לקבוע לאחר דיון בוועדת השרים לענייני כלכלה. באיזה הנאים יש למצות את היזמים שלא ביטחו את מפעליהם ב„ינאי". יז־מים שירצו לעבור לאזורי פיתוח, יקבלו עדיפות מנהלית בשכירות מבני תעשיה, ויומשכו לשלם דמי שכירות בהתאם לתוקף השכירות הקיים עד תום תחילתו, ואח"כ ישלמו דמי שכירות לפי טבלת חידוש חוזי השכירות של משרד התמ"ת. מי שלא ירצה או לא יוכל לעבור לאזורי פיתוח, יקבל מענק בסכום הפרשי שכר הדירה, בחישוב שנתי לכמולה של שלוש שנים. בתוספת תקופת הזמן שבה הפעיל היזם את עסקו ביישוב האמור מהמועד הקובע עד להפ־סקת הפעילות.

באשר להלוואות הממשלתיות, תיבחנן האפשרות לאפשר ללווה לסלק את חובו אם הוא מעביר את מפעלו למקום אחר בהתאם להסדרים שייקבעו, ובהתאם לת־נאי ההלוואה המקוריים. הלוואות עומדות יהפכו למענק, אם היזם לא עמד בתנאי הזמן בשל הפרי־נו. המסמך כולל גם ההבהרות לגבי זכויות העולים החדשים בתוך המסכת הכללית של המפר־נים.

כאמור, המסמך נדחה על הסף. התושבים סבורים שהוא מגביל את זכויותיהם לבנות להם את חייהם מחדש בכל מקום שיבחרו. לדי־עתם, הוא נועד להתישם במו"מ מייגע. נראה ש„מסמך העקרונות" אינו כל כך עקרוני. ולמעשה הוא בדור ניסיון של ועדת המנכ"לים, לבחון באמצעותו את תגובות ה־תושבים. הושבי ימית ואופירה ידרשו כנראה, שיגיעו עם כל אחד מהם להסכם נפרד. כשעורכי דין נשלים בהשגת ההסכם הלל־פעיל, אם באמצעות מו"מ ואם באמצעות בתי המשפט.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724 טלפון 234252
ירושלים

14 מאי 1979
THE JERUSALEM POST

□ ص ٣ ١٩٧٩/٥/١٢

صورة زجاجية لزراعة محاصيل التصدير باحد القرى الزراعية قرب رفح

«الأهرام» داخل «ياميت» : أكبر المستوطنات الاسرائيلية فى سيناء

● صورة لبرك لبيوت المستوطنة اليهودية ●

قصة الأحلام الاسرائيلية الجميلة التى تحولت الى كابوس مزعج

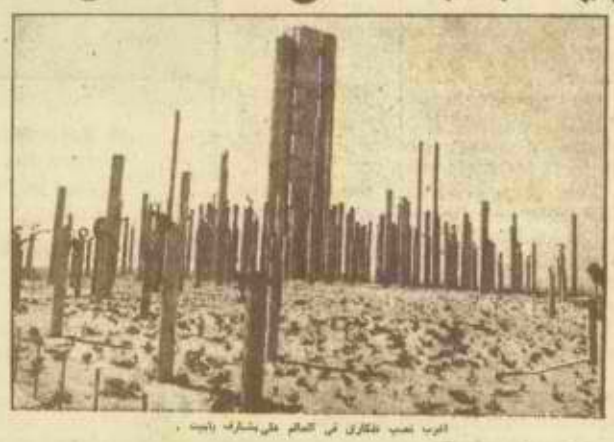

الدرب نصب فكاري في الكاظم على مشارف ياميت .

خلال عام ١٩٧٢ قام الجنرال موشى ديان ، وزير الدفاع الاسرائيلى وقتذاك ، بزيارة مستوطنة اسرائيلية على الساحل الشمالى من سيناء تسمى « ياميت » (ومعناها بالعبرية «على شاطىء البحر») وهى عبارة عن مدينة صغيرة انشئت على احدث مستوى عصرى فى منطقة رفح المحتلة وكانت حينذاك تضم ٤٠٠ اسرة من صفوة المجتمع الاسرائيلى ويومها — فى عام ١٩٧٢ — اعلن الجنرال ديان ان ياميت لن تعود ابدا الى مصر ، وانها ستصبح مدينة كبيرة تستوعب ٢٥٠ الف نسمة ، وسيكون لها ميناء ضخم عميق المياه على شاطىء البحر الابيض .

ثم يمضى على هذا التصريح اكثر من عام واحد تمكنت بعده المعركة الحاسمة (اكتوبر ٧٣) وبرك ديان منصب وزير الدفاع (اثر تشكيل لجنة «اخر الشهر») لتحل بعد ذلك منصب وزير الخارجية وبخصوص مع رئيس الوزراء بيغن بحيث تمكن بحركة الملك عند نفس الخصم الذى واجهه فى اكتوبر ٧٣ ، وانهت هذه المعركة الثانية الى اتفاقية كامب ديفيد التى تنص على جلاء الاسرائيليين من جميع المستوطنات التى انشأوها فى سيناء .

وعلى الفور انطلقت صيحات ديان لمنابع الالهام لسكان نفس هذه المستوطنات التى زارها فى عام ١٩٧٢ وقال انها لن تعود ابدا الى مصر وكانت « ياميت » ، بين فيها من صفوة ، على رأس هؤلاء المستوطنين الذين وصفوه بانه « سيادى برجوازى انتاج وفى ايديولوجيات » وانه لن يبقى

بقلم : محمد عبد المنعم
تصوير : أنطون البير

والتمسك بالارض حتى الموت ... قطعة الكابوس مرة اخرى .

كان لابد من تحمل الحكومة الاسرائيلية التى قررت تعويض هؤلاء المستوطنين ببناء مستعمرات جديدة لهم فى صحراء النقب سميت « قرى السلام » ، وذلك بعلت تعويضهم مادياً عن الخسائر الاخرى التى ستلحق بهم ، ومع ذلك فان سكان ياميت ومستوطنات سيناء الاخرى يشعرون بأن « القرى الجديدة » ولا الاموال التى ستغدق عليهم يمكنها ان تعوضهم عن ما هم على وشك ان يخسروه الى الابد ، ومع ذلك فقد قرروا — ومن اجل السلام الذى يحلم اليه الجميع — ان « يصاروا » ويغادروا مستوطنات سيناء بهدوء ، .. ولكن بحزن شديد وقلوب محطمة .

اتجهت بنا السيارة الى خارج المدينة باتجاه الى العريش ، وعلى مشارف ياميت رأينا الدرب نصب فكاري فى الكاظم لجمع : مجموعة ضخمة من الاعمدة الخرسانية باطوال مختلفة تحيط بحرج مرتفع ، وعلى كل عمود توجد قطعة صغيرة من سلاح او بعدة عسكرية : قطعة ما ، خلفة .. ، ثكلى

Cairo newspaper "Al-Ahram" on Saturday published a full-page report by its military correspondent on Yamit, "the largest Israeli settlement in Sinai," which "Egypt shall take over" under the peace treaty. The correspondent, Mohammed Abdul-Mon'en titled his report "the story of the beautiful Israeli dreams that turned into a disturbing nightmare." He was outspoken in commending the Sinai settlement, saying it looked like a resort town in the heart of Europe. "It is our land. We are not to blame for the dreams others invented for the inhabitants who will have to evacuate the settlement," Abdul-Mon'em said. Abdul-Mon'em and the chief photographer of "Al-Ahram," Antoin Albair, were accompanied to Yamit by The Jerusalem Post military correspondent, Hirsh Goodman.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724. טלפון 234252
ירושלים

13 מאי 1979
מעריב

הכתב הצבאי של „אל־אהראם" כותב על „החלומות הישראלים היפים שהיו לסיוט"

„התושבים בימית חשים שרעש אדמה פקד האזור והרס בתיהם"

„סיפורם של החלומות הישראליים היפים שהיו לסיוט" — זוהי הכותרת שנתן כתבו הצבאי של העתון המצרי „אל־אהראם", מוחמד עבדול מונעים, לתיאור ביקורו בימית. הוא והצלם שבא עמו היו המצרים הראשונים שביקרו שם.

בכתבתו אין מזכיר מונעים כיצד ארגן הביקור או מי ארגן אותו (תיאור ביקורו בימית סופר ביום ו' ב„מעריב" וב„ג'רוסלם פוסט"). „אלה שארגנו את הביקור — כתב מונעים — ביקשו ממני שלא לומר לתושבי העיר הקטנה, או לכל תושב של ישוב יהודי אחר בסיני, כי אני מצרי. נאמר לי, כי אם ישאלו על לאומיותי, אומר שאני מאיטליה. הם לא אמרו לי מדוע, אולם הייתי בהחלט מודע לכך, שתושבי אותם ישובים חיים באבל מתמיד, למן החתימה על חוזה השלום".

מונעים מוסיף, כי תושבי הישובים בסיני „עשו הון" מיצוא תוצרתם החקלאית לאי־רופה. לטענתו, התאפשר הדבר בזכות הסיוע הנרחב שהגישה להם ממשלת ישראל במטרה למשוך אותם להתיישב בשממה ועל גבול מדינת האויב הגדולה ביותר. „איש לא התכוון לכך, אפילו לא הישראלים הפסימיים ביותר, כי אדמה זו תושב ביום כזו הימום לבעלות הראשונים. לכן, ביקשו ממני לא לומר בביקורי בימית, כי אני ממצרים... משום שהתושבים רגישים במיוחד כלפי המצרים העומדים לקחת בחזרה אדמות אלה".

עוד כותב מונעים, כי רק לישראלים אחת בחנות בימית נאמר עליידי אחד מאנשי לוויתו מהו מוצאו. המלווה, שבשמו לא נקב, היה מכר ותיק של האשה מאחד הקיבוצים בישראל: „האשה פנתה לכרך אותי, אולם עשתה זאת בעצב רב, כשדמעות מנצנצות בעיניה". היא סיפרה, כי היא אחת מתושבות המקום, שלדבריו של מונעים הובטחו להם קרקעות אלה לפני מלחמת יום הכיפורים.

מונעים מתאר את תחושתו בעת הביקור כמי שמסייר במרכז תיירות או שמרכז נופש, תחושה שאפפה אותו למן הרגע שבו נכנס לשערי ימית, אשר לדברי נשמרים בידי חיילים חמושים וכלבי שמירה. לדבריו, תושבי ימית חשים, ש„רעש אדמה אדיר פקד את האזור והרס את משקיהם ואת בתיהם היפים". אין לתושבים ה„מדוכאים" ברירה, אלא להחליט לנטוש את הישובים בסיני „בשקט, למען השלום".

(אי.סי.)

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724 טלפון 234252
ירושלים

8 מאי 1979
מעריב

משרד התמ"ת הבטיח עזרה למפעלי ימית

נציגי משרד התעשיה, המסחר והתיירות הבטיחו אתמול לבעלי המפעלים ב־ימית לסייע להם בהשגת עמודות ובתון חוזר בתקו־פת הבינים עד לסיגוי ה־עיר.

מנהל חטיבת המחכת ב־משרד התמ"ת, מ. אביאור, הודיע לנציגי המפעלים כי הוא יפעל למסירת הזמנות של מערכת הבטחון למפעלי מלאכה בימית, בדרך של קבלנות־משנה.

בענין בעיות המימון תו־בדק האפשרות להגדלת הל־וואות מהקרן לתון חוזר. מנ־הלי חטיבות במשרד התמ"ת ביקרו אתמול בימית ונפגשו עם 30 בעלי מפעלים ובתי מלאכה.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

8 - מאי 1979
הארץ

בת 8 חזרה לימית לאחר שזכתה בתחרות בינלאומית לפיסול בחול ים במכסיקו

ע(). טניה פרמינגר, ילדה בת 8 שזיכתה את ישראל ב־מקום השלישי בתחרות בין לאומית בפיסול בחול ים, שבה שלשו מבערב ממכסי־קו לימית.

הילדה הימה, בעלת עיניים חומות בחורות, חבשה בשובה כובע מכסיקני ענקי שעושר את ראשה.

ילדים מ־32 ארצות

בתחרות במכסיקו התמודדה עם ילדים בני 8—11 מ־32 אר־צות. התחרות נערכה על ה־חוף הנוצץ של עיר הנופש אקפולקו, והיא אורגנה על־ידי מכסיקו במסגרת אירועי שנת הילד הבינלאומית.

טניה נמנתה עם נבחרת יש־ראל. שהיתה מורכבת מ־6 ילד־דים, כולם מאזור הדרום.

פסלה „ילדה חובבת כלבי" היה, לדעת הקהל ומשתתפי ה־תחרות ראוי לפרס ראשון, אולם הפרס הראשון והשני הועברו על־ידי השופטים המ־קומיים לילדים מכסיקניים. סי־פר מר יצחק דווידוביץ, מרכז אגף הנוער במחוז הדרום ב־משרד החינוך, שליווה את נב־חרת תאמנים הצעירים בטיסה הארוכה.

„אבל כאשר חברי הנבחרת המצרית והעירקית חיבקו אותה ונישקו אותה על החיוך, קיב־לה טניה את הפרס החשוב מ־כל", אמר המדריך, שהתרשם עמוקות מהיחסים הטובים שנר־מו על שפת ימה של אקפולקו בין המשלחת הישראלית וה־משלחות ממדינות ערב וכן ה־ארצות הקומוניסטיות, וכמובן מארצות רבות אחרות.

„בין ילדים באמת אין סי־ליקה, והמלווים חשו זאת גם הם," אמר דווידוביץ.

המשלחת התארחה במכסיקו אצל הקהילה היהודית, נוסף ל־אירוח שהעניקה ממשלת מכ־סיקו למשתתפי האירוע.

חברי המשלחת

הפסלים הצעירים האחרים במשלחת היו — חיים אטיאס בן 13 נחצי מאשקלון, דוד ני־פן בן 15 מאשדוד, דוד בחר בן 12 מבאר שבע, דני חרש־קובין בן 14 מאשקלון, ודוד מולכטייך בן 9 וחצי מאשדוד. שזכו אף הם בציקוד מכובד ותפסו מקומות בעשיריה הרא־שונה — כי בתחרות של השכ־בה הצעירה (8—11) ומי בק־בוצת הגדולים (12—18), ש־נידרשו לפסל העתק של יצירה קלאסית ידועה. כולם התאמנו במשך חודשיים לקראת התח־רות, אלה על שפת הים ואלה בארגזי חול.

באקפולקו נמבע לכל מתחרה ששה חוף, להשלמת המלאכה ניתנו 90 דקות לצעירים ושע־תיים לגדולים. את העבודה היה עליהם לעשות בעזרת סרגל ו־דלי מים בלבד.

אבית של טניה הוא נגר ו־אמה פסלת, ואילו היא עצמה רוצה להיות שחקנית.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 227513
ירושלים

8 מאי 1979
ידיעות אחרונות

תושבי ימית דחו את הצעת ועדת המנכ"לים

תובעים שבן־אלישר או שר ינהלו עימם המגעים על הפיצויים

— מאת דוד אפל, כתב „ידיעות אחרונות" —

תושבי ימית דחו אתמול, באסיפה סוערת, את הפר־הפיצויים שהוצע להם על־ידי ועדת מנכ"לים לקראת הפינוי המתוכנן של הישוב.

לפי ההצעה, ישולם לי־תושבים פיצוי עד הבתים על בסיס של ערך בתים בערך וכן יוענק לתושבים ניכוד לפי ותק ומצב משפ־חתי.

באסיפה הלילה, בה השת־תפו כ־400 מתושבי ב־העיר נד תה, כאמור, ההצעה והוחלט לנקט מגע מנציגו של בן־אלישר.

התושבים תובעים, כי בן־אלישר עצמו ינהל עימם את המגעים ואם אין בי־כולתו לעשות כן הם יפנו לראש־הממשלה שימנה שר מיוחד שיטפל בנושא.

דוד בן־דוד, נציגו של בן־אלישר סייר אתמול ב־מיספר ישובים בסיתחת רפיח ונפגש עם נציגי ה־ישובים במושב שדות.

סוכנות ליקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724 טלפון 234252
ירושלים

9 מאי 1979

מעריב

תושבי ימית יכינו „מסמך פינוי נגדי"

דוחים הצעות הפיצויים של ועדת בן אלישר

מאת עזרא יגוב

באסיפה סוערת, שהיתה אתמול במתנ"ס ימית, החליטו תושבי הישוב לדחות את מסמך העקרונות לפיצויים לתושבי ימית, כפי שהציעה „ועדת בן אלישר".

עוד החליטו באי האסיפה, כי לא יישבו עם מר דוד בן דוד, נציגו של בן אלישר לטיפול במושבי ימית.

הדוברים עמדו על „ליקויים במסמך הקריטריונים" ו„תעל בון הצורב הכרוך בו" („רה"מ מינה את בן אלישר לייצגו אישית ובן אלישר מינה את בן דוד. בן דוד ימנה כמייצגו את אחת הפקידות"...).

בדעת התושבים להכין „מסמך פינוי נגדי".

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים
30 אפר 1979

מעריב

ההפגנה בימית

(תצלום: פוטו „לואיזה")

מפגיני ימית האכילו את הנהגים הרעבים שהמתינו 8 שעות במחסום

מאת עזרא ינוב

8 שעות נאלצו אתמול עשרות נהני שירות שיירות עב־איות עמוסות ציוד צבאי רב המפונה מסיני לחמתין ל־פתיחת ציר התנועה הראשי מסיני לארץ, בצומת בין ימית למושב שדות. הפגני־שים בין נאות־סיני לדיקלה וצומת ימית—שדות נסגרו סמוך לעשר בבוקר, ורק לאחר השעה 6 בערב, עם מיאו של טר דוד בן־דור, נציגו של ד"ר בן־אלישר, ו־דיונים ממושכים אתו, נאו־לו כאות מתושבי חבל ימית להסיר את המחסומים.

בתום של יותר מ־45 משלות, ברוח חמה, ובעבני חול החלו נהגים לאבד את השליטה ה־עצמית ורצו להכות את מקימי המחסומים. הללו הפשיבו להד־רום לאיזור עשרות טרקטורים וכמה עשרות עגלות עמוסות חול, לחסימת הכביש.

קבעו מתיישבי חבל ימית: „הפסיקו לנו את המים. הפ־סיקו תקציבי הפיתוח גם לגבי שעניפים שניתן להעבירם ב־שלמות מכאן בבוא היום".

החוסמים הביאו לצומת עגלה עם מיכל גדול של מים, וסיפ־קו לנהגים הרעבים כריכים ו־משקה.

לאחר הבערת צמיגים בשעות הבוקר — החלו החפגנות ה־מאורגנות בשעה 10 בבוקר. ל־מקום הגיע מפקד אזור חבל עזה, תא"ל יוסף קסטל, שבי־קש מהמפגינים לפנות את ציר התנועה. משלא נענו החליט שלא להפעיל כוח.

ד"ר בן־אלישר נתבקש על־פונית לבוא לדבר עם מתיישבי חבל ימית. הוא שלח לאיזור את נציגו, דוד בן־בדוד לשיי־חות עם המתיישבים. ברדת ה־חשיכה, פונו המחסומים.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724 טלפון 227513
ירושלים
29 אפר 1979

המשמר

אנשי ימית ידחו הצעה של הצמדת ערך בתיהם לאלה של ערד

מאת ר. גאון, כתב „על המשמר"

למרות שמסקנות הוועדה לקבי־עת קריטריונים בגין פיצויים לתושבי ימית טרם הועברו לתושבים עצמם, נודע לי, כי אחד העקרונות המרכ־זיים שהוועדה התליטה עליהם הוא, הצמדת הערכים הכספיים של ה־נכסי־דלא־ניידי בימית לאלה שב־ערד. מדובר, כמובן, בבתים בוד־דים, דירות־מגורים ועסקים.

ביום ו' האחרון העבירה ועדת־המישנה, בראשותו של מאיר גבאי, מנכ"ל משרד־המשפטים, את הצעו־תיה לוועדה לעניין ימית, בראשותו של מנכ"ל משרד ראש־הממשלה, יליהו בן־אלישר — וזו אישרה את המיסמך. מסקנות אלה נוגעות לימית ולאופירה כאחד.

ישראל גיר, דובר ועד תושבי ימית, הגיב על ההצעה באומרו, כי זו עדיין שמועה בלבד, אך אם היא נכונה, התושבים ידחו את ההצעה. לדבריו, התושבים לא יסכימו „להע־מיד" את ימית לשום עיר פיתוח אחרת, כי איכות החיים בה היא גבוהה יותר, „אפילו מזו שבסביון".

מתיישבי חבל ימית שוב חסמו הכבישים לסיני

מאת ר. גאון, כתב „על המשמר"

שירי התנועה לסיני נפתחו אתמול בשעה 8 בערב, לאחר שהיו חסומים במשך 12 שעות על־ידי המתיישב־ים בחבל ימית. התושבים התרעמו על שאין מדברים אתם בראיינות, והחליטו בתגובה על־כך להקשות על פינוי סיני ע"י השמתת הכביש.

המחסומים היו הפעם כבדים ו־מאסיביים יותר מאשר בשתי הפ־עמים הקודמות, ואיש לא ניסה ל־פרקם. שיירות צה"ל ובהם אוטו־בוסים רבים, קיבלו בשעות הצהריים הוראה לחזור ולנסוע דרך כביש אחר. בכל זאת הצטברו במחסום עשרות מכוניות, ביניהן צבאיות, מאות נוסעים וטריילרים עם מבנים טרומיים.

כדי לצנן את הרוחות, חילקו ה־חוסמים לכל אלה שנתקעו במחסום שלגונים רשתיה קרה. מפקד האיזור תת־אלוף יוסף קסטל בא למקום וניסה לשכנע את המתיישבים לפרק את המחסומים, אך כאשר לא הצליח בכך, נמנע מלהפעיל כוח.

„נקבל הצעות ולא החלטות"

אחרי שהדרכים נחסמו הודיעו ל־מתיישבים, כי דוד בן־דוד, נציגו של מנכ"ל משרד ראש־הממשלה א. בן־אלישר, עומד להגיע למקום לשם ניהול מו"מ עם המתיישבים בשם הוועדה. בדיון שנמשך עמו שעות אחדות נתברר, כי קיימת מחלוקת בינו לבין המתיישבים בדבר מהותם של הקריטריונים שייקבעו ע"י ה־ועדה שהוא עומד בראשה.

ביום ה' תיערך פגישה נוספת עם בן־דוד „שיבוא עם יומן" ויקבע פגישות עם נציגים של כל אחד מן הישובים בנפרד.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 227513
ירושלים

30 אפר' 1979
ידיעות אחרונות

תושבי ימית הציבו עגלות־חול בכניסה לעירם והתנועה פסקה

במשך 10 שעות נוצרו פקקי־תנועה לאורך קילומטרים על הציר הראשי בצפון־סיני □ סוכם על הקמת 2 לשכות במקום מטעם ועדת־המנכ"לים

— מאת דוד אסל, כתב „ידיעות אחרונות" —

פקקי־תנועה לאורך קילומטרים ניצרו אתמול בצומת הכניסה לימית ולמושב שדות, לאחר שתושבי חבל ימית הציבו מחסומים במקום והפריעו למחלך התנועה בכביש הראשי שבצפון־סיני קרוב לעשר שעות.

תושבי המקום טוענים, שלמרות ההבטחות וביקור ראש־הממשלה לפני כחודש, לא חל כל שינוי במציאת פתרונות לפינויים, בעקבות חוזה השלום עם מצרים.

בשל כך, הציבו התושבים על הכביש סמוך לי־שעה תשע בבוקר עגלות ובהן חול ואבנים, וכלי עבודה חקלאיים ישנים. הי־תושבים גם חרשו את שדו־לי הכביש, כדי שלא יהיה אפשר לעקוף את המחסום מהצדדים.

פקקי תנועה ארוכים נו־צרו במקום, ורבים מכלי הרכב נשארו תקועים ב־חום הלוהט ללא אפשרות תזוזה.

בשעות הצהריים הגיע למקום מפקד האיזור, תת־אלוף יוסף קסטל, לאחר מגעים שניהל עם התושב־ים ועם מנכ"ל משרד ראש־הממשלה, הגיע נצי־גו של בן־אלישר לאזור, ושוחח עם המתיישבים. סו־כם, שהחל מיום חמישי יופ־עלו לשכות קבועות של ועדת המנכ"לים, האחת ב־ימית והשניה באחד היישו־בים החקלאיים.

בתום תישיבה, סמוך לי־שעה שמונה בערב, פינו התושבים את המחסום, ו־התנועה נתחדשה.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724. טלפון 234252
ירושלים

הכר
עתון מערי ארץ ישראל

רקויאם לעיר חדשה

מאת דני צדקוני

לאחר מלחמת יום הכיפורים, כשהוחל במשנה מרץ בבנייתה של ימית, ביקרה משלחת של אישים מהרצועה במצרים, שאז היו היחסים ברמה לבין הפלשתינאים אחרים, ונפגשה עם הנשיא סאדאת. אנשי עזה הביעו בפניו את פליאתם, על שאינו יוצא חוצץ נגד הקמת העיר הישראלית החדשה על אדמת מצרים. הנשיא מצץ את מקטרתו, אחר אותה אאא והסביר להם שאין להם מה לחשוש, מצרים תחזיר לגמלה הבין־לאומי בין בשלום ובין במלחמה. לכן מצרים אינה מודאגת ממה שהישראלים בונים בסיני.

במבט לאחור נראה שאין לסאדאת מה להצטער על עמדתו, שהרי יחד עם הסריסתיה הוא זכה בהשקעות צבאיות ואזרחיות בסך 8 מיליארד דולר, שהשקיעה ישראל בחצי האי, ושאולי על פחות ממחציתן היא תקבל תמורה מארה"ב, ואילו סאדאת יקבל כנראה את ההשקעות ללא התמורה, על מגש השלום.

על הפגישה הנ"ל סיפר לי עורך־דין עזתי שהשתתף בה, שעה שהיינו מהסלים קפסאות של בירה דנית באחת המסעדות שעל חוף ימה של עזה, במאמץ לשכנע אותי בחוסר התחולת של הכיבוש הישראלי בשטחים. הדים לאותו מפגש בין סאדאת והאח"ם מעזה התפרסמו באחת מהתבות על הרצועה. את הרגיזון שהרגיזון מצרי זה, שבגיבור לרגיזונות הישראליים של החוקת השטחים לנצח, אכן התנשם. הסבירו לי מדי פעם הבדואים המתגוררים בדיקלות שבחוף ימת החולי של ימית, כיצד גובה התרה הסאדאתית לאחלותם איני יודע. עתה, בדיעבד, אנחנו יכולים לברך את עצמנו על שמעמנו מעצמנו את חטא פיגויים. כשפגש דיווחתי על אחד התאריכים שהמישל קבע לפיגוי הבדואים, התבדר שיבש הוראה לפועל של אחת מתכניות אלה, האשים אותי מי שהיה אז מפקד הרצועה תא"ל דוד כיטון, שאינני ציוני, נקודה שהוא אינבו חושב כך של בגין.

עדיין לא ברור אם המצרים ישאירו את שמה העברי של ימית גם כש„תמוצר" — אם מותר לי לפסרע מבחינה לשונית בעקבותיו של ראש־הממשלה, שבדרך למצרים נתן לנו את ה„לגרמלי" — או שהם, המצרים, יקראו לסכיית הזן העיר רונית, שחזון דיין הולידה בפתח הדבר. „בחרייתי בלי שונים, בחרתה תכה לא רק ימית תמוצר. בביקור האחרון של ראש־הממשלה בעיר שאת ההכרזות שהכריז בה לפני שנה וחצי כבר כיסו חולות המדבר, נוכחנו שעתה, בחקיפת ה„בגיונים" ההתמצרות היא הנוה ישראלית מובהקת. תחילת התקבל ראש־הממשלה בגידופים, בסיקונים ובקריאות שלא מן הסכוח היה להשיחן בראש־הממשלה ובאורח כה נכבד. לאחר זאת ההמון הציב לבגין אולטימטום ש„יצא אל העם". עזרי ראש הממשלה יצאו באולטימטום נגדי שלו — אם יפסיקו לגדפו, אכן יצא אל העם.

אז נוכחתי במציאות במה שידע בספרות כנאום ההסכד של מרק אנטוני ב„יוליוס קיסר" של שיקספיר. מעמד דומה למעמד שהתחולל ליד הקפיטול ראיתי באולם המתנים של ימית.

איש צנום וחיוור עומד על במה מול קהל עויין ונרגש, ובחלקת לשון מספר: „עוד כשיגאתי מהמחתרת בנובמבר 1947" ; מזכיר „שמנעתי מלחמת אחים" ומציין ש„זו אסיפה קשה, יכולה להיות אסיפה כזאת רק בעם התהדיר". עוד אמר האיש ש„קארטר יכול להיות ערבי". וכך הפך האיש הכוחם — שלא יכול לספוג קריאת „רמאי" מעליבה שהוי מוה בנגדו מבלי שיתחזיר לקורא הגמול עלבונו של „קללן שממותך" — את הציבור הזעום לציבור שוחק ושבע־רצון. ראיתי את המטמורפוזה הזו מתחוללת אצל תושבת ימית שעמדה לידי עם תינוקה ולחשה כל הזמן: „למה נותנים לו לדבר ז" היא חייכה מאושר ומתשה כפיים ברוב עונג כשהוא סיים את דבריו.

אני רוצה לפגוע בשכנגו, העם המצרי הגדול, אך משהו כזה, בפורמאט יותר גדול קרה בארצו כשנשיאו הפך אחרי מלחמת ששת־הימים תבוסה לאומית לגיבורו אישי גדול.

אם בגין מכנס את הכנסת ומספר לה, למען התיס־שרות, את מה שאמר קודם לכן למען כלי־התקשורת, מותר לנו להזכיר למען הה־סטוריה את קרות העיר החדשה, בת הארבע, ימית. כאשר תגיע לגיל שבע יהיה עליה לצאת לשכר. כך שמחמינה יסודית היא תמות. כן נזכיר שבמה אותה בתגיפה שר „חמה" אברהם עופר ז"ל, ושעל חיטלה יופקד, בין היתר, שר שיכון „בין" — דוד לוי יבל"א. עוד נוסיף שלפני כשנה ביקר דוד לוי בעיר ובפאר הנם הידוע הבטיח הבטחות שספק אם הוא זוכר אותן, שאם כן בוודאי הסופק עולה בלחייו לזכרן. אני זוכר היטב כיצד הבטיחה לי בחורה מלשכתו שעה ארוכה את מלוא הוכן נאומו בימית. בניגוד למצות המקצוע, לא העברתי אז את נאום השר למערכת. הרשיתי לעצמי דבר פטול — לא להתייחס אל דברי המומלצים של השר ברציגות.

להערכתי, יש לפחות אדם אחד מצמרת משרד השיכון לשעבר, המודה לשר על שבמסגרת תהליך „החרתיזיה" של משרד השיכון הוא הוחה ממנו. כוונתי לשלמה אבני שבפיעל הוא [illegible] את ימית, ושעכשיו הוא ס[illegible] בשל הרחתו, מלא[illegible] ראש מוחה.

כשביקר ראש־הממשלה בסוכות לפני שנה וחצי בימית, הוא התקבל בה בבבור שרק פרובינציה נידחת יכולה להעניק לקיסר הבא לבקרה. גבר ביקורו ונבד האתגלות בפיתחה הפגינה קבוצת חברים שמאלנית מקבוץ „כרם־שלום", שלידו מקימות עתה הסוכנות המשלה את „גוש שלום", המיועד הפעם לטפוני הפיתחה היהודים. הערבים, גם הם שוכנים לא הרחק משם. יו"ר הדומר ישראל גיר, בעל המכבסה הסקוטית דני נחשון ועוד סגל משטרה, רצו בדיוקים לא כל־כך נקיות, לחלק אותם משם. התערבתי אז ומצאתי, דימני, הסמאת הסמנים. עכשיו, לאחר שבגין מילא את מבוקשם והוא כחסל בפועל את ההתיישבות בימית, הה, שמאריקה סעיל ואורי אבנרי רק הפגינו נגדו. היה זה לדעתי חיסר נישס מצידם שלפני „כרם שלום" לא לבוא ולהודות לבגין על שאימץ את תורתם.

בתולדות בניין הארץ, מאז שנוסדה תל־אביב הקטנה לפני 70 שנה בפרוור של יפו, לא נערך עריין רקויאם לעיר עברית שהוקדם בנה. יש להניח שלא יגונן רקויאם גם עם מותה של ימית. ביקור ראש־הממשלה מעיד על ניצנים ראשונים של הרעיון שיום פיגויה נהפוך ליום גנוסיא. אני כמר שמע ב„אחוזי רוחי" אם הביטוי „בעיני רוחי" ששמתי בשבוע שעבר פעמים אחדות מפי בגין, בעת בי־קורו בפיתחה, למשל, כאשר סיפר ראש־הממשלה לשלום קיסל על אותו מאורע: „הוא יבוא לימית, ואני אהיה אורחו שם ואתי־כך נשוס שניגי" לאן ז יש להניח שבנסיון

הטשיר שרכש „רבלון" (אירוח מלכות יוסי וכו'). יו"ר ועדת השרים לענייני שכסים ועצוותיהם של מי שעזר לפלטר שרון להיות חבר כנסת בציון, ושל נאיר ולפיד יביאו לכך שייערך בימית שכס מכובד. שכס שיפאר שוב את ראש הממשלה, וחסידיו יתפארו שוב שהוא הצליח לעשות כמה שהמערך לא הרהין אפילו לחלום עליו — לשלוח עיר עב־רית לבית קברות.

אם בגין אוסר שאת הכאב הזה הוא ישא בליבו עד יום מותו, מותר גם לנו לכאב. לצערנו כיום, הרוגמאות ל„יחדי גאה" אינן דמיוחיהם של א.ד. גורדון או של יצחק שדה. יחדי גאה הוא מנהיג שבוחיות דעתו איני תופס את הגלעגות של „המעיישה מיט דער צינעלה" (מעשה בצן) בתודרה המצרית של המכבסה בסיני.

לביקור בימית הקרש בגין פחות זמן מאשר לכל ארוע אחר בסמרת שקסי השלום. בעורת ציות ההקמה של העיר, בעיוך גם אנחנו לסיום, איזכור מתומצת של מה שהיגה.

היא נבחה בעקבות החלטה שקיבלה ממשלת ישראל בשנת 1972. ממשלת הליכוד החליטה באוגוסס 1977 להכנן אותה כעיר בת כאה אלף תושבים, ועל כך סיפר ראש־הממשלה החדש לתושבים הרעיים בביקורו בה חודש לאחר ככן. איכלוסה החל בסתיו של שנת 1975 על־ידי ישראלים ותיקים אשר רובם באו אליה מן הערכים העירונים הגדולים. ויתים באו מאזורי הפתחה ותהת־יישבות העובדת. בין מייסדי העיר היו שני גרעינים של עולים מברה"מ וארה"ב שהיו צריכים להיות אבן שואבת לעו־לים נוספים שיבואו לימית משתי הקהילות היהודיות הגדו־לות ביותר. בעיר מאוכלסות עתה 561 דירות, שסהן מתגו־ררות אלפיים ומאה נפשות, ששליש מבניהן ילדים מגיל אפס עד 18. יעדיה הכלכליים של העיר — שבין האוסעיות לפיתחה היו גם הקמת נמל חדש לשירות דרום־הארץ — הז פיתוח תיירות וקיים בקנה־מידה גדול, סיפוק שירותים לכל החבל, ופיתוח תעשיות מגוונות. בתחום התיירות יש בתוך העיר ארבעה מונעים ונסעדות, ושנים נוספים גמ־צאים באיזור התוף המטופה, שליחו הוקם כפר־נופש סרופי אקוטי „הדיקלה" ובית־ספר שדה של החברה להגנת־הטבע. כאחר שמעיר מצויות כיום עשרות דירות ששוב לא תאוכלס־נה, מדברים על ניצול חלק מהן להפעלת מוטל, עד לפיגויה בעוד שלוש שנים. פרט לחנויות בנקים, מוסדות ושירותים, ישנם בעיר, בעיקר באיזור התעשיה שמעפון־מזרח להם מפעלים שונים של תעשיה ומלאכה, כ־35 במספר.

מאז הקמתה, הושקעו רק בביטיה. כלומר רק בתשתית ובמבני מגורים, 410 מיליון ל"י, שערכן ממחירי אשתקד היה 365 מיליון ל"י, וזה אינו כולל את ההשקעות בתעשייה בסחר וכו'.

בקו של ציינה־גרף במפה בין־לאומית, יכלה ימית לשכלל בשטח ארץ־ישראל. ארצנגם של המצרים שתיווצר מובלעת יהודית אשר תתצוץ בין מצרים לבין עזה הפלש־תינאית, נמנה על הסיכות שיכולות להסביר את התנגדותו של סאדאת להשאיר את ימית בידי יהודים. שר החקלאות והמשלה הבעונגים בחיץ כזה. כבר החלו בהקמתו בין תאנ־יונים לרפיח.

בראשונה ב־1906, על־יד
מטרה לחיצי הימין, ה
— פועלים יהודיים ציי
מאז חגגו אותו בכ
דיים ומעל לכל — בארץ
טעם שקיבוצים ומושבו
נארים מנוצלים" וזהו שקר
ח את מוצאו. וכפי שאומר
ועלים. סר זבולון המר
וצניקים הם אנשי עמל
טעם לחוג יום שהוא ג
ת חרויות האדם והאזרח
רוחו של חג. האם פירוש
ת השלושים היה ה־1 במאי
ה של היטלר. זה לא מנ
נאציים בעולם. אומרים
ם. לתלמידים ולחגם של
י האינטליגנציה הם שכי
ם. מבחינה קיומית פועל
ותה הסירה. עובדי החרו
תיישבות הם אנשי עבודה

השריפה הגדולה בשיקאגו 1871

לי תות פרטיות או ראשי
יצרנים וטפילים, בין בעלי
נוכיות הגסה — וכאן גם
במאי.

ביום הזכרון להללי צה"ל,
תיחודות זה למפגן חגיגי.
חר על חגם. יוכרז השלישי
ן במאי תורני לשנה זו
ות. אסור לחגוג חג גדול
רת נידחות בשלהי חודש
לגות הנמנות על תנועת־
לות־השנה. אוייבי ה־1
לי חג כדי לרצחו נפש.
ה הבאה: „נוצר תקדים.

יל. מאות אלפי חברי
ות עדיין יכולים למנוע

שומה. שקשים פקידי מס הכנסה לישראל.

10. אמר רבי אליעזר בן עזריה: הרי אני כבן שבעים שנה ולא זכיתי לנצח את

וזינס?

(בעזרת מכשיר חפלא P.U.C.Q. ללא מגע יד אדם).

ס.ל.ג.
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724 טלפון 234252
ירושלים

13 אפר 1979
אמר

וַעַד יְשׁוּבֵי חֶבֶל יַמִּית יִפְגֹּשׁ עִם מַנְכַּ"ל מִשְׂרַד רֹאשׁ הַמֶּמְשָׁלָה

חֲבֵרֵי וַעַד יְשׁוּבֵי חֶבֶל יַמִּית עוֹמְדִים לְהִוָּעֵד בְּיוֹם ב', בְּחֹל הַמּוֹעֵד פֶּסַח עִם הַמְּנַהֵל הַכְּלָלִי שֶׁל מִשְׂרַד רֹאשׁ הַמֶּמְשָׁלָה, ד"ר אֵלִיָּהוּ בֶּן־אֱלִישָׁר, לִפְגִישָׁה עִנְיָנִית רִאשׁוֹנָה מֵאָז בִּקּוּר רֹאשׁ הַמֶּמְשָׁלָה מְנַחֵם בֶּגִין בִּימִית בִּשְׁבוּעַ שֶׁעָבַר.

דּוֹבֵר הַוַּעַד יִצְחָק רֶגֶב מְנַ־אוֹת סִינַי מְסַר, כִּי מַטְּרַת הַפְּ־גִישָׁה הִיא לִישֹׁם אֶת הַרְאוֹת רֹאשׁ הַמֶּמְשָׁלָה כְּפִי שֶׁהֵן נִמְ־כְּרוּ בִּפְגִישָׁה עִמּוֹ.

הַפְּגִישָׁה תִּתְקַיֵּם בְּלִשְׁכַּת ד"ר בֶּן־אֱלִישָׁר בִּירוּשָׁלַיִם.

סוכנות לקטעי עתונות
יוס
רוב הרברט סמחאל 4
ת.ד 724 טלפון 234252
ירושלים

11 אפר' 1979
ידידיעות ביקורנג
(תל אביב)

שטירמישע קבלת פנים פאר בעגינען אין ימית

מיט פייפערייען און געשרייען איז אויפגענומען געוואָרן דער פרעמיער אין שטאָט ימית ווען ער איז געקומען אויף באזור אין פיתחת רפיח. בעגין האט דערקלערט אז ס'איז אוממעגלעך צו באהאנדלען פון דאס ניי דעם עניין אין דער ראם פון שלום־גאפמאר, אבער ער האט צוגעזאגט צו העלפן מיט אלע מעגלעכקייטן צו זייער איבער־זידלונג. צוליב דעם האט ער אפילו באשטימט אויפן ארט א ספעציעלן ראט.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

8 - אפר 1979
הארץ

„הביתה" — קראו מפגינים בימית לעבר ראש הממשלה שבא לבקרם לפי בקשתם

„אני מקבל את הקריאות באהבה, ביתי הוא ביתכם" — הגיב ראש הממשלה באסיפה סוערת של מתיישבי ימית מול הפרעות קשות הבהיר בגין: „בלי פינוי הישובים אי־אפשר להגיע לשלום" * „התקווה שיבוא שלום על ישראל היא שהכריעה את הכף"

מאת עמוס חדד

מתיישבי העיר ימית, ש־ביקשו פעמים אין ספור מ־ראש הממשלה לבקרם כדי להבהיר להם מה יהיה עתי־דם בעקבות חוזה השלום, ה־מחייב פינוי הישובים — קב־לו אותו אתמול בהפגנה מלו־וה בקריאות „הביתה", „הבי־תה", ובמילות גנאי כמו „רמ־אי", „מכרת אותנו" וכדומה.

ראש הממשלה עמד „מול קר־בנות השלום", כהגדרת מנכ"ל משרדי אליהו בן־אלישר. המנ־כ"ל הגיע לימית בשעות הבוקר בראש ועדת מנכ"לים שהוקמה לטפל במתיישבים מחעיר. ראש הממשלה, חרף כל מילות הגנאי והבוז שכוונו לעברו, עמד ב־אומץ אישי הראוי לציון והב־היר למתיישבים בסבלנות רבה כי „לא היתה ברירה אחרת".

„הכאב יישאר בי"

ההחלטה נתקבלה על ידי ה־כנסת אך הכאב יישאר בלבבי עד האחרון. התקווה שיבוא שלום על ישראל היא שהכריעה את קבת", אמר.

ראש הממשלה הגיע לימית ב־4.30 אחה"צ במסוק. הוא נת־קבל על ידי קבוצת מפגינים נושאת כרזות. הדבר חייב הת־ערבות של כוחות הביטחון, כדי לשמור על ראש הממשלה.

ימית לא קושטה ולא הונפו בה דגלים וזרם החשמל אף נו־תק לזמן מה, כמחאה.

ראש הממשלה יצא לפגישה עם ועד ההקמה של ימית במר־כז התרבות העירוני. בחוץ המ־שיכו המפגינים בקריאות ותב־עו כי ראש הממשלה ייפגש עם כלל התושבים, דבר שלא היה כלול בתוכנית המקורית.

לבסוף נעתר ראש הממשלה להיפגש עם כלל התושבים, ו־כאן בדברו בפניהם, נתקבל ב־קריאות בוגים רציפה ובהצגת שאלות פרובוקטיביות. מישהו מ־התושבים אמר: „זה יותר גרוע מאשר בעת הדיון בכנסת על חוזה השלום, גם בימית יש תר־בה גאולה כהן".

דיכאון קשה

בדבריו בפני המתיישבים עמד ראש הממשלה, על אף ההסר־עות הקשות, שנמשכו כל עת ה־אסיפה, על התחליכים שקדמו ל־קבלת ההחלטה לפינוי הישובים בחבל ימית. „הממשלה עמדה בפני דילמה קשה ולמעשה לא היתה לה ברירה אחרת", אמר.

ראש הממשלה סיפר כי אחד מבני משפחתו ביקש להתלוות אליו לביקור בימית והוא אמר לאותו בן משפחה כי מוטב ש־לא יבוא עמו, משום שיקללו או־תו ולא ישבע נחת ממה ש־ישמע.

„עלי לומר שעדיין לא שמע־תי קללות. אבל שמעתי קריאה נפיהם של כמה עצירים: „הבי־תה, הביתה". אני אלך הביתה עוד מעט. ביתי הוא ביתכם — ירושלים".

„במשך השנים שישבנו באו־פוזיציה", אמר ראש הממשלה, „האשימו אותנו שאנו רוצים ב־מלחמה. אך עוד בתקופת המח־תרת החלטתי לתתור למען עש־יית שלום עם הערבים. „אני רואה אתכם לעינו רוחי וגם את בניכם. אני רוצה שלא תהיה עוד מלחמה. שלא יישפך עוד דם. שלא יהיה עוד שכול, שלא תהיה עוד יתמות. אני שואף ל־שלום. כל מה שעשינו — עשינו למען השלום", אמר ראש ה־ממשלה למתיישבי ימית.

נעקור דרשותכם

קריאות הביניים אינן פוסקות וראש הממשלה חוזר ומרגיע את התושבים: „ידידים יקרים, יש לנו בעיה לשלוש שנים. אני רוצה להודיע לכם, שלא נכפה עליכם שום פתרון. אנחנו רק נעמוד לרשותכם. כל מי שירצה פתרון משותף, קיבוצי — הממ־שלה תעזור לו בכל כוחה.

כל מי שירצה פתרון אינדי־בידואלי, משפחתי — הממשלה תעמוד לרשותו את כל העזרה האפשרית. שום דבר לא יוטל עליכם. רק דבר אחד אני מב־קש להבהיר, אנחנו חתמנו על שלום.

הכנסת אישרה אותו ב־95 קו־לות, ברוב מכריע מורכב מכל המפלגות — הקואליציה והאופו־זיציה גם יחד. זו הכנסת שאז־רחי ישראל בחרו בה, היא מיי־צגת אתכם. התחייבות זו שניתי־נה לאחר אישור הכנסת, אינה ניתנת לביטול", אמר ראש ה־ממשלה.

מימית יצא ראש הממשלה ל־ביקור בישוב נתיב העשרה, כדי להיפגש עם נציגי הישובים ה־קלאיים ולדון עימם על עתידם ובעיותיהם, שהן שונות מאלה של יושבי ימית. בנתיב העשרה נתקבל ראש הממשלה ללא הפ־גנות.

מחיר אישי כבד

לפני הצהריים באה לימית וע־דת המנכ"לים בראשות מנכ"ל משרד ראש הממשלה אליהו בן אלישר. הוא הכחיש את הידי־עות שלפיהן כאילו יש סיכוי למיחזורה של הנסיגה סאדאת ב־קשר לפינוי ישובי ימית.

בן אלישר אמר, כי מתיישבי ימית, הם חלוצים לפי מצוות הממשלה ואשר נקראים לשלם מחיר כבד תמורת השלום. מדי־ניות הממשלה, אמר, היא לאפשר לתושבים להישאר בחבל ימית עד כמה שאפשר יותר ואם אפ־שר כל שלוש השנים. אלה שלא יוכלו מסיבות כלשהן להישאר, הממשלה תעזור להם לעבור ל־מקומות אחרים בהסכמתם. אלה שיוכלו ויסכימו להישאר תעודד אותם הממשלה ותעזור להם לע־בור לאחר מכן למקומות אחרים.

חבר ועד ימית, אבי פרחן, ש־הגיב על דברי בן אלישר, אמר כי הוא מבין אותו, אך הוא עדי־יין אופטימי והוא מאמין שתי־מצא דרך להישארותם בימית.

יש הרבה אפשרויות כגון הכ־רזת ימית לאוטונומיה ישראלית, עיר של סחר חופשי, ועוד. פרחן אמר כי הוא מאמין בשיתוף פעולה עם מצרים וכי אין ספק שזה יהיה שיתוף פעולה פורה, אמר.

שערי ניירות ערך בבורסה התל־אביבית ב־19

	פתיחה	מחזור אחרון	שינוי
בנקים מסחריים וחברות אחזקה בנתאיות			
אל.ת.ם. ל	5.0	343	
אל.ת.ם. ס	8.0	434	+20.0
אדיבי בנ'	0.5	1250	
אדיבי	300.0	406	+ 1.0
אדיבי נכ'	7.6	415	
אדיבי נכ' א'	608.5	340	
אדיבי אופ' 4	638.8	465	+ 2.0
אדיבי אופ' 5	39.2	241	+ 2.0
אדיבי אופ' 6	384.6	179	
אגד	104.4	355	— 5.0
אגוד אופ'	22.7	425	—15.0
אגוד אופ' 3	15.0	201	— 4.0
אגוד אופ' 4	40.1	103.5	— 3.5
18% אגוד ע"ת	127.5		— 2.0
18% אגוד ע"ת 5	95.5		— 2.0
דיסקונט	8.3	615	
דיסקונט א'	8.3	505	+ 1.0
5% דיסקונט ע"ת א'	53.5	137	
המזרחי ב	767.7	217	+ 1.0
המזרחי ס	860.5	219	+ 1.0
המזרחי אופ' 1	3.0	481	+ 2.0
המזרחי אופ' 2	15.0	396	+ 1.0
המזרחי אופ' 3	63.5	162	+ 1.0
15% המזרחי ע"ת 2	5.5	291	
20% המזרחי ע"ת 4	50.5	187	+ 1.0
18% המזרחי ע"ת 5	112.0	161	
18% המזרחי ע"ת 6	50.6	199	
הפועלים סב'		578	
הפועלים ש	262.4	573	+ 1.0
הפועלים ס	177.9	574	+ 1.0
הפועלים אופ' 2	21.6	1008	— 5.0
הפועלים אופ' 3	5.1	705	— 1.0
הפועלים אופ' 4	10.5	447	
הפועלים אופ' 5	16.5	358	
הפועלים אופ' 7	181.6	177	— 2.0
10% הפועלים ע"ת 1	6.9	503	
18% הפועלים ע"ת 5	53.4	185	
18% הפועלים ע"ת 6	214.2	139	
מזר אופ' 4	24.0	140	+ 4.0
מזר ע"ת 2	74.3	129	+ 0.5
כללי	229.5	356	+ 1.0
18% כללי ע"ת 4	66.8	112	
כלל	1066.7	333	
כלל אופ' 1	20.4	578	
כלל אופ' 2	282.4	352	
כלל אופ' 4	32.7	147	
5% כלל ע"ת 5 ו'אופ' 1	11.0	440	
18% כלל ע"ת 6	14.4	211	
18% כלל ע"ת 7	27.9	180	
18% כלל ע"ת 8	48.8	115	
6% לבנון אופ' ע"ת 1	648.8	159	+ 0.5
מ.ל.ל.	202.0	352	
בנקים ומשכנתאות			
אסותוראי ב	53.1	248	— 4.0
אסותוראי ס	82.6	251	— 4.0
אסותוראי אופ' 114	41.5	457	— 8.0
אסותוראי אופ' 117	27.2	109	— 2.0
18% אסותוראי אגח 116	22.0	84	— 2.0
כרמל ב	20.0	276	— 3.0
כרמל ס	1.2	550	— 3.0
[illegible]	17.0	85	— 5.0
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

6 - אפר' 1979
אמר

נָצִיג אִישִׁי שֶׁל רֹאשׁ הַמֶּמְשָׁלָה יִטַּפֵּל בִּבְעָיוֹת יַמִּית עַד לְפִנּוּיָהּ

מאת ד. צדקוני, סופר „אמר" בדרום

ראש הממשלה ימנה היום נציג מיחד מטעמו שיטפל בבעיות תושבי ימית עד פנויה. בכך נענה לפניות התושבים שדרשו ממנו לטפל בעצמו בענייני העיר ובעתידם האישי.

ראש הממשלה שהגיע ב־שעה 4.30 לעיר במסוק התקבל תחלה בשריקות בוז על ידי קהל רב של תושבים, ביניהם נשים וילדים שקראו לו „צא אל העם". כשסים את בקורו בעיר זקה במחיר אות כפים מצד התושבים. הע־יר לא התקשטה לכבודו אפילו בדגל אחד. חילים רבים הצ[illegible]שמירה על נגות בתיה ובשעריה. כשנכנס בגין ל־משרדי צות ההקמה לא פסק ההמון מצעקות ר[illegible]תה בעיה גדולה לאנשי הבטחון איך להשתלט על המצב. רק לא־חר שהבטח לתושבים שראש הממשלה יפגש אתם בתנאי שלא יעליבו אותו, הם עזבו את המקום.

בגין הסביר לתושבי ימית שהשלום הוא תהליך מהפכני שהביא מפנה בתודעות העם והארץ וזו דרך שיש בה מכ־שולים וגם כאבים, שאחד מהא הוא החרטת המקשלה והכנסת לחסכים לפנוי הישו־בים.

בגין הכחיש את הטענה, שהסכים מראש לפנוי הישו־בים וספר שלא הסיק לעמד על הדרישה להשארותם ב־„קמפ דיוויד", אך העמדו לפ־ני המשלה שתי אפשריות, לוותר על השלום או להסכים לפנוי הישובים.

ראש הממשלה אמר, שאת ההכרעה הוא קבל על עצמו ואת הכאב על פנוי הישובים הוא ישא בלבו עד יומו האח־רון, מפני שלא היתה אפש־רות שלישית.

בגין אמר לתושבים שב־תקופת שלש השנים עד ל־פנוי העיר, הממשלה לא תכ־פה עליהם כל פתרון ותעמד לרשותם הן כצמור והן כפר־טים.

קדם לכן בקרה בעיר ועדת המנהלים הכללים בראשות ד"ר בן־אליעזר, והיא נפגשה עם ועד התושבים ואחר כך עם קבוצות שונות מביניהם מאחורי דלתים סגורות.

בשעת מסירת הידיעה נפ־גש בגין עם נציגי ישובי ה־פתחה במושב נתיב השרה, כשנציג מקל ישוב מעלה לפ־ניו את הבעיות המיחדות של ישובו.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

8 - אפר 1979

המודיע

ביקור רב מתח של ראש הממשלה בימית

"חסכם השלום עם מצרים אושר כ־רגע מפריע של חמי"ם, שנמחקו ע"י העם הזה, הוא אושר גם ע"י הממ־שלה, ועלינו לכבדו כלשונו. אין כל אפשרות לפתוח אותו ולחדש דיון כלשהי לגבי גדל האיזור והתוש־ביב, שומה עלינו לעשות כל מא־מץ להגיע אל השלום הנכסף" — אמר ראש הממשלה מנחם בגין, ב־נגישה עם תושבי ימית שנערכה א־תמול במרכז העיר בצפון סיני.

המפגש היה מלווה מתח רב, ל־אחר ששעתיים קודם לכן נתקבל מר בגין בהפגנות בוז וקריאות נגאר.

ראש הממשלה הוכנס תחת משמר כבד של אנשי בטחון וחיילים לחדר ישיבות של צוות ההקמה בימית, ל־קיים שיחה ממושכת עם חברי וצד תושבי ימית. באותו זמן התאספו מאות מאנשי המקום וקראו קריאות: "בגין רד לעם" "לא תהיה בסיגה".

בישיבה עם הועד התחייב ראש הממשלה שהוא אישית מוכן לתע־מיד את עצמו לרשות תושבי ימית, לאחר ששמע על תביעות המתלוות אל המתיישבים במקום.

הדיון עם הועד התמשך קרוב ל־שעה, וכאשר נברו הקריאות מצד א־לפי התושבים יצאו אליהם נציגי ת־וועד ולאחר מכן גם מנכ"ל משרד ראש הממשלה ד"ר בן אלישר. הם אמרו כי אם התושבים רוצים ש־ראש הממשלה יתייצב מולם, הרי יש לנהוג בו כבוד. "מר בגין אינו מוכן לשמוע עלבונות. הוא מוכן להעתר לבקשת הועד, אולם רק בתנאי ש־לא יהיו גידופים, אחרת פשוט יקום ויסתלק", אמרו.

סמוך לשעה 5.30 אחה"צ נכנס מר בגין לאולם, שהיה מלא מפה לפה, כשהוא חיוור ונרגש. תחילה העלו שתיים מתושבי ימית את רגשותי־הם ובעיותיהם של תושבי ימית. "מ־בואו נא השרים, יגורו מספר ימים עימנו, יחושו את בעיותינו, ואתה מר בגין הגך מוזמן לחזות האורח הראשון. מינוי יישוב יהודי טומן ב־חובו אסון" אמרו.

מר בגין פתח את דבריו באומרו "במהלך הביקור שמעתי קריאות גי־נאי לעברי, אולם אני מקבל אותן באהבה".

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

6 אפר 1979

ADEVERUL
(Tel Aviv)

SITUAȚIA IAMITULUI

IERUSALIM. — Biroul primului ministru a dezminţit ieri ştirea conform căreia d. Beghin i-ar fi cerut preşedintelui Sadat să caute o soluţie pentru ca aşezările din Iamit să nu fie evacuate şi să rămină sub suveranitate israeliană.

În cursul dimineţii de ieri, primul ministru a fost primit de Preşedintele Statului, căruia i-a relatat despre vizita sa la Cairo. În cursul convorbirii, d. Beghin a precizat că „la Cairo nu s-a discutat despre aşezări şi despre esenţa autonomiei". După această întîlnire, premierul, în fruntea Comisiei Directorilor Generali a plecat la Iamit pentru a discuta cu oadei de 3 ani, cînd Statul le va plăti mari despăgubiri. Celor ce se vor decide să se mute acum din Iamit li se xor da despăgubiri mai mici, dar li se vor asigura locurile de muncă. Guvernul şi-a luat angajamentul să asigure mutarea industriilor din regiune în alte locuri din ţară.

זוכנות לקטעי עתונות
רח' הרברט סמואל 4
ת.ד. 724 טלפון 234252
ירושלים

5 - אפר' 1979
דבר
עתון פועלי ארץ ישראל

יתכן דיון מחודש בעתיד ישובי ימית

סאדאת לא דחה על הסף הצעת בגין בשיחתם בקאהיר להשאיר הישובים תחת ריבונות מצרית

מאת דניאל בלוך,
סופר „דבר"

על פי ידיעות ושמועות שלא אושרו, העלה ראש הממשלה מנחם בגין מחדש, בשיחתו עם הנשיא סאדאת, את האפשרות כי ישובי חבל ימית לא יפונו, אלא ישארו במקומם בריבונות מצרית.

על פי ידיעות אלה לא דחה סאדאת רעיון זה על הסף, אלא השאירו לדיון בפגישה הבאה עם בגין לאחר החזרת אל-עריש לשלטון מצרי.

רעיון השארת הישובים בחבל ימית בריבונות מצרית היה חלק מתכנית השלום המקורית של ראש הממשלה והנשיא סאדאת לא הסתייג ממנה כאשר נמסרה לו לראשונה מפני הנשיא קארטר ואף לא במיפגש איסמעיליה. רק לאחר התנהלויות הרפאים ומגדלי־המסרק שהקים השר אריאל שרון, נשתנתה העמדה המצרית והדרישה לפינוי הישובים הפכה להחלטית ובלתי מתפשרת.

חוגים ישראליים מעריכים, כי בעקבות האווירה הנוחה שהשתררה ביחסים בין בגין לסאדאת והיענותו של בגין למחוות שבוקשה מצרים, נפתח פתח חדש לדיון בנושא.

מלשכת ראש הממשלה סירבו אמש להתייחס לידיעות בעניין זה.

ישיבת הממשלה

בישיבת הממשלה אתמול דיווח ראש הממשלה מנחם בגין על היענות סאדאת לבקשתו לתיקון הקו אל־עריש—ראס־מוחמד, כך שהמכבסה של נאות־סיני תישאר בתחום שבשליטת ישראל עד תום השלב האחרון של החזרת סיני.

ראש הממשלה גם דיווח, כי ביקש שמצרים תחון את נדוגי הפרשה, כי תיערך חקירת יסודית לגילוי גופות נעדרים ישראליים ממלחמת יום הכיפורים וכי תוחר העלאתם של ארונות ד"ר מרזוק ושמואל עזאר, שהוצאו להורג בעקבות „העסק הביש", לארץ.

ישיבת הממשלה אתמול נמשכה שתות מחצי שעה וסקירתו של בגין ארכה כעשר דקות. שרים אחדים תמהו על עצם הצורך בכינוס הממשלה והכנסת לשמיעת דיווח, שלא היה שונה מהרבה מדברי ראש הממשלה במסיבות־העתונאים שקיים בקאהיר ובנמל התעופה ברגוריון.

סוכנות לקטעי עתונות,
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724. טלפון 234252
ירושלים

8 אפר 1979
הארץ

בגין לתושבי האיזור:

לא יהיה דיון מחודש בעתיד ישובי חבל ימית

מאת עמוס הרל
סופר „הארץ"

ן הממשלה מנחם בגין, הבטיח תמול למתיישבי העיר ימית, חר־משמעי, כי לא יהיה דיון חודש בעתיד ישובי ימית. ן הממשלה, שבא לבקור ב־ בשעות אחר הצהריים, הכחיש לפיהן ביקש כאילו, בשי־ גם הנשיא סאדאת בקהיר, אפשרות של הישארות ישו־ ל ימית, תחת ריבונות מצ־ ריפה סוערת של מתיישבי ז־ מית, מלווה בקריאות ביניים כלתי פוסקות. הבהיר ראש הממשלה: „חתמנו על חוזה ויש לכבדו. את הנעשה אין להשיב". הדגיש. ראש הממשלה עמד בהרחבה על השי־ קולים והתהליכים שהביאו להחל־ טה לפינוי הישובים. „אני רוצה שלא תהיה עוד מלחמה, שלא יז־ שפך עוד דם, שלא יהיה עוד שכול, שלא תהיה עוד יתמות. כל מה שעשינו, עשינו למען השלום", צ־ יין ראש הממשלה.

דעות חלוקות

מנכ"ל משרד ראש הממשלה, אליהו בן־אלישר, שבא לימית ב־ שעות הבוקר בראשות ועדת מנ־ כ"לים לטיפול בעתיד המתיישבים, אמר בתשובה לשאלה, כי אין ל־ השלות את התישבים. אינו חושב, אמר, שאפשר להשאיר את הישו־ בים אך אסור להוציא דבר מכלל אפשרות.

בימית עצמה, היו הדעות חלו־ קות לגבי התנהגות כלפי ראש הממשלה. היו רבים מבין המת־ יישבים שאמרו כי אינם מסכימים להפגנות ולקריאות הבוז. „בקש־ נו מראש הממשלה שיבוא אלינו. הוא בא ועלינו לנהוג כו הכנסת אורחים כפי שנהוג כלפי ראש ממשלה".

אלה שהתנגדו להפגנות אמרו כי הם מבקשים לציין שאינם מת־ נגדים להסכם השלום. „אנו מוחים על התדמית שהודבקה לנו כאילו אנו עושים פעולות מחאה בגלל בצע כסף ופיצויים. אנו פשוט רו־ ציים שהממשלה תתיחס אלינו בכ־ בוד ולא תפקיר אותנו", אמרו.

קבלת פנים נזעמת לבגין בימית

הסכים להיפגש עם התושבים בתנאי שלא יעליבו אותו

מאת דני צדקוני,
סופר „דבר"

ראש הממשלה ומנהיג הליכוד נציג מיוחד מטעמו לטיפול בעיות תושבי ימית עד פינויים. כמך נענה בגין לדרישות התושבים, שיטפל אישית בנושא העיר עד פינוויה ובעתידם האישי.

ראש הממשלה, שהגיע בשעה 4.30 במסוק לימית, התקבל בשריקות בוז על־ידי קהל גדול של תושבים, ביניהם נשים וילדים. נקראו אליו: „צא אל העם". אך נשסיים את ביקורו בעיר זכת למחיאות־כפיים. העיר, שלא התיקשמה לכבודו אפילו בדגל אחד, היתה שמורת ביותר. וחיילים רבים עמדו על גגות הבתים ובשערי העיר. כשנכנס בגין למשרדי מות ההקמה השמיע ההמון שעריקות, והתפזר רק אחרי שהובטח לו שראש הממשלה ייפגש עם תושבים במתנים. „בתנאי שלא יעליבו אותו".

במתנ"ים שיבח בגין את העבודת הרהוטה שבפי שתי הושבות המקום, שובה פרידמן וגילי עדבה, שהציגו לו שאלות בלתי־נעימות. הוא אמר לתושבים שלא ידים את קולו, בשל הכבוד שהוא רוחש להם, והוא מבקש מהם שיתיחסו בכבוד כלפיו. השלום — אמר בגין — הוא תהליך מהמכני, זאת דרך שיש בה גם חתי חתים וגם באבים, ואחד מהם היא החלטת הממשלה והכנסת להסכים לפינוי הישובים.

„לא היתה אפשרות אחרת"

הוא מחה על העלבון ששמע מצעירים שקראו אליו „הביתה, הביתה", וציין שרצה שתבל ימית יישאר במקומו, וגם הגיש הצעה שזאת היתה כוונתו. אך נציגי הישובים לא קיבלו אותה. בגין אמר כי הוא מתכוון להצעתו שהישובים יהיו תחת שיפוט מינהלי ישראלי, ואמר כי לדעתו היה

(המשך בעמ' 6, טור 4)

בודו ובעצמו בבירה קמפלה, על קו החזית ממש.

הופעתו של אמין באה זמן קצר לאחר שהטנזנים הבעלי־בריתם — מתנגדי אמין בתוך אוגנדה זכו ב־נצחון החשוב ביותר במלחמה, כאשר השתלטו על גמל התעופה הבין־לאומי של אנטבה.

רדיו אוגנדה ציטט אמש, מפי אמין את ההכרזה, ש„האויב מי־טיב לדעת, כי הרף הפצצותיו על קאמפלה ועל אנטבה — ואף־כי ניתק את דרכי הגישה אל קמפלה אנחנו מוסיפים לשלוט ב־מצב".

ממשלת טנזניה הגיבה על דברי אמין בהודעה קצרה: „ההתקד־מות לעבר קאמפלה נמשכת כ־מתוכנן".

סנגאל מבקשת הסגרת הקצין שהבריח נשק

נשיא סנגל ביקש את הסגרתו של קצין האספקה הסנגלי מכוח יוניפי"ל בדרום לבנון המואשם בעבירות ביטחוניות בישראל, ו־הבטיח להעמידו לדין ולהעניש בסנגל — נודע אתמול בסתיחת משפטו של קצין ההספקה ספה קולי דיסמת סאר, העומד לדין בבית המשפט [illegible]חתי בחיפה ב־אשמת סיוע לאויב במלחמתו נגד ישראל. מגע עם סוכן חוץ ביוד־עין והובל תחומר נפץ בשירות לאש"ף.

הקצין נעצר בינואר השנה, ל־אחר שהעביר סדרום לבנון לישר־אל צמיג שהכיל לבנות־חבלה ופגזי חשיחה. המשלות בוצר־מרת ישראל לנמק מדוע נכנסו ל־

תאר את ההתפוררות המהירה של צבא אמין ואומרים, שהופעתו ה־דראמטית בקמפלה אינה משקפת שיפור במצבו, אלא היא „תכ־סיס אמיני מקתבל".

הגידול בהגירת

מאת מרדכי ברקאי, סופר „דבר" בארה"ב

וואשינגטון, (מיוחד ל„דבר"). מומחים העוקבים אחר התפניות במדיניות ה־פנים הסובייטית, רואים ב־הגדלת מספר רשיונות היצי־אה ליהודים מברה"מ מאמץ לקדם את חתימת הסכם סאל"ט 2 ולהביא לביטול „תי־קון ג'קסון וואניק". הקשר מתן העדפות סחר לברה"מ ב־המרת הגבולות ההגירה.

דובר משרד החוץ האמ־ריקאי הביע שלשום סיפוק מן „הגידול המשמעותי" במתן

בג"ץ מא

(המשך מעמ' 1)

אחרי שהוכנס ציוד מכני הנ־דסי של מע"ץ לשטח שלשום ואחרי הקטטה בין הבדווים ובין העובדים והשוטרים פנה אבו־קרן — שנעצר שלשום בעקבות הקטטה — שוב לבג"ץ, וביקש באמצעות עורך־הדין גדעון [illegible] מבית המשפט להורות למינהל מקרקעי ישראל, לבג"ץ ולמש־רד ישראל לנמק מדוע נכנסו ל־

זיכנית לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
טלפון 234252 724
ירושלים

8 - אפר' 1979
דבר
יומון פועלי ארץ ישראל

קבלת פנים נזעמת לבגין בימית

המשך

זה חסדר טוב, שאפשר לחיות עמו. הוא הכחיש שהסכים מראש לפינוי הישובים וסיפר שבקמפ־דייוויד הועמדת לפניו הברירה לותר על השלום או להסכים לפינוי הישובים. ועל כך החליטו הממשלה והכנסת. כשאמר שיעידו בני־שיחו האמריקאים על מאבקו למען תושבי ימית, קרא לו מי־שהו מהקהל: „אתה רמאי", והוא החזיר לו: „אתה קללו ואתה יכול לקלל אותי כמה שאתה רו־צה". בגין אמר שהוא ישא בלי־בו את הכאב על פינוי הישובים עד יומו האחרון, ושלא היתה אפשרות אחרת. פינוי הישובים לא יהיה גירוש ולא עקירה. כן סיפר בגין לתושבי ימית שהוא חלם על השלים מיום שיצא מן המחתרת, ב־1947. בשלוש קש־נים, עד שיעזבו את העיר לא תכפת עליהם הממשלה כל פת־רון, והעמדת לרשותם כל פת־כיחידים. הוא נענה לבקשת תושבי העיר למנות לעניניהם לא ועדת מנכ"לים, אלא נציג אישי.

בן אדישר: אין סיכוי לחידוש הדיון

קודם לכן ביקרה בימית ועדת מנכ"לים אלא נציג אישי. קודם לכן ביקרה בימית ועדת המנ־כ"לים, בראשות ד"ר בן־אליעזר, שנפגשה עם ועד התושבים ועם קבוצות מביניהם מאחורי דלתיים סגורות. בן־אליעזר, שהכחיש את הידיעות כאילו יש סיכויים ל־מ"מ על השארת החבל בישראל כמחווה מצרית, אמר כי תושבי ימית הם חלוצים שנשלחו על־ידי הממשלה, שיש לממשלה אחריות מיוחדת כלפיהם ושהיא תעשה הכל כדי להקל עליהם את ישיבתם במקום עד המועד האח־רון, ותסייע להם לעבור למקומות שיחיו מיכנים להתיישב בהם. דובר הועד אמר שהיתה הרגי־שה כי בוועדת המנכ"לים יש רצון לטפל בבעיות בכל הרצינות והד־חיפות, לעומת זאת סענו תושבים שדיו להם בסיפורים ובהבטחות, ושהם רוצים לפתח במו"מ.

פגישה בנתיב העשרה

חילופי דברים קשים התנהלו אמש בין ראש הממשלה ובין נציגי 13 מושבי חבל ימית. ב־פגישתם עמו במושב נתיב־העש־רה, המתיישבים רק בלחץ הפגנות־ה הם השיב בגין בכעס שאלה דב־רי חבל ורעות־רות. הוא הזכיר לטענת שהוא בא להיפגש עם שהמערך חייב את כל חבריו ב־כנסת להצביע בעד הסכם־השלום, ואילו חברי הליכוד נתנו מחופש הצבעה. האיש שהוא ימנה כנציגנו האישי לטפל בבעיות האיזור יהיה ד"ר בן־אליעזר, ויחד אתו יתמנה לכך עוד אדם, „שהוא חלוץ ר־מתיישב".

כשיצא ראש הממשלה מהפגי־שה חיכו לו בחוץ חברי המושב, רובם קיבלו אותו בשירה המושב, בקריאות־גנאי. בגין אמר לחברי המושב שנציגיהם השיגו באוזניו דברים קשים, ושהוא הבין לרוחם אך גם הוא השמיע באזניהם דב־רים קשים, ושהכאב הוא עמוק ומוצדק. בדרכו אל המכונית נש־מע קריאת: „כאן עוד ישפך דם יהודי". „אתה תחזיר גם את ירושלים" ו„גם לך לא יהיה אי־מה לגור". קרוב לשעה 8 ב־ערב עוב המסוק של ראש הממ־שלה את הפיתחה.

ורך.

ייטד טורס"

053-3
059

ל הנאה.

אבר

חברה

לס

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724 טלפון 234252
ירושלים
6 אפר 1979

DAILY TELEGRAPH
(LONDON)

TEN 'NEW TOWNS' FOR WEST BANK

By MAIER ASHER
in Jerusalem

THE Israeli Transport Minister, Mr Haim Landau, announced yesterday that the cornerstones for 10 new Jewish settlements in the West Bank would be laid during the Passover holiday next week.

"The Jewish population in the West Bank and Gaza will multiply and increase," said Mr Landau, who is known as a "hawk" in Mr Begin's Cabinet and has repeatedly stated that he voted against the peace treaty with Egypt.

It is learned that the settlements will be set up by the extremist political-religious group of Gush Emunim. They will be at strategically important points in the Hebron Hills at some points where Israel's old border is too near the sea and at other points near Nablus.

Observers said that establishing new settlements on the West Bank just before the negotiations with Egypt on Palestinian autonomy are due to start may spoil the atmosphere of the negotiations.

The United States and Egypt have repeatedly said that Israeli settlements in the occupied areas are illegal. But the Begin Government has maintained that the settlements were part of Israeli's defences against an invasion from the east by Syria, Jordan and Iraq.

Begin booed in Sinai

Meanwhile, Mr Begin, Prime Minister, was booed yesterday by the residents of Yamit, the centre of the settlement area in North Sinai which Israel will have to evacuate and hand over to Egypt according to the peace treaty.

Mr Begin went to Yamit to explain personally to the residents the Government's dilemma. He said that peace with Egypt would have been impossible without handing back North Sinai with some 13 settlements set up in the past 11 years.

The settlements were to have served as the front line of defence against an Egyptian invasion.

Arriving by helicopter, Mr Begin asked to meet the members of the Yamit local council, but the building in which the meeting was held was besieged by hundreds of angry settlers shouting "Begin go home."

They demanded that the Prime Minister "face the nation" and meet all of them, to which Mr Begin finally agreed. When he tried to speak electricity was cut off and the address system failed. There was not a single flag in the town, although his visit had been announced well in advance.

Mr Begin promised Government assistance for all residents of the area who will have to be settled elsewhere within Israel's old borders after Sinai is handed over to Egypt in three years' time.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724 טלפון 234252
ירושלים
6 - אפר 1979

מעריב

„אתם גורמים יסורים לאדם מתייסר" — אמר בגין לתושבי חבל ימית שצעקו לו „בוז"

„אני מבין לכאבכם" — אמר ראש הממשלה בהופעתו לפני מאות המתיישבים והבהיר כי את ההחלטה על פינוי האזור בעוד שלוש שנים אין עוד לשנות

מאת עזרא יניב

ראש הממשלה, מנחם בגין, נפגש אתמול עם מתיישבי חבל ימית, פתח בפנירם את סגור לבו וגילה את הייסורים שליוותו במרוצת השנה וחצי שחלפו, וסיפר כיצד ניסה צעד צעד להסיר איתו סיוע של הורדת היישובים מפיתחת רפיח — ולא צלח. כן הזכיר את מכתבו של קארטר וסנייתו של סאדאת, עם האזהרה כי ללא הורדת ישובי פיתחת רפיח — אין הסכם קמפ דייוויד, והוא בטל ומבוטל.

„אני האיש שאשלה אתכם?" — שאל את נציגי 11 ישובי חבל ימית שהתכנסו במועדון מושב נתיב העשרה. „הרי נלחמנו למענכם. נכון, לא נסתייע לי הדבר, לא יכולנו להפריד בין הסכם קמפ דייוויד לבין הורדת היישובים. בעתונים כתבו אז כי רצוני היה להביא שלום ולהצביע בעד השארת היישובים ב־פיתחת רפיח. ממשלת עמדה בפני הברירה להציע לכנסת ביטול ההסכם ואז אין תקוה לשלום ואין חוזה שלום עם מצרים — או לקבל הכרעה מכאיבה ביותר. הכרענו למען יהיה שלום. ואת הכאב הזה אשא עד יומי האחרון עלי אדמות".

כבר משעות הבוקר סובבו עשרות עתונאים וצלמים מהארץ ומחו"ל בימית, עם בואה של ועדת המנכ"לים לענייני ימית ואוירה, בראשות ד"ר אליהו בן אלישר. הוועדה, ששמעה את תביעות תושבי ימית, נועדה אולי להרגיע את הרוחות, לקראת בואו של ראש הממשלה, שהכל ציפו לו סמוך לשעה 4.30 אחר הצהריים.

ואמנם בשעה זו, לעינו מאות מתושבי ימית, נחת מסוקו של ראש הממשלה, כאשר הקהל מצטופף סביבו וסביב רכבו, שהביאו בטעות אל... חדר צוות ההקמה של היישוב.

במרכז המסתרי של ימית כבר נדחסו מאות תוש־בים ועשרות עתונאים. אנשי האבטחה, שומרי ראשו של ראש הממשלה, אנשי צבא ומשטרה צבאית ואנשי ממשל צבאי בראשותו של תא"ל י. קסטל מעזה — ניסו להרחיק את הקהל הנועש, שתבע דבר אחד בלבד: „בגין, בגין לעם. בגין בוא אלינו". ונשמעו גם מלות עלבון וקללה. במשך כשעה לא מש הקהל העצום מפתח האולם, שם התכנס הוועד עם מר בגין, חברת הוועד, ישראלה קוזנין, סיפרה כי הדבר השפיע קשות על מר בגין, שהפסיק שטף דיבורו בשומעו את הרעש בחוץ.

„רד אלינו" — צעקו התושבים, והוא בא אליהם למחצ"ס. כאן העליבוהו בשנית ובשלישית. טובה פריד־מן וגילי אדווה נשאו דברים בכתב וקראו לבגין „ליטול על עצמך תפקיד שר לענייני ימית ולחבל ימית". הן ביקשו ממנו לתתארת שבוע בימית, לעמוד מקרוב על מצוקות האוכלוסיה.

כאשר סיפר מר בגין כי בקמפ דייוויד לא הציע כלל את הורדת היישובים בפיתחת רפיח — צעק אחד מתושבי ימית לעברו: „רמאי". הגיב מר בגין: „אתה יכול לקלל כמה שאתה רוצה, ואני אעבור לסדר היום. קללן שכמותך...".

„התחייבויות הממשלה והכנסת שוב אינן ניתנות לשינוי" — אמר ראש הממשלה — „מתוך חובה לעשות כל מאמץ להביא שלום לעם ישראל, לבל תהא עוד מלחמה, לבל יישפך דם משני הצדדים — פתחנו בכל היוזמות שהביאו אותנו עד הלום".

הוא הוסיף: „יש לנו בעיה במשך שלוש שנים. הממשלה תעמוד לימינכם ולרשותכם. תרצו פתרון קי־בוצי — הממשלה תעזור בכל כוחה. אם פתרון אינ־דיבדואלי או משפחתי — נעשה הכל. ההתחייבות ניתנה לאחר אישור הכנסת. 95 קולות מהקואליציה האופוזיציה הצביעו בעדה. יש בה נקודת כאב. נכון שכואב. ולכולנו כואב. אך אספה כזו, מיוחדת במינה, רק בעם ישראל מסוגלת להתקיים — כשאני, ראש ממשלה, עומד מולכם ומסביר לכם, שחבינו את עיקר העיקרים מתוך דאגה לכם ולבניכם".

מנחם בגין הנדיר עצמו כאיש ששאף תמיד לשלום ואפילו הכין כרוז ב־1947 לערבים לבל יפתחו במלחמה עם צאת הבריטים ויקימו יחד מדינה ויחיו יחדיו בארץ הזו. אך הערבים לא שמעו בקולנו. והיו חמש מלחמות.

כאשר סיים ראש הממשלה דברו בימית והבטיח כי נציגו האישי יתחיל פעולתו כבר היום — זכה למחיאות כפיים. מכאן נסע אל מושב נתיב־העשרה — שם נפגש עם נציגי ישוב החבל. ישוב הוטחו בו דב־רים פוגעים והוא לא נשאר חייב: „אל תשמיע איומים, כי לא יעזור". הוא אמר: „השמעתם דברים חריפים, והיו שקראו דרור ללשונם כדי לגרום יותר יסורים לאדם מתייסר. אני מבין לכאבכם. אך בחרתם להשמיע גם עלילות". הוא שאל — „היתכן כי ראש הממשלה ושרים כעזר, ושרון ודיין מן הפחדנים המה? אתם תלמדוני הערב מהי הקרבה למען ארץ ישראל?"

המתיישבים העלו בפניו בקשות שונות. אולם כאשר נציג התתנחלות עצמונה ביקש רשות הדיבור, ושאל מה יעלה בגורל התתנחלות — הגיב ראש הממשלה: „עליתם ללא אישור הממשלה — ואינו רוצה לדון במצבכם כאן".

בצאתו אל המסוק צעקו בקהל: „היכן תתגורר כאשר יקחו את ירושלים?" וכמו בכניסתו למושב כך גם בצאתו היו שצעקו „בוז" למנחם בגין — כ„קבלת הפנים" שזכה לה בתחילת הדרך אתמול במרכז העיר ימית...

מעריב
1979 אפר' - 5

ראה"מ מסייר היום בחבל ימית

מתיישבי שדות יבקשו מבגין משבצת קרקע באזור ניצנים

נאות־סיני שלחה זרי פרחים לראה"מ על השארת המכבסה בתחומה

מאת עזרא יגב

ראש הממשלה, מנחם בגין, יבקר היום אחרי הר צחרים בימית, ויתפגש לי משך שעה עם חברי ועד התישבים. לאחר מכן יסע למועדון מושב נתיב העשרה לשיחה עם חברי ועד הישובים החקלאיים של חבל ימית. הביקור מגיעה לאיזור ועדת המנכ"לים, בראשותו של ד"ר בן אריאל.

ועד הישובים החקלאיים בחבל ימית התכנס אתמול פעם אחדות. בשלב מסויים נאמר לועד הישובים, כי ראש הממשלה לא יבקר, אלא בימית. בעקבות שמועות אלו, החלו נציגי הישובים להתארגן לפעולות מחאה. רק בשעות הערב המאוחרות, כאשר הובטח כי מר בגין יפגוש גם את נציגי הישובים החקלאיים — נרגעו הרוחות באזור.

לקראת בואו של ראש הממשלה לימית, התארגנו אתמול בישוב זה רוב המשפחות באגודה עותומנית „למען ימית", לקבלת תשובות ליגדרות מראש הממשלה על תביעותיהן.

דובר האגודה, דני ראי, אמר: „אנו נשתמש היום לראש הממשלה בביעות בשם האגודה, כי אנו אינגו מוכנים לשמש בני ערובה 3 שנים. אנו רוצים לשקם עצמנו מראש, לקראת עזיבתנו את ימית".

מזכיר מושב נאות סיני, יצחק רגב, שלח אתמול זרי פרחים אל ראש הממשלה, אל שר החקלאות ואל האלוף אב־רהם סמיר על הצלחת המאבק להותיר את מיכבסת הר־אשונות בתחום ישראל בתום עושב בתחום ישראל לסיני.

אתמול נודע, כי הביעת מתיישבים ממושב שדות תבקש מראש הממשלה לי־קח היום מראש הממשלה לי־הקצות להם משבצת קרקע באיזור ניצנים בין אשקלון לאשדוד, להקמת מושב עובדים חדש, עם עזבם — כבוא הזמן — את שדות.

באל־עריש הוחל בפעולות ראשונות להסדרת פיצויים לעובדי המינהל האזרחי: שוטרים, מורים ואחיות מקומיות, בטרם ייעבר האיזור למימשל מצרי.

עתה מחפשים מקום מפגש לוועדה המשותפת הישראלית־מצרית, שתתכנס ב־27 במאי באל־עריש.

כמקום מתאים מזכירים את בית הקולנוע במצר בית הל מימשל העבאי.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724 טלפון 234252
ירושלים
1979 אפר' - 5
הבר
מפי מלי ארץ ישראל

בגין מבקר היום בימית

מאת סופר „דבר"

ראש־הממשלה מנחם בגין עדיין לבקר היום אחר־הצהריים בימית.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724 טלפון 227513
ירושלים
1979 אפר' - 5
ידיעות אחרונות

ימית - זכות המאבק

האם יש מישהו שחושב ברצינות שניתן לעקור מתיישבים מאדמתם ומביתם מבלי שהללו ייאבקו בכל האמצעים העומדים לרשותם נגד הגזירה? זכותם של תושבי חבל ימית — ואפילו חובתם — לנהל מאבק עקשני על עמדתם.

המטוטלת הפוליטית נעה במהירות, ומי שהיה עד לעת האחרונה חלוץ ההתיישבות וענה על הצורך הלאומי שב יישוב הפיתחה, כוצא עצמו בוקר בחיר אחד כמכשול לשלום. ומה שחמור יותר: אין גורם מוסמך אחד, שיאזור אומץ ויטרח לרדת ליישובי הפיתחה כדי להסביר את עמדת הממשלה ומניעיה.

בנסיבות אלו אינני סבורה שמישהו זכאי לתבוע מהם לקבל בהכנעה את ההפסכנות המדינית, שהפכה שנות חיים ועמל של משפחות רבות לחוכא ואיטלולא.

אשדוד יפה גורביץ

אל מי הם באים בטענות?

קשה להבין מה מבקשים להשיג אנשי ימית על ידי הבערת צמיגים, חסימת כבישים ומעשים דומים מסוג זה. איש מהם אינו יכול לטעון, שחוזה השלום עם מצרים אושר בהיסח הדעת ועניין פינוי תיישובים „הוגנב", כאילו, לעוכו. המצביעים כנגד אישור ההסכם סברו שהמחיר הוא מדי, ואילו כל אחד מ־95 חברי הכנסת, שהצביעו לפי ידע שהחזרת כרוך בפינוי היישובים משטח סיני, אך ראה בכך מחיר הכרחי — גם אם מכאיב.

אל מי, איפוא, באים אנשי ימית בטענות?

אין להם מה לפנות לא לממשלה, לא לכנסת ולא לעם. אם הם כל כך דבקים במקום יישובם הנוכחי, יכולים לפנות רק לשלטונות מצרים, ולבקש להישאר בתו מקום — כאזרחים מצריים, כמובן. זה לא מחיר גבוה מדי, אם אומנם ההישארות במקום היא חזות הכל בשבילם.

חיפה זאב בינדר

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 227513
ירושלים

29 מרץ 1979
ידיעות אחרונות

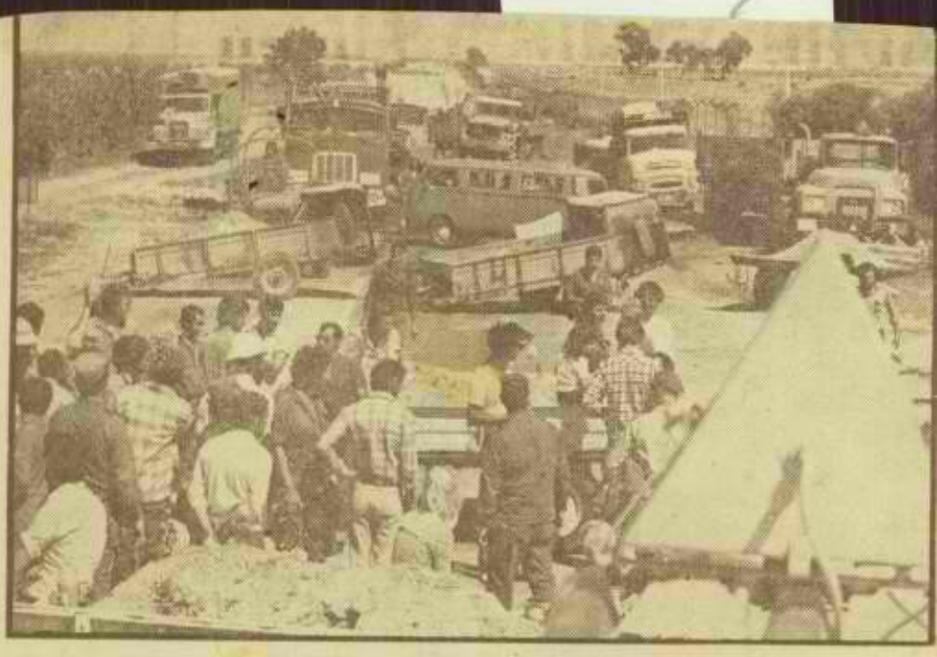

● כך נראה אתמול צומת אבשלום חחסום בצפון סיני

בצמיגים בוערים ובעגלות־חול נחסם אתמול כביש צפון־סיני

מתנחלי חבל ימית שיתקו במשך כל יום אתמול את הנתיב הצפוני של סיני והסירו את המחסומים רק לאחר שהובטח להם כי ממלא־מקום ראש הממשלה יבקר שם □ בין המכוניות שנתקעו — גם כאלה שעסקו בפינוי

— מאת דוד אפל, כתב „ידיעות אחרונות" —

כביש צפון־סיני, מצומת אבשלום עד לנאות־סיני, במביאותיה המזרחיים של אל־עריש, היה אתמול חסום, כמעט הרמטית, במשך כל שעות היום. „החסגר" הזה חושל עליידי מתישבי חבל ימית, במסגרת מאבקם נגד „התעלמות הממשלה מחישובים, מהמתישבים ומדרישות תיחם".

הכביש נחסם לתנועה כבר משעות הבוקר המוקדמות, במספר מקומות כאשר הוצתו מדורות־אש של צמיגים עשרות רשעות מלס־סיק, בבאר אל־עריש ורפיח, וכן אנשי משטרה הגיעו למחסומי־האש וניסו לכבות אולם — לא הצליחה.

בשעה 9 בערך, כאשר האש החלה לדעוך, הוקמו עוד 10 טרקטורים, גוררים, עגלות מלאות חול.

לאחר שהצליבו את הנגררות הפמוטות לרוחב הכביש התרוו המתישבים הטרקטורים הסתלקו וה־כביש, שאורכו כ־40 ק"מ, נשאר חסום.

באותה שעה דאגו לחרוש משני הצדדים כדי למנוע אפשרות נסיעה בצידי הכביש.

המחסומים הוקמו ליד נאות־סיני, בקרבת אל־עריש, ובצומת־אבשלום. קהל רב של מתיישבים, התגודד סביב המחסומים. בין הפרצות שנשאון היו סמאות כמו „לא נהיה בני־ערובה", „בנין, בוא ל־פיתחה", „תושבי יקושקים, הרגם אנחנו, פחד אתם".

למקום הגיע מפקד נפת רפיח, סגן־אלוף PJ ארז וכן קצינו אשרה. הם דר־שו מהם את הכביש, אר־ע נראה היה בעליל, כי לאנשי הכפחון היו הנחיות להימנע מעימות ומשימוש בכוח נגד מתיישבי חבל־ימית.

שיירות ארוכות

בינתיים ניצבו שיירות לאורך קילומטרים, שבתו־כם בדמו משאיות כבדות של צה"ל, המועסקות בפי־נוי ציוד מסיני בעיקבות הסכם־השלום.

חלק מהרכב הצבאי הר־אזרחי שניסה לנסוע בדר־כים עקיפות שקע בתוך הר־חול.

סמוך לשעות הצהריים, הגיע למקום מפקד האיזור, תת־אלוף יוסף קסטל ששבת בתקיפות את המתיישבים ודרש לפנות מיד את הכביש. נציגי המתיישבים השיבו לו בצורה חד־משמעית: „לא נפנה, אלא אם יבקר אצלנו מ"מ שר הבי־טחון, חיים לבראב, או מ"מ ראש־הממשלה זבולון המר. ובטיחו שיגיעו עוד מעט רציניים עד נורלנו".

המפקד הסתלק מן המקום וחזר בשעה 5.30 כשבפיו הודעה, מטעם ממלא מקום ראש הממשלה זבולון המר: הוא יבקר באיזור, אולי עוד השבוע, אם ראש הממשלה, מנחם בגין לא יתפנה לע־שות זאת לפני יציאתו ל־קהיר. רק אחרי המסר הזה החלו המתיישבים להסיר את המחסומים.

סאדאת: לוב מגלה פע
צבאית מוגברת בגבול מ

„דיווחו לי גם שמטוסים סוריים הגיעו ללוב בשבוע שעבר" — גילו
שהמריא מוושינגטון לבון □ ידון עם הקאנצלר שמידט על „תכניו
לקדם הכלכלה המצרית □ ארה"ב תתן למצרים סיוע צבאי בסך 1.5

שלג' מאת רון בן־ישי,
כתבנו בוושינגטון

הנשיא אנוואר סאדאת המריא לפנות בוקר מ־וושינגטון, בדרכו לבירת מערב־גרמניה, בון, לביקור ביקור חיסטורי בן ארבעה ימים, במהלכו חתם על חוז־זה השלום עם ישראל.

לפני המראתו מבסיס ה־אוויר „אנדריוז", סרב סאד־דאת להתייחס ל„מיזכר ה־תבנה" האמריקני־ישראלי, שעורר את זעמם של ה־מצרים. נראה, שהוא קי־בל הסברים מראשי המימ־של האמריקני, ונרגע בסיי־דה מסויימת.

טילים ומשחתות

לסטודנטים מצריים, ש־באו ללוות את נשיאם ל־בסיס האוויר, אמר סאד־דאת: „אני יוצא עתה ל־בון, לשיחות בעלות חשי־בות עליונה עם הקאנצלר הלמוט שמידט, על סיוע מאסיבי של מדינות אירו־פה המערבית, ובראשן גר־מניה, לארצי".

הוא הסעים, כי מצרים מאמינה, שתופעל מעין „תוכנית מרשאל" מיוחדת, לקידום הכלכלה המצרית ולתיעוש מהיר של ארצו, „בסכום סיוע של 10 עד 15 מיליארד דולר, כשארה"ב היא רק אחד השותפים ב־קרטל העזרה הגדולה".

שר ההגנה של מצרים, הגנרל כמאל חסן עלי, אמר אתמול בוושינגטון, כי מימ־של קרטר הסכים לספק ל־מצרים „מטוסי מלחמה, טילים, אניות מלחמה ומ־ערכות נ.מ. מתקדמות", עלי נפגש עם עתונאים מצ־ריים, שליוו את סאדאת לוושינגטון.

הוא חזר בנחרצות [illegible]

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד 724 טלפון 234252
ירושלים

29 מרץ 1979

מעריב

המר הבטיח למתיישבים:

בגין יבקר בימית

מאת עזרא ינוב
ועמוס רבב

מ"מ ראש הממשלה, זבולון המר, הבטיח אתמול אחר הצהריים לחברי יער היישובים בחבל ימית, כי ראש הממשלה, מנחם בגין, יבקר בחבל ימית ביום א' הבא. אל ראש הממשלה ילווה שר החקלאות, אריאל שרון.

ראש הממשלה יבקר בישוב בי חבל ימית יום לפני שיסתו לקאהיר, יאדון לתביעות המתיישבים, ויבקר בבתיהם ויבחיר את מדיניות הממשלה לגבי עתיד אוכלוסיית האיזור, בעקבות הסכם השלום.

הבטחה זו של מ"מ ראש הממשלה באה, לאחר שמתיישבי האזור הודיעו, כי סילקו את המחסומים מכביש עפון סיני, בין צומת אבשלום לצומת אל-עריש.

ועדת משנה של ועדת בן-אליעזר, בראשות מנכ"ל משרד המשפטים, מאיר גבאי, תדון בשבוע הבא לאושרה ר'

לימות, ותיפגש עם התושבים, כדי לקבוע יחד עמם קריטריונים לפיצויים, עם פינוייים.

אמש יצאה משלחת של מתנחלי התנחלות עצמונה, ליד חרובית, מלווה בידי נציגי הישובים בחבל ימית, לירושלים, לתיפגש עם מר זבולון המר, מטרת המשלחת: לחבטיח תמיכתם של השר זבולון המר ושרי המפד"ל האחרים בהמשך קיומה של עצמונה, ו' כריכת גורלה בגורל שאר 14 ישובי חבל ימית.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת. ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

מעריב

באיזור ימית עוד מקווים ל„נס" שימנע שובם של המ

לפתוח עוד 3 שנים. אחר כך נספיק לראות אם סאדאת יע־

מוד בהסכם". לפי שעה אין נדעתו למכור את המסעדה

החדשה. רבים יבואו למסע־ דתו בשרק הזמן הזה ואפשר

עוד לצפות לימים טובים ב־ אזור.

סוף

מאת **עזרא ינוב**

פגשנו ימית שונה מתמול שלשום: דכאון ורוגז, לחש של מרי וקוצר־רוח, חרף ה־רצון לקדם את השלום. כל אחד מביע את חששותיו וספקותיו בפגגונו הארשי: „איני מאמין שיתתמו על הסכם שלום... כשהו יקרה ברגע האחרון... אני מכיר את הערבים. ברגע האחרון יבין בנין שמסרדים אותו..." — ברוח זו מגיבים ראש המינהל האזרחי „איתם", יגאל סגל, ממושב שדות ומן יוסי שושני, מהמרכז הגרשי אבשלום ויחזרית שפ־לן, עורכת „ימיתון", הבמ־און של ימית.

הם מתהלכים כמו מהופנ־טים, נאחזים בכל אימרה של שר ישראלי או מצרי, או מתייחסים להכרזות ערפאת כנשוכי־נחש: „שמעת? תר־אה אילו הכרזות הם משמי־עים. תרי ברור שאינם רוצים בשלום..."

כל מבוקשם הוא כי יותירו בידם את אותם ארבעת ה־אתוזים של חצי האי סיני, על הבתים הלבנים שמול הדקלים וחולות־הזהב של החוף והים הכחול: „חיש עוד מקום יפה מזה בכל העולם?" אומרת יהודית שפלן מימית, אם ל־שתיים שבאה לכאן לפני שלש שנים מהרצליה עם בעלה ב־נוסשה את כל הטוב שהיה להם.

לתושבי האזור יש הרגשה, כי עד לבואם של המצרים ייתפסו הם לבני־ערובה — כדברי ישראל ניר, חבר ועד התושבים: „אין אנו מוכנים לכך".

החיים בימית, המונה 480 משפחות, כ־1800 נפש, מתנ־הלים כהרגלם — אך עם

במושב נאות־סיני נדחתה תביעה לבטל את חברותו של הזוג בגין

★ „עוד יוכח כי הערבים אינם רוצים שלום", אומרים תושבי פיתחת רפיח

מישקע של עצב ודאגה. למן הסכמי קמפ דייוויד התחדשו בסתר התקוות, כי המו"מ על השלום עלה על שירטון. אך הנה בא נשיא ארה"ב ג'ימי קארטר והפריך גם תקווה זו. מה אישוא התועלת בהחלטת הועדה הביגמשרדית להשוך למוטל 50 דירות ברובע ה־חדש של ימית לצורך קליטת עולים? ובתכנית להביא קרון של מרכזת־טלפונים ניידת לשם הגדלת רשת־הטלפונים בימית ובישובים החקלאים סביב? ביגתיים יתקשו 550 תלמידי בית־ספר יסודי למ־צוא מקום בכיתות לשנת לי־מודים נוספת, ללא בניה חדי־שה.

□ הבטחה

בעקבות קמפ דייוויד פח־תה התעסוקה באזור ועצמאים חוששים לפרנסתם. אמנם יש הבטחות לתוספת של עבודות ציבוריות לאזור — אך התו־שבים אינם מאמינים להב־טחות: הנה — אומרים ב־ימית — ישראלה קוזניץ ואבי פרחן, חברי ועדי התושבים, הלכו אל ראש הממשלה ב־ירושלים יחד עם חברי ה־מושבים באזור וביקשו ממנו, כי יבוא לימית להכיר מקרוב את הבעיות. ראש הממשלה הבטיח — אך עדיין לא בא.

הוועדה המיוחדת הביגמשר־דית, שהוקמה כדי לפתור בעיות בימית לקראת ביצוע הסכם השלום, החליטה בינ־תיים החלטה מרה: „ייקבע פיצוי שלילי לאותן משפחות המבקשות, או נאלצות, לפנות את ימית בעת הקרובה". הח־לטה זו היא בבחינת כפייה על התושבים להישאר במקום בחזקת „בני־ערובה בידי ה־ממשלה עד לסיניי" אמרים התושבים.

באסיפת תושבים סוערת, שנמשכה 5 שעות ונטלו בה חלק 400 מתושבי ימית הח־ליטו התושבים לסגור את שערי ימית ולהשבית את ה־מלאכה והלימודים בעת ש־ייערך הדיון המדיני בכנסת.

ועד התושבים תובע משרי הממשלה לכנס את הממשלה כדי לדון על גורל ימית ול־היכנס מיד למו"מ עם כל תושב המבקש לנטוש את ה־אזור, לשם הבטחת עתידם של התושבים ולאפשר פתרון נאות לכל אחד בעת שיעזוב את ה־אזור.

דוד מרגלית, צעיר חייכן וחובש כיפה וחבר ועד התו־שבים ומזכיר ישיבת התסדר בימית היה הפעם סר וזעף:

„על ממשלת ישראל לדעת שאם רצונה להשאיר כאן תו־שבים על בלימה, זה יעלה לה כסף רב. אנו תובעים שכל אדם שיבקש לעזוב את המקום, יקבל טיפול מואץ ומסור".

יגאל סגל משדות, ראש ה־מועצה האזורית, משוכנע, כי יקרה „נס" ולא ינטשו את ה־אזור ובימים אלה הוא נוטע זנים חדשים של חדרים ב־משקו. גם במינהל אזורי „איתם" — העניינים מתנה־לים כסידרם. מכינים תקציב השנה החדשה.

„אף כי משרד החקלאות אמר כי יוסק הפיתוח — אנו ממשיכים לקבל את ה־אשראי וההלוואות לביצוע ה־עבודות", אומר סגל.

ואילו סגנו, יוסי שושני מ־גוש אבשלום, המנהל האד־מיניסטרטיווי של „איתם", תוהה: „מי אורז כאן מזוו־דות? אתה מאמין שהסכם השלום ייתתם? אני סומך על הערבים שאינם מתכוונים ב־רצינות" ומוסיף בתקיפות: „אנו ניאחז כאן בשינים עד לרגע האחרון — מתוך ידיעה, כי יקרה משהו"...

□ „אונס"

אנשי מושב פריאל ומושב תלמי יוסף קובלים: „כיצד משאירים אותנו כאן ללא קשר טלפוני?" נוסף לכך, רק לאחר מתאות חוברו לפני חודשיים לרשת החשמל. אך עדיין אין להם קשר תחבורה ציבורית וגם לא שרותי צר־כניה ומרפאה.

יצחק רגב, מזכיר מושב נאות סיני ואיש חרות, רואה במנתם בגין את מפקדו ומורו. תמונתו של ראש הממשלה תלויה מעל לראשו בחדר ה־מזכירות. באחרונה עמדו רגב וחבריו במושב בלחצים קשים מצד גורמים רבים שתבעו מ־המושב להחליט באופן הפג־נתי על „הוצאתו של הזוג בגין מחברות במושב".

„אנו דחינו לחצים אלה על הסף" אומר רגב המזוקן ה־מאמין עדיין כי ראש ה־ממשלה יבוא בהקדם לבקר בחבל ימית ואולי גם להש־תקע במושב, כתבטחתו.

יצחק רגב וחבריו בוועד ה־פעולה של הישובים החקלאיים בחבל ימית החליטו להפתיע השבוע את המוסדות ואת ה־משטרה בהפגנות שייערכו ב־כבישי האזור: סתימת דרכי תחבורה, הנפת דגלים והורד־תם לחצי התורן לאות אבל ו־קיום עצרות־מחאה בכל ה־ישובים: „חבל ימית יעמוד דום ויתאבל על החלטת ה־כנסת", מבטיח רגב.

יצחק רגב מזהיר מנסיונות ליישבם מחדש באזור אחר: „גם אם יצטרכו להוציא אות־נו מכאן עם צבא, שום הת־יישבות מאונס לא תהיה עוד — אונס היה רק עם אתם. יותר לא יקבעו את גורלנו..."

ה„ג'ינג'י", אליעזר שמואלי, בן ה־27 — התושב הראשון של ימית — חושב אחרת. ה־„ג'ינג'י" נמוך הקומה ובעל העינים החייכניות החל את דרכו כאן לפני 5 שנים כא־שר הביא 4 ארגזי משקה קל לאתר־הבניה ומכר משקאות לתיירים ולסקרנים. כיום הוא בעל מסעדה יפה וחדישה, ש־נבנתה בהשקעה של כ־350 אלף לירות. לא מכבר נשא לו את שושנה לאשה. והוא אומר: „יש לנו לחיות כאן

אליעזר שמואלי („הג'ינג'י") ליד מסעדתו החדשה בימית

האחד ששומר על אופטימיות

תצלום: פוטו „לואיזה"

ת עוד מקווים ל„נס" שימנע שובם של המצרים

לפתות עוד 3 שנים. אחר כך נסיק לראות אם סאדאת יע־

מוד בהסכם". לפי שעה אין נדעתו למכור את המסעדה

החדשה. רבים יבואו למסע־ דתו בפרק הזמן הזה ואפשר

עוד לצפות לימים טובים ב־ אזור.

סוף סוף נמצא אדם אופ־ סימי אחד בכל האזור.

סיני נדחתה תביעה רותו של הזוג בגין י הערבים אינם רוצים ם תושבי פיתחת רפיח

תיים התלטה סרה: „ייקבע פיצוי שלילי לאותן משפחות המבקשות, או נאלצות, לפנות את ימית בעת הקרובה". התלטה זו היא בבחינת כפייה על התושבים להישאר במקום בחזקת „בני־ערובה בידי הממשלה עד לפינוי" אומרים התושבים.

באסיפת תושבים סוערת, שנמשכה 5 שעות ונטלו בה חלק 400 מתושבי ימית התליטו התושבים לסגור את שערי ימית ולהשבית את המלאכה והלימודים בעת שייערך הדיון המדיני בכנסת.

ועד התושבים תובע משרי הממשלה לכנס את הממשלה כדי לדון על גורל ימית ולהיכנס מיד למו"מ עם כל תושב המבקש לנטש את אזור, לשם הבטחת עתידם של התושבים ולאפשר פתרון נאות לכל אחד בעת שיעזוב את האזור.

דוד מרגלית, צעיר חייכן וחובש כיפה וחבר ועד התושבים ומזכיר ישיבת ההסדר בימית היה הפעם סר וזעף:

„על ממשלת ישראל לדעת שאם רצונה להשאיר כאן תושבים על בלימה, זה יעלה לה כסף רב. אנו תובעים שכל אדם שיבקש לעזוב את המקום, יקבל טיפול מואץ ומסורר".

יגאל סגל משדות, ראש המועצה האזורית, משוכנע, כי יקרה „נס" ולא ינטשו את אזור ובימים אלה הוא נופש זנים חדשים של הדרים ב־

מסעדתו החדשה בימית

ופטיביות

תצלום: פוטו „לואיזה"

משקו. גם במינהל אזורי „איתם" — העניינים מתנהלים כסידרם. מכינים תקציב השנה החדשה.

„אף כי משרד החקלאות אמר כי יופסק הפיתוח — אנו ממשיכים לקבל את האישראי והתלוואות לביצוע העבודות", אומר סגל.

ואילו סגנו, יוסי שושני מגוש אבשלום, המנהל האדמיניסטרטיווי של „איתם", תוהה: „מי אורז כאן מזוודות? אתה מאמין שהסכם השלום ייחתם? אני סומך על הערבים שאינם מתכוונים בכרצינות" ומוסיף בתקיפות: „אנו ניאחז כאן בשינים עד לרגע האחרון — מתוך ידיעה, כי יקרה משהו"...

□ „אונס"

אנשי מושב סריאל ומושב תלמי יוסף קובלים: „כיצד משאירים אותנו כאן ללא קשר טלפוני?" נוסף לכך, רק לאחר מהאות חברו לפני חודשיים לרשת החשמל. אך עדיין אין להם קשר תחבורה ציבורית וגם לא שרותי צרכנית ומרפאה.

יצחק רגב, מזכיר מושב נאות סיני ואיש הרות, רואה במנתם בגין את מפקדו ומורו. תמונתו של ראש הממשלה תלויה מעל לראשו בחדר המזכירות. באחרונה עמדו רגב וחבריו במושב בלחצים קשים מצד גורמים רבים שתבעו כי המושב להתליט באופן הפגנתי על „הנצאתו של הזוג בגין מחברות במושב".

„אנו דחינו לחצים אלה על הסף" אומר רגב המזוקן המאמין עדיין כי ראש הממשלה יבוא בחקדם לבקר בחבל ימית ואולי גם להשתקע במושב, כהבטחתו.

יצחק רגב וחבריו בוועד המועלה של הישובים החקלאיים בחבל ימית החליטו להפתיע השבוע את המוסדות ואת המשטרה בהפגנות שייערכו בכבישי האזור: סתימת דרכי תחבורה, הנפת דגלים והורדתם לחצי התורן לאות אבל וקיום עצרות־מחאה בכל הישובים: „חבל ימית יעמוד דום ויתאבל על החלטת הכנסת", סבטיח רגב.

יצחק רגב מזהיר מנסיונות ליישבם מחדש באזור אחר: „גם אם יצטרכו להוציא אותנו מכאן עם צבא, שום התיישבות מאונס לא תהיה עוד — אונס היה רק פעם אחת. יותר לא יקבעו את גורלנו..."

ה„ג'ינג'י", אליעזר שמואלי, בן ה־27 — החושב הראשון של ימית — חושב אחרת. ה„ג'ינג'י" נמוך הקומה ובעל העינים החייכניות החל את דרכו כאן לפני 5 שנים כאשר הביא 4 ארגזי משקה קל לאתר־הבנית ומכר משקאות לתיירים ולסקרנים. כיום הוא בעל מסעדה יפה וחדישה, שנבנתה בהשקעה של כ־350 אלף לירות. לא מכבר נשא לו את שושנה לאשה. והוא אומר: „יש לנו לחיות כאן

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724 טלפון 234252
ירושלים

15 אוקט 1978
THE JERUSALEM POST

Streets in Yamit were "renamed" yesterday to protest the planned evacuation of the town under the terms of the Camp David peace accords. Besides the "Menahem Chamberlain Avenue" with the sign of the umbrella, other streets were named "the street of abandonment and blunder" or "the way of deterioration of Jabotinsky's followers," another barb at Begin and his ministers. One poster compared Foreign Minister Moshe Dayan, an advocate of Yamit's development, to French Marshal Petain, whose Vichy government cooperated with the Nazis. (Nowitz)

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724 טלפון 234252
ירושלים
15 אוקט 1978
THE JERUSALEM POST

WASTE OF PUBLIC FUNDS

To the Editor of The Jerusalem Post

Sir, — The history of the State of Israel is full of glaring and varied examples of waste of public funds. But it is difficult to find a more glaring and infuriating example of such waste than the decision of the government to invest a further IL130 million in housing construction in Yamit after the vote of the Knesset on the fate of the Pithat Rafiah settlements. These flats will undoubtedly house future Egyptian settlers who will come to Yamit after peace is concluded.

Just as it is a waste of public money to invest these millions in Yamit after its fate has been decided, so it is a further waste to spend more millions to expand existing settlements on the West Bank, as they have no future after Camp David and will sooner or later have the same fate as the Pithat Rafiah settlements. It is a pity to invest another single agora in these settlements, as the money will only be wasted since their fate has in reality been decided and any attempt to prevent its implementation will only result in the long run in Israel having to pay a higher price for peace. It should be remembered that the sudden construction of Arik Sharon's famous water tanks in the Sinai resulted in Sadat's decision to adopt a more uncompromising stand and insist on the evacuation of the settlements in Pithat Rafiah.

RAHEL RESHEF

Ramat Efal.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים
19 אוק 1978
המשמר

השקעה נוספת בימית — ביזבוז משווע

ההיסטוריה של מדינת ישראל מצ־טיינת בדוגמאות רבות ומגוונות של ביזבוז כספי ציבור; אך קשה למצוא דוגמא בולטת ומרגיזה יו־תר מהחלטתה של ממשלת־ישראל להמשיך ולהשקיע 130 מיליון ל״ר־רות נוספים בבניין דירות בימית, גם לאחר החלטת הכנסת (כנראה למען המתיישבים המצויים העתי־דים לישב את ימית לאחר השלום).

ואולם, לא רק הכספים המושק־עים בימית הם ביזבוז כספי הצי־בור, כי אם גם כל המיליונים ה־עתידים להיות מושקעים ב„עיבוי״ ההתנחלויות בגדה המערבית.

שכן, לאחר קמפ־דייוויד אין ל־התנחלויות אלה כל עתיד, ובמוקדם או במאוחר יהיה גורלן כגורל ישובי פיתחת־רפיח.

חבל על כל אגורה נוספת, שתושק־קע בהן ושתרד לטמיון, כאשר גו־רלן של ההתנחלויות כבר נחרץ ל־מעשה, וכל נסיון לעכב גורל זה יס־תיים רק בהגדלת המחיר אותו תצ־טרך ישראל לשלם בסופו של דבר, כפי שקרה בסיני, שם הביאו „המג־דלים הפורחים״ של אריק שרון להק־שחת עמדתו של סאדאת ולהת־עקשותו על פינוי הישובים.

רחל רשף

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים
2 ק אוק 1978
דבר

השר כ״ץ ביקר בימית

כאת מיסר ״דברי״

אנשים שהבטיחו לעמוד לי־ימינו, אינם הראים את פניהם — אמרו תושבי ימית לשר ה־עבודה, חברוהה, דיר ישראל כץ, ששייר בימית בעם ה׳. התישבים כעגו שעד היום לא נאמר להם דבר ברור על עתידם. יתתלוננו על פקידי הממשלה ב־דרגים בינוניים. הם הם הפקידים המטריעים

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

15 אוק 1978

מעריב

תושבי ימית שלחו עצומה לראש הממשלה

מאת עזרא יגוב

362 ראשי משפחות בעיר ימית חתמו על מכתב אל ראש הממשלה, מנחם בגין, בדבר גורל ימית.

במכתב נאמר כי עקב החלטת הממשלה ואישור הכנסת על פינוי ימית, תובעים החותמים על המכתב, תושבי ימית, מהממשלה להיכנס אותם למו"מ מידי וחכליתי — כדי למצוא פתרונות לעתיד תושבי ימית.

מושב נתיב העשרת בחבל ימית החליט באסיפת חברים „להמשיך ולהאבק על זכות הישארותנו במקום למען בטחון המדינה וישום עקרונות בסיסיים שקבעה ממשלת ישראל בעבר בנושאי קיום הציונות על ידי התיישבות".

גם במושבי עובדים אחרים בחבל ימית נערכו אסיפות חברים ונתקבלו החלטות ברוח דומה.

בשבת נהרו ישראלים רבים לחבל ימית, עד כי מיגרשי החניה של חופי הרחצה בימית וחוף העשרת בדיקלה נתמלאו עד אפס מקום.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

12 אוק 1978

דבר

פת יציע עיר חדשה באזור ניצנה

מאת א. גבע, סופר „דבר"

שר השיכון גדעון פת יציע לממשלה להקים עיר חדשה ליד ניצנה. את העיר יקים הגרעין של ימית — אם ירצה להמשיך ולפעול כגרעין חלוצי.

בשיחה עם סופר „דבר", אמר השר, שהוא בדעה שיש להעניק עדיפות ראשונית למצפה ולירז הם. שתי העירות טרם הגיעו ל„נקודת ההמראה" ועתה, עם הפעילות החדשה בנגב, קיימת הזדמנות לפתור את הבעיות ה" חברתיות והכלכליות של שתי ה" עירות.

אולם יתכן שהגרעין שהקים את ימית ירצה להקים עיר חד" שה ולא להצטרף למקום ישוב קיים. במקרה זה יציע ג. פת לממשלה לשקול הקמתה של עיר חדשה באיזור ניצנה.

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724 טלפון 234252
ירושלים

3 1 אוק 1978
לעצטע נייעס

אין ניצנה וועט אויפשטיין די איבערזידלונג „ימית"

דער שיכון־מיניסטער גדעון פת שלאגט פאר די איינוווינער פון ימית, וואס וועלן עוואקואירט ווערן אין הסכם מיט די קעמפ־דייוויד אפמאכן, צו בילדן דעם קערן פאר דער נייער שטאט אין נגב, וואס וועט אויפגעשטעלט ווערן אין דער געגנט פון ניצנה.

דאס שיכון־מיניסטעריום פלאנט אויך צו באזעצן טייל משפחות פון צה"ל־אפיצירן, נאך דער נייער איבערפאזירונג פון צה"ל, נאכן צוריקציע פון סיני, אין די אלטע נגב־שטעטלעך מצפה־רימון און ירוחם, כדי זיי צו שטארקן.

אין שיכון־מיניסטעריום ארבעט שוין א פלאנירונגס־מאנשאפט פאר נייע 20 לאנדווירטשאפטלעכע ישובים, וווהין מ'וועט איבערפירן די עוואקואירטע פון סיני און פיתחת־רפיח.

אזא פלאן איז געווען פאר דער מלחמה פון די 6 טעג, וואס איז איבעריק געווארן נאך דער דעראבערונג פון סיני; איצט בלאזט מען אראפ דעם שטויב פונעם פלאן.

די פראגע האט שוין ארויסגערופן וויכוחים צווישן דער סוכנות, וועלכע האט זיך תמיד באשעפטיקט מיט התיישבות, און צווישן 2 רעגירונגס־מיניסטעריום: דעם משרד־החקלאות און דער שר־רון, וועלכע ווילן פארווירקלעכן די פלענער.

אייניקע פרטים וועגן ניצנה

ניצנה איז געווען איינע פון די נאבאטישע ישובים אין נגב, אין די ערשטע 2 יארהונדערט נאך קריסטוס. (אין די ביזאנטישע צייטן). ניצנה איז פארלאזט געווארן און מיט דער צייט פארדעקט געווארן מיט זאמד. אין די טערקישע צייטן איז דארט אויפגעשטעלט געווארן א גרענעץ־וואכפונקט. נאך דער באפרייונגס־מלחמה איז די געגנט פראקלאמירט געווארן אלס דעמיליטאריזירטע קיינעמסלאנד; ס'איז דארט געזעסן די געמישטע ישראל־מצרישע וואפנשטילשאנד־קאמיסיע און די אונ"א־אבסערוואטארן. נאך אייניקע צוזאמענשטויסן מיט די מצרים האט בן־גוריון באפוילן צה"ל צו פארנעמען דעם פונקט. די מעלה פונעם ארט — פאראן דארט א וואסער־קוואל.

מרכזות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

1978 אוק 13
THE JERUSALEM POST

'Nay' say Yamit residents to move en masse to Nitzana

By HARRY WALL
Special to The Jerusalem Post

YAMIT. — Residents of Yamit reacted with a chorus of nays to a suggestion that they move en masse, to a new city proposed for construction near Nitzana.

The move was proposed by Gideon Patt, Minister of Housing and Construction, during a press conference in Jerusalem following the announcement that 20 new settlements would be built along the Negev corridor to accommodate the evacuated Rafiah settlers.

"The idea is a lousy one," said Adi Snaller, a construction foreman.

"We named this town Yamit, (meaning 'little sea' in Hebrew) because of its perfect location. I don't see how Nitzana can match what we have here," said Snaller, who moved to Yamit in 1975.

His attitude was echoed by an angry Ze'ev Golan, proprietor of a local cafe. "If Patt is so enthusiastic about this, let him move to Nitzana. After all, he told us when he visited here (two weeks ago) that he felt a part of Yamit."

Local restaurateur Jose Berger agreed. "The sea, the climate, the locale — that's what makes the charm of Yamit. It cannot be duplicated in any other place."

Nitzana, the site of a former Nabatean city in the Northern Negev, is one of five sites proposed for new development towns in a revised master plan for the Negev after a peace agreement with Egypt. A large number of Yamit residents polled by *The Jerusalem Post* claimed that they have no intention of moving to another development town or to any other place which suits the government's purposes of strengthening border areas.

"We won't be the government's pawns again," one resident said.

Some of the inhabitants of Yamit expressed concern that the idea of relocating to a new site, or to one of the existing development towns, may be offered on a take-it-or-leave-it basis, linked to receiving compensation for abandoning their homes and businesses.

Similarly, the response of leaders of the Rafiah Moshavim to the plan, advanced by the Jewish Agency Settlements Division, for transferring families to 20 new settlements proposed for the new Negev border region was swift and not cooperative.

"We are not relating at this time to planning for new homes in Pit'hat Shalom," said Yigal Segal of Moshav Sadot, who is head of the regional council of settlements.

ב' תמוז תשל"ט
26.6.79
79/4337

לכבוד
עורך עתון "הארץ"
תל-אביב

א.ג.

הנדון: כתבה מיום 20.6 - מר שמשון ארליך

בכתבה האמורה טוען מר ארליך כאילו במשכה מכירת דירות בימית לאחר והחלטה על הפינוי, וניתן להבין כאילו במכרו אז דירות שעמדו חדשים ללא דורשים, למטרות ספקולטיביות.

מעניין מאין שאב מר ארליך אינפורמציה זו, שאינה נכונה.

בעת חתימת הסכמי קמפ דיוויד לא היו בימית דירות מוכנות שלא נמכרו. מייד לאחר החתימה הוחלט להפסיק לחלוטין מכירת דירות, למעט 12 מקרים של חושבים שכבר גרו בימית, והחלו בתהליכי הרכישה לפני חתימת ההסכמים.

צר לי שמר ארליך, בהתבסס על אינפורמציה שאינה מדוייקת, חורם ליצירת אוירה שלילית כבגד מאות משפחות, שנעבו לקריאת הממשלה לבוא לישב את חבל ימית כיוון שיהיה לעד חלק ממדינת ישראל, ושהה כשהוחלט להעביר את האיזור לריבונות מצרית, מוצאים עצמם מבושלים מבתיהם.

בברכה,

דוד הרטום
מ ז כ י ר
י מ י ת

1-72

משרד הבינוי והשיכון

לשכת הדובר

לקט עיתונות

מס' 1155 מיום 19 ינואר 1979

19 ינואר 1979

לחץ של חברות בניה לקבלת הלוואות

מאת בתבני חסינסקי

באחרונה מורגש לחץ מוגבר מצד חברות־בניה הממצעות פרויקטים שו־נים הן בחוזמת משרד הבינוי והש־יכון, הן בשביל הגוף הציבורי לפי פל פורמטים מן הבנקים למשכנתאות. הבנקים לוקחים תוספת עמלה מיוחדת על 45% לתקופה של 18 חודשים הנחשבת לתקופת הסכמת הר־רות — על כך נודע אתמול בירו־שלים.

עד כה, הסכימו הבנקים למשכנ־תאות לתת את האשראי הדרוש לי חברות־השיכון ברובית ממוצעת של 34—36 אחוז. אולם באחרונה תחליטו להעליותו ואף הציעו לחברות לקבל אשראי צמוד למדד בתוספת ריבית של 7%.

בדרך כלל, אין חברות השיכון מר־מות לקבל אשראי צמוד והן מעדיפ־פות הלוואות אפותיקאיות רגילות בריבית גבוהה יותר. בשנת 1978 העניקו הבנקים למשכנתאות לחב־רות־שיכון סקדמות הסתכמות בכ־500 מיליון ל"י, שהוא סכום קטן יחסית. במידה והמדובר הוא במק־דמות לחברות־שיכון העובדות בשי־ביל הממשלה ובונות במסגרת הו־מנותיו של משרד־הבינוי והשיכון, קיימת אפשרות שי ביטוח־שער על־ידי האוצר. וזה מקל על הבנקים להעניק לרוכות החברות חלק מן האשראי המבוקש בריבית נוחה יותר.

● השר נדעון פת (משמאל), נטקש שבו העביר אתמול את משרד הבינוי והשיכון לדוד לוי (מימין). [illegible]

19 ינואר 1979

ידיעות אחרונות

„מי פילל שנער מגרוקו, שעלה לפני 20 שנה, יגיע מפיגומי הבניין בבית־שאן להיות שר הבינוי והשיכון"

אמר בהתרגשות השר דוד לוי, כאשר החל אתמול לכהן במשרד שהועבר לידיו מידי השר נדעון פת □ הבטיח כי יש לו רעיונות לצימצום מצוקת־הדיור

מאת ישראל תיר, כתב „ידיעות אחרונות"

השר דוד לוי היה אתמול בוקר מאוד שמח כאשר נטל את משרד הבינוי־והשיכון מידי השר נדעון פת. את הרגשתו **להתרגשותו** הוא נתן **במלים נמהצות** במקצת, כאשר אמר: „מי פילל ילד מרוקאי שנולד לפני 20 שנה בבית־שאן, שעלה לפני 20 שנה לבית־שאן, שיגיע מפיגומי הבנייה, שיגיע לתפקיד אחר בשנים עברו לא דאג להתחרות בגורמי הבינוי אשר הצרכים שי הדיור

השר פת סיכם את תקופת כהונתו במשרד הבינוי־והשיכון באומרו כי ב־18 החודשים האחרונים ניתנו 53,833 דירות דבר זה הוא מעל מחצי בשנה.

בין הגורמים לכך גם בכך כי משרד הבינוי אבנו אשר הזכיר כי משרד הבינוי־והשיכון יעמיד במרוי כל העניין הדרוש בביצוע הסכם שלום עם מצרים יתחייבויות מחדש בנגב.

גם קליטה

השר דוד לוי יסיים באמיר כי בעת שהר הקליטה בנוסף לכהונתו החדשה בשר הבינוי־והשיכון, הסמ־שלה מיכל אינגם החלטה עקרו־נית, כדבר החדשה של משרד הקי־ליטה ברשות קליטה. אולם, כפי חו־נים יודעי דבר במשרד הקליטה נודע לכתבנו כי עד ההקמה של רשות הקליטה יעבור בראש ובראש הנ

קשיים רבים

קודם לכן אמר השר נדעון פת בשימש בתפקיד זה ב־18 החודשים האחרונים, כי שר הבינוי־והשיכון הו חדש יעמוד בפני קשיים רבים גם כשנה הנוספת וגם בסוף הבאה. הוא הסיר את האחריות לכצב זה

ידיעות אחרונות 19 ינואר 1979

2

רגיעה ב„חטיפת" הדירות: הקונים נעשו ברדנים יותר

— והקבלנים מרוצים, משום שהקפיצות הנחשוניות, אשר אפיינו את השוק במחצית הראשונה של השנה, גרמו לייקור המיגרשים לרמה בלתי מתקבלת על הדעת

זה כחודשיים חיתר מיגרשת בשיק הנדל"ן יציבות בימתיחיריים. אין רצפות, בסוכן, שהמחירים ירדו כי ריים, אך ניתן בדיים להתנחם בעובדה, שהקפיצות הנחר שיגות בבריים, לא יחזרו בהרוב.

„חטיפת הדירות, שאפיינה את השוק במחצית הראשו נה של שנת 1978 אינה קיימת עוד. „כיום אני מציג לכל לקוח בין שש לעשר דירות עד שמתבצעת העיסקה". קבל בפני אחד הקבלנים הגדולים בבוכרי המדינה בתל־אביב בתחילת השנה הר קודמת. „אלך איתו מתוך לבצע סלקציה בין המתעניינים הפוטנציא ליים". שעשו על כי מודעת־לוח שי שרסם בעיתונים מאז השתנו הזמנים וכיום ניתן לראות ייתר ייתר מודעת לוח חיזרית ראיתו נכס המיצע לי מכירה.

רגיעה זו נורמת סיפוק לקבלנים דווקא. רבים מהם בתרבו לגובת הר קפיצות במחירים. „אם יימשכו הר עליות בקצב כזה" אומר נשיא מרכז הקבלנים אברהם שפרלינג, „יפלטו מהענף קבלנים קטנים רבים, שלא יוכלו לרכיש מיגרשים לבנייה". מחיר רי המיגרשים הגיעו במקומות מסויי מים, לרמה בלתי מתקבלת על הדעת.

ואכן, באחרונה הפסיקו לא מעט מקבלני תל־אביב לבנות. ולא רק ב־ תל־אביב. „אחדים מחברינו הפכו לי מנהלי־עבודה אצל קבלנים אחרים", אמרו לי באירגון קבלני רמת־גן — גבעתיים.

עתה משהגיע השוק לרוויה מסוי מת ורכישת דירה שוב אינה בגדר מציאה, אלא רק כורת־המציאות, ירדה רמת הביקושים. הציבור הפך פלק טיבי ורגיש ייתר. אפילו בתנאי אינ פלציה, מליון וחצי לירות זה עדיין כסף"... אומר מתווך.

חתייצבות המחירים בשוק הדירות שחדשות מעטות מסילא גם על דירות

יד שנייה". בסקירה הבאה מובאות הערכות של משרדי־התיווך, תוך הס תייגות בסודעות „הלוח הכפולי" לי תקופה של חודשיים. יצויין, כי אין כמעט הבדל בין מחירי דירות הדשות לישנות. ההפרש במע"מ מתקזז ב־ תוספות של ארונות־קיר ואביזרים נו ספים. כל המחירים המצויינים להלן הם המחירים המבוקשים ותיתכן סטייה של 10 אחוז לערך, כאשר מתבצעת העיסקה.

תל־אביב: כולל כל הרחובות הקטנים. המתפצלים מרחוב וייצמן; מחירו של חדר נע בתחומי 450—500 אלף ל"י; ברחובות ארלוזורוב, אבן־ גבירול, שדרות ח"ן, שדרות נורדאו — בין 400 ל־420 אלף ל"י לחדר. באיזור תיכונית ל. רמת־אביב, נאות־ אפקה — נעים המחירים בין 350 ל־ 450 אלף ל"י לחדר (רמת־המחירים הנמוכה מתייחסת, בעיקר, לבניית הר ישנה ברמת־אביב).

בסביבת תל־אביב, סביב הרחובות דיזנגוף, המלך גורג' ובוגרשוב — נעים המחירים סביב 350 אלף ל"י לחדר.

רמת־גן — גבעתיים: 380—500 אלף ל"י לחדר. הרמה הנמוכה מת־ ייחסת לדירות באיזור רמת־יצחק. ו־ המחירים הגבוהים — לדירות באיזור תל־גנים, גבעתיים ושיכון־ותיקים.

בני־ברק: 230—330 אלף ל"י ל־ חדר. הרמה הנמוכה מתייחסת לשכו נות, כמו שיכון ח' וקריית־הרצוג וח־ רמת הגבוהה — לאיזורים ברחובות בן־זכאי יהודה הנשיא ובן־סיסון.

פתח־תקוה: 280—350 אלף ל"י לחדר. הרמה הגבוהה מתייחסת לאזור כפר־גנים, ליד בית־החולים „השרון".

רמת־השרון: 340—400 אלף ל"י. המחיר הנמוך — ברחובות. שבהם קיימת בנייה משותפת. הגבוה — ליד וילות.

רעננה — כפר־סבא: הביקוש „הר מטורף" פסק והמחירים נעים מ־280 עד 300 אלף ל"י לחדר. אומנם, „מ־ צאר" מספר דירות שתמורתן ביקשו 350 אלף ל"י לחדר — אך אין הן מאפיינות את הכלל.

חולון: 240—310 אלף ל"י לחדר. הרמה הנמוכה מתייחסת לשכונות כמו קריית־שרת והרמה הגבוהה — למרכז העיר.

בת־ים: עד 330 אלף ל"י לחדר. במיוחד ברחובות הקטנים בקרבת חוף־הים. במרכז העיר נע המחיר הר מבוקש בתחומי 250—280 אלף ל"י לחדר.

ראשון־לציון, יבנה: 240—320 אלף ל"י לחדר. רמת־המחירים הר גבוהה מתייחסת לאיזורים בודדים.

נס־ציונה: המחירים הרקיעו לרמה של 220 אלף ל"י לחדר.

הרצליה: בין 290 ל־320 אלף ל"י לחדר במרכז העיר.

המחירים הנ"ל תלויים במספר גורר מים: מצב הבית ותכולתו; תנאי הר תשלום; מועד המיגוי הצפוי; מצבו הכלכלי של המוכר. (במידת שהוא „לחוץ" לאחר שרכש דירה חדשה ו־ עליו למכור את הישנה כדי להשלים התשלום).

אברהם דישון

---

19 ינואר 1979 דבר

פצצת הזמן של מצוקת הדיור

בעיר הדיורית כמו תל־אביב — אבל מחברים אחרים ואיש אינו עושה דבר בנידון. אולם הבעיה הוא כי כן רציונית יכה בעיקר. נפרם על אנשים צעירים ועל הר ריתם, עד כי בריי שאם לא ייעשה לשיפור המצב ובמהרה, יא תהוה ברירה אלא לפנות „מלשרי באמצעות הפגנות, מלו מות ומרי אחרה.

הבעיה נגעת בעיקר לזוגו ים ולצעירים השוכרים בפני ריאים המומים באיזור המר כז ובירושלים. על רגישות דירה אינם יכולים אפילו חלומים כי זה עניין של מיליונים יאלי שכיר ת דירה עולה לעתים כמעט כ־ משכורת חודשית נמי.

הבעיה ברגה לראות את ההסמת על העיר. עליה לנקוט צעדים מיידיים ומתוכן הבעיה. עלידי בנית ציבורית של דיו רות קטנות, להשכרה או למכי רה, בתנאים סבירים שהצעירים יוכלו לעמוד בהם. אין לדחות את הדבר כי חלה הרוח בין הר צעירים הוא חבית של חומר נפץ. העלולה להתפוצץ בכל רגע.

חיים שיוני

תל־אביב

THE JERUSALEM POST

POOLS. — The Ministry of Housing has allocated IL54m. for the construction of heated pools, playing fields and public buildings in Shlomi, Upper Nazareth, Kiryat Shmona, Carmiel and Beit She'an.

מצוקת הדיור — בעיה לאומית

שולה לוי (שם בדוי של צעירת ש"פגשתי השבוע) נראית כמו ילדה מתבגרת שאמה תפקידה אותה לשמור על שני זאטוטיה אבל הרושם החיצוני מטעה. גדי בן הארבע וגלית בת השנתיים וחצי האוחזת בשמלתה — הם ילדיה שלה ובעוד חודשיים היא עומדת ללדת את ילדה השלישי. בכניסה לבנק „טפחות" בתל־אביב עמדה וחיכתה במבע של שבלנות נואשת לתוצאות שהייתו של בעלה בקומה תעליונה, במשרדי התכנית הממשלתית „שלושה פלוס" שתפקידה להסדיר הלוואות נוחות לזוגות צעירים עם ילדים — במצוקת דיור.

מאת נ. גולן

„הכרתי את מושיקו מאז שהיינו ילדים בביה"ס יחד", אומרת שולה בטון שחציו סרונית וחציו הצטדקות. „וכשנעשיתי בת שבע־עשרה וחצי וכבר התקרבתי לגיוס. אמרו לי ההורים: יללה התחתני איתו. הם לא רצו שאלך לצבא. הסכמתי, ועשו לנו דווקא חתונה יפה, פה לא רחוק, ברחוב המסגר. לא דאגנו לדירה, רצינו להתחתן. וחוץ מזה מה היתה עוזרת דאגה. אבא שלי פועל בית חרושת וכבר היתן ארבעה לפני. ואמילו לפני חמש שנים, כשהדירות לא היו כל כך יקרות כמו היום, לא היה לו לתת לנו. אחרי החתונה נתנו לי חדר בבית של הורי ביד אליהו וכל המשפחה, ההורים שלי, סבתא ועוד שלושה ילדים צעירים ממני — עברו לגור בשני החדרים שנשארו. בהתחלה היה בסדר. אחרי שתיים משנת נולד גדי ושמנו את המיטה שלו בחדר שלנו. היה צפוף אבל הסתדרנו. כשנולדה גלית — היה יותר גרוע. מושיקו דווקא מסגר טוב ומרוויח הרבה. כל גרוש מיותר — חסכנו. לא יצאנו לקולנוע, לא קניתי שמלה חדשה כאז החתונה, לא קנינו מקרר, גאז, ארון — שום דבר. כל לירה שלא יצאה על אוכל שמנו בבנק. רצינו להסוך לדירה. אבל הזוקר צחק לנו. הדירות קפצו מחדש לחודש. אז מה עוזר אם שמים עשרים־שלושים אלף בבנק לשנה וחיים בצמצום גמור — לדירה לא מתקרבים מזה. בינתיים התחילה אחותי הצעירה לצאת ברצינות עם מושהו והיא רוצה להתחתן. גם להם אין כסף לדירה. והיא התחילה לבכות שבגללי איננה יכולה להתחתן. כי בבית של הורי לבחור שלה אין מקום והוא רוצה לגור בחדר שנתנו לי ההורים שלנו, כי בלי חדר — איך יתחתנו? הצענו להם לקחת דירה בשכירות ואנחנו נעזור להם לשלם את שכר הדירה, אבל בצורה כזאת — נוכל להסוך עוד יותר פחות לשנה. כשנכנסתי להריון בפעם השלישית — הפסקתי ייאוש. מה אשמים הילדים אם במדינה הזאת רק לעשירים נותנים לקנות דירה ולעניים נותנים להתגולגל ברחוב בלי גג על הראש? בינתיים סיפרו לנו על התוכנית „שלוש פלוס" — ובאנו לכאן. אולי יעזרו לנו לקנות איזה חדר וחצי ב„תקווה" או ביד אליהו, אז תוכל סוף סוף אחותי להתחתן. בסת שחדר וחצי לא מספיק למשפחה עם שלושה ילדים אבל מי יודע לעזור לנו לקנות שלושה חדרים, מי ז".

שאלתי: מדוע אינכם עוברים לעיר פיתוח? במקומות כמו נצרת־עילית, מעלות, קריית־שמונה, קריית־גת או אפילו יבנה, הדירות זולות יותר וגם עזרת ממשרד השיכון ניתנת ביתר קלות.

שולה: „אנחנו משפחה קטורה חוק. אבא שלי תשתגע אם אקח ממנה את הנכדים שלה שהיא מגדלת יחד איתי מרגע שנולדו. אם ניסע רחוק — מתי ניפגש? רק במסה ובסוכות. אמא לא נוסעת, היא בקושי מוזה את הרגליים החולות שלה. כל האחים והאחיות, הדודים והדודות גרים ביד־אליהו וב„תקוה" — איך אפשר לעזוב? וחוץ מזה, למושיקו יש מקום עבודה קבוע, מאין לנו שבעיר פיתוח ימצא כזאת עבודה? אנחנו נרגיש שם כמו בחוץ־לארץ ומי יעזור לי עם הילדים? אני נהיתי מוכנה לעבור לשכונה קבוצה בה לחל־אביב, מרחק של רבע שעה, חצי שעה נסיעה — אבל לא לנגב או לגליל".

מצוקה המביאה להידרדרות

שולה ומושיקו לוי, שניהם אבב צברים, הם רק זוג אחד מתוך ארבעים אלף זוגות צעירים בישראל החיים במצוקת דיור. ואין הם הדוגמה הגרועה ביותר, כמובן, למצוקה זו. לפני שבוע, למשל, סילקו הורים בשכונת שבזי בתל־אביב את בנם וכלתם יחד עם הנכד מתוך החדר היחיד שבו התגוררה כל המשפחה. הזוג הצעיר, בן־אישו, פלש לחדרון סגור סמוך, בבעלות חברת „הלמים", ושם גרים בינתיים השלושה עד שיימצא פתרון אחר לבעייתם.

אני מכיר אישית עשרות ומאות זוגות צעירים בכל שכונות העוני של הערים הגדולות, ביפו בתל־אביב, בחיפה ובירושלים — שבגלל צפיפות דיור ומצוקה דיור מתגרדרות אל הפשע. אומר אליעזר רון, הדמות המוכרת ביותר באירגון הארצי של ועדי השכונות בישראל. „אתן לך פרופיל טיפוסי של זוג כזה. בחור מכיר בחורה ורוצה להתחתן. הם מחכים או לא מחכים שנה, שנתיים. סוף סוף — כמה יחכו, ומה זה יעזור להם. כשמחירי הדירות היום מיועדים רק למיליונרים? בדרך כלל ההורים של השניים — אינם מיליונרים... הזוג הם מתחתנים ומחכים לגאולה. הגאולה לא באה — אבל האינפלציה משתוללת. הבעל נכנס לדיכאון וצורך סמים. אם הוא מישהו אקטיבי, הוא מנסה להשיג כסף בדרכים אחרות — גניבות, פריצות, שותפויות מסחריות מפוקפקות. האשה, שבזמן קצר מאוד נעשית אם לשניים שלישה ילדים, הולכת ללשכת הסעד, ועם ישראל מתעשר בעוד משפחה הרוסה. לפי הסטטיסטיקה שבידי על המדינה להשיג ארבעים אלף דירות לזוגות צעירים באופן דחוף ביותר, אבל לא רק שעוד לא התחילו אפילו לחפור את היסודות לדירות הללו אלא שגם בתוכנית הממשלתית במת שרשום של הגייר — יש תיכנון ל־25 אלף דירות בלבד.

„כאשר שוחחתי על הבעייה עם שר הבינוי והשיכון הקודם, גדעון פת, אמר לנו מי יעברו שנתיים עד שיסיימו את בניית הדירות הראשונות בשכירות לזוגות צעירים. עברה שנה מאז שיי־חתנו — ושום דירה לא נמצאת בבנייה... שוחחתי גם עם דוד לוי, השר החדש, עוד בימים שלפני מינויו — הוא הבטיח לשתף פעולה, אבל מה יכול לעשות כאן שר אחד? צריך לגייס מקסימום של משאבי כוח האדם, הקרקע והתיכנון של המדינה כדי להתחיל בבנייה מאסיבית. אם לא תפתור ישראל את בעיית הדיור הקשה שלה — היא תמצא את עצמה יום בהיר אחד, ובקרוב מאוד, בתוך לוע הר געש של המרירות הפנימית. לדעתנו — אנחנו ממש על סף התפוצצות של מרי אזרחי".

שלושים התכנסו ועדי אירגוני השכונות מרחבי הארץ, מבאר שבע עד חיפה, מתל־אביב עד ירושלים. כדי לדון בצעדים הפנתיים משותפים שיבטיחו למשלה את חריפות בעיית הדיור של תושבי שכונותיהם. אין ספק שמשבר הדיור, ומחיריהם המדהימים של הדירות בבנייה הפרטית, הפכו את הבעייה לנושא לאומי ממדרגה ראשונה. להבדה זו הגיעה בנראה גם הממשלה, העומדת לגיים בקרוב דיון, ביוזמתו של שר החינוך והתרבות, ובולין המר, בבעיית הדיור ובמציאת דרכים בלתי שגרתיות לפתרונה. ויסעה מי שיתשוב כי מדובר רק בצעירי שכבות המצוקה או שכונות העוני. כאשר שלושה חדרים שולים תשע מאות אלף ליי אפילו בערים המקיפות את תל־אביב, מתקשים להגיע לדיור כמעט כל צעירי ישראל, החל בסטודנטים וכלה בבני־ישיבות.

סיפר לי תלמיד ישיבה מבני־ברק, העובד לשאת אשה בעוד כחודשיים: „אבי מקיד בכיר במשרד ממשלתי. ידוע לי שהוא חוסך עבור דיור לכילנו, כמעט מיום הולדתנו. אבל לאחר שני־שאו שתי אחיותי לפני — נשאר לו סכום כסף שמספיק רק לקניית חצי חדר, במחירים של היום. לחוריה של גלתי, תנות למכשיר כתיבה ביכי־שלים, אבל גם הם יכולים להקציב לנו סכום שיספיק בקושי לקניית חדר אחד".

ובכן, שאלתי האם אתם מתכוונים לקנות דירה של חדר וחצי?

„דירה כל כך קטנה איננה פתרון לטווח ארוך", עונה הבחור הלומד בישיבה חרדית בירושלים. „במקום זאת נשלם שכר דירה בקרייה החסידית החדשה של אשדוד ונגור שם בדירה מרווחת יותר".

קריות חסידיות

אכן, בחוגים החסידיים, כשלכל משפחה יש ברוך ה' לתתן חמישה־ששה ילדים לפחות — מורגשת מצוקת הדיור לא פחות מאשר בשכונות העוני. אלא שכאן נחלצו האדמו"רים לעזרה, וביוזמה אישית ראויה לכל שבח, מצאו פתרון מהפכני לקהל חסידיהם.

מסביר שמחה בונים מינץ, חסיד גור מדורי דורות: „בעיית הדיור של זוגות צעירים מעסיקה את הרבי הרבה שנים. אין אדם בעמדת מפתח שבא אליו לביקור — והוא לא שוחח עמו בשאלה. מדינת ישראל לא עושה מספיק בשביל צעיריה, אומר הרבי תמיד, ובאשר נוכח לדעת שאין תוכנית ממשלתית רצינית לפתרון הבעייה, מסק שאין חובה על אברכים להתגודד דווקא בבני־ברק או בירושלים קרוב לאבא ולאמא. אדרבא, מצוות יישוב ארץ ישראל מחייבת ללכת ולגור בכל פינה מפינותיה. כאשר נודע לו כי באשדוד עומדות מאות דירות ריקות — כי אף אחד לא רוצה ללכת לגור בהן, יזם הרבי את הקמת אגודת חסידי גור ואגודה זו, בשיתוף כרוחות עם אגודת חסידי בלז, רכשה יחד מאתיים והמישים דירות ראשונות כאשדוד כדי להקים בה קריה חסידית. הדירות האלה ניתנות לכולל־לניקים שלנו בתנאי שכירות נוחים. ועכשיו, כשנשכר המחסום הפסיכולוגי הראשון, וכבר עברה הבשורה בחוגי החסידים שאפשר לקיים חיי תורה ומצוות במלואם גם בחצור או באשדוד, מתכנים בחצר שלו וגם בחצרות אחרים הקמת עוד קריות דומות בערי הפיתוח בארץ.

„שר הבינוי והשיכון גילה, כידוע, שברחבי ישראל עומדות ששה־עשר אלף דירות ריקות בלא קונה — ואנחנו משוכנעים שאם יעברו אלה הם קבוצות מרוכזות של חסידים ולומדי תורה, זה יהוה עבורם פתרון דיור, אבל גם יתרום לתיקון בעיות חברתיות ודתיות של החברה כולה".

אולם, קשה לומר שתורים חרדיים רבים שולחים את בניהם לקצוות הארץ בלב שמח. רובם עושים זאת בלית ברירה, ומי שיכול — ממהר לקבלן פרטי בבני־ברק או בפתח־תקוה.

מודה שמחה בונים מינץ: „איננו מאושרים מזה שאת ייהוד הגליל רוצה הממשלה לפתור על גב הזוגות הצעירים שלנו. נדמה לי שזה לא יצלית. עובדה שהדירות עומדות ריקות במשך שנים ואנשים לא הולכים לגור בשבריה או בחצור, אלא במצוות הרבי".

אכן, הקריה החסידית של גור בחצור, קריית „מאור העורה" בצפת, קריית בלז וגור באשדוד, הקריה החדשה שתקום באשקלון ושיכוני תביר בקריית־מלאכי הינן תוצאה ישירה, וברוכה, של מציקת הדיור.

אשר וינר, ראש אגף האיכלוס במשרד הבינוי והשיכון — שמח בגלוי על הקמתן של קריות אלה. הוא מסגף בגאוה במסמר נופך: „תשע מאות משפחות צעירים עברו ממרכז הארץ לערי הפיתוח מאז אמצע שנת 1948 ועד היום. זהו מספר כפול ומשולש מאשר יעבו בשנים הקודמות".

הצטופפות במישור החוף

מוסיף ויתר: „מצוקת דיור? אני מכחיש את קיומה. לא חסרות דירות בישראל — קסרות רק דירות באיזור המוף ובמרכז הארץ. מי שעובר לנצרת עילית, לקריית שמונה, למעלות, ליהוד, לטבריה וכדומה, יכול בעזרת הלוואה ממשלתית נדיבה לרכוש דירה יפה בת שלושה חדרים גם באמצעים דלים. לזוג הלש בלוחד, אנחנו נותנים למשל בירושלים, תחל ב־30 בדצמבר 1958, הלוי־

אה של 325 אלף ל״י פלוס הלוואה משלימה של 50 אלף ל״י. אם זוג כזה רוכש דירה בגודל של עד 64 מ״ר, הוא מקבל עוד 35 אלף ל״י. כלומר — סה״כ עומדים לרשותו למעלה מארבע מאות אלף ל״י כאשר שליש מאות וששים אלף מתוכם הם בתנאים מצויינים. אם זוג צעיר שכזה נענה ליעדים הלאומיים ונוסע לכרמיאל הוא מקבל הלוואות בתנאים נוחים ביותר המאפ״שרים לו לרכוש שלושה חדרים אפילו בעשרת אלפים ל״י במזומן כלבד? לכן איננו מוכנים לש״מוע על רגשות תיסכול או מרירות בקרב אוכלו״סיית הצעירים של ישראל. למרות שידוע לכל כמה קשה לנוע ברחובות תל אביב, למרות שאיכות החיים במטרופולין נמוכה, למרות האקולוגיה הנורא — מתעקשים כל היהודים להצטופף ולהי״דחף יחדיו, צמודים לסינר האמא או לנפילת פיש שלה בשבתות. לא תשמעו זוגות צעירים בקריית־גת מקטרגים על נטל המשכנתא שלהם. שיחות הדיור הסלוניות מתרחשות ברמת גן או בגבעתיים. הייתי מציע לנוער הטוב, בוגר הישי״בות התיכוניות ויוצא הצבא, לנסוע פעם בחופשת סדרים או פעם לסיול בערי הארץ. הוא היה מגלה אז שביבנה יש ברכות שחייה יותר מאשר בחולון ושביה״ס המקומי זכה בפרס החינוך, ושבערד או בכרמיאל יש איכות חיים העולה בעשר דרגות על זו שבמישור החוף. כאשר הגליל חשוף ואבחנו מעוניינים לאכלסו, מתוך אינטרסים מדיניים, כלכליים ובטחוניים — איך אפשר לסעוד כגנרנו על מצוקת הדיור של צעירי ת״א ובנותיה ז״.

„הכל טוב ויפה", אמר לי חסיד ותיק, שהשיא לאחרונה שניים מחמשת ילדיו, „אבל זה לא יעזור. אנשים נכנסים לחובות, ממשכנים את כל העתיד וכל החיים — ומתאמצים לקנות דירה במרכז הארץ. אם יגיע המצב לכך שאף אחד חרץ משקיר גדול, לא יוכל לקנות דירה במרכז — זה יבריח אנשים מהמדינה — אבל לא יכריח אותם ללכת למקומות שבהם אין חיי דת קהילתיים מס״דרים. מה עוזרים לי כל שיכוני הזוגות הצעירים שבנו בארץ אם בשביל הבן שלי אני צריך שיבר ומיקווה, ובית מדרש ותלמוד תורה ושחיטה כשרה ושסיבל? רק כשמקימים קריה חסידית ביחד למאות משפחות, כמו באשדוד, אפשר לדרוש מהצעירים לזוז מהמרכז".

ואילו אלימלך רון טוען בברירות: „קל למר וינר לשלוח צעירים לערי פיתוח. הוא הרי דואג רק לדיור. אבל מי שישמע מה שואמרים אנשי משרד העבודה והרווחה — יקבל את התמונה האמיתית. מה נשיג אם נשלח זוג צעיר משבוי או משכונת התקוה ומהקטמונים למקום כמו קריית מלאכי או כנדל העמק? האם נפתור כך את הבעיה התרבותית־כלכלית־חברתית של הפער? חרץ מיה — בבה יעסקו כל הזוגות הללו שנשלח לכרמיאל או לטבריה? האם יש בערי הפיתוח תעשיית מפר״תחות ותעסוקה בשפע? ידוע לכל שהכנסת הח״ליפה רק לאחרונה לבקש משלושים חבר״ כנסת, לאמץ איש איש עיר פיתוח אחת. האם היא עשתה זאת משום שבערי הפיתוח הכל טוב ושפיר — או משום שגם בהם יש בעיות ללא סוף?

בנייה ציבורית

אז מה אתה מציע? שאלתי את מר רון. בעייפות רבה, כמי שנואש כמעט מפתרון, ולאחר שהוא מודה כי בעיית הדיור בישראל הגיעה למבוי סתום. אמר לי: „מדינת ישראל מוכרחה להשקיע החל ממחר את מקסימום המשאבים שיש לה בבנייה ציבורית מאסיבית. אבל לא בנייה ניסה שיכון ח׳ בבאר שבע, שם עומדות אלף יחידות דיור ריקות כי אין שום תשתית קהיל״תית, ואיש לא מוכן לעבור אליהם. בנייה מתוכ״נגת, שבה בצד בית המגורים בונים גד בבד גם בית ספר וגן ומרפאה ומועדון קהילתי ומרכז קניות ובנינה ציבורית. וכאשר מאכלסים את השכונה — עושים זאת מתוך הכוון מגבות, בשי״טת אינטגרטיבית, כשחלק מהתושבים הם מפוני שכונות, חלק — בנים לשכבות מבוססות. את הדירות החדשות הללו יש להציע לציבור בדמי שכירות הורדיים ולבנותן לאו דווקא בקצוות הארץ אלא בשולי הערים הגדולות. בעיני — שכונה רמות בירושלים היא דוגמה חיובית למס״שניהו לעשות".

שאלה״: האם יש סיכוי למימושה של תוכנית כמו כלרז?

אלימלך רון: במקום שיתחילו לבנות דירות בשכירות מיד לאחר המהפך הפוליטי של הבחי״רות האחרונות, התחילו גורמים שונים למכור דירות ציבוריות כשוק החופשי. כשהחריפה מצוקת הדיור — והיה צורך להפשיר את קרקע הלאום לבנייה — התריף גם משחק הברוגז בין מינהל מקרקעי ישראל ומשרד השיכון, וכתוצאה מכך תקועים היום עשרות אלפי משפחות צעירות במצב מייאש של מצוקת דיור, ואף אחד לא רואה את הפתרון"...

כדי שלא לסיים בנימה כה פסימית — אספר לכם על זוג צעיר שפתר בכל זאת את מצוקת הדיור שלו בכוחות עצמו. אודי, הבעל, מתנדב אלקטרוניקה מתחיל, משתכר היום כעשרת אלפים ל״י לדודש. רינה, האשה, עוזרת לגננת ואם לשתי פעוטות, עובדת עד לשעות הצהרים כש״עדדול בבניה במעון והקטן — ביד״ מטפלת וכך סיפרו לי: „כשהתחתנו לפני שש ושתי שנים — לא היה להורים שלנו כסף שיספיק לקניית דירה. אודי היה אז עוד סטודנט ואנחנו גרנו בדירת שכורה בבאר־שבע".

הורי אודי והורי רינה הסכו באותה תקופה ממש מפיתם כדי להניח כל לירה אפשרית בחשבון בנק כדי למען רכישת דירתם. גם תוג הצעיר בעצמו חי בצימצום מקסימלי. „אכלנו בשר בקו״סו פעם בשבוע", אומרת רינה, „ולא קנינו שום דבר חדש. כשצריך היה לתקן סוליות נעליים — זה גרם למשבר פיננסי אצלנו...".

לאחר קיומצים אינטנסיביים, שקיצבם הואם ע״י הולדת הילדים („סעיף הוצאות נכבד ובלתי נמנע", אומר אודי) ולאחר ניוט כל משאבי המש״פחה, שכללו הלוואות מדודות קשישות, מסבא פנסיונר, מבנקים ומקומות עבודה — רכשו השני״נים, בברכה „ההמולה" המשפחתית כולה, דירת של שלושה וחצי חדרים בפתח־תקוה. היום, בדירה ריקה כמעט כליל מרהיטים, יושבת המש״פחה הצעירה „תחת גפנה ותחת תאנתה" עם תוב חדשי שופף של שמונת אלפים לירות! עוד לפני שמגיעים לחשבונות החשמל, המים והמי״סים העירוניים...

הא: המאמץ כדאי? שאלתי את השניים. האם לא היה עדיף לעבור לעיר פיתוח ולהשתחרר מהוסל המעיק של החובות?

„חשבנו לא על עיר פיתוח אלא על מושב אל קיבוץ", מגלה רינה, „אבל בשביל מה למד אודי הנדסה? ובכלל — איזה אפשרויות קידום גדולות פתוחות בפניו בעיר קטנה? לאודי יש כשרונות ויש אמביציה — ואלה יכולים להתממש רק בעיר גדולה..."

כמו אודי ורינה — מוכרים לי עוד זוגות צעירים משכילים רבים באיזור המרכז, הלחוצים במצוקת דיור וחובות ומשכנתאות, בדרגה זו או אחרת של תמורה, חורקים שן ומתאמצים ורוכ״שים דירה. שאלתי: האם לא הייתם מעדיפים דירה שכורה על פני נטל החובות שלקחתם על עצמכם?

לאחר היהדור אומרים השניים: „בהחלט כן, בתנאי שהיינו מוצאים מגורים בשכר דירה קבוע פחות או יותר, ולא כפוף למירוץ האינפלציוני ובתנאי ששכר הדירה שהיינו משלמים היה, מסייע לנו לרכוש את הדירה באחד הימים".

בתנאים כאלה — ספק אם יימצא קבלן פרטי שיבנה דיור להשכרה. הכדור חוזר אישוא לידי הממשלה. היא זו שצריכה ליזום ולבצע בניית ציבורית בארץ. האם מודעים חבריה לצורך המיידי בבנייה חדשה האם ידענה מיהול מקרקעי ישראל ומשרד עוד היום, כפי שמתחייב מן המצוקה, אכנות לבנייה במחיר סביר

„אם לא", כפי שאומר אלימלך רון, תהיה הפי״סוצציה!".

משרד האוצר עומד להפסיק את תוכניות החסכון לדיור

בדיקה מגלה שהמנצל את זכותו להלוואה לרכישת דירה מגיע לתשואה של קרוב ל־20 אחוז לעומת 3.25 אחוז למי שלא מנצל את הזכות

— מאת אריה לביא —

משרד האוצר מתכנן להפסיק בקרוב את תוכניות הדיור המו״פעלות על ידי הבנקים המסחריים — נודע ממקורות מוסמכים.

התוכניות הופעלו לפני כחמש שנים ובהתאם לבדיקות כלכליות שנעשו הן נותנות את התשואה הגבוהה ב״יותר מבין כל תוכניות החיסכון ה״כופעלות עתה.

האוצר מבקש להפסיק את התוכ״נית בגלל שהיא מאפשרת לחוסך ב״תים תקופת החיסכון לקבל הלוואה לקניית דירה בסכום כפול מסכומ״החיסכון בריבית של תשעה אחוז עד למקסימום של 60 אלף ל״י. ב״משרד האוצר הגיעו למסקנה שב״שיעורי הריבית כיום אין להמשיך ולהפעיל תוכנית המחייבת מתן הל״וואה בריבית כה נמוכה.

בבדיקות שנעשו מסתבר שהמנצל את זכותו לקבל את ההלוואה יגיע לתשואה המתקרבת ל־20 אחוז כאשר התשואה לחוסך שלא ניצל את זכ״תו לקבל את ההלוואה מגיעה ל־3.25 אחוז.

תנאי לקבלת ההלוואה היא רכישת דירה החל משנה לפני תום תקו״פת החיסכון.

תקופת החיסכון המינימלית בתו״כנית זו היא חמש שנים במסלול הרגיל או שבע שנים במסלול הדי״נמי.

התוכנית גם מאפשרת להמשיך ב״חיסכון עד 12 שנה ולחוסכים על סב ילדיהם ניתן להמשיך בתוכנית עד שהם מגיעים לגיל 25.

בל״ל גם נותן לחוסכים כאמצעו״תי ביטוח להמשך התשלומים.

לא ניתן היה לבדוק כמה מבין ה״חוסכים ניצלו את זכותם לקבל את ההלוואה בגלל שרק עתה מסתיימו חמש השנים האחרונות להפעלת ה״תוכנית.

כעת מתבהלים דיינים לתוכנית״דיור אחרת שתתן תשואה גבוהה מ״התוכנית הנוכחית, אך ההלוואה ל״זכאים תהיה בריבית המקובלת בשוק

ירום ירום
(תל-אביב)

9 ינואר 1979

1979 אוגוסט 19 5

THE JERUSALEM POST 16

Stony way to Ramot

Both sides see ulterior motives in the struggle over Jerusalem's Ramot road and both sides are right. ABRAHAM RABINOVICH examines the power struggles and planning considerations that lie behind the conflict.

ONCE AGAIN, two sides eyeing each other tensely across the border that divided Jerusalem. Once again, two sides nurturing resentments and preparing for violence. This time, not Jew facing Arab but Jew facing Jew.

The delicate human fabric of Jerusalem stretched taut by a 2.5km. length of road. The beauty of engineering logic clashing with the beauty of divine commandment, both giving way to threats of unleashed dogs and bombs. A question of principle snowballing, seemingly inexorably, to a Jerusalem *kulturkampf* of major proportions.

The story begins in a different era a few years before the 1967 War. Mea Shearim and the other religious neighbourhoods of Jerusalem, blessed with a multitude of children, are filled to bursting-point. The Klausenberger Rebbe arrives in the capital to establish an Orthodox neighbourhood that will perpetuate the name of the Galician town from which he and his renowned ancestors came, Sanz.

He and his local advisers reject sites near the secular Rassco and the mixed Katamon. Instead, they choose a site on the northern edge of the city where barren rocky hills overlook the border and the Arab Legion positions beyond. It is an uninviting location but the land here is cheaper and its isolation permits the development of an insular Orthodox community able to live the lives of God-fearing Jews without the distractions of the secular world.

KIRYAT SANZ was established in 1965 and provided homes for 400 families. Other religious localities began to attach themselves to this nucleus — Shikun Habad, Unsdorf, Itri, Mattersdorf, Ramat Yerushalayim, Ezrat Tora. What would develop in one decade on the hilly city-edge strip between Romema at the entrance to town and a point above Rehov Shmuel Hanavi was a "Bible belt" of exclusively Orthodox quarters. To this two-kilometre stretch came some 2,500 families with an average of five children. It was a young, dynamic population, much of it representing overspill from the older religious neighbourhoods around Mea Shearim. There were also immigrants from the West.

Until the Six Day War, Kiryat Sanz and its neighbours served as a border buffer that made life more secure for the districts behind it. The war removed the Jordanian threat and made the religious enclave secure enough for orphanages, yeshivot and other institutions to be established there.

In the post-1967 years, the religious residents could see from their hills two new neighbourhoods going up beyond the former border and taking over from them the role of buffer. Near at hand was the religious Sanhedria Murhevet occupied mainly by Western and Russian immigrants. Two kilometres to the north was Ramot, designed to be a town in itself with some 40,000 residents by the mid-1980s.

THE RELIGIOUS residents basked in an idyllic sense of isolation and security until a day in 1976, when tractors appeared at the foot of their hills. They quickly discovered that a six-lane highway to Ramot was to be built below their enclave to replace the winding, two-lane road opened up alongside Sanhedria Murhevet shortly after the Six Day War.

The Bible belt, where the predominant male garb is black, is an Aguda stronghold and the ultra-religious party wasted no time in submitting questions in the Knesset and protesting at City Hall.

Interior Minister Yosef Burg of the more modern National Religious Party (the predominant indication of an NRP neighbourhood is the knitted skullcap), chided Aguda for waiting two years after the road was initially announced before protesting. He effectively pigeonholed the matter by referring it to committee.

Mayor Teddy Kollek, a veteran of numerous religious-secular skirmishes, realized that the Ramot road issue was explosive.

On the one hand, it involved an arterial road which could not be shut to traffic on Shabbat like an ordinary street — at least, not as simply. On the other it directly involved thousands of Orthodox families claiming that the *status quo* regarding the isolation of their neighbourhoods was being violated.

In Jerusalem, with its complicated inter-communal relations, the *status quo* is an important instrument for ensuring stability, and the Orthodox community, if it feels itself slighted, can turn out well-organized and militant forces.

In the recent municipal elections, Aguda drew 14.7 per cent of the votes — more than 15,000 ballots — to win five seats, one more than it had previously. The ultra-religious forces in the city also include thousands of others who did not vote, among them the anti-Zionist Neturai Karta.

Kollek, for all his bluntness, had proven over the years extremely sensitive to the Sabbath peace of the city's religious residents. He had closed some 20 streets, comprising whole neighbourhoods, to traffic on the Sabbath and persuaded the secular population that the inconvenience it might suff was an inescapable price in culturally polarized city.

After more than 1,000 Orthodox demonstrated against the planned road in front of City Hall in August, 1976, Kollek wrote to the Kalibe Rebbe, one of the leaders in the area, to say that while the road could not be legally closed, "we will do our best to see that drivers refrain from travelling on it on the Sabbath."

He called on a widely respected Orthodox architect and planner, Yosef Shenberger, to try to work out an alternate route that would be engineeringly sound and avoid the religious neighbourhoods. The solution recommended by Shenberger, however, was rejected by municipal and government engineers, who said the road would be too steep and too dangerous.

THE NEW ROAD was built as planned by the Public Works Department on behalf of the Housing Ministry, which is developing

Ramot. Its cost was some IL50m.

The route chosen was the only logical one, say the engineers.

"The road has to go somewhere between Kiryat Sanz and Sanhedria Murhevet," explains Avimar Gil, Jerusalem district director of the PWD. "In this space (about 700m.) you have two wadis separated by the hill on which the Har Hotzvim Industrial Park is located. The road has to go in one of the two wadis. The one near Sanhedria Murhevet, in which the old road is located, is too steep for a modern highway, especially in wet weather. The only choice, then, is the wadi closer to Kiryat Sanz."

Says Shmaryahu Cohen, Jerusalem district director of the Housing Ministry: "There's nothing else I'm so sure of as that this is the only way the road could have gone."

Some of the religious leaders suspect, however, that the route was chosen not for engineering reasons, but in order to close off religious neighbourhoods around Kiryat Sanz and prevent them from expanding down the slope.

"There are people who take a narrow view of the growth of the religious community," says Rabbi Mordechai Krashinsky, a leader of the Kiryat Sanz neighbourhood committee.

These suspicions, paranoic as they may sound to some, contain an element of truth. Meron Benvenisti, former deputy mayor in charge of urban planning, said in an interview last week that he had favoured the present route precisely in order to keep the religious neighbourhoods from spreading down the slope — this at a preliminary planning stage, when the possibility of shifting it into the other wadi was being discussed.

Benvenisti's motive, however, was to spare the green belt planned for the northern edge of the city.

"The green belt wouldn't have stood up to the building pressure," he said. "But the road is a recognizable barrier and the green belt can be developed behind it."

In the end, however, it was pure engineering considerations that prevailed, say the government road builders.

ONLY ONE of the religious neighbourhoods, Ezrat Tora, has houses alongside the new Ramot road. Half-a-dozen buildings are within 20m. of it but on a bluff about 10m. high. Jerusalem's major Orthodox contractor, Avraham Treger, built them despite having been informed that a major road would pass below.

According to Shmaryahu Cohen of the Housing Ministry, the road was even shifted about 30m. at a point where it skirts Ezrat Tora, in order to keep as far away as possible from the houses.

"After we did that," said Cohen last week, "Treger built three more houses in the area we vacated."

Interviewed in his downtown office, Treger said the purchasers of apartments in these buildings were fully aware they would be living alongside a road.

Had he or they believed that the road would not be used on Shabbat?

"I'm a contractor," said Treger. "I build houses. These things aren't my affair."

He is presently building a 200-room hotel for Orthodox tourists alongside the road.

A resident of one of the Treger buildings overlooking the road, Mrs. Miriam Kessler, confirmed that the residents knew of the road but said they had understood that there was a pledge from Kollek that it would be closed to traffic on Shabbat.

"But if there's no alternative, I'll live with it," she said. "You can't tell people not to travel on Shabbat if they want to."

A religious member of the City Council, who chooses to remain anonymous, said this week that he had approved the Treger buildings in full awareness of their proximity to the road.

"It was a question of providing housing for young couples who needed it," he said. "I assumed when I voted for it that there would be traffic on Saturday."

However, the residents of Kiryat Sanz, who can see and hear the traffic despite their distance from the road, had other assumptions.

"We came here to build a quiet corner where we could live a life of the Tora without the influence of the 'street,'" said Rabbi Krashinsky, a founder of numerous religious educational institutions in development towns and Jerusalem.

Although the Ramot dispute may seem simple enough at first glance, it goes from complicated to Byzantine the closer one gets to it. The first level of truth is a straightforward clash between religious and secular neighbourhoods. But the second level reveals a quiet confrontation between two religious neighbourhoods — Kiryat Sanz and Sanhedria Murhevet.

While Kiryat Sanz and its satellites want to shunt Sabbath traffic to the old road, Sanhedria Murhevet, which overlooks that road, regards this as a *hutzpa*.

"We are as close to the old road as they are to the new one," says Benjamin Gross, outgoing head of the Sanhedria neighbourhood committee. "It's difficult to understand why the road passing our neighbourhood should be the one designated as a *Shabbas* road."

Sanhedria residents staged a quiet but effective protest last Saturday morning, when they held services on the old road, barring it to traffic.

In an attempt to resolve their dispute, leaders of the two neighbourhoods went to the head of the ultra-religious

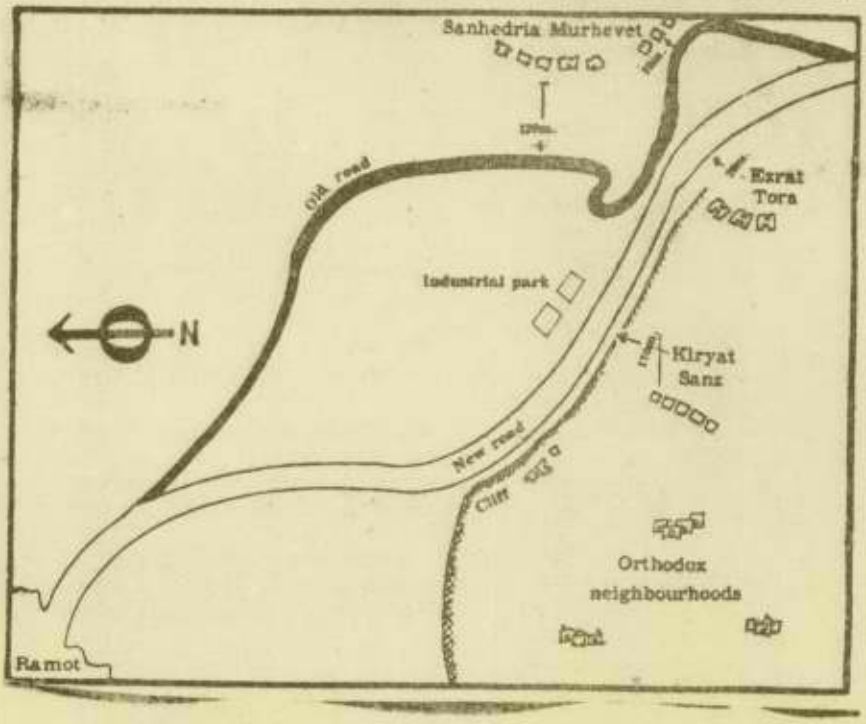

THE JERUSALEM POST

ecclesiastical court of the Eda Haredit (Community of God-fearers), Rabbi Yitzhak Yaacov Weiss, for a Talmudic ruling. Rabbi Weiss, however, declined to issue a judgment — the wisest ruling he could have made, say observers.

This dispute, however, is superficial compared to another within the religious community — that between the Eda Haredit and Aguda — which some informed observers believe to represent a third level of truth underlying the issue. Eda Haredit is a non-Zionist organization which vies with Aguda for leadership of the ultra-religious community.

The election last year of Rabbi Bezalel Zolti as Jerusalem Chief Rabbi, a "Zionist" post, hurt the Eda economically. Much of its income was derived from the *kashrut* certificates it issued to all food-handling enterprises, including restaurants. The Eda's reputation for strictness in such matters, and the absence of any comparable authority, had made its costly stamp a requisite for much of the ultra-religious community. However, Rabbi Zolti's reputation — boosted by his clampdown on Jerusalem hotels — drew many of the Eda's former clientele to the Zolti state-recognized rabbinate.

In addition, the Eda Haredit was hurt politically by the results of the most recent Knesset and municipal elections, which showed a significant decline in the number of non-voters in the ultra-Orthodox community, where non-voting is equated with disapproval of the state and identification with the Eda. (The authority of the Eda Haredit ecclesiastical court, however, is recognized by many Aguda members.)

THE SHARP response of the religious community over the Ramot road may be viewed against this background. Although no one doubts that the issue of Sabbath desecration and *status quo* is of deep concern to the Kiryat Sanz area residents, some secular and even religious observers familiar with the inner workings of the religious community believe that the Eda Haredit may be inciting the demonstrations as a way of asserting its weakened authority.

Although some of the demonstrators on recent Sabbaths have been local residents, the Eda has mustered Orthodox followers from other parts of the city by means of wall posters calling for demonstrations on the road at designated hours.

When the Eda announced three weeks ago that there should be no demonstrations in order to see whether drivers would refrain voluntarily from using the road (they didn't), there was only a small, spontaneous gathering of local youths.

The Neturai Karta, the militant arm of the non-Zionist Orthodox community, is likewise involved in an internal power struggle following the death last month of its spiritual leader, Rabbi Aharon Katzenellenbogen.

Leaders of Aguda, sworn enemies of Neturai Karta, say this power struggle is likewise leading to muscle flexing on the Ramot road. One of those arrested in recent demonstrations was Rabbi Uri Blau, son of the late Neturai Karta leader, Rabbi Amram Blau, and himself one of the contenders for the leadership.

There is no evidence that the Eda Haredit, or any other group with authority, has incited the stone-throwing that has damaged dozens of vehicles and endangered drivers. The Eda posters, indeed, have specifically called for physical restraint; and religious leaders in the area unanimously condemn the stone-throwing as counter-productive.

"There are hotheads in every community," says Rabbi Krashinsky of Kiryat Sanz. "We oppose any violence."

NEVERTHELESS, the violence has begun to escalate and threatens to get out of hand. The barrages of stones has grown with the passing weeks, and last weekend the police, who had been keeping their distance in order to avoid provocation, were allowed to take action. Residents of the area charged that police clubbed or arrested innocent persons blocks away from the demonstration.

The secular residents of Ramot, meanwhile, had formed their own vigilante organization to open the road if the police failed to act. They also threatened to break into Kiryat Sanz with heavy vehicles on the Sabbath. An anonymous caller warned a municipal official that smoke grenades would be hurled into the area.

Last week, the chairman of the Ramot neighbourhood committee, Yossi Dagan, said that 25 police dogs owned by Ramot residents would be loosed on future demonstrators if police failed to disperse them.

In response to this threat, a spokesman for the militant Neturai Karta said this week, "If they unleash dogs, we'll blow up every house in Ramot. We have the means to do it. Kollek will never have peace in this city as long as there is traffic on the Ramot road."

HOW WILL IT all end? Despite the Neturai Karta threat, the consensus among observers at City Hall is that the new road to Ramot will remain in use on the Sabbath, even if it takes many more weekends of dented fenders and dented heads before the logic of it sinks in.

Even if the old road can reasonably carry Sabbath traffic to Ramot at present, while it is still in its early stages of development, it is clearly going to be inadequate for an eventual population of 8,000 families.

The lesson of the Ramot road dispute is that more careful attention must be paid by city planners in Israel, and particularly in Jerusalem, to the clean segregation of polarized communities such as ultra-religious Jews and secular Jews, or Jews and Arabs. A naughty word in the West, segregation is the wisdom of the East, for mixed communities carry the seeds of conflict.

Jerusalem may, to much of the world, symbolize the oneness of man. But to the people who live in it, it is a city that demonstrates the need for preserving spaces in man's communal togetherness. □

ידיעות אחרונות

19 יונה תרמ"ו

„הצעת ח"כ אליהו למיסוי דירות ריקות — מטופשת"

השר ג. פת, שהיה עדיכה שרהבינוידוהסיכון אמר לי אתמול בתשובה לשאלה, כי הצעת ח"כ שלמה אליהו, יו"ר הסיעה הדתיתראשית בכנסת, להעלאת המיסוי על דירות ריקות היא „מטופשת". לדברי פתיע ש.ארם כפי ח"כ אליהו מציע הצעה כליכך לא רציונית".

הצעתו של ש. אליהו אומרת, להעלות את המיסים המשולמים על דירות ריקות בשיעור ניכר. מדי לאלץ את בעליהן להעמידן למכירה או לשכירות. וכך להקל במידתמה על מצוקת הדיור הקיימת. לדברי אליהו, יש הרים כעשרת אלפים דירות ריקות בשלוש הערים הגדולות. השר פת הוסיף, שמיסוי והצעה יפגע בחלק מהעולים מארצות הרווחה, הרוכשים דירות לפני עליתם. לדברי, הענין הנוסף מאחרי ההצעה הזו עקום ולפיו אפשר להחליט מחר לחייב את הציבור לרכוש אינדוסיחוב צמודות בכל קום ביטוחיים. ג. פת הוסיף, שהיה רוצה לראות איך יגיב ח"כ ש. אליהו להצעה כזו.

הצפה
19 ינואר 1979

הצפה של הצפה

ראשית עיבוי ההתיישבות בשטחים

ועדת־הכספים של הכנסת אישרה סכום בגודל 740,8 מיליון ל"י לעיבוי ההתיישבות בשטחים ולסלילת כביש שיחצה את שומרון. האישור הוא, בהתאם להחלטת הממשלה, שיש לבצע תכנית עיבוי יישובי רמת־הגולן, בקעת הירדן, גוש־עציון, גוש קטיף ברצועת עזה, ויישובי שומרון. האישור להקמת מיבני־קבע ביישובי גוש־אמונים בשומרון נתקבל בקולות המפד"ל והליכוד, בעוד נציגי המערך הצביעו נגד. יוקמו יחידות־דיור בקרני שומרון, גבעון וחרס של הגוש.

הסכום בכללו יש לראות בו התחלה בלבד. שכן דרושים אמצעים גדולים פי כמה וכמה לתוספת יחידות־דיור בלבד ליישובי בקעת הירדן ויישובי־שומרון. הולכים ומתרבים מועמדים להרחבתם של יישובים אלה, הזקוקים ביותר לעוד מתיישבים ומתנחלים. הנה סענים יישובי בקעת־הירדן, שסכום העיבוי שהוקצב להם יספיק רק לשתות למאה יחידות־דיור בחמשת עשר יישובים, בעוד מיספר המועמדים רב בהרבה. הוא־הדין ביישובי הר שומרון של גוש־אמונים. עד הקמת בנייני־קבע ילכו ויתרבו המועמדים להתנחלות.

במליאת הכנסת תקפו דוברי מפ"ם ו„מוקד" את ההתנחלות של גוש־אמונים. אף תיארו את העיבוי כהקמת התנחלויות חדשות, תיאור מגמתי עדיין מבחינה מדינית שכן גורמי־חוץ משתמשים בו כנגד ישראל. נציגי השמאל הקיצוני, שאינם כובשים את עויינותם למתנחלים שומרי־מצוות, גייסו דברי־קיטרוג שבחלקם יהיו בשימוש אויבי ישראל.

אף המסתייגים בהחלט מכל פעילות התיישבותית ללא אישור הממשלה, כהבעת עמדתם בפומבי, שבחשיבות גרעיני גוש־אמונים מנוכשת תלוצות דתית־לאומית שאין ערוך לה בימינו, ויש לאפשר לה התנחלות בעלת חשיבות מדינית־בטחונית מזה ובעלת ערכים דתיים־חברתיים מזה.

לפי עקרונות האוטונומיה בגירסה הישראלית יישמרו בה במילואן נוכחות צה"ל מבחינה אסטרטגית ובטחון פנימי, והתפתחות תקינה של ההתיישבות היהודית בשטחים. אין כל ניגוד בין מדיניות־השלום כפי שנתקבלה בקמפ־דייוויד לבין עיבוי היישובים וברבות הימים גם הרחבת רשת ההתיישבות בשטחי קרקעות של המדינה.

יש לקבל אישור ההקצבה לעיבוי ההתיישבות בשטחים כשלב בביצוע מדיניותה של ממשלת ישראל. היא כרוכה כמו בהתנגדותה של מצרים ובהסתייגותה הברורה של הממשל האמריקני. אך ההתנחלות בשטחים היא מבסיסי הסדר־שלום של ישראל.

19 ינואר 1979
8
המודיע

שיקום הרובע היהודי יסתיים תוך חצי שנה

יישיבות ו-2600 נפש ב-650 דירות

שיקום הרובע היהודי בעיר העתיקה נבנס לשלביו האחרונים ויסתיים תוך שנה עד שני וחצי, בהשקעה כוללת של יותר מחצי מיליארד לירות.

בעליות הדירות, שנעשו על ידי החברה לשיקום הרובע היהודי נמשכו יותר מעשר שנים.

זאת מסרו מר יוסף גבע, יו"ר החברה לשיקום ופיתוח הרובע היהודי, ומר אברהם רופמן, כנכ"ל החברה, במסיבת עיתונאים שהתקיימה אתמול בבית אגרון בירושלים.

בתקופה הקצרה שנותרה, לסיום מלאכת השיקום של הרובע יושלם הכנתן של 83 דירות נוספות, תגיון תת־קרקעי לרכב בקרבת שער ציון ובנין מדרש של בית הכנסת העתיק „התורה בתי". בכך ההמלא תכנית השיקום של הרובע, אשר יכיל בתום מלאכת השיקום והפיתוח 650 דירות ובהן יתר עוד 2600 נפשות, נוסף לאוכלוסיית הישיבות הנמצאת שם מעקמו ברובע, המקיפות אוכלוסיה של 1400 נפש.

האדריכל שלום גרדי עמד על בניית התכנון והבנייה של הרובע היהודי, בו מצויים אתרים היסטוריים רבים ושונים, הנחשפים בחפירות ארכיאולוגיות. חפירות אלה בהיובים לא מעט שינויים בתכנית הבנייה תוך כדי עבודה ותוך כדי איכלוס המקום.

THE JERUSALEM POST

90 per cent of J'lem's Jewish Quarter flats to be filled within this year

By ABRAHAM RABINOVICH
Jerusalem Post Reporter

Almost 90 per cent of apartments in the Jewish Quarter will be completed within the coming year, officials of the Company for the Reconstruction of the Jewish Quarter said on Wednesday.

Infrastructure work in the quarter is completed, according to the company's director-general, Avraham Rufman. He told a press conference that 450 families are already living in the quarter, two-thirds of the final total. Of the remaining 200 families due to settle in the quarter, all but 80 are expected to be living there by the beginning of next year.

Some IL500m. has been invested in the quarter by the government since reconstruction started shortly after the Six Day War, according to Yosef Geva, chairman of the company's board. He said the government company will be dismantled in the not too distant future when work is completed.

The quarter's chief architect, Shalom Gardi, said that the eastern edge of the quarter overlooking the Western Wall is being left unplanned, pending approval of a plan for the Western Wall plaza in order to avoid an architectural clash.

Most of the apartments not yet started — 65 units — are due to be built atop the underground parking terminal planned for the southern edge of the quarter just inside the city wall. Geva said that a new gate will be opened in the wall to give cars access to the terminal.

He noted that in the past century three openings had been created or expanded in the walls at Jaffa, New and Dung gates.

Of 200 shops planned for the quarter, 40 are presently occupied. The rest are in planning or construction stages.

מעריב
19 ינואר

סוחרי ירושלים מגנים פנית בעלי בתים לאו"ם

אירגון סוחרי ירושלים פירסם אתמול הודעה חריפה על פנית מרכז התאחדות בעלי הבתים לוועדה של או"ם, „הפנות לוועדה, שבה יש רוב לאויבי ישראל, שתכפה עמדתה על הממשלה והכנסת, חיצה שעדיין ריחה — נאמר בהודעת חברי הסוחרים.

„נציגיהם של המליאוניירים מצת ולוד, יחיד בעלי הבתים בירושלים, וקיקיה, חבר הסר כז, שעשו בון עתק כדמי מפתח שקיבלו סעמים רבות בעד אותם נכסים, נדרשים לוועדה המטפלת בזכויות המתבלים בי בתי הכלא של מדינת־ישראל" — נאמר עוד בהודעה.

אירגון סוחרי ירושלים שוקל הגשת קובלנה פלילית לשעון המשפטי למשלה נגד מרכז התאחדות בעלי הבתים, על השמצת מדינת ישראל בפני מיקר של האו"ם.

סיכור, נענו סוחרי ירושלים לדרישת בעלי הבתים לתגמול את שכר הדירה בפי עסקים שישלמו דמי פתח למיד הבל חירים לצרכו.

„אם ועדת השרים לענייני כלכלה תאמץ הרישתנו המשרתי תפס, לא תהיה לבעלי הבתים סיבה להתלונן".

מעריב
18 יולי 1979

הנה מה טוב ומה נעים שבת חמישיה גם יחד

החמישיה מבאר־שבע (וההורים) חנכו ביתם החדש

מאת שלמה נבון

הורי החמישיה מבאר־שבע, שרה ויוסף וקסלר, יכלו אמש לברך על המזון: הם קרבו מסיבת חנו־כת בית צנועה בביתם ה־חדש בשכונה מ' בבאר־שבע, כשכל חמשת התינו־קות — שתי בנות ושלושה בנים — עימם בבית וח־שמחה שלמה.

הבית הדו־משפחתי, שנרכש עבור משפחת וקסלר, משת־רע על כ־100 מ"ר ומחירו יו־ר מ־800 אלף לירות. הבית רכש עבור משפחת וקסלר מ־ערת „סיכון ופיתוח" של הועד העיבורי שהוקם בבאר־שבע, בראשותו של מר יוסף לביא, מנהל המחלקה ל־יחסה חברתית של עיריית באר־שבע.

הסכום שהיה דרוש לרכישת הבית בא בחלקו כתרומות של אישים ומוסדות, שהעבירו ל־משפחה באמצעות סניף „מע־ייני" בבאר־שבע. למשפחת וקסלר ניתנה משכנתא בסך 250 אלף לירות לטווח ארוך ובריבית נמוכה.

בחנוכת ביתה של משפחת וקסלר שרה אמש שרירה מרוסמת, את סקס חנוכה ה־בית איתנה „תנובה", ששיג־רה למקום שתי דוגלות חינ־ניות, שהוסקדו על סידור ה־שולחנות ועל הגשת הביבה.

אתמול נמסרה למשפחת וק־סלר המחאה נוספת בסך 48 אלף לירות, שאספו שבבל ה־שקים.

גב' ברוריה נאור, רעית ראש עיריית באר־שבע, מסרה ל־משפחה המחאות עיש כ־3000 לירות — תעלום שהוסדר על ידי משרד הרווחה והעבודה לאחר שהוכרר שאבי המש־פחה נפגר מעבודתו כמשר 3 חודשים כולל הייתה מטשל בעניני משפחתו הגדולה.

בית חנוכת הבית נמסרה למשפחה תרומה של „תנובה" המוזכה אותה לקבל חינם 1000 ליטר חלב טרוריות שנת 79.

גדעון בת העביר אתמול את משרד השיכון והבינוי לידי דוד לוי.
(צילום: ישראל שמיתקקי, „ישראל סאר")

דבר
21 יולי 1979
עתון פועלי ארץ ישראל

פת–היעד שני מיליון תיירים בשנה

מאת סופרו הכלכלי של „דבר" בירושלים

התיירות היא אחד מענפי המשק החשובים ביותר ויש לתת לה סיוע, כדי שנגיע לשני מיליון תיירים בשנה — אמר שר התמ"ת גדעון פת בפגישה עם הצוות ה־מכיר בטיגול התיירות.

פת אמר שאין סיבה שמספר התיירים הבאים לישראל יהיה שליש ממספר תושביה. וציין כי בספרד גדול מספר התיירים ממספר התושבים. שר התמ"ת קרא להע־לות את רמת השירות לתיירים. „רשת מינהל קהילתית יוקם, קליר שאכסניה לשמ־כי בסוף־פברל הוחל בבניית 1300 חדרי־מלון ב־ירושלים. כתוצאה מלחץ משרד התמ"ת, החברה לפיתוח מפעלי תיירות וסיגוד מקרקעי ישראל על היומים. שקיבלו בזמן קרקעות לשם כך. לעומת זאת היתה האטה בהתחלות־הבניה של בתי־המלון הי־שנה, והדבר יתבטא בתחילת שנות ה־80. בשנה הבאה יתווספו כ־700 חדרים לבתי־המלון.

אפשר לזכור כי ישראל עלתה על מפת התיירות העולמית, אחר בליזובסקי. כיום אפשר להגיע אלינו בטיסות־שכר מכל העולם. בשנה האחרונה ירדה הרווחיות של תעשיית התיירות, וגדלו ההשק־עות בפיתוח התשתית התיירותית.

המסונה על מחקר וסטאטיסטיקה ד"ר בראון אבר שחלה ירידה של 3 אחוזים בתיירות הפנים בישראל, בעיל עליית המחירים הגדולה ו־בעל הגידול ב־35 אחוז בתיירות הישראלית בחו"ל.

ח"כ אליהו מציע להעלות המיסוי על דירות ריקות

מאת סופרו הכלכלי של „דבר" בירושלים

הצעה שמטרתה להביא להקלת מצוקת הדיור, בעיקר בשלוש הערים, הגדולות העלה ח"כ הפועל הדמוקר־טית בכנסת, ח"כ שלמה אליהו.

עליפי הצעה זו יועלה המיסוי המכסלתי והעירוני בעיעור ניכר על דירות ריקות שנרכשו לשם השקעה. לדעת ח"כ אליהו תביא העלאה זו להקטנת כדאיות החזקת הדירות הריקות, והן ייכנסו לשוק המכירה ההשכרה.

עליפי הנתונים שבידי ח"כ אליהו יש כיום כ־10,000 דירות ריקות בירושלים, בתל־אביב ובחיפה. דו־רות אלה נקנו לשם השקעה, או כדי לשמור על ערך הכסף ו־להבטיח דיור לבני משפחה ב־עתיד.

יתמעתד
21 יולי 1979

המבקשים להגדיל דירותיהם בימית לא יקבלו פיצויים

מאת ר. גאון, כתב „על המשמר"

אלה שמבקשים לבנות תוספת חדר או סגירת מרפסת בדירתם הנוכחית בימית יצטרכו לחתום על כתב ויתור לפיו הם מצהי־רים, כי ידוע להם שבעתיד הם עלולים להידרש לעזוב את הדי־רה ולא יבקשו פיצויים על בנייתם החדשה.

יו"ר הוועדה המחוזית לבנין ערים בחבל ימית, המהנדס באיר כץ, סיפר לי כי 12 בקשות כאלה של תוספת חדרים בימית אושרו עקרונית, אך הוחזרו לוועדת בנין ערים, אשר תצטרך להחתים את המבקשים לפני שיבקשו את אישור הבנייה.

המשמר 21 יולי 1979

ח"כ נ. פדר:

הממשלה אחראית למחסור בדירות לזוגות צעירים

דורש דיון דחוף בכנסת בנושא זה

תביעה להעלות לדיון דחוף בכנסת את מצוקת הדיור לזוגות צעירים ומחדלי הממשלה במישור בר, העלה ח"כ מפא"ם נפתלי פדר.

בדברי הסבר להצעתו מציין ח"כ פדר, כי בסיכום פעולת משרד השיכון ותבינוי נמסר, כי רק 47 אחוז מכל הזוגות הצעירים הזכאים לדיור, יזכו בו בפועל בעתיד. בתנאי, כי מבין 52,219 זוגות שזכאו תם לדיור ובכרה — יהיו כבראה, דירות רק עבור 24,531 זוגות, וזאת

— שקב דירה בבנייה בסדר גודל של כ-900 דירות, לעומת היקף הבנייה בדצמבר 1977/8.

עוד נמסר, מציין ח"כ פדר, כי על אף העובדה שהמסגרת התקציבית של 1978/9 מאפשרת למשרד להתחיל בבניית 12,500 דירות, הוחל אשתקד בבניית 4275 דירות בלבד. יסקן אם יוכל המשרד להשלים את החסר בבנייה עד מארס 1979.

ח"כ פדר סבור, כי על הכנסת לתת דעתה למצוקת הדיור ולמחדלי הממשלה בטיפול במצוקה זו.

המשמר 21 יולי 1979

ההסתדרות ממליצה על תמריצים לפונים לייצור

מאת כתבנו לענייני עבודה

ועדת התעסוקה של ההסתדרות, בראשות של מרדכי אפסר, מציעה להעניק תמריצים למשוחררי צה"ל ועולים חדשים שיסגו לעבודה בייצור.

ועדת התעסוקה ממליצה להקים קרן משותפת למשרד השיכון והבינוי ולמשרד העבודה, שתעניק הלוואות עמידות לדיור לסינים לענף הייצוא. הצעתו של כנהל המכון למחקר כלכלי של ההסתדרות שתעודד תמלוג על העלאה מיוחדת בשכרם של חלק משכבות הייצור המשתכרים לפי דרגות השכר התעריפיות — לא התקבלה.

חבר הוועדה המרכזת דוד כהן (מפ"ם) תקף בסוף השבוע את כוונת הממשלה לצמצם את היקף פעילותו של שירות התעסוקה. ד. כהן התריע נגד מדיניות הצורך לעודד הקמתן של סוכנויות עבודה פרטיות העוסקות, כדברי, ב"מסחר בעבודה".

21 יולי 1979

דבר

דוד לוי פיטר הממונה לגיוס יזמים במשרד הבינוי והשיכון

מאת א. נבון, כתב "דבר"

שר הבינוי והשיכון החדש דוד לוי פיטר את דוד דרש, הממונה לגיוס יזמים לחשיקה בבניה בכלל ובבניה להשכרה בפרט. המפורסם הוא חבר המפלגה הליברא־לית שבליכוד.

בשעתמנה מרשון את לשר זה שיכון מינה את דוד דרש לגיוס משקיעים בבנית. דרש הוא איש המפלגה הליברלית והוא מקורב עם סגן שר הבינוי יחזקאל פלושין.

שם פינוין של השר דוד לוי מיקם דרש להיפגש עמו כדי לפסוק לו פרטים על תכניותיו. אך לתדהמתו הודיעו לו פלשכת השר שאין צורך בפגישה. ושהוחלט לוותר על שרותיו.

דולצין: אין שינוי בתחום עניני עליה וקליטה

לא שמים דגש על עלייה וחינוך יהודי

ידיד הנהלת הסוכנות אריה דולצין, אמר, שהממשלה הנוכחית אינה שונה ממשלות קודמות רבון בכל הקשור לענייני עלייה וקליטה. והוא חושש כי דבר לא יחל גם לאחר שיוחלו בקרוב שינויים ארגוניים בנושאי הקליטה.

מר דולצין דיבר בתכנית בדרדיו. הוא יצא בחריפות נגד דבריו של השר דוד לוי על „פשיטת הרגל של הציונות". אדרבה, אמר, דוד לוי נתבטא עתה בשר הבינוי והשיכון. בידיו לפתור את בעייה חדיון לעלים ולשפר את המצב. אם חשר לוי יעמיד מחר לרשות קליטת העליה כמה אלפי דירות — אני מבטיח שישנם מועמדים וה מיבואו".

מר דולצין מסר, שבעולם הוחשפר מצויים כיום כ-250 אלף יהודים ה חושבים על עלייה ומתעניינים בה. זה אמנם מיעוט. אבל יש לעשות הכל כדי להביאם אליה. פקרב אותם יהודים ניתן להגדיל את מימדי העלייה בעוד עשרות אלפים בשנה. הם אינם באים שלא באשמתם. „כיצד יכולה היום לבוא משפחה מן המעמד הבינוני, למשל, שהיה ב ארצה חיים נורמליים, כאשר צריך להיות מיליונר רק כדי לרכוש דירה — שאל, והעסקנו כי בשביל הדיור לא רק מדינת עליה אלא גורמת לדירות זולות צעירים מן ישראל.

מרכזי הקליטה „פתוחים"

יו"ר הנהלת הסוכנות ציין, כי מרכזי הקליטה בארץ „פתוחים" כ יום לחלוטין, וכדי לקלוט עולים צריך לעשות כל מיני אילתורים. כן אמר שהיא העלה את הבעיות הללו לידיעת ראש הממשלה והשרים ה נוגעים בדבר — אך בינתיים לא זז מאומה.

„אז שלא יכולו בסוכנות כי ישרי נית פשטה את ידיה, אל נוכרוב אבנים, כי אלו רק מאמצים מתמשכי — תהרש.

מר דולצין מחאה גם הטיעונות לגיום בשטל המדיניות אבל זה לא מסור לעלייה. לכן מלחמת שחרור: עד כה נתבקשה ההסתדרות הציונית לעמוד לימינה של מדינת ישראל בעזרה חומרית בלבד — והשם היהודי אכן התגייס.

אולם זה שנים שלא שמים דגש על עלייה. חינוך יהודי. דאגה לקיום הקהילה היהודית. מתם לם העלה ברצינות את נושא הקהילות ה מפיעה. ביישבי מיעוטים לשרדי

המדינה — ועתה הגיע הזמן שנעבור יותר לנושא הרעיוני של הציונות".

לדברי מר דולצין, האתגרים הדום הם: 1) לעשות הכל להעברת העליה מכל מקום ומכל חלק של העם; 2) להכניס עדר בעניני קליטה; 3) לטפל בכובד ראש בעניני חינוך יהודי בעולם; 4) לדאוג גם לחינוך יהודי תיכוני כאן בארץ. לא מספיק תודעה יהודית, צריך להחדיר גם תודעה ציונית — אחרת לא תהיה זו כרתנה יחיאל השלייה.

21 יולי 1979

לידיעת אחרונות

60% מזכאי הדיור מבין הזוגות הצעירים לא יקבלו דירה

סקר של משרד השיכון והבינוי מגלה, כי יש פיגור ניכר בעבודות הבנייה על אף המסגרת התקציבית

[illegible]

21 יולי 1979

דבר

„פשיטת הרגל של הציונות", אדר רבא, אמר, דוד לוי נתבטא עתה כשר הבינוי והשיכון. בידיו לפתור את בעיית הדיור לעלים ולשפר את המצב. [illegible] מחר לרשות קליטת העלייה. כמה אלפי דירות — אני מבטיח שישנם מועמדים והם יבואו.

דולצין ציין, כי מרכזי הקליטה בארץ „פתוחים" כיום לחלוטין. יש כדי לקלוט עולים צריך לעשות כל מיני אילתורים. כן אמר, כי העלה את הבעיות הללו לידיעת ראש הממשלה השרים הנוגעים בדבר — אך בינתיים לא זז מאומה.

דולצין: אין תזזה בענייני עלייה וקליטה

יו"ר הנהלת הסוכנות אריה דולצין אמר, שהממשלה הנוכחית אינה שונה מממשלות קודמות בכל הקשור לענייני עלייה וקליטה. והוא חושש כי דבר לא יחל גם לאחר שיוחלו בקרוב שינויים ארגוניים בנושאי הקליטה. דולצין דיבר בתכנית „השור הבוקר" ברדיו בלילה שבת. הוא יצא בחריפות נגד דבריו של השר דוד לוי, על

משרד הבינוי והשיכון

רשכת הדובר

לקט עיתונות

מס' 1156 ליום 22 בינואר 1979

ידיעות אחרונות 22 בינואר 1979

דנים בהגדלת המשכנתאות לחוסכים בתוכניות לדיור עד 100 אלף ל"י

בתוכניות הנהוגות כיום בבנקים אפשר לקבל אחרי 5 שנות חיסכון משכנתא של עד 60 אלף ל"י ב־9% ריבית, וזאת בנוסף לסכום החיסכון הצמוד למדד

— מאת בני ברק —

משרד האוצר והבנקים המסחריים, דנים באחרונה באפשרות להגדיל את סכומי המשכנתאות הניתנות לי חוסכים בתוכניות החיסכון לדיור של הבנקים השונים.

בתוכניות החיסכון־לדיור, הי מוסעלות כיום, מותר לכל לקוח לחסוך רק עד 30 אלף ל"י.

בסוף תקופת החיסכון, (18—5 שנים) מקבל החוסך את כספו בחזרה, בצרוף הצמדה מלאה למדד וריבית של 3.25 אחוזים הצמודה אף היא למדד. כן רשי אי החוסך לקבל משכנתא עד גג של 60 אלף ל"י, בריבית של 9 אחוזים, לתקופה השווה לתקופת החיסכון שלו.

תא הגדל מ־60 ל־100 אלף ל"י, תנאי החיסכון ישארו כעינם — כלומר ריבית צמודה של 3.25 אחוז על החיסכון, ומשכנתא ב־ריבית עד 9 אחוזים. בדרך זו יגדלו הסכומים שיעמדו לרשות החוסך מ־90 (אלף ל"י בהוספת הצמדה ל־150 אלף ל"י בתו־ספת הצמדה וריבית עד החס־כון.

מאחר שהאוצר אינו שם לי הגדיר את תקרת החסכון ב־ תנאים הישנים, וכמיוחד לאשר משכנ.אות ב־9 אחוזי ריבית, מציעים הבנקים כי בנוסף לי הגדלת התקרות בתוכנית הי מקורית, יפתח מסלול חיסכון נוסף לדיור במסגרתו יוכל הי חוסך לחסוך עד 100 אלף ל"י, שיזכו אותו במשכנתא נוספת של 200 אלף ל"י.

את המשכנתא הנוספת מציי עים הבנקים לתת לחוסך ברי בית הנמוכה ב־5 אחוזים מן הריבית המקובלת בשוק על הלו וואות מוכוונות בעת קבלת הי משכנתא. (כיום נעים שעורי הי ריבית על הלוואות אלה בין 32—36 אחוז).

2 משכנתאות

על יבו לקיחת שתי המשכני תאות בשעורי הריבית השו־ נים, יוכל החוסך להגדיל את האמצעים שיעמדו לרשותו ב־ סכום משמעותי, כאשר הריבית המשוקללת על שתי ההלוואות יחד תגיע לכ־30 אחוז. ריבית כזו טוענים הבנקים, תהיה אס־ רקטיבית לחוסכים ותשתלם גם לאוצר.

מאמור, נמצאת התוכנית ב־ שיבוי דיון בין האוצר והבני קים ושרים הנחים אם ומתי תוש־ עה.

THE JERUSALEM POST 22 יוני

הסכומים ינדלו

נוכח עליית מחירי הדירות בנצר־סנב שבו הסכום הי גדול (חסכון + הצמדה + משי כנתא) שיכול לקבל החוסך — אינו משמעותי ביחס למחיר הדירה. לפיכך פנו הבנקים לי אוצר וביקשו לשפר את תוכ־ ניות החיסכון לדיור ולהגדיל הן את סכומי החיסכון המותרים הן את המשכנתאות. על פי הצעה זו תועלה תקרת החסכון מ־30 ל־50 אלף ל"י והמשכני

הצפה 22 בינואר 1979

הממשלה תגביל את הבנייה הציבורית

מאת מיפרנו הבלבלי בירושלים

הממשלה תגביל את היקף הבי־ נייה בשנה הקרובה.

על הנהגת הגבלות בבנייה שוקם במסגרת הדיונים על התוכנית הכל־ כלית. הכוונה היא להגבלות בבנייה ציבורית ולא בדירות מגורים.

לסיפרנו נודע כי התגבשה עמדה שלא לחעלות את שיעורי מס הכנסה וכמו כן לא ייחזר מס נסיעות חוץ. כמו"כ מסתמנת עמדה שלא לבטל את הקיצבאות לשני הילדים הראשונים במשפחה.

22 בינואר 1979 דבר

ועדת רוטנשטרייך עלולה להביא לייקור שכה"ד במאות אחוזים

מאת סופר „דבר"

שכר־הדירה בדירות מוגנות עלול לעלות במאות אחוזים, אם שר השיכון יקבל את המ־ לצות ועדת רוטנשטרייך, ש־ נתבנתה כדי לדון בחוק הגנ־ ת הדייר והשלכותיו.

הדו"ח מציע ששכר־הדירה יה־ יה זהה לשכר־הדירה בסוק העופ־ שי.

ועדת רוטנשטרייך לוקחת ב־ חשבון, ששכר־הדירה עלול לע־ לות ב־250 אחוז ואף יותר מזה, והיא מציעה ליקר את שכר־הי־ דירה בהדרגה.

בדירות לא־מוגנות יגיע שכר־ הדירה לרמה המרבית תוך 4-5 שנים. דיירים ששילמו דמי־משכנתא ישלמו במשך תקופה ארוכה 60 אחוז משכר־הדירה בשוק החופשי ושכר־דירה מלא אחרי 15 שנה מאז שילמו דמי־משכנתא.

שכר־הדירה יקבע בהסכם בין הדייר לבין בעל־הבית ואם לא יגיעו לידי הסכם יקבע בית־ה־ משפט את שכר־הדירה, מהתחשב בגיל הבית, מצבו, המיזרונים ה־ ניתנים בו, וכו'.

Armenian villagers want homes in Haifa

ATLIT. — The residents of the only Armenian village in Israel, Sheikh Bureik, near here, have asked the government to resettle them in Haifa.

The remaining members of the 11 families who still live in the village, all of them more than 70 years old, claim that they cannot continue to live there because of the lack of minimum services. They settled in Israel after World War I, and over the years their children and grandchildren have moved to Haifa and other parts of the country.

The Ministry of Housing and Construction will deal with the request, a spokesman said, following submission of the request to the prime minister's adviser on Arab affairs.

מעריב

„שכר הדירה בדירות מוגנות לפי המחירים בשוק החופשי"

גן המלצתה העיקרית של ועדת רוטנשטרייך: שקבעה גם תקופת מעבר של 4—5 שנים עד לתשלום דמי־השכירות המלאים ★ דיירים ששילמו דמי־מפתח ישלמו בתקופת־מעבר 60% מהשכירות

מאת יצחק דיש

הוועדה לבדיקת חוק הגנת הדייר, בראשותו של דיר יחזקאל רוטנשטרייך, ממליצה כי שכר הדירה בדירות שכורים מוגנים יתבסס על המחירים בשוק החופשי.

אולם, מערכת הסדרים מקיפה המוצעת על־ידי „ועדת רוטנשטרייך" קובעת, כי לדיירים הוותיקים, רק כעבור תקופת מעבר של 4 עד 5 שנים, דיירים אשר שילמו דמי מפתח, ישלמו במשך תקופת מעבר ארוכה זו 60 אחוז מדמי השכירות הראויים והנקבעים בשוק החופשי ורק בתרגנה יגיעו למלוא „השיעור".

עוד ממליצה הוועדה על הסדרים סוציאליים מיוחדים: דייר המפנה דירה מוגנת ר אין לו דירה אחרת, יהיה זכאי לסיוע ממשלתי בדומה לזה הניתן לדיירי מערכת הסדרים אלה מחוללת מהפכה ביחסי בעלי בתים ודיירים והיא מכוונת לפתור את בעיית היחסים שבין כ־50 אלף משפחות בדירות מוגנות לכין יותר מעשרת אלפים בעלי בתים.

שר־המינוי והשיכון דוד לוי יעמוד להגיש בקרוב הצעותיו לממשלה בעקבות דו"ח ועדת רוטנשטרייך. את הוועדה מינה שר־הבינוי והשיכון הקודם נדעון פת. חברים אחרים בוועדה היו: סר ש. סורוקר, עו"ד אוריאל גורני ועו"ד ברזילי.

● המלצות הוועדה

הוועדה ממליצה לא לבטל את חוק הגנת הדייר ולהמשיך בקיומו. היא קובעת שיש לה־ביא לכך, שבעלי בתים כתם מתגוררים דיירים מוגנים יקבלו דמי שכירות ראויים על בסיס כלכלי. לאחר שבדקה את מדדי המחירים האלטרנטיוויים האפשריים — ביניהם מדד המחירים לצרכן ומדד מחירי תשומה בבנייה למגורים — היא מצאה שהם אינם מתאימים לקביעת דמי השכירות.

● קביעת ע"י בימ"ש

דמי השכירות הראויים ייקבעו בהסכם בין בעל הבית לבין הדייר. באין הסכם — ייקבעו דמי השכירות הראויים על־ידי בית המשפט. בקביעת דמי השכירות הראויים יתחשב בית המשפט בכל הנתונים העשויים להשפיע על גובה דמי השכירות, לרבות גילו של הבית, מצבו, מיקומו, חזותו, מצב אחזקתו והשירותים הניתנים בו, לרבות דמי השכירות המשתלמים בדירה בלתי מוגנת דומה באותו בית או בבית דומה.

כאחר שיתכן שכתוצאה מן הנהגת דמי השכירות הראויים יעלה שכר הדירה באורח קיצוני, לעומת שכר הדירה היום, ממליצה הוועדה הסדרים לתקופת המעבר:

● אם יעלו דמי השכירות הראויים ב־150—250 אחוז מעל לדמי השכירות המשתלמים, לפני כניסת החוק החדש לתוקף, תחולק התעלאה לארבע שנים.

● אם יעלו דמי השכירות הראויים ביותר מ־250 אחוז, תבוצע התעלאה במשך חמש שנים.

● בית המשפט יהיה מוסמך לפסוק על חלוקה אחרת של העלאת דמי השכירות, בהתחשב בנסיבות וכן בהתחשב בעליית מדד המחירים לצרכן.

כן ממליצה הוועדה להגביל את זכותם של בעל הבית או של דייר לפנות לבית משפט לפסוק דמי שכירות. מוצע לקבוע, שאין להגיש בקשה לפסיקת דמי שכירות ראויים אלא אם חלפו שנתיים מיום הגשת הבקשה הקודמת, פרט למקרים שבהם היתה עליית מדד המחירים לצרכן ביותר מ־35 אחוז לשנה.

● דמי מפתח

ועדת רוטנשטרייך ממליצה על שורה של הקלות לדיירים ששילמו דמי מפתח. תקופת ההקלות לדיירים ששולמו דמי מפתח, לפני שהחוק החדש יכנס לתוקפו, תהיה 20 שנה מיום תשלום דמי המפתח ולא פחות מעשר שנים „מהיום ה־קובע" (דהיינו מיום כניסת החוק המוצע לתוקף). שיעורי ההנחות מתוספת דמי השכירות ששולמו לפי החוק החדש יהיו:

● 60 אחוז במשך חמש השנים הראשונות, של תקופת ההנחות;

● 40 אחוז במשך חמש שנים הבאות;

● 20 אחוז במשך יתרת תקופת ההנחות.

אשר לדיירים ששילמו דמי מפתח אחרי „היום ה־קובע" של כניסת החוראות החדשות לתוקף תהיה תקופת ההקלות 15 שנה מיום תשלום דמי המפתח.

● הדיירים המקוריים

הוועדה מתייחסת גם לענייניהם של דיירים מקוריים, שלא שילמו דמי מפתח. כאן מדובר בעיקר באוכלוסיה קשישה; אך יש גם דיירים קשישים, שהם בעלי אמצעים. הוועדה ממליצה שדייר מקורי שלא שילם דמי מפתח או כן זזנו של דייר מקורי כזה, ישלם את דמי השכירות הבסיסיים בצורה קלוא עליית מדד המחירים לצרכן. בעל הבית יהיה רשאי לפנות לבית־המשפט ולבקש העלאת דמי השכירות ואת לפסוק לו דמי שכירות הראויים כפנית המשפט ימצא שהדבר צודק.

● „דיירים נצרכים"

ועדת רוטנשטרייך מקדישה מקום נרחב בדו"ח לדיירים נצרכים. היא ממליצה שדייר נצרך ישלם דמי שכירות בשיעורים מופחתים מדמי השכירות הראויים שייקבעו בחוק. אך בכל מקרה לא יקטן שיעור ההעלאה משיעור עליית מדד המחירים לצרכן. הממשלה לא תקבע את שיעורי ההעלאה של דמי שכירות בשיכונים ציבוריים ובשיכוני עולים.

● סנוי, חנגת, אחזקה

אשה לדייר המפנה דירה מוגנת ואין לו דירה אחרת, מוצע לקבוע שתוא יקבל סיוע ממשלתי בהשגת דייר לפי קריטריונים שיהיו דומים לאלה החלים בסיוע לדייר של דירות צעירים.

בדו"ח מתייחסת הוועדה לעניין אחזקתם ותקינה של הבתים המוגנים הנמצא בהם הלאומי בשל החזקה ידי הוועדה סבורה שיש להבטיח כי בעלי הבתים המקבלים דמי שכירות ראויים יקבלו הוצאות החיבוניות של הבית, הגינה, המדרכה, והגדר. כאשר בעל הבית מזניח את חובותיו יש לאפשר לדייר לפנות לבית המשפט ולבקש להפחית את דמי השכירות הראויים בסכום שבעל הבית אינו ממלא את חובתו.

לשמחת זה, יבוסל התשלום החדשי של הדיירים כהשתתפות בהוצאות שירותי ניקיון, שמירות וקדוחת.

2 ? יזתר חדש

גו'מר

★ שיהיו דירות — העולים יהיו

יושב־ראש הנהלת הסוכנות אריה דולצין אמר, ב„טור ה־שבועי" כרחו בליל שבת ש־ממשלת בגין אינה שונה כלל וכלל ממשלת רבין בכל ה־קשור לענייני עליה וקליטה. הוא חושש, כי סוף דבר לא יוזז גם לאחר שיהיו בקרוב שנויים ארגוניים בנושאי הקליטה. הוא כעס על דברי־יו של השר דוד לוי בדבר „פשיטת הרגל של הציונות". דוד לוי נתבקש עתה כשר ה־בנוי והשכון. הוא אמר, וב־ידו לשפר את בעיית הדיור לעולים. אם השר לוי יעמיד קודם לרשות קליטת העליה כמה אלפי דירות — אני מ־טיח מעמדים להכנס לדירות אלה".

א. דולצין מסר, שבעולם התפשי יש כיום כרבע מיל־יון יהודים החושבים על עלי־יה ומתענינים בה. זה אמנם מעוט. אבל יש לעשות הכל כדי להביאם. הם אינם באים שלא באשמתם. „ביצד יכולה היום לבוא משפחה מן המעמד הבינוני, למשל, שחיה בארצה

אריה דולצין

חיים גורמלניים. רק מיליונר יכול לרכוש דירה" — שאל א. דולצין הוסיף, כי בעיית הדיור לא רק מונעת עליה אלא גורמת לירידה של מונות צעירים מן הארץ.

א. דולצין אמר, כי מרכזי הקליטה בארץ „סתומים" כ־יום קמרי. הוא העלה את הבעיות הללו לידיעת ראש המכשלה תקרים הנוגעים ב־דבר — אך בינתים לא זז מאומה.

2 ? יזתר חדש

„המשחר"

שר השיכון בנה תוספות לביתו — ללא אישור

מאת אבשלום נינה,

שר־השיכון, דוד לוי, בנה תוספות לביתו ללא אישור „הוועדה המקומית לבניין ערים" של בית־שאן. השר הוסיף לבית: חדר מכבסה וכו־מרפסת — מבנים הדורשים את אי־שור הוועדה.

פקח הבנייה של המועצה המקומית הודיע לאשת השר, כי מותר־תם לפנות לוועדה כדי שזו תאשר את הבנייה. גם לאחר פנייה זו, נמסרה לפני כחודש, טרם פנה ה־לוועדה המתאימה.

דירות חסומות בקרית־שמונה

מאת יוסף גלילי

קלימתן של עשרות משפחות ממרכז הארץ בקריית־שמונה מתעכבת, בגלל מחסור בדירות בעיר, וזאת כאשר עשרות דירות בבלוקים שלמים, שבנייתם הושלמה מזמן, חסומים עלידי מחיצות בטון הסותמות את פתח הכניסה לבלוק. (ראה תמונה).

למרות „המחסור" בדירות, ממ־שיכים מתאם פעולות הממשלה ב־גליל המרכז להכוונה לערי פיתוח, לקרוא — באמצעות כלי־התקשורת — לבוא ולהתיישב בעיר הצפונית.

פרופסור עזרן, מנהל האגף ל־איכלוס וקליטה בעיריית קריית־שמונה, קבל, כי מגיעות אליו עש־רות בקשות מצידן של משפחות ב־מרכז הארץ, המבקשות להשתקע ב־עיר. אולם בקשתן גדחית — מחו־סר דירות לפנורים, לא בתנאי רכי שת ולא בתנאי שכירות. כל פניון תין של פרופסור עזרן למשרד השיכון, לשחרר מן המלאי הקיים דירות נוספות שסרם הוצעו לאיכלוי — לא נענו. וזאת חרף מלאי גדיי של דירות ריקות ומוכנות של מש־רד השיכון המצוי בקריית־שמונה המחובר בכ־600 דירות פנויות ב־עיר שסרם הועמדו לאיכלוס — חל־קן בשל אי־חיבורן לרשת החשמל, חלקן בשל בעיות גימור וכן בשל נהלים ביורוקראטיים.

אמנם, התצעו 3 דירות בגודל 75 מ"ר כל אחת לאיכלוס, אך בשל מיקומן הגיאוגראפי אין להן ביקוש. פרט לדירות הללו, אין כל דירה פנויה המוצעת להשכרה במסגרת תוכנית „שכר דירה חופשי". גם רווקים ממרכז הארץ, הרוצים להש־תקע בקריית־שמונה, בתנאי שכי־רות או רכישה, נאלצים לוותר על רצונם לנטוש את מרכז הארץ, או להמתין עד שמשרד השיכון ישחרר פרט לדירות הללו, אין כל דירה דירות.

ריבם של בעלי־בתים לבי הצלחו ממחיצות השנים לחפיל דיירים נאים מבפנים, ואם לא הוסעשרו כשכר הדירה הנמוך־יחסית שנכבו, השיגו לעצמם נתחים נכפרים מדמי־מפתח שגבו מחילופי־דיירים, ומבלעדיים רבים — גבו הכנסות פאלה כמה פעמים על אותה דירה. מה היא הסצדקה הפעניק להם עתה אשורות מה נרחבת של הרעשרות, בסחיר נחשוד דיירים מוגנים שלא יהיה להם לאן לפנות?

זאת ועוד. עיתיין של הממלצות הוא אומלל במידה שלא יכול היה להיות אי־פעם בעבר. אנו מצויים כיום בתקופה הקריטית ביותר בשוק הדירות. ערכה של כל דירה, תדשה כישנה, עלה בשיעורים מסחררים. באותה המידה המור המצב בשוק השכרת דירות בסחיר חופשי, עד שמגיעים כיום לשיעורים של כמה אלפי ל"י לחודש לכל דירה. האמנם זה יהיה הבסיס שמעתה ישלמו לפיו הדיירים המוגנים? והלא במקרה הטוב ביותר, עם כל הסדרות תהנחות — שיעור תעלאה יהיה ממיר מזעזע לגבי רובבות בעלי דירות מוגנות.

אם חוקה הממשלה כדעתה שיש לפתור אות ולאמיד את פעיית הדירות המוגנות, ואם היא איתנה כדעתה להעניק לבעלי־הבתים פיצוי כה נוח עבורם, צייפה הממשלה להעמיד סכום נמוך לשם פיצוי מלא לדיירים המוגנים, כלומר, לפצות אותם פמידה שיוכלו להגיע לדירה משלהם תמורת פיצוי הדיור שמציע כיריהם עתה. ובאמת, הממלצה להעניק להם רק זכויות בלתות צעירים — אין פה ממש, שכן ידוע לכולם עד כמה מתקשים זוגות צעירים לכלכל את צרכי־הדיור שלהם באמצעות הרשכות שמעניקות להם עיש משרד השיכון.

1979 ינואר 22 THE JERUSALEM POST

A NEW TEN-STOREY office building at Paris Square in Haifa, to be completed in two years, will be an important contribution to the reconstruction of the lower town.

The functional, modern building, being put up by the Zecharya Drucker construction firm, was last week sold to Hassneh Insurance and will serve as the company's northern headquarters. Drucker Construction, which has developed into one of the biggest undertakings in its branch, is now also building a large parking lot and commercial centre at Paris Square.

MK proposes tax on empty flats

Raising municipal and state taxes on flats unoccupied for more than six months would be a good way to ease the housing shortage, MK Shlomo Eliahu (Democratic Movement) says.

Eliahu, who says he will soon bring his proposal before the government, says he knows of nearly 10,000 empty flats in the country's three largest cities. Raising taxes on these flats would force their owners to rent them, he believes. He says the authorities could find out what flats are unoccupied by checking electricity and water bills.

המודיע

הד היום

גזירת־נישול לדיירים מוגנים

פת. — המלצתה של „ועדת הושנשמיידט", שממליצה להטיל על דיירים מוגנים תשלום שכר דירה לפי המחירים הנהוגים בשוק החופשי, יש כמן כדי נזרת נישול על הבעלות דיירים פאלה, שאמצעיהם לא עמדו להם להגיע לדירה משלהם והמעט שנבכו ביום, שי חזקת דמי־המפתח, עימי להתשל מידיהם באמצעות המלצות אלה.

מחר נזרה שאין רומו של ציטור זה מסוגל לעמוד כה, ואין ספק, פתרון בהמלצה אחרת של הועדה, כי דיירים שמפנים דירות מוגנות פאין להם דירה אחרת, יהיו זכאים לסיוע ממשלתי כזוגות צעירים. וחזר, בכמרה הטוב ביותר, עזרה מסויימת, אך אין בה כדי להסיר את גזרת הנישול מדיירים אלה.

בבי־לוקי דירה פגישה כאוב זה, ומן הראוי שיש לחזור ולציין, כי מחזיקי דירות מוגנות הם ברובם הגדול אנשים מבלה־הבעם, מעט פחת לרוכות ילדים, המכבת הכיניים ולמטה ממנה, קשישים וזקנים רבים כיוצא באלה מקרים. המיעוט של בעלי דירות מוגנות שהם בעלי אמצעים, או מחזיקי נכסים מרשכרים לשם עסק — אינם יכי־לים לבוא לכלל שהיים הגדול מהמון האדם ובכלל הקיפחו והמעטה דישאין לא קורת־גג, וזאת לא לתפארת המדינה.

הצעת מחיר שכר הדירה בדירת מוגנות על בסיס של המחירים בשוק החופשי כמוה כביטול דמי המפתח הצימדים לזכותו של הדייר המוגן. קביעת שכר דירה נמוך־יחסית לדירות מוגנות נעשתה בהתחשב בעובדה של תשלום דמי־מפתח על אותה דירה, תשלום נשוא המגיע לשיעור רובו או חלקו הנכבד של מחיר הדירה. עתה, כאשר מחילים על הדירה שכר דירה לפי מחירי השוק מתבטלת אוטומטית אפשרות הדייר המוגן לצאת מדירתו תמורת דמי־מפתח הולמים.

הצעתה להמלצות הוועדה כוללת מעבר מדורג להשלום שכר דירה מלא לגבי דיירים משולמו דמי־מפתח, אין בה כדי לפתור קושיה זה של דמי־המפתח, שילמו עד פה לשמש בסיס כלשהו לרי־כישת דירות. רשוב, השענה כי חלק מן הנכסים המרשכרים מצויים בחידם של אנשים בעלי־יכולת או מוחזקים בעסקים רווחיים אינה ראויה לשמש עילה לגזירה כללית זו של גזילת בעלות מבעלי־הדין ממש.

דבר
22 באב 1379

תמריצים לבנייה להשכרה

הממשלה צריכה לחייב גופים שרווחיהם באים מהבנייה להשקיע חלק מאמצעיהם בפרוייקטים להשכרה

מאת אריה אורון

כותב הרשימה היה שנים רבות מנהל „עמידר" ואחיב יוזמה ומנהלה של החברה „בנייה להשכרה" פרטית של „מולל בונדי" ושיכון עובדים. נושא השכירות נבדק יבבתן כ־מישורים שונים, נתונים רבים נק־בע במחקרים ובסקרים בארץ ובו־עולם, ואפשר להציע לקוחים.

כותב הרשימה הזו מפסיק לחייב את הצורך בדיור בשכירות; הוא פעל בתחום זה בשנים 1972—1976, כאשר גיבש תכנית של בנייה להכשרת הידיעה בפשרד השיכון בתור „תכנית אורון" ר־יישם אותה למעשה בהקמת פרד־יקטים ציבוריים ובשותפות עם מקיעים פרטיים.

תכנית דיור בשכירות אינה פר־עלת בחלל ריק, אלא היא עומדת מול ובמקביל לתכניות דיור ב־רכישה. אלו הן שתי אפשרויות להבטחת קורת־גג לנזקקים: ל־עולים, לזוגות צעירים ולרווקים ות־תחיים חיים עצמאיים, לגבי סקטור אחד בלבד — העולים — לקחה המדינה על עצמה התחייבות מלאה למתן קורת־גג. הוא עושה זאת בשתי דרכים: שכירות קבועה, שכירות זמנית עם אופציה לרכי־שה, והרכישה הישירה.

ככל שנקודים להכיר בכך שמחר־בת המדינה להרחיב את אחריותה לטווח קודת־גג גם לזוגות צעירים ולבודדים עצמאיים לאחר גיל מסוים, נפרק בעוד מועד מעצמה־עון הצטברה בדורות.

בין שתי האפשרויות לשיכון, יש עדיפות לרכישה. [illegible] הוא משקי תרבותי יותר למדינה ור־ים לטווח ארוך; הוא גם עדיף מבחינה חברתית. גם בשיטת ה־קואופרטיבי בעולם נובעים כיום הקמה לבעלות האחת הבעלות על משקי הדיור. הם עולה על 50%, אם גם אינו מגיע לשיעור הגבוה של ישראל (70%). לכן יש לקבל את הרכישה כפעולה נכונה מבחי־נה חברתית ומנקודת מבחינת מש־לק. שכירות חמשית מסמנת ב־חרבה סכנה של ניצול מתמיד ע״־ידי בעלי־בתים בעתות מצוקה.

אם מדובר בהרשמה זו על הצר־ך בבנייה להשכרה. אין הכוונה להחזיר את השכירות כאמצעי־ דיור עיקרי כי אין לזה הצדקה ענינית; מאידך, יש בזה משום נסיגה חברתית. באותו מובן אפ־שר לומר שאין כל אפשרות לפ־תור את בעיות הדיור במלואה. כל עוד לא יהיה שוק שכירות ולא תובטח בריאה של שכירות. השכי־רות חיונית במיוחד במצב־ביניים. במקום להמשיך במחקרים ובסקי־רים עדי למצוא איזו דרך עדי־פה, יש להכיר באחריות המדינה להבטחת השכירות. כפסולת־ סק־ביל לרכישה.

בנייה להשכרה לא תקום בלי מעורבותן ויזמתן של הרשויות הציבוריות המחולשות על הקרקע, ולא, תמריצים רבי־עצמה. על יותר לקבלן, למשקיע ואף להברה ציבורית לשעול בתחום בניית לי־שכירה. בייחוד במצב הביקוש ר־האשראי הקיימים. השקעה בשכי־רות היא השקעה לטווח ארוך כ־אח שהשקעה למכירה היא קצרת־מועד ומבטיחה רווחים מיידיים ר־גבוהים. אם בנייה להשכרה הוכר כיעד חיוני ביותר יש לעודד אר־תה בכל האמצעים. קנה המדה ה־יחיד לגודל האמצעים הוא הענת־היעד. הואיל והשכירות באה לי־מלא צרכים של זוגות צעירים ש־מצבם הכלכלי רופף או צרכים של אנשים במצבי־ביניים דחופים, גם באזורי עיתות. יש לתת לה עדיפות על שני בניית השיכונים למכירה באותו מקום.

אין הכותב מציע ריכוז המשאב־בים והסובסידיה בבנייה לשכירות בלבד, אולם הוא בתחלם מחייב ריכוז המאמצים כדי לחולל מפנה בבנייה להשכרה.

לדוגמא: אילו עירית תל־אביב היתה מקצה לדיור בשכירות את רכת־אביב ג׳ (ולא רק ברדום ה־עיר; הוא הדין לגבי ששתים מרכזיים ברמת־גן ובבצתיים) ו־כפתות שיכונים למכירה באזו־רים סמוכים זקרתיים, היתה כגיע ליתר איזון ונוחן בהרכב הטכולו־סיה בשכונות.

שלמה אישים במסק — שר־האוצר, ס. ספיר הכנת, מזכיר ההסתדרות לשעבר ומזכיר חברת השכירים לשעבר — חברו יחדיו כדי לסייע להקמת החברה „בנ־יה להשכרה" מיסדם של „שר־כון עובדים" ו„מולל בונדי", ה־קונצפציה היתה נכונה. מקיעים פרטיים בתחום הבנייה הצטרפו ליוזמה תוך פרוס מחקרים גם עם משקיעי חיל. התאמתה ההנחה היסודית בתחשיבים שהשקעה ב־נכסי בנייה לטווח ארוך שתכרת על ערכת יותר מהצמחה למדד־יוקר־דיורים. עם זאת התמריצים בתחומי המיסוי והאשראי לא היו מספיקים. והחברות לא יכלו לע־מוד בעול המימון. כבר אז, ב־שנת 1975, כיודעים ובחלון, נתבזו החשיבות והביקוש לדיור בשכירות שלה של ההיצע. באחי־ רונות הוכחה חשיבות השכירות הנוספת (מבחינת זכאות) כערי־סיתות, כאשר דירות עמדו פנו־יות, ללא ביקוש רכישה (כמעט ללא מיכון עצמי). ומבצע „עמי־דר" להשכרה נוחל הצלחה. יש לקום בברכה את ההרחבת החברה הממשלתית „שיכון ופיתוח" לכ־נות 2000 יחידות דיור וכן את הוספת התמריצים בפרוייקטים אלה.

חברות שיכון צבוריות, שמס־רתן המוגבלת היא לסייע לפת־רון בעיות שיכון, אינן יכולות אם כן לשחרר עצמן ממטלול חייבי זה של פרוייקטים בשכירות, בכונה ליצור מלאי של דירות בשכר־דירה מפוקר.

יוקר הבנייה ממחיש ומגליע את הצורך הדחוף בדיור בשכי־רות, אך מאידך יש לו השלכה של גוטה שכר הדירה, כך פללא סובסידיה גבוהה מאד, גלויה ו־סמויה. אין אפשרות לחייב את המשקיע לשכר־דירה מבוקר סביר. ואין המדובר בשכר־דירה ל־חסרי אמצעים של עמידר, אמיגור ו־חברות עירוניות, אלא בשכר־די־רה סביר לצעירים עובדים ול־תקופת מעבר.

הממשלה צריכה לחייב גופים המקיעים בבנייה ובבנקים אפו־תיקאיים, אשר רווחיהם באים מ־תוצרי הבנייה, להשקיע חלק מ־אמצעיהם בפרוייקטים להשכרה שיקבלו עדיפות בהקצאת קרק־עות.

בהסכמה פעילות החברה „בנ־יה להשכרה" גילו חברי־שרדים עניין בהתקשרות קבועה מראש, עם הפקדה, להבטחת דירות כ־שכירות לבני שבדים, לתקופה של 5 שנים.

ההסתדרות מודעת כיום לזעקה הנשמעת בקרב זוגות צעירים ו־בודדים בקשר לדיור והגיעה ה־עת שתבחן מחדש גם ענף זה של שכירות. הוא הדין במעצמות המיוצלים בעיר המדולות.

לפני קום המדינה ידעו מוס־דות ההסתדרות, בכל שלבי הת־פתחות הערים כגון: תל־אביב, חולון, גבעתיים ורמת־גן, להבטיח הקצאת קרקע למשפחות שובדים: בתל־אביב, שלא היתה בידי תנו־עת־העבודה, ניבנו מפונות־שבר־דים בכל חלקי העיר, ובערים אחרות ניבנו שיכונים מרוכזים של עובדי חברת־הכשל, קופת־חולים ועוד.

במדינות אירופה נותן המיטשל עדיפות לקואופרציה בשיכון. אם על בסיס של שכירות סוציאלית או של שכירות עם אופציה ל־רכישה. והמונה „שיכון סוציאלי" (רוצק מהצליל הגלוה אנלטו ל־ביטוי זה) כא להשיב לצרכים של הארכלוסיה השובבת ואחיה של שכר. בדירות אלו בשכירות וכ־רכישה גרה אוכלוסיה ממוצעת, טולל פקידים במעמד בכיר.

אם המדינה אכן תעלה את ה־תמריצים לשכירות כדי להגיע ל־כראיות כלכלית בהשקעה ותקי־נה עדיפות ראשונה בכתן קר־קע, מן הנכון שהסתדרות תש־תלב גם בתחום זה של פעילות בהתנדבות ובעסכנ...

מעריב
19 באב תשמ״

דרוש: דיור — מיד

מאת תלמה גלבוע

לפני חצי שנה התארגנו בירושלים אנשים, שהתחב־שו בבעייה של דיור בשכי־רות. בין המתארגנים — משפחות, יחידים, זוגות צ־עירים שאין נישאו ובאלו שעמדו להינשא. מטרתם היתה לפתוח במאבק להש־גת שינוי במוריות שכירת הדירות, ובלשון מעשית יותר: דיור נאות במחיר סביר.

הבעייה אינה חדשה, אך יש תקופות שהיא צפה ועו־לה ביתר שאת כמו בחודשים האחרונים. אחת הסיבות ב־תחום המאבק הציבורי לשי־נוי פני הדברים בשטח הדיור היא דליה בלומנפלד, מורה צעירה בבית־ספר תיכון בי־רושלים.

דליה סיפרה לנו, כי במק־ביל להתארגנות בירושלים חלה התארגנות דומה בחיפה, בתל־אביב, בנתניה ובמקומות אחרים. היא ועמיתיה למאבק החליטו לרכז את הקבוצות ה־שונות לארגון־גג אחד ו„ל־צאת לכולמה". כך חברו תנו־עת „דיור מיד" הירושלמית ו־„ארגון הרווקים והרווקות" ב־תל־אביב וארגון אביה (אז־רחים במצוקת השכרה) ובסך־הכל מאות פעילים. הם מח־תימים על עצומות וכבר ערי־כו מספר הפגנות. גם לכנסת הגיעו „לחרים קולי" ולדברי דליה „התאכזבנו מאד מפגישו־תנו עם נציגי הליכוד" המדב־רי חיל חיים קורפו שאמר „זה שוק חופשי". שר השיכון, בדעון פת, הציע להם „לשלוח לקרית־ארבע"...

הפעילים תוסכים ומאיימים להתריע את המאבק, אם לא יינקטו צעדים. מעשיים לפת־רון בעיית השכירות. הנחלת את מיטב אמצעי המחאה של־הם ושל אחרים.

„ישנן דירות ריקות בבע־לות ממשלתית, שלא בדור ל־מי הן מיועדות. בירושלים בלבד, בקסמון ח׳ ו־ט׳, ספר־נו 130 דירות כאלו", מגלה דליה. במדינת ישראל, בה תופח מיתום ת„בעלבתיות" ר־רבים וטוכים נפלו לכילוד רכישת הדירה, עצם המאבק על הזכות לשכור דירה בתנ־אים סבירים הוא בריא ומ־רענן.

דבר
22 יולי 1979

לגור עם ההורים אחרי החתונה

לעשרות אלפי זוגות צעירים חסרי דיור נמאס מהשרים העסוקים ב„ללמוד את הבעיה" והם מתארגנים לפעולה

מאת טלי נתיב

יהודה יאירי, גבוה, ממושקף, תרבותי ונעים חליכות משיח בפני את ברוחיו. הוא נשוי ובקרוב יהיה אב. אשתו עובדת, ויחד הם מביאים הביתה בסוף החודש סכום של קצת יותר מ־10,000 ל״י. משפחתו של יהודה, ואלפי זוגות צעירים כמוה ברחבי הארץ, נאלצת לשלם לפחות שליש ממשכורתה שכר דירה.

בשנה שעברה קיבלו כ־52,000 זוגות צעירים זכאות ממשרד הדיכון — בדרגות שונות של סיוע. רק 22,000 הצליחו לממש את זכותם. כל שנה נוספים אלפי משפחות צעירות חדשות למעגל הסגור הזה, שממנו אין מוצא בשל העדר בנייה נאותה בשבילם.

הסשכנתאות למיניהן! שקר וכזב, אומר יהודה יאירי. „תהליך הזאת הסגירה לי כיום מסתכמת ב־115,000 ל״י בלבד. מנין אמור אני לקחת מאות אלפי ל״י נוסף אם מחירה של דירת שיכון לזוגות צעירים גע היום בסביבות 700,000 ל״י.

להתגורר בעיירת פיתוח! „גם זה אחד הכזבים הגדולים שמלעיגים בו את הציבור. הביטי, אני נני רוצה שיראהו עלי ואני מוכן להתגורר בעיירת פיתוח. אבל הן שקר מבקר עיניים ממש. מספר הפתרונות המצויים שם מסתכם ב־אלפים אחדים בלבד, בעוד שהביקוש החמורה שלנו מקיפה עשרות אלפי משפחות צעירות ללא פתרונות־דיור. במקומות האלה גם אין אפשרויות העסוקה לכולנו, שלא לדבר על איכות חיים שהיינו רוצים בה. אם יכנו לנו מקום נעים נעבור אליו, גם אם יהיה ברוחק ממרכז הארץ, ובתנאי שיהיו בו אפשרויות העסוקה ורמת חיים נאותה לכולנו".

יהודה יאירי מדבר בחום ובכלחם, ולא פלא שהתמנה לדובר של אלפי אחיילצרה, שרבים מהם עדיין מתגוררים אצל הוריהם. גם אם הם מטופלים בילדים, בהעדר פתרון אחר.

ביטים הקרובים יתכנסו נציגי הזוגות הצעירים האלה להתארגנות. ייקבע הגוף המנהל ויוחלט על שיטות פעולה. „אחרי כשלונו תיהם של כל המשרדים והגופים הנוגעים בדבר הגענו למצב שרק פעולות קיצוניות עשויות להביא שיח לנו פתרונות נאותים. אינני קורא לפעולות לא־חוקיות, אבל נמאס לנו מהשרים העסוקים ב„ללמוד את הבעיה". לא ייתכן שכל שנה־שנתיים ייכנס שר חדש לתפקידו ובמשך הקדנציה שלו שוב „ילמד את הבעיה", בלי שיגיע לכלל פתרון מעשי.

יהודה יאירי חולק שבחים לאותו עורך־דין תל־אביבי שהגה ויזם את התארגנות ההמונית של כל הזוגות הצעירים חסרי הדיור בארץ. „בניגוד למקסרגים אינו סבור שהוא עושה מאתנו הון פרטיסי. מה שהוא מנסה לעשות לא ניסה איש לפניו, אף שהבעיה קיימת זה זמן רב. אנשים חיו וחיים במחסנים בדרום תל־אביב בלי שלאיש יהיה איכפת".

יהודה יאירי אינו פונה אל שר השיכון החדש. „לא התרגשתי מנאום הבכורה שלו. ראיתי תולם בו תקוות רבות. יקח גם לו בוודאי זמן רב „ללמוד את הבעיה", ולנו אין זמן".

יהודה קורא לגישה חדשה, לדרך חשיבה חדשה ואינו מחפש כתובות לתלונות. „אנו מוכנים, לשיפוש עם גורמים מוסמכים רק באתרי בנייה חדשים או ליד שולחן שעליו ייתאמו הסכמים לשכר דירה זול כמקובל בחו"ל. אינני שואף להיות בעל דירה ואינני מבקש סובות מן המדינה. אבל לא ייתכן שנתגורר אצל הורים כל ימינו או נוציא חלק כה נכבד משכר עבודתנו לשכר דירה".

האודיסיאה הפרטית של יהודה יאירי כוללת התרוצצות בת שני חיים במבוכי הבירוקרטיה של משרד השיכון. בגלל סעת שנעשתה בסירשם התושבים מוסיע אותם בשם אחר תחת מספר תעודת זהות הזהה לזה של אשתו! חדשים לקח לו לחוכיח שאין בבעלותו כל דירה, ומלחמתו הנואשת במחשב עקשן שהמשיך לפלוט אותו מספר הפודת זהות של בעל דירה אחרת כמעט שנסתיימה בכשלון. לאחר שנתיים קיבל את האישור המגיע לו, אלא שהמכתב המאשר זאת אבד אי־שם בדרכו ממשרד השיכון אליו. פני יותיו החוזרות ונשנות זכו למענה אחד: עליך להתחיל את כל הליכים מהתחלה! איש בלשכת השר לא היה מוכן לתת לו, לדבריו, העתק של המכתב שהלך לאיבוד. יהודה פנה בראשו ללשכה לפניות הציבור של משרד השיכון, ושם אמרו לו כי המכתב נשלח, ככל הנראה, כדואר רשום, ובוודאי ישוב לשולחו, ועד אז — עליו להתאזר בסבלנות.

„ברור, אבל", מציין יהודה, „כי במשך השנתיים הללו שולשו מחירי הדירות בארץ, ולהלוואה שאקבל כבר אין כל משמעות ממשית". אך הוא מסרב להיכנס לפרטי תלאותיו האישיות ומדגיש, שהוא מייצג ציבור גדול ביותר של צעירים שאין המדינה דואגת לשכנם כראוי.

„אנו רוצים להביא לידיעת הממשלה את דעתנו, שכל שיטת ההנחות והניקוד הגורמת לאדם להיות מקרה־סעד בעל־כורחו ומביאה אותו להתגורר במחסנים שלכים ולחפוך שולחנות כלי־כתיבה — שיטה זו לא הרי פילה עד כה. השיטה חייבת להשתנות, ואם אין באפשרות אותם גורמים לשנותה — שיפנו מקום לאחרים. מדוע רק בצפון תל־אביב בונים בלי הרף דירות פאר? מדוע רק לעניים עושים פיזור אוכלוסין? על הממשלה להבין כי סמוך כאן חופר נפץ רב ועליה להודרן ולמצוא דרכי פתרון הולמים. הנסיון ליצור מעמדות בעם עלול להסתיים באסון, שעון־החול אזל, לא נוכל עוד לחכות שמישהו ילמד את הבעיה" ויתן עליה את הדעת. יש לנקוט פעולה תקיפה ומיידית".

מהר יתכנסו כבית סוקולוב בתל־אביב נציגיהם של אלפי הזוגות הצעירים הסובלים ממצוקת דיור, יבחרו ועד מנהל ויחליטו על דרכי פעולתם.

בקשת בעלי קרקעות בכפר עתנא נדחתה בבג"ץ

תפיסתם של 1,740 דונם בכפר עתנא שבנפת רמאללה נעשתה לצרכי צבא מובהקים, והשיקול היחיד המחנה הצבאי לשכון הוא שיקול צבאי גרידא אשר בו אין בית המשפט יכול להתערב — קבע בית המשפט העליון לצדק בירושלים, בפרסמו ביום אלה את נימוקי החלטתו לדחות את עתירתם של בעלי קרקעות בכפר עתנא נגד שר הבטחון ומפקד אזור יהודה ושומרון.

בעלי הקרקעות, כארבעים במספר, שבו באמצעות עו"ד א. חורי לבג"ץ וביקשו להורות לשר הבטחון לנמק, מדוע לא תבוטל תפיסת קרקעותיהם בשטח של למעלה מ־3000 דונם. הם עותרים טענו, כי הקרקעות משמשות לפרנסתם ולפרנסת משפחותיהם, וכי עליה — פזורים כ־40 בתים בהם מתגוררים כ־300 נפשות. כן טענו העותרים, כי השטח שנתפס אינו מיועד לצרכים צבאיים אלא למטרות התיישבות יהודית, או הקמת איזור תעשיה, ולכן יש לבטל את תפיסת הקרקע, על פי כללי המשפט הבינלאומי בענין זה.

מנהלת מחלקת הבג"צים בפרקליטות המדינה עו"ד דורית בייניש הגישה לביהמ"ש הצהיר־תשובה מטעם מפקדת יהודה ושומרון. בו הוכחשה בתוקף נירסתם של העותרים. בהצהיר נאמר, כי צה"ל זקוק לשטח למטרותיו, לצרכי הצבא מיתקנים חיוניים שנקבעו ע"י גורמים מיבצעיים של צה"ל, ולמטרות הקמת המחנה הצבאי במקום. עו"ד ביינש הצהירה, כי השטח נתפס רק למטרות אלא ולא לצורך התיישבות אזרחית.

הצפה

2 יולי 1979

ידיעות אחרונות 2 יולי 1979

שר הבינוי והשיכון החדש החל בשינויים פרסונליים

הודיע על מיטוריו של היועץ לבניה־להשכרה

— מאת ישראל תומר, כתב „ידיעות אחרונות" —

שר הבינוי והשיכון, דוד לוי, נתן לסגניו הוראה אצל שותפיו הליכודים, בליכוד, זאת לאחר שכבר ביום הראשונים לכהונתו הודיע על פיטוריו של מר דוד דרש, יועץ השר לבניה להשכרה.

מר דרש, שהוא פעיל הפלגה הליברלית בליכוד, הובא לסני כשנה לשרד הבינוי והשיכון על ידי השר הקודם. נדעין מת בהסכמת סגן שר האוצר, יחזקאל פלומין. הוא טיפל בשקעים וביזמים שגילו עניין בתוכניות בנייה לי השכרה, ובתפקידים אחרים שהוטלו עליו על־ידי השר הקודם. ביום שישי האחרון הוצל מר דרש ללשכתו של שר הבינוי והשיכון מר דוד לוי, וביקש להיפגש עמו כדי לדון בבעיות של הבניה מספר בתו. בתגובה על פנייה זו, אמר לו מר לוי, כי אין טעם לבקש פגישה זו, מפני שהשר דוד לוי החליט שהוא — דרש — „לא יפסיק יותר כתפקיד".

ראש לשכת השר הסיק: „אם יהיו לך קשיים למצוא את עבודה אחרת — נעזור לך".

היא מספר בתו. בתגובה כה רייסר, ראש לשכת השר, כי אין טעם לבקש פגישה זו, מפני שהשר דוד לוי החליט שהוא — דרש — „לא יפסיק יותר כתפקיד".

ראש לשכת השר הסיק: „אם יהיו לך קשיים למצוא את עבודה אחרת — נעזור לך".

Call for staged rent-control removal

THE JERUSALEM POST

By AARON SITTNER
Jerusalem Post Reporter

Rigidly regulated rent control under the Tenant's Protection Law — enacted in 1972 — would gradually fade away under a set of recommendations submitted some days ago to outgoing minister of housing and construction Gideon Patt by the Rotenstreich Committee on Rent Control Reform.

In 1977, a few weeks after becoming housing minister, Patt asked Dr. Yehoshua Rotenstreich, a prominent attorney and president of the Press Council, to head the committee. Its task was to suggest ways of implementing the recommendations of a previous body — the Raveh Committee — on compensating landlords for erosion of their rent income through inflation.

The Rotenstreich recommendations will now go to the new minister of housing and construction, David Levy, who has replaced Patt.

The committee proposes that tenants in protected flats pay a "suitable rent," which is defined as one "reached by agreement of the landlord and the tenant."

Where mutual agreement cannot be reached, the "suitable" rent would be set by a court that would consider such factors as the age of the building, its condition, location, services given to tenants, and rents of unprotected flats of similar size and condition in the immediate vicinity.

If the court sets the "suitable rent" at a level twice or three times that of the maximum rental allowed under existing law, then the new rent increase would be spread over a period of four or five years — or even longer, if the court deems that proper in view of sharp advances in the consumer price index.

Since tenants who have paid "key money" for their flats have an equity investment in their homes, the Rotenstreich Committee suggests that such tenants be given a 60 per cent discount on rent increases for the first five years after their rents are raised, 40 per cent during the next five years, and 20 per cent for the next 10 years.

In addition, tenants in protected flats, if deemed to be economic hardship cases, would be spared the full rent increase allowable.

Rent increases in public housing flats and those leased to new immigrants would be set by the government rather than by a court.

In all cases, where a landlord fails to maintain his building in good condition the tenants would be able to undertake the maintenance on their own, and deduct the cost from their rents.

As it handed up its recommendations, the Rotenstreich Committee said it could not find a single price index that could provide a proper basis for calculating a "fair" rent-increase procedure.

The indicators the committee studied were the consumer price index, the construction imputs index, and the index of average prices for privately owned flats.

"Over the long term," said the committee, "none of these indicators bore a relationship to the ups and downs of residential rent in the non-protected, free market governed by the law of supply and demand.

"We have therefore concluded that only free-market rents themselves can serve as a basis for determining the rents to be paid by tenants in protected rental housing."

The committee said that "at this time" it does not deem it suitable to recommend scrapping the Tenant's Protection Law altogether. "Many years" will have to pass before controlled and free-market rents come into line with each other, the committee believes.

At present, rents on controlled flats may be raised once a year, by a maximum of 33 per cent. If the consumer price index rises by more than 33 per cent during the year, the differential is "credited" to landlords, and accumulates. At a later time, even if the index rises by less than 33 per cent, landlords are entitled to rent increases exceeding the index rise, but limited to 33 per cent.

In a telegram to Levy yesterday, the Jerusalem Merchants Association urged that he ignore the Rotenstreich Committee recommendations.

The association has been leading the fight against the committee's earlier recommendations — on decontrol of non-residential rents. Those suggestions, slightly altered, have already been adopted by the government; but their application has been postponed under pressure from business groups.

Under this change, rents for more than 80 per cent of the country's leased shops would be decontrolled. In very small businesses — where annual turnover does not exceed IL350,000 — rents would go up by 380 per cent, while neighbourhood grocery shops operated by a single owner would have their rents raised by 266 per cent.

New plan for Independence Park road

THE JERUSALEM POST

'J'lem moves to preserve, not demolish'

By ABRAHAM RABINOVICH
Jerusalem Post Reporter

The Jerusalem Municipality has trimmed plans for a road cutting through Independence Park and wiping out the neighbourhood of Nahalat Shiva, situated between the park and Zion Square.

The change was revealed Thursday by planner David Kroyanker at a symposium on urban preservation held by the Institute for Jerusalem Studies at the Hebrew University.

The Independence Park road is planned as part of a north-south artery swinging from King David Street across Rehov Agron and leading out from Nahalat Shiva to Rehov Helene Hamalka and the north. The original plan called for a 32-metre-wide road that would cut through the heart of the century-old Nahalat Shiva.

The new plan calls for a 16-metre-wide roadway along the alignment of Rehov Rivlin. This too, however, will involve demolition. The row of houses along the west side of Rivlin, the main location for the boutiques and coffee houses being attracted to the neighbourhood, would be razed. Some planners hope that even the reduced plan will be scrapped.

A marked change in attitude among municipal officials towards preservation was noted by municipal planner David Fields. He said that as recently as three years ago he and his colleagues contemplated the demolition of much of the older part of downtown Jerusalem, including Nahalat Shiva. Active efforts are now afoot to preserve many of these areas, he reported.

A failed attempt to preserve the British-built pillbox at Sanhedriya was described by Kroyanker. The pillbox, one of a number built to protect the entrances to the city during the Arab riots 40 years ago, was to have been moved about 18 metres by the Public Works Department two weeks ago to make way for a road. Kroyanker said the PWD bulldozers were unable to either lift or roll it and ended up by demolishing it. Two other pillboxes remain, one at Gaza and Tchernikowsky and one off Derech Beit Lehem in Baka.

Architect David Cassuto mocked both the attempt to preserve the pillbox and the preservation of the old gate to the Alliance school outside the Clal Centre which went up on its former site on Jaffa Road. "Nostalgia is a bad adviser in preservation," he said. There is no point, he said, in trying to preserve structures out of their orginal context. He termed the reconstructed Jewish Quarter in the Old City of Jerusalem a "Disneyland" and said that many sound old buildings had been demolished to make way for new ones.

In reply, Kroyanker said the preservation of the Alliance school gate, for which Clal agreed to pay IL150,000, was the first involvement of a commercial enterprise in preservation in Jerusalem. It set a precedent which is already being followed by another company at a site he did not identify. The preservation of structures, even if only partial and not on the original site, help provide an historical link, he said.

Architect Yohanan Minkser of the Government Antiquities Department noted that the concept of preservation had changed from the one introduced by the British in Jerusalem which meant a simple freeze on new construction. It has now come to mean also reconstruction and concern about the relation between the building or ensemble being preserved and its surroundings. Thus, preservation plans for the Old City, he suggested, should also take into regard plans for the Mamilla district outside it. Some critics fear that the planned development of Mamilla will dwarf and detract from the Old City.

1-72

משרד הבינוי והשיכון

רשכת הדובר

לקט עיתונות

מס' 1159 ניו יום 25 ינואר 1979

מחלוקת לוי־הסוכנות על ארגון חיסול שכונות העוני

25 ינואר 1979 "המשמר"

מאת מיכה "דבר"

חילוקי דעות קשים נתגלעו אתמול בפגישה בין שר הקליטה, השיכון והבינוי דוד לוי, לבין חברי־הנאמנים של הסוכנות בעניין חלוקת הסמכויות בין הגורמים שיעסקו בשיקום שכונות המצוקה.

קודם לפגישה סוכם, כי כוועדת משותפת לסוכנות היהודית ולממשלה, תטפל בנושא ולא שתי מערכות נפרדות, כפי שסברו קודם.

הוסכם, כי תוך חמש שנים ינייסו הסוכנות והממשלה תרומות לפרוייקט בסך 600 מיליון דולר כל אחת.

אולם, חילוקי־הדעות נגרמו בי תביעתו של השר לוי שהסוכנות תהיה שותפת לעיצוב מדיניות השיקום, אך את כספיה לביצוע תזרים דרך הממשלה. כי כך דורש לוי, למעשה, כי הסוכנות לא תהיה שותפה אקטיבית בביצוע, על רקע זה פרצה סערת רוחות בישיבה בין אנשי הסוכנות וחברי־הנאמנים, לבין חלק משרי הממשלה.

השר לוי אמר, כי לא ניתן יהיה לבצע את השיקום בשטח עם כבנה ארגוני מסורבל, בתגובה לדבריו, אמר יו"ר ההנהלה הציונית א. דולצין, כי הסוכנות לא תוכל להעביר כספי תרומות פסורים ממס בלי שתהיה שותפה פעילה בפרוייקט.

דיונים עד הקמת רשות העליה

חשיבת "חירות" בליכוד דנה אתמול בהקמת הרשות לעליה וקליטה, וקבעה עמדה לפיה בראש הרשות יעמוד שר. הרשות תהיה מופקדת הן על קביעת מדיניות והן על ביצועה.

אולם בהחלטתה עומדת החטיבה על כך שכל עוד לא קמה הרשות, רצוי שמשרד הקליטה יישאר על כנו.

כיצה "לעם" בכנסת פנתה לי ראש הממשלה, והביעה את דאגתה מהפעולות להשתתת אחריותה של הממשלה אם תוקם הרשות.

מכן משרד הקליטה יגוטרו, לדעת "לעם", הממשלה צריכה לקבוע את מדיניות העליה והקליטה ודי פתח של ביצועה.

הצפה

25 ינואר 1979

תכנית לפתרון מצוקת הדיור

30 אלף דירות בהוזלה ניכרת

סולל־בונה ו„שיכון עובדים" מציעות לבנות

תוכנית נועזת שתכליתה לסייע לפתרון מצוקת הדיור של אזרחי ישראל, עולים חדשים ומעוטי יכולת — הוצגה אתמול על ידי סולל בונה ושיכון עובדים בכנסת אנה פרנק בבית ים בבחיר 460,000 ל"י. אולם אם הממשלה תהיה מוכנה להפריד את מחיר הקרקע ולדאוג לפיתוח מערכת התשתית, המים והביוב באזור למען מעוטי היכולת, דירה של 98 מ"ר באותו מקום תעלה בתנאים כאלה 350 אלף ל"י על פי המחירים של היום, אמר.

כדי להמחיש זאת מסר מר אדרי, כי בעוד שמחיר ממוצע של דירה נע כיום בין 600 אלף ל"י ל־1.2 מיליון ל"י, חרי על פי התוכנית ניתן להקים דירות בנות שלושה חדרים על 75 מ"ר ברחוב אנה פרנק בבת ים במחיר 460,000 ל"י. זאת אם הממשלה תהיה מוכנה להפריד את מחיר הקרקע ולדאוג לפיתוח מערכת התשתית, המים והביוב באזור למען מעוטי היכולת. דירה של 98 מ"ר באותו מקום תעלה בתנאים כאלה 550 אלף ל"י על פי המחירים של היום, אמר.

מס השבח יאת מחיר הקרקע בעת ביצוע העיסקה.

ההתקשרות הרב שנתית בין הממשלה לבין „סולל בונה" תאפשר תיכנון יעיל של כוח אדם, ציוד וחומרים.

הצפה

תערוכת מוצרים וחומרים תקניים בבניה

במגמה לפעול לשיפור איכות הבניה בישראל תיערך בחודש מרץ הקרוב תערוכת מוצרים וחומרים תקניים בענף הבניה — מסר משה גבר, דובר מכון התקנים הישראלי.

התערוכה מאורגנת ע"י משרד הבנוי והשכון בשיתוף מכון התקנים הישראלי, ומרכז הבניה הישראלי. מטרת התערוכה להביא לידיעת אנשי המקצוע והציבור הרחב את מגוון המוצרים הקיימים, תכונותיהם, איכותם ואפשרויות השימוש בהם. בתערוכה יוצגו רק מוצרים וחומרים נושאי תו תקן או סימן השגחה המוענקים ע"י מכון התקנים הישראלי.

בתערוכה יושם דגש על: מוצרי בניה תקניים — אפשרויות ודרכי השימוש בהם, הבטחת איכות בניה באמצעות מוצרים וחומרים תקניים, בניה טרומית ומתועשת באמצעות רכיבים המיוצרים בהשגחת מכון התקנים.

התערוכה תתקיים באולם התצוגה המרכזי בבית מרכז הבניה הישראלי ברמת אביב, ישולבו בה ימי עיון והרצאות מקצועיות.

התערוכה מיועדת להחדרת מודעות ולמיקוד תשומת הלב של תאדריכלים, המהנדסים וחבונים ומפקחי הבניה בכל הרמות, לשימוש במוצרים וחומרים תקניים. תערוכה זו תובל גם לסיוע לקהל הרחב בבחירת מוצרים וחומרים לבניית בתים ודירות וכן לשיפוץ דירות קיימות.

"המשמר"

מי מונע איכלוס השכונות החדשות בירושלים?

כמה עשרות דיירים רכשו דירות בשכונת גילה, בירושלים, בבניין של חברת „גד". חלק מהדיירים מכרו את דירותיהם הקודמות מתוך תקוה שייכנסו בזמן לדירותיהם החדשות שמועד הכניסה נקבע ל־מארס־מאי 1978.

הדירות והדירות אינן מוכנות. פנו הדיירים לחברת „גד" בבקשה למסור להם את הדירות בהקדם. חברת „גד" בתחומת מנהלה, א. אסרף, טוענת, כי האשם הוא במשרד השיכון, שלא עשה עבודות תשתית ופיתוח למועד.

חמש עורר ברעם הרוץ שאילתה אל שר השיכון והבינוי ובה ביקש לדעת, אם אמנם יש שיגור בעבודת משרד־השיכון בשכונת גילה, בירושלים, ומה עושה משרד־השיכון על מנת להתגבר על הבעיות המונעת מ־עשרות משפחות מגורים הולמים.

25 ינואר 1979

ידיעות אחרונות
25 ינואר 1979

2

• משתתפי כנס היסוד של חסרי הדיור. (תצלום: שלום בריסקו)

„נכריח הממשלה לפתור בעיותינו!" - הכריזו הצעירים חסרי הדיור

400 זוגות־צעירים מכל הארץ השתתפו אמש בכנס היסוד של אירגון חסרי הדיור, שנערך בתל־אביב

מאת מיכה אדם,
כתבת „ידיעות אחרונות"

נציגי הרשויות ומאיימת לעזוב את נאומי הפתיחה של חברי דיור ארצי בי כנס היסוד של אירגון חסרי דיור, שהתקיים אמש בי „בית־סוקולוב" בתל־אביב. ב־400 זוגות צעירים מכל רחבי הארץ הרי פיעו בכנס היסוד של האירגון והפגינו את שבי עות רצונם מן הנימה חסר רת־המשמעות במחאות־כפ יים ופטריאות־עידוד. כאר שר השמיע עורך־דין צבי סער, מי שהיה בשעתו מ מקימי תנועת „החזור אחר רש", את דברו.

מאבק קיצוני

„תקמנו את האירגון כדי לצאת במאבק קיצוני", אמר סער. „הממשלה תמ צא שיש לה מה עסק עם גברים אמיצים ולא אימ פוטנטים. איננו רוצים לי בזכו עיד את זמנני בש חות סרק. אם ירצו השרים וחברי הכנסת לדבר אית נו, נהיה מוכנים להיפגש איתם רק באתרי־הבנייה, כשנראה את הבניינים הר מוצרים והשברה מוקמים והולכים".

לטענתו, חוסר הדיור פוגע בעשרות אלפי זוגות צעירים שמרירותם היא חומר־נפץ. „אנחנו נציע את תכנית אבק־השריפה ל גברים להסיסה חברתית שתזעזע את מוסדות השל טון ותכריח אותם לפתור את הבעייה ומיד", הזהיר סער.

עיר אוהלים

בהתייחסם לשאלת ה דיור בעיירות הפיתוח סע נו דוברי האירגון, כי מס ר הדירות המוצעות שם אינו עולה על 5000 וכמות זו אינה עונה על הצרכים. למענתם, משקיעות חברות הבנייה הציבוריות מיליו נים בהקמת דירות־שאר ל עשירים — במקום לדאוג קודם כל לנזקקים. „קרקע מדינת ישראל נקנתה בדם בגינו, מדוע שתבוא אחר כך ותתבע מהם כסף על אותה פיסת אדמה שגאלו בגופם?", שאלו מזעם.

חברי האירגון החליטו לי קיים ב־3 במרס מיצעד ב רחובות תל־אביב עד לי לישכתו של שר־השיכון ב קריה, שבועיים לאחר מכן יצאו במיצעד לבנין הכנסת ומשרדי־הממשלה בירושל שליש ריקומו שם עיר־אוהלים.

Solar water heaters were installed as standard equipment on the roofs of the Kfir housing project in Yad Eliyahu, and not left to haphazard later installation by individual flat owners. (Ron Erde)

Solar heaters as standard equipment

Jerusalem Post Reporter

TEL AVIV. — All 224 flats in the 28-building Kfir housing project in the Yad Eliahu quarter here have been equipped with solar water heaters manufactured by Electra. Company representatives said yesterday that "this is the first time so many solar units have been installed during actual construction. This saves on installation costs and makes for low-profile, uniform solar heating units."

The Kfir project was put up for Halamish, the Tel Aviv Municipality housing company, which provides flats for low-income families.

Each of the flats has its own unit, thus preventing one family from using up more than its share of hot water. The model used is the 120-litre "Honeycomb."

Ya'acov Bakshi, head of marketing at Electra, noted that his firm moved into the solar energy field only four years ago, after producing heating and air conditioning equipment for several decades. Sales in 1978 stood at IL18m.

The "Honeycomb" costs between IL6,000 and IL7,000 installed (plus VAT) for each flat.

Electra is now using a combination of solar energy and electricity (according to need), to heat up only 20 litres of water at one time. This will avoid having to heat the entire 120 litres for one person to take a comfortable shower, when he needs only one-sixth of that amount.

25 ינואר 1979
מעריב

תוכנית לפתרון בעיות הדיור לשכבות המצוקה

— מאת כתב „מעריב" —

חברות הבנייה הדיור של חברת העובדים: „מולל בונים" ו„שיכון עובדים", יציעו לשר הבינוי והשיכון תכנית כלל־ארצית לפתרון מצוקת הדיור של זוגות צעירים, טולים ומשפחות ברוכות ילדים.

בכפרות החבנית, מוכנה „מולל־בונה" לקחת על עצמה בניית 30 אלף יחידות דיור בכל חלקי הארץ, במשך חמש השנים הקרובות.

מטרת התבנית הוא לאפשר בנית מהירה ומקיפה, גם בתקופה בה חוזר לחץ ניכר של מערכת הבטחון על ענף הבניה.

לטענת חברות — בצוע התבנית יאפשר הגדלת הבניה באופן ישיר; הגדלת הוצע הדירות יגרום גם ל־ הורדת הלחץ הספקולטיבי על מחירי הדירות בכללותן.

ההחלה תתאפשר על ידי הת־תקש־רות הרב־שנתית, תכנון מפורט מ־ ראש ובנית באתרים בעלי חיקף — גדול.

בעיות פיתוחה של ירושלים יועלו בישיבת הממשלה

הוקם „לובי ירושלמי" בכנסת במטרה לפעול במישור הפרלמנטרי לקידום ענינה של הבירה * החברה הכלכלית הזרוע המבצעת ישום המדיניות הכלכלית של הממשלה

מאת שלום צוריאל

שר הפנים ד"ר יוסף בורג, הממונה גם בדיר רקדת השרים לענייני ירושלים, הודיע בראשית השבוע, על כוונתו להעלות בארת הממשלה, את בעיית פיתוחה של ירושלים ואת הצורך בקביעת תקציב מיוחד שייועד כולו להאצת פיתוחה של העיר, וזאת בסמכות מדיניות הממשלה לחיזוק מעמדה וביצורה של ירושלים כבירת־ישראל.

לפני כשבועיים התכנסו 16 חברי כנסת מכל הסיעות, כולם תושבי ירושלים, והחליטו על הקמת „לובי ירושלמי" בכנסת במטרה לפעול במישור הפרלמנטרי לקידום ענינה של העיר.

ראש העיר טדי קולק שיגר לא אחת תזכירים לשרים הנוגעים בדבר ובהם תביעה להקצאת משאבים גדולים יותר במגמה ליצור עובדות בשטח ובכך לחזק את מעמדה הלאומי והבינלאומי של ירושלים כבירת ישראל.

רשימות ירושלמיות

על רקע הצהרת כוונות אלו ביקשנו לעמוד על מידת התאמתותה הכלכלית של ירושלים בשנים האחרונות. לצורך זה שוחחנו עם מר שלמה בלקינד, מנכ"ל החברה הכלכלית לירושלים שהיא הזרוע המבצעת ליישום מדיניותה הכלכלית של הממשלה בירושלים.

לפתח את ירושלים וסביבתה

החברה הכלכלית נוסדה בשנת 1948 כאשר ביסוד משולתה המטרה לשתח את ירושלים וסביבתה על ידי פיתוח קרקעות וקידום מפעלים של תעשיה, מסחר ומלאכה וכן לתום, לעודד ולעזור בפיתוח מפעלים כלכליים בירושלים. בסיקרו את פעולותיה של החברה עשה מר בלקינד הבחנה חדה בין השנים שלפני מלחמת ששת הימים שבעקבותיה אוחדה ירושלים, ובין השנים שלאחר מכן: עם קום המדינה היתה ירושלים שסועה וחרבה. אופר מר בלקינד. כלכלתה היתה בשפל. המדרגה, מרכז השלטון נדד לשפלה, בתי האולפנה נסגרו, מפעלי המלאכה נפגעו ותעשיה כלל לא היתה.

היעד העיקרי של החברה היה אז לעזור למעט הפיקר להתעשש ולהתחיל בבניית תעשיה, אשר מסחה עד אז על ירושלים. חברתנו עמדה במרכז העשיה ושימשה זרוע מבצעת לתוכניות השונות. היא השתתפה בקרנות משותפות עם בנקים למתן הלוואות שיקום. פיתחה את אזורי התעשיה ברוממה וגבעת שאול, הקימה את מובלעת התעשיה בסקור ברוך, הקימה מבנים לעשרות מפעלי תעשיה ומלאכה חדשים בכל השטחים וסייעה בהעברת משרדי הממשלה לירושלים.

אחרי מלחמת ששת הימים נוצר מצב חדש וב"ע עקבותיו חל מפנה גם במטרות החברה ובהיקף פעולתה. העיר אוחדה, המסחר והתיירות התפתחו ומסיכתה של ירושלים גדל. היעד שהוצב בפניו היה: פיתוח מחיר של ירושלים.

יחסית ירדה האוכלוסיה היהודית

אכן סביב יעד זה נסוש הוויכות, בין אלה המאיצים בפיתוחה הכלכלי של העיר לבין אלה המאיצים יותר. נתונים המצויים בידי מר בלקינד מצביעים על כך כי ב־11 השנים האחרונות גדל אומנם הישוב היהודי מ־197,250 נפש בשנת 1967 ל־272,300 נפש בשנת 1977. אך מבחינה יחסית ירדה האוכלוסיה היהודית בעיר מ־73,3% ל־72,4%.

באותה תקופה עלה הישוב הערבי מ־26,7% ל־27,6% מכלל האוכלוסיה בעיר. אחת הסיבות לכך, לדעת כלכלני החברה, היא קצב צמיחתה האיטי של התעשיה בירושלים. בלשונו של מר בלקינד: אין אנו יכולים להתעלם מהשבדה שהיום יותר מכל תקופה אחרת, המשימה הלאומית היא: חיזוק והרחבת הישוב היהודי בירושלים. הדבר תלוי בראש ובראשונה ביצירת מקורות פרנסה יצרניים שאינם מכבידים על משק המדינה. זה אומר שבנוסף להעברת משרדי הממשלה יש צורך בהרחבת והגדלת היקף התעשיה והמלאכה בעיר.

בעיית הדיור — מחמירה

גורם נוסף שעל החברה הכלכלית להתמודד אתו הוא נושא הדיור שהפך לאחרונה לבעיה קריטית כאשר באים לדון בהעברת מפעל על עובדיו לירושלים. בנושא זה מבחין מר בלקינד בשתי סוגי בעיות: א. יוקר הדירות שאין לו אח ודוגמא בערים אחרות. הפער שבין מחירי הדירות באזור החוף לבין מחירי הדירות בירושלים הוא כה גדול עד שאין ביטולתם של המענקים והתמריצים למיניהם לגשר על פניהם. ב. סוגי הדיור. בירושלים אין די ניוון בדירות כפי שהדבר קיים באזורים אחרים. כך למשל כמעט שאין בנמצא וילות או בתים דו־משפחתיים עבור אותן משפחות שהורגלו לכך.

קושי אחר העומד בפני המשקיעים, לדברי מר בלקינד, הוא יוקר התשתית והבנייה עבור אותם יזמים ומשקיעים המבקשים להקים את מפעלם בירושלים. לדוגמא: כאשר משקיע שמד בפני הברירה לקנות דונם אדמה בירושלים במחיר של מיליון לירות, בעמדות במחיר של 300 אלף לירות או בבית שמש במחיר של 60 אלף לירות נקל לשער מה תהיה החלטתו של המשקיע. הדברים אמורים גם לגבי עלות הפיתוח. בשד שבירושלים כרוך הדבר בהוצאה ניכרת הרי בערי הפיתוח סטור הוא מכל תשלום עבור פיתוח הקרקע.

גורמים אלה ואחרים גולמים לדעת מר בלקינד את התפתחות התעשיה בירושלים. משום כך אין מנוס לדעתו ממתן תמריצים מיוחדים עבור משקיעים המבקשים להקים את מפעלם בירושלים. תמריצים אלו יש לענן על בסיס של חוק מיוחד שיקרא „חוק ירושלים" בו יהיו כלולות כל אותן הטבות או זכויות יתר שמגמתן להעניק לירושלים מעמד מיוחד כיאה לעיר בירה.

סביב חוק זה מתנהל מזה זמן רב מאבק ציבורי שבראשו עמד טדי קולק ולאחרונה, זכה גם להתמיכתם של חברי הכנסת ב„לובי הירושלמי".

נתוני החברה הכלכלית לירושלים מצביעים על כך כי השקעות הממשלה בעידוד התעשיה בירושלים מגיעות לכ־3% מכלל השקעותיה בעידוד התעשיה. מנתונים אלה אנו למדים עוד כי מספר עובדי התעשיה בירושלים מגיע ל־11,331 מהם 28,5% ערבים. עובדים אלה מועסקים ב־27 מפעלים הנמצאים ברוכם ב־7 אזורי תעשיה. ענף הנייר והדפוס הינו הענף הגדול ביותר בירושלים. בענף זה ישנם 102 מפעלים ומועסקים בהם 18% מכלל עובדי היצור התעשיתי. בענף היהלומים מועסקים כ־12% מכלל עובדי היצור.

אזורי תעשייה חדשים

לפני מלחמת ששת הימים השקיעה החברה הכלכלית לירושלים את עיקר מאמציה בפיתוח אזורי התעשיה ברוממה, מקור ברוך, גבעת שאול ב' ותלפיות. לאחר מלחמת ששת הימים החלה החברה בפיתוחם של אזורי תעשיה חדשים שהיו גם גדולים במידה רבה מקודמיהם. כך למשל הכשירה החברה אזור תעשיה בעטרות על שטח של כ־1300 דונם. שטח המשתנה בגודלו לכל אזורי התעשיה שמלפני מלחמת ששת הימים. פיתוח האזור נמצא בשלביו האחרונים ובמקום מרוכזים מפעלי תעשיה רבים. שטח אחר הנמצא מצפון מערב לירושלים הוא הר החוצבים. שטח האזור כ־120 דונם והוא מיועד לתעשיות עתירות מדע. אולם הגדול שבאזורי התעשיה החדשים הוא מישור אדומים הכולל כ־2400 דונם. הנמצא בדרך לירושלים במרחק של כ־10 ק"מ מירושלים. בכל האזורים הללו עוסקת החברה בהכשרת השטח, בהקמת המבנים וביצירת תשתית לפעולתו התקינה של האזור הכוללת בין היתר ביוב, מים, חשמל, כבי־שים וכיו"ב.

מר בלקינד מביע באוזנינו דאגה לנוכח מלאי הקרקע לתעשיה באזורי התעשיה הקיימים. מלאי הולך וקטן ותוך מספר שנים לא תישאר קרקע פנויה באזורי התעשיה. משום כך החלה החברה כבר בימים אלה בהכנות לאיתור שטח מתאים להקמת אזור תעשיה חדש לירושלים.

למרות הקשיים הרבים העומדים בדרכו של המשקיע בירושלים אי אפשר שלא להתרשם מההתקדמות הרבה שחלה בתחום זה בשנים האחרונות והעשויה לקבל תנופה גדולה יותר בשנים הקרובות. גורמים ממשלתיים עירוניים חדורים כיום יותר מתמיד בחברה בדבר הצורך בחיזוק ובביסוס מעמדה הכלכלי של ירושלים כתנאי הכרחי לגידולה ולשמירת אחדותה של העיר.

מעריב 25 ינואר 1979

מינהל המקרקעין חוייב לקיים הבטחתו

בית המשפט העליון אסר עליו מינהל מקרקעי ישראל לחזור בו מהבטחה להחכיר קרקע לאזרח, וקבע כי המינהל נותר כבול להבטחתו.

העותר, דניאל אביוף, בי־קש לחכור לשלוש שנים קרקע חקלאית במרכז העיר אשקלון ולגדל בה גידולים מסחריים. כעבור זמן מה קיבל העותר מכתב האומר, כי המינהל החליט למסור לו את הקרקע כבקשתו, ועל תנאי החכירה עוד תבוא הודעה.

אולם כינתיים הוברר למינהל, כי יש מחסור במים להחכרת בות הקיימת באיזור, והמינהל הל הזר בו מהחלטתו לזמן כיר הקרקע.

השופט פ. לנדוי הסביר, שהמכתב הוליד בלב העותר צפיות מסויימות ואין צידוק שלא למשמן. עם זה ציין בית המשפט העליון, כי על העותר לקבל היתר לשימוש במכמות המים הדרושה לו, ואם לא יקבל את ההיתר יצטרך לגדל גידולי בעל או לחזור על ה־חכירה. (ע.)

4

טור אישי / אהרון אפרת

המשמר

25 יולי 1979

האם „הקבלנים והבונים" — באחריות קולקטיבית

בולמוס „כלכלת השלום", שאחז ביזמים המתלה־בים — שכך ביחד עם הצינון, שפקד את מחוללי קמפ־דייוויד. הדמיונות הפורחים, שהולידו את מיליוני התיי־רים, את תחנות האטום המשותפות בסיני ואת מי הנילוס בנגב — נתקפלו לפי שעה. עם זאת יש בחחלט מקום לשוב ולהתייחס לנושא אחד שהתחמם במיוחד בימים שהצי־פיות לחתימת ההסכם עם מצרים היו בשיאן. הכוונה לוויכוח שהתעורר בקשר לעבודות הגדולות הקשורות בפי־נוי סיני ובינוי התשתית הבטחונית בנגב וכן בפינוי יישו־בים וביישובם מחדש בחלקי ישראל האחרים.

אמנם אין זו בדיוק „כלכלת שלום". עבודות ענק אלו הול־כות יותר את האימרה הרומית: אם בשלום אתה רוצה — הכן עצמך למלחמה; ובלשוננו — הכן מיתקני בטחון איתנים. כל־כלת שלום משמעותה האמיתית תהיה אם נוכל להגיע למצב, ש־בו רק כ־15% מכלל תקציב ה־מדינה יוקדשו לבטחון. בינתיים נעשות עבודות תכנון רציניות ורק השבוע פורסמו הערכות של מחקר הקובע, כי הפוטנציאל ה־ישראלי המאכסימאלי של ציוד, כוח־אדם ותכנון הנדסי הוא ב־גבולות של כ־12 מיליארד ל"י לשנה. כלומר משהו יותר מחצי מיליארד דולר, בעוד שלפי הער־כה אחרת מחייבים ההסכמים קצב ביצוע של מיליארד דולר ומעלה לשנה, אם בלירות ישרא־ליות ואם חלקית בדולרים. ורק טבעי הדבר, שאם הביקוש עובר את הפוטנציאל הקיים אין לסמוך על מחיריים שעליהם התבסס ה־אומדן של 12 מיליארד ל"י. מש־מעות הדבר היא, שהביקוש יהיה כפול מהפוטנציאל הקיים.

*

ובכן ?„קבלנים ולבונים", כפי שאירגון הקבלנים קורא לעצמו, מצפה עתיד מזהיר. לקבלני בנ־יין עפר וכבישים, לבעלי ציוד כבד, לקבלני קונסטרוקציות ותו־בלת, חשמל, שרברבות, תיעול ואחרים, יהיו רק שני מיבחנים: השגת כוח אדם וציוד והפקת רווח מכסימאלי מהביקוש הרב הזה ליזומתם.

מול ציפיות מבשרות תנופה אלו, הביעו, לא בלי צדק, חוגים רחבים בדעת־הקהל ובהנהלת ה־משק, חשש שמא יחזור החיזיון של התעשרות המופקרת, שפקד את עבודות הביצורים בדרום, הקמת קו ברלב, ומיתקני הב־טחון בצפון לאחר מלחמת ששת הימים ובעת מלחמת ההתשה. „יזמים" מוכשרים נכנסו במהי־רות הבזק לענפים אלה בשנים שלפני ולאחרי מלחמת יום־הכי־פורים ו„בנו את הארץ" בשני מי־שורים מקבילים: את המעוזים, הביצורים וגדרות התיל לבטחון בגבולות ואת עצמם ולעצמם ב־כרכו הארץ.

אין על כן תמיהה אם בעלי עין פקוחה במשק, בעתונות וב־דעת־הקהל הביעו חשש, שפוטנ־ציאל הביצוע יתלווה בפוטנציאל של התעשרות ורווחים מופקעים, הבאים כ„הפינוי והבינוי" והקשו־רים בביצוע הסכמי השלום, ספק אם לזה מתכוונות תצפיות הש־לום.

אך למעשה אין הטיפול בנו־שא זה יפה רק במה שנוגע לבי־צוע העבודות הגדולות הצפויות עם חתימת ההסכמים. הטיפול בעניין זה מתחייב לא פחות ממה שמתרחש בחיי יומיום של־נו גם במסגרת התקציב הקיים. גם ארליך ופלומין כמו פת ולוי, יודעים גם יודעים, כי מכל הסיס־מאות שלהם בדבר העברת „בנ־יין הארץ ליוזמה הפרטית", עו־מדת זו ומצפה למקורות הכס־פיים של המדינה ושל עם ישר־אל — והמתעשרים יודעים זאת גם הם יפה.

כותרת כאחד העתונים אומרת בשם מ"מ נשיא מרכז הקבלנים והבונים מר י. אורן, כי „הקבל־נים הפרטיים דורשים יותר מעו־רבות ממשלתית". הם לא קראו את נאומיו של פרופ' מילטון פרידמן וסכחו את נאומי ארליך־פלומין בדבר הסתלקות הממשלה ותקציבי בנייה ציבורית כהשק־עות בפיתות. לדעת דובר הקבל־נים, אין סיכוי להגשמת תוכניות בנייה גדולות הדרושות גם בלי פינוי סיני, — ללא מעורבות ממ־שלתית בהיקפים משמעותיים.

*

וכאן אנו מגיעים למשמעותה של הכותרת למאמר זה. לנגד עי־ני מונח מכתב פתוח לראש־הממשלה, החתום על־ידי נשיא מרכז הקבלנים אברהם שפרלינג, יו"ר הוועדה המקצועית של ה־קבלנים ז. דרוקר, יו"ר הוועדה המקצועית של קבלני הנדסה ב. הרפז, שנועקו נוכח התעוררות דעת הקהל והביקורת שנמתחה על ההתעשרות והעיוותים, המת־לווים לביצוע עבודות ציבוריות ובטחוניות.

בטרם נביא כמה קטעים הממ־חישים את טיב הטענה של הנ"ל, תישאלנה כאן השאלות:

האמנם לוקחים על עצמם חות־מי התזכיר אחריות קולקטיבית על כל הנעשה בענף זה, במיוחד בביצוע עבודות ציבוריות ובט־חוניות?

האמנם יכול הקבלן דרוקר מ־חיפה, למשל, לחזור על מה שנ־אמר בתזכיר לראש־הממשלה גם בימים אלה, כאשר בחיפה נפתח המשפט בקשר ל„בית־הלוחם", הידוע כמשפט האדדי־כל ינאי, ובימים כאשר במשטרת חיפה נעצרו ונחקרים אחדים מ־ראשי הקבלנים המקומיים על מה שהתרחש בביצוע עבודות בנייה באוניברסיטת חיפה ובעבודות בנייה ציבוריות אחרת?

נראה לי, כי ראשי האירגון נחפזו יתר על המידה, כאשר כת־בו לראש־הממשלה, כי „החל מסע הכפשה, הבאשה והשמצה נגד חברינו. מסע מתוכנן ומאור־גן, שיש לו יותר מיד־ורגל בקרב חוגים ממשלתיים מסויימים". רחוק אני מלהגן על ממשלה זו; אבל מן הדין היה שחותמי התז־כיר ישקלו קצת יותר האמנם אין רגליים לשבודות, שיש מי שרוצה „לתפוס טרמפ" אל העו־שר על גבו של הסכם השלום. כפי שכתוב אצלם בטרוניה. הם מאשימים את החושדים לתוספות אלו — ביצירת אווירה מכוונת ומדריכה של הסתה ציבורית עכו־רה ועוינת... לקבלנים.

*

הטוענים בתזכיר לראש־הממ־שלה אומרים: „בנינו את הארץ בהרבה עמל, יזע ואף בדם, כשי־פעלנו תחת אש, שפגעה בעובי־דינו ובבלינו..." נכון גם הרחה־נו, אך לא בעושק ובחמס ולא בקלות, אלא ביושר ובכבוד וב־עבודה קשה".

והנה מאז שנת 1967 — אומ־רים הם — החלו גורמים מסויי־מים, מתוך צרות עין ושנאת חי־נם לשסות בנו את הציבור וה־תואר קבלן נהפך לשם גרדף ל־רודף־בצע ומתעשר בקלות".

וכאן בא אפילו איום: „כי ב־אחירה זו ישקלו הקבלנים ברצי־נות את האפשרות, שלא להשת־תף בעבודות הקשורות בהסכם השלום עד להפסקת מסע ההש־צות".

יורשה נא לנו לפקפק בשניים מן הדברים הבולטים בתזכיר זה: א. האמנם יצאו הקבלנים המאור־גנים להגנה טוטאלית על המת־רחש בענף זה, ולו אפילו על כל הרשומים בפנקס הקבלנים, ולו גם על כל העוסקים בקבלנות בטחונית וציבורית?

ב. האמנם יכול אירגון זה, ה־נחשב לפורמאציה מכובדת במ־שק הישראלי, לעורר אמון, בצור־פו להגנה הקולקטיבית הנ"ל גם אותם, שלא ירוץ למיכרזים ברגע שרק ייפתחו?! ואולי עוד יגסו להקדים את המיכרזים ולקבל את חלקם בנחת?! וכבר היו דברים מעולם.

ובכן, אל נא באפכם! כל אשר הגיע למוסדות הביקורת במדינה ולבתי־המשפט וכל מה שנראה לעין בשכונות תווילות ובאזורי היוקרה, כל מה שנאמר על מע־לימי־מס ועל הון שחור אינו מצ־דיק את התקיפות הזאת בהגנה על כולם ועל הטיל בשם האירגון ובראשיו.

באמונה, כי הסכמי השלום ייחתמו ובאמונה, כי המשק יצעד קדימה ויעשו עבודות עפר ויב־נו שיכונים ובניני ציבור ויחזקו את התשתית הבטחונית — הבה ונעשה לקידום עתידנו בעבודה ישרה, באחריות לכלכלה הלאו־מית, בשיקול דעת וביושר ציי־בורי.

"ועדת רוזנשטריך" לא תאשר דמי שכירות גבוהים מדי

"הגבלות מסוימות לגובה דמי המפתח"

מאת יצחק דיש

זכו כבר לאשר שראו אור המלצות "ועדת רוזנשטריך" בדבר הדרכים ב־שיטת תשלום שכר דירה בדירות מגורים, החלו "מתקפה רבתי" נגד הוע־דה והמלצותיה. אינני ה־דיירים יצאו מהנגדות נמ־רצת מיותר, מלוה בתת־מאויות חריפות. בעלי ה־בתים הביעו אף הם אי־נוחות, בעיקר מן ההמלצה הבסיסית להשאיר את חוק הגנת הדייר בעינו, אך ה־נימוק שלהם מתונה הרבה יותר, וניתן להתרשם, שהם היו מברכים על אישור ה־המלצות.

תרי"ח הסופי והמשלים של הוועדה, דרי"ח המסביר עתה את ציבור הדיירים ה־מוגנים, מתייחס לדירות מגורים. אך על־פי קבלת־הפנים שהוא זכה לה יש סימן־שאלה אם אומנם יגיעו המלצות אלה לידי ביצוע בקרוב, או שמא ייד־חו לזמן רב ואולי יוליד ועדה נוספת.

כדאי להיזכר: את הפרק הקודם של המלצות "ועדת רוזנשטריך" — הנוגע ל־דמי שכירות בבתי־עסק — כבר עיבדה הממשלה לת־קנות ופירסמה אותן בקובץ התקנות. אך יומים מעטים לפני כניסת התקנות לתו־קף, שהיתה אמורה להיות ב־1 בינואר, הן נדחו ל־שלושה חודשים (עד 1 ב־אפריל). כניסתן לתמו־נה של "קבוצות הלחץ" בענין זה יכולה בהחלט ל־הביא לחקיקה בביצוע ה־המלצות.

ועדת המומחים, בראשות ד"ר יהושע רוזנשטריך, יו"ר לשכת עורכי־הדין ל־שעבר ויו"ר מועצת העתו־נות, ובהשתתפות מר שמ־ה סורוקר (לשעבר הממו־נה על התקציבים ומנכ"ל כשרד הדואר היום מנהל בנק איגוד) ועורכי־הדין אוריאל גורני ודב ברזילי, התמודדה עם בעיה שיש לה "זקן ארוך": כיצד לבסס את שכר הדירה בדירות מוגנות. בסוגיה זו כבר עס־קו ועדות קודמות בראשות שופטים מחוזיים.

□ "גלולות ממתיקות"

"ועדת רוזנשטריך" בח־נה את המדדים האפשריים להשתתת דמי השכירות עליהם: מדד הכחירים ל־צרכן, מדד שוכה בביה למגורים, מדד מחירים מ־מוצעים של דירות בבעלות מגורים ועוד. הוועדה הגי־עה למסקנה, שמדדים אלה אינם מתאימים, מכיוון ש־התנהגותם לא תאמה את העליות והירידות בדמי ה־שכירות על פני אורך זמן, כפי שהם נקבעו בשוק ה־חופשי. לכן, הגיעה הוועדה למסקנה העקרונית, "כי ה־מחירים הראויים בשוק ה־חופשי של דמי השכירות צריכים לשמש כבסיס ל־קביעת דמי השכירות גם לגבי הדיירים המוגנים".

מתוך נקודת־מוצא זו, שבסופו של דבר יש להת־בסס על דמי שכירות כל־כליים, ביקשה הוועדה לפ־תור את הבעיה. בקביעת דמי שכירות כלכליים — בין בדרך של הסכם בין בעל־הבית והדייר ובין ע"י פסיקה של בתי המשפט — יתחשבו בכל הגתונים הע־שויים להשפיע על גובה דמי השכירות: גילו של הבית, מצבו, מיקומו, חזו־תו, מצב אחזקתו והשירו־תים הניתנים בו וכמובן, דמי שכירות, המשתלמים בדירה בלתי־מוגנת דומה באותו בית או בבית דומה בסביבה דומה. ההערכה היא, שהגדת דמי שכירות על בסיס זה תקפיץ את שכר הדירה בדירות המוב־נות בכ־250 ואולי אף יו־תר. לכן, ממליצה הוועדה על שימוש בכמה "גלולות ממ־תיקות". כאשר דמי הש־כירות יעלו בשיעור שבין 150 אחוז ל־250 אחוז תת־פרס התעלאה לארבע שנים. כאשר ההעלאה תהא בין־תר מ־250 אחוז — היא תתפרס לחמש שנים.

□ חישוב מפורט

אולם דווקא שכני ההמל־צות הוועדה, הנא מתן ה־הקלות לדיירים, שישלמו דמי מפתח. אלה ייבנו מ־הקלות מדורגות במשך עש־רים שנה כאשר תשלום דמי המפתח ולא פחות מעשר שנים ביום שהוראות ה־מרשות יישעלה. במהלך חמש השנים הראשונות של תקו־פת הנחות — כיפוד ה־הנחה יהיה 60 אחוז. בחמש־תמש השנים הבאות — 40 אחוז וביתרת תקופת ה־הנחות — 20 אחוז. "ועדת רוזנשטריך" שקדה אישרא על עריכת חישוב מפורט בדבר המשקל המתמשך, אך ההולך ונפוחה, שיש לתת לדמי המפתח. ככל שעובר יותר זמן, פוחתת זכות הדייר ליהנות מהגב־חות.

אולם כאן נוצרה נקודת המחלוקת המרכזית בהש־קפה הבסיסית שבין בעלי הבתים לדיירים. "ועדת רו־זנשטריך" מאמצת בעקרון את התפיסה של בעלי הב־תים, כפי שעשו זאת כל הוועדות עד כה. בחשלום דמי המפתח רכשו הדיי־רים זכויות ליהנות תקופה מסוימת מהקלות והנחות. דמי המפתח נועדו כאילו להווה תשלום כפצה מראש עבור דמי השכירות הנמו־כים, שישלמו במשך תקו־פה מסוימת מכוח ההגבלות שהחוק קבע. אך לדיירים יש בעניין זה עמדה שונה לחלוטין.

התפיסה של הדיירים היא, שבתשלום דמי המפ־תח בומנו הם נעשו למע־שה שותפים לנכס. שותפות זו אין להפסיקה כעבור זמן מסוים — אלא הרא מתמ־שכת וניתנת להעברה ל־אחרים ולירושים. הדיירים שילמו בזמנו דמי מפתח, שהיוו 40־50 אחוז מקנוי הדירה ולעתים אף יותר.

□ "העוקץ הסוציאלי"

מתוך תפיסה זו אין הד־יירים מקבלים את הגישה של צמצום הדרגתי בזכו־יותיהם. יש מהם הגורסים השארת דמי השכירות כפי שהם, מתוך הצמדה מלאה למדד המחירים לצרכן. יש גם דוברים מטעמם של ה־דיירים, השוללים גם את ההצמדה המלאה למדד ה־מחירים לצרכן, בכל מקרה מתנגדים הדיירים בתוקף לשינוי בסיס החישוב ומ־

עבר לדמי שכירות כל־כלים. שיטה כזו, בו הם אומרים, מפקיעה את זכויותיהם ומורידה לסמינן את דמי המפתח ששילמו.

בעלי־הבתים חולקים כי אמור על תפיסה זו. הם מדגישים, כי מפקיעים את רכושם. הבית הוא החסכון שלהם — לפי צורת חסכון, שהיתה מקובלת בעבר. מתוך בושה זו אף הירשו לעצמם בעלי־בתים לפנות למוסדות הארץ ולקבל על

הפקעת רכושם — דבר שי־ עבר תגובות נגדם.

רק כמחצית הדיירים ה־ מוגנים מתגוררים בדירות בבניינים השייכים לבעלים פרטיים. כמחצית מתגוררים בבניינים השייכים לחברות, שותפויות וכוסדות. זאת ועוד: רק כ־5 אחוזים מ־ המושכרים שייכים לבעלים „המקוריים", שרכשו את הבנים לפני שנת 1940, לפני שנכנס חוק הגנת ה־ דייר לתוקפו. כ־95 מ־ „המושכרים" שייכים לבע־ לי בתים שרכשו או בנו את הבנינים לאחר שנת 1940.

לבעיה כולה יש גם צד־ דים סוציאליים. בדירות ה־ מוגנות מתגוררות משפחות ברוכות ילדים ומעוטות הכ־ נסה, שלא יוכלו לעמוד ב־ דמי השכירות המונדלים. כך גם יש דיירים קשישים, שנכנסו לדירות לפני שנת 1940 בלי ששילמו דמי־ מפתח. יש גם צד הפוך: דיירים מן המעמד הכלכלי הבכיר של החברה המתגו־ רים בדירות מפוארות ומ־ שלמים דמי שכירות נמו־ כים, כאשר בעלי הבתים הקשישים, החיים מדמי ה־ שכירות הללו, מוגבלים ב־ אמצעיהם. „ועדת רושנ־ שטרייך" ביקשה לתת דעתה על כמה מן הבעיות הללו. על־פי המלצותיה ישלמו דיירים נצרכים דמי שכי־ רות בשיעורים מופחתים ו־ לגביהם תהיה העלאת דמי השכירות בשיעור של

עליית מדד המחירים לצר־ כן. כך גם יינתנו לגבי דיי־ רים קשישים, שלא שילמ־ מו דמי מפתח, כשמצבם ה־ כלכלי איננו מאפשר תש־ לום דמי שכירות כלכליים.

חלק מהבעיה הסוציאלית יגולגל לפרינה: כאשר דייר יצטרך לפנות „דירה מוגנת" ואין לו דירה אח־ רת, תעניק לו הממשלה זכויות של זוג צעיר. אך ארגוני הדיירים מדגישים, ש־ זהו נסיון להוציא את „ח־ עוקץ הסוציאלי" המיוחד ואין בכך כדי לשנות את התנגדותם הנמרצת להמ־ לצות כולן.

□ עמדת השר

הטיפול בהמלצות „ועדת רושנשטרייך" יעמוד איפוא בסימן מערבות רבה של „קבוצות לחץ". חשוב לזי־ כור, כי הוועדה מונתה ב־ ידי שר הבינוי והשיכון ה־ קודם, גדעון פת. השר ה־ נוכחי, מר דוד לוי, יושפע בעמדתו מאוחה פעילות מוגברת. לכן רווחת הנע־ רכה, כי לא יסהר לאמץ את ההמלצות כפי שהן וישמור לעצמו „ידים חופשיות". אין זה סוד, כי למר דוד לוי יש גישה הנוטה יותר בכר־ מן הדיירים מאשר בעלי ה־ בתים — ולכן שוררת ב־ קרב ארגוני הדיירים אוב־ טימיות, שהכף תטה לי־ צידם.

שיכון אגודת ישראל נרכש בבאר יעקב

שיכון של עשרות יחידות דיור עבור אברכים, זוגות צעירים ומש־ פחות חרדיות, נרכש בעזרת אגודת ישראל בבאר יעקב.

השיכון, ממוקם מול ישיבת באר יעקב, ובמקום קיימת כל התשתית לצרכי חינוך חרדיים.

כן יש במקום חנויות, בתי מסחר, וכו'. בעוד חדשים מסורים תתחיל ב־ ניית שלב ב' של השיכון החרדי ב־ באר יעקב.

ועדת השיכון במקום פתחה בהרכ־ שמת מעונינים.

הרשמה רבה לקריה החדשה באשקלון

ההרשמה לקריה החדשה באשקלון שתתקיימה אתמול בירושלים היתה למעלה מן המצופה. בגלל הלחץ הנ־ דול של הפונים לא כולם הצליחו להירשם ולכן הוחלט להמשיך בהר־ שמה עוד יומיים בשעות הערב.

אחרי סיון של הגרשמים כל אחד יאחד לפי הנתונים שמסר, תיערך הגרלה לזוכים בדירות.

סיעת אגו"י תיפגש עם שר השיכון החדש
תדרוש פתרונות דיור לזוגות צעירים

מאת כתב "המודיע" בכנסת

סיעת אגודת ישראל מכנסת תל־ יים בימים הקרובים, לפי כוונתה, פגישה עם שר השיכון והבינוי החדש דוד לוי, כדי להעלות בפניו את ה־ חשיבות המיוחדת שמייחסת הסיעה לפתרונות מצוקת הדיור.

במהלך הפגישה יציגו חברי סיעת אגו"י לשר החדש, שיפעל למען קו־ דום נושא הדיור להשכרה כפי דרישו־ תם של גדולי ישראל מחברי מועצת גדולי התורה. מחוני הסיעה נמסר אתמול, כי לפגישה זו תהיינה ככל הנראה תוצאות חיוביות והשר לוי הצהיר שכל כוונותיו לסייע בהשגת פתרונות דיור במחירים השווים לכל נפש.

25 ינואר 1979

דבר

„נשר" תקים מפעל מלט חדש בדרום בשלבים

מאת סופרו הכלכלי של „דבר"

„נשר" תקים את מפעל המלט החדש בשלבים. תיכנון המפעל החדש שיהיה כנראה בדרום, ככר מצר בשלב מתקדם ועוסקים עתה באיתור המקום המתאים. מצפים שהגורמים הממשלתיים יאשרו תוך זמן קצר את הפרוייקט.

בעלי „נשר", הקונצרנים „כור" ו„כללי", הסכימו שהמפעל החדש ייקם בשלבים בשל התשקעות הגדולות הדרושות. השלב הראשון מיועד להגיע להיקף ייצור של 500,000 טונות בשנה בהשקעה של כמיליארד ל"י. אולם תשתית ה־ מפעל תאפשר הרחבתו כשהדבר יידרש.

השקעה של כמיליארד ל"י

בניגוד לעמדה השלילית שנ־ לו השותפים במפעל לפני כשנה, להקמת מפעל נוסף הרי בלחץ גורמים ממשלתיים הוחלט לפעל להקמת ב"ח נוסף. מכיוון ש־ הקמת מפעל בעל כושר ייצור של יותר ממיליון טונות היה מחייב השקעה של יותר מ־3 מיל־ יארד ל"י, נקבע לבצע הקמתו בשלבים. עתה מתנהלים בירור־ רים עם כשרד האוצר ביחס ל־ המדר מימון הקמת מפעל זה.

מצפים, שבשה לאחר שגדעון פת יחל במרצה כשר האוצר יציע טשא זה לכלל סיכום.

„נשר" מנהלת מו"מ מתקדם עם חברת ארדוסאית בקשר לרכישת הציוד. במקביל, נעשים קידוחים נסיוניים במקומות שונים על מנת לקבוע את אתר הקמת המפעל. תוך זמן קצר תיטול הכרעה גם בנושא מיקום המפעל החדש.

מצפים שאם יתחילו בהקמת ה־ מפעל החדש כבר השנה, יוכל המפעל להתחיל בייצורו בעוד שנ־ תיים—שלוש שנים. בהתאם לרמת הביקוש שותחיה זו, יסוכם אם לבצע את השלב השני בהקמת המפעל.

7

„המשמר"

25 יולי 1979

מימוש עצמי וסובלימאציה

לגדל אמנים צעירים באשקלון — „השגעון" הפרטי של אילנה

מאת **רפאל גאון**

התפיסה הסרציו־דמוגראפית מודעת, כי העיסוק בספורט, במוסיקה ובאומנות של הנילאים ה־צעירים היא הדרך הטובה ביותר למימוש עצמי ולסובלימציה (עי־דון).

אילנה שפיר, אמנית ידועה בעיר חותת מבין חשובית הנותיקים, פעלה לפי הפסיסה הזו וב־1970 היא ייסדה בעזרת משרד־החינוך את מרכז ה־אמנות באשקלון. הרעיון היה לתת משהו גם לילדי אשקלון דוגמת יל־דים החיים בעיר בה קיים מחיאון. אילנה קראה לזה: „לקרב־אותם לאמנות, לטפח בהם את הרגון לי־צור דברים יפים וללמוד את הסכ־ניקות הפונות".

מעשרות למאות

ההתחלה היתה קשה. כאו 24 יל־דים. הביאו אותם הוריים מאפרידר. בתום השנה הראשונה, אחרי פעולת איתור, שיחול ומיון פעלו במוסד שלושה חוגים שמנו יחד 80 ילדים. הפעולות נערכו בשעות אחה"צ — שלוש פעמים בשבוע.

כיום, כעבור 8 שנים, מרכז ה־אמנות היה למוסד ראוי לשמו. הוא פתוח כל ששת הימים ההערב. מבק־רים בו בשעות הבוקר תלמידים מכל כתי־הספר היסודיים בעיר ובכלל זה תלמידים של כתי הספר הדתיים. בשעות אחה"צ משתתפים בו 500 תלמידים וכ־100 מבוגרים הלומדים ועובדים בחוגים הבאים: ציור, גר־פיקה, קרמיקה, מוזאיקה, כתיבה יו־צרת, דרמה, קבוצות אמאיל, תנועה, חשב לקולגרג. את הפיטול לא שכח־מי. פשוט אין פורה (אם פורה מבין הקוראים יוצה להורות פיטול — יפנה, ואילנה תקבלו בורעות פתו־חות).

בשעות הבוקר הפעילות כאן — חובה. מגמתה — „לפתוח את ה־שערי" ולשרוך היכרות ראשונה עם האמנות על ענפיה השונים ועם ה־סכניקות המקובלות. בשעות אחרי הצהריים באים רק אלה האוהבים את היצירה האמנותית והם עוסקים בענף מסיים הקרוב ללבם וליכולתם היצירתית.

„בהתחלה באו לכאן רק ילדים מהשכונות הנותיקות — שלא לומר האמידות — של העיר. הורי הילדים סייעו להתגבר על קשיי הקיום של המרכז ובצורה משמעותית". היום שונה המצב לחלוטין. הרכב המש־תפים בחוגים תואם את היחסים המספריים הטבעיים בין השכונות. 300 מבין 500 הילדים מגורים מתש־לום ההשתתפות. אך פעילה זו של גבייה המנייה לפטור לא נערכים במשרדי המרכז, כך שהילדים אינם יודעים מי משלם ומי לא — ואין כל הבדל בין שתי הקבוצות בשום פרט.

„כאשר אני רואה ילדים צעירים אלה עובדים בסדנאות בחשק רב וברצון הנשקף מעיניהם, וכאשר אני פוגשת לעתים ילדים קטנים הסו־חבים את אמותיהם לתערוכות ומס־ביירים להן את ההבדל בין מקור לרפרודוקציה, את ההבדל בין ציור שמן לציור שקורל, כאשר אני מת־בתנת בעבודות המוצגות באולם, אני יודעת כי יש טעם למאמצים שלנו", אומרת אילנה.

זקרב המונים

אין המרכז שואף להצטיין בחי־שגים של בודדים. מטרתו לקרב המו־נים ולזרוע את האהבה לאמנות. אך כאשר בתערוכת הציורים שנערכה בקוריאה השתתפו ילדים מכל העולם ותלמיד המרכז זכה למקום ראשון — זה משהו. כאשר ביקר מנכ"ל משר־רד־החינוך והבינוי שלמה אבני ב־מקום, התרשם והחליט להקציב לפי־תות הנושא מיליון ל"י. זה בהחלט מעודד.

בסמגרת התוכנית, מוכנה „סולל בונה" לקחת על עצמה בניית 30 אלף יחידות דיור בכל חלקי הארץ, במשך חמש השנים הקרובות.

מטרת התוכנית היא לאפשר בניה מהירה ומקיפה, גם בתקופה בה חוזי לחץ ניכר של פערכת הבסחון על ענף הבניה.

„סולל בונה" ו„שיכון עובדים" — כחברות ציבוריות המהוות חלק מ־משק העובדים — מוכנות להעביר חלק נכבד מהפוטנציאל שלהן ל־בניה חמש־שנתית מוזלת זאת, למ־רות העיאות הריזוחיות הגבוהה ב־סוגי בניה אחרים.

חורדת הלחץ הספקולטיבי

ביצוע התוכנית יאפשר הוזלת ה־בניה באופן ישיר; הגדלת היצע ה־דירות יגרום גם לחורדת הלחץ ה־ספקולטיבי של מחירי הדירות בכ־ללותן.

ההוזלה בבנייה תהיה תוצאה של מספר גורמים:

● **התקשרות** רב־שנתית ישירה בין הממשלה לקבלן המבצע (במק־רה זה „סולל בונה"). התקשרות כזאת תאפשר ל„סולל בונה" לתק־צות משאבים בצורה מתוכננת ו־לנצל את המפעלים שבבעלותה לתי־עוש מירבי ולאספקה מהירה ומתוכ־ננת של חלקים וחומרים. החיסוש יביא גם לחסכון בכוח־אדם.

● **ע"י** בנייה באתרים בהיקף גדול, תוכל „סולל בונה" לשלב ב־ביצוע גם בנייני ציבור ושירותים, אף כאן תוך ניצול מירבי של הבנים המתרשות שבבעלותה.

● **התכנון** המסורם ייעשה ע"י ה־קבלן המבצע. נסיונה של „סולל בו־נה" בעבר ומהווה מוכיח, כי היא הצליחה להוזיל את הבניה באופן משמעותי, כשהתכנון המסורם היה באחריותה.

הקרקע — של משרד־הבינוי והשיכון

התוכנית של „סולל בונה" ו„שי־כון עובדים" ורכת, כי הקרקעות המיועדות לבניית דיור לנזקקים, תהיינה בבעלות משרד־הבינוי וה־שיכון. בכך מובטח שקרקעות אלה תשמשנה אך ורק את המטרות להן נועדו. יתר־על־כן, בידי הממשלה לקבוע באיזה אופן להעביר את מחיר הקרקע למשתתפים.

משרד הבינוי והשיכון יכין תוכ־נית רב־שנתית המפרטת את היע־דים, אתרי הביצוע וכמויות הבנית של השיכונים למיניהם. על בסיס תוכנית זאת, יכין המשרד תכנון בניין ערים ויאשר אותו ברשויות המתאימות.

הפקדת נושא הרישוי בידי משרד הבינוי והשיכון, מבטיחה את מירב משומת הלב של הרשויות המאשרות השונות, לנושא של שיכון עממי. בכך אפשר לקצר את התקופה הנד־רשת בין התכנון לבין הביצוע בש־שה.

משרד הבינוי והשיכון, יתקשר עם „סולל בונה" וחברות קבלניות אח־רות, באופן ישיר לגבי ביצוע את־רים מוגדרים ויטיל על הקבלן ה־מבצע את התכנון המפורט מהתאם לקריטריונים של המשרד.

תכנון המזכנה רב שנתיים ואר־ציים יאפשרו לקבלנים המבצעים, כפי שכבר צויין, לייעד למטרה זאת את האמצעים הדרושים כדי להבטיח ביצוע מהיר ויעיל. התחייבות רב־שנתית תמתן את התנודות החריפות בענף הבניה ובכך תביא להוזלה ב־בניה הן למשק הן לשוכרים.

ניתן להוזיל

דירות לזוגות צעירים ב־40%

ד"ר מרכז השלטון המקומי, פ. אילון אמר אתמול, כי ניתן להוזיל את מחירי הדירות לזוגות צעירים ב־40%, אם יהיה תיאום בין המשר־דים הממשלתיים בינם לבין עצמם ובינתם לבין הרשויות המקומיות.

אילון העביר לשר השיכון והבינוי, ד. לוי, תוכנית לבנות בחולון כ־5000 דירות לזוגות צעירים שתהיי־נה זולות ב־40% מהמחיר השוק וזאת על־ידי הענקת קרקע ממשלתית ללא תמורה לרשות החברות הבונות; התחייבות הבונים לנחת רווחים נמוך ושיחרור תומרי בנייה ממכס.

„המשמר"

25 יולי 1979

במגמה לסייע בפתרון מצוקת הדיור

סו"ב ושיכון עובדים מציעות תוכנית להוזלת הבנייה

חברות הבנייה הגדולות של חברת העובדים: „סולל בונה" ו„שיכון עובדים", עומדות להגיש לשר הבינוי והשיכון תוכנית כללי־ארצית לפתרון מצוקת הדיור של זוגות צעירים, עולים ומשפחות ברוכות ילדים.

THE JERUSALEM POST

1070 TAMUZ 25

30,000 new flats over five years to ease shortage

Housing plan of Histadrut companies

By MACABEE DEAN
Jerusalem Post Reporter

TEL AVIV. — A plan to ease the severe housing shortage while simultaneously reducing the price of flats was presented yesterday by Hevrat Ovdim, the Histadrut holding company. Co-authors of the plan are Solel Boneh, which engages in actual construction, and Shikun Ovdim, which handles the management of specific housing projects and the sale of flats.

The scheme envisages the construction of 30,000 apartments during the next five years in various parts of the country. To keep pace with housing needs some 30,000 flats in the public sector are needed a year, thus, the plan meets only one fifth of the need.

Details of the plan were given by Moshe Bancover, director-general of Hevrat Ovdim, Shraga Rotman, director-general of Solel Boneh, and Rafael Edry, director-general of Shikun Ovdim.

The average prices they proposed for flats (at today's prices) were: a three-room 74 sq.m. flat, from IL400,000 to IL540,000, depending on the location. A four-room flat of 98 sq.m. would cost IL550,000 in Bat Yam, a four-room 90 sq.m. flat would be IL540,000 in Beersheba, and a three-and-a-half room flat of 82 sq.m. in Jerusalem would cost IL650,000.

These prices, which will be much cheaper than anything offered on the market, will be achieved by several means.

First, the flats would be built on land obtained from the Housing Ministry. Shikun Ovdim would not pay for this land, but the ministry would sell the land to the buyers, with payments starting only after five years.

Second, the Housing Ministry would take care of the overall development of the area, thus further reducing the cost to buyers. Third, the government would relinquish, for at least five years, the value added tax on the flats.

The government would also give mortgages to buyers when construction started, and not, as now, when the flat was completed.

"This will save considerable financing costs," Edry said. If the mortgage money is turned over to Shikun Ovdim, the firm will have its immediate use and will not have to use credit to build the flats.

Moreover, the government, which had much more clout than Shikun Ovdim, would be able to speed the approval of building plans through local and district planning commissions.

"Another factor reducing building costs would be the introduction of standard window frames, doors and other components, it was stressed.

The company heads denied that "industrializing building" would lead to slums, claiming that Israel lagged much behind the richer Western countries in using prefabricated and standardised parts.

Senior civil servants fear for their jobs

By SHLOMO MAOZ
Post Economic Reporter

The demand by Herut MK Haim Kaufman that Bank of Israel governor Arnon Gafny resign was apparently only the harbinger of a string of dismissals that several ministers intend to conduct in the near future.

It was learned yesterday that Minister of Industry, Trade and Tourism Gideon Patt — who inherited the post only recently — intends to fire his director-general, Amos Mar-Haim and replace him with Yoram Ziv, the director of the Jerusalem branch of the First International Bank.

Ziv has already informed the deputy minister that he has no intention of accepting the post of state revenue commissioner, due to be vacated by Moshe Neudorfer by the end of the month.

Meanwhile, authoritative sources in the capital said that Transport Minister Haim Landau was responsible for the resignation on Tuesday of El Al managing director Mordechai Hod. Landau had told Hod that it was inconceivable to him that the managing director of the company be an "errand boy" for Defence Minister Ezer Weizman.

Landau also plans to appoint a new director-general to his ministry, replacing Ehud Shilo, rumours circulating in the Knesset said yesterday.

Housing Minister David Levy has still to decide whether Shlomo Avni, the director-general of his new ministry, will continue in the job. He is expected to make his decision next week.

Avraham Melamed MK (NRP) yesterday asked Finance Minister Simha Ehrlich to appear before the Knesset Finance Committee in order to explain the flood of rumours concerning changes in the top personnel of the government ministries and the Bank of Israel. Melamed has learned that such changes are being contemplated in the ministries of Industry, Transport, Construction, and Finance, besides the pressure being brought to bear on Gafny to resign.

Melamed claims that such steps constitute an erosion of the country's fund of senior civil servants, who have accumulated many years of experience and expertise. He told *The Jerusalem Post*, with a degree of cynicism, that he has yet to see the experts the Likud will put forward to fill these ranks, and he therefore felt it incumbent upon him to bring the issue to light.

Shlomo Lorincz MK, chairman of the Knesset Finance Committee, is due soon to hold a discussion in his committee on the state of the economy. The finance minister and the governor of the Bank of Israel will be invited to answer questions regarding the role of the bank and the relationship between it and the ministry in the wake of recent disagreements between Ehrlich and Gafny.

Ehrlich was recently angered by Gafny's meeting with Energy Minister Yitzhak Moda'i, supposedly behind his back. Senior treasury circles also expressed dissatisfaction with Gafny for having submitted to the premier a memorandum outlining a IL5b. cut in the state budget just prior to the last session, at which the budget was due to be approved.

Lorincz yesterday told *The Post* that the bank had possibly been remiss in its reaction to the recent influx of hundreds of millions of dollars and other foreign currency into the economy.

Yehoshua Rabinowitz MK, the previous finance minister, yesterday vehemently attacked Kaufman during a session of the Finance Committee. He told Kaufman, chairman of the Herut Knesset faction, that "After you've tried to fire the top echelons of the treasury, you seek to get rid of the governor of the Bank of Israel. When will you justifiably demand the resignation of the government which is responsible for the economic failings? It is hypocritical to blame the governor of the Bank of Israel, and Knesset Member Kaufman's words sound rather Marxist."

Uzi Baram MK (Alignment) submitted an urgent motion for the agenda concerning "political attacks on the governor of the Bank of Israel on the part of a Likud Knesset member." Gad Ya'acobi MK, chairman of the Knesset Economics Committee, also presented an urgent motion on the same issue. He claims that these attacks were made with the quiet encouragement of the government, adding that they constitute an attempt by the government to lay at the Bank's door the blame for its failure to battle inflation and the other ills of the economy.

Bank of Israel circles yesterday emphasized that the governor has absolutely no intention of resigning, but tension was, nevertheless, high in the institution as a result of the reports. Apparently the Likud is also seeking the resignation of the deputy-governor, Dr. Zvi Zusman.

24 יולי 1970

ידיעות אחרונות ו'

דבאל בשם מראיין את:

עקיבא לוינסקי, גזבר הסוכנות היהודית

„קיבלנו על עצמנו לשקם השנה, בעזרת יהדות העולם - 160 שכונות־מצוקה בישראל"

„תפקידי הסוכנות בגישור מערים הם, למעשה, שלב נוסף בקליטת העולים שהגיעו ארצה כאמצעותנו * אחת ממטרותי הראשונות בתפקידי החדש לצמצם את הביורוקרטיה ולחסל את האבטלה הסמויה * יהודי איראן מתנחמים בחלומות וסבורים כי ברגע האחרון ניתן יהיה להושיעם"

כיסים ארה עיבר חברי־הנאמנים של הסוכנות היהודית וההסתדרות הציונית ראשר את התקציב הגדול ביותר שעמד לרשותה אי־פעם: 410 מיליון דולר. עקיבא לוינסקי, הגזבר החדש של הסוכנות, שבנכנס כיכים אתה לתפקידו, דורש תוספת של 30 מיליון דולר כתוצאה מהאינפלציה והשינויים המתמידים בשערי החליפין בישראל.

עקיבא לוינסקי, שנון, מפוכח ומעיש חליפות, נולד בוינבה ועלה ארצה ב־1934. חיא שיים את בית־הספר „נאולה" בתל־אביב והצטרף לקבוצת סעיין־צפי. ב־1938 שירת כנוטר בחיפה. בקיץ 1939 יצא לברלין לסייע בחעלת יהודים־באשר חזר ארצה, הדריך חברת־נוער בקיבוצים ועבד בחיפעתה של חברייסת שולד. בשנת 1944 יצא לקושטא כמנהל עליית־הנוער, במשרת משלחת־הצלה. בתקופת זו תעלה ארצה 25 אלף ילדי שארית הפליטה מפולין, רומניה, הונגריה, צ'כיה וסרוקיו. ב־1948 חזר ארצה, נבחר כגזבר המשק ובהמשך חזמן ניהל את קרן האיחוד, ריכז את הפעולה הכלכלית באיחוד הקיבוצים וחקבוצות, נתמנה כמנהל כללי משותף בבנק־הפועלים, כיהן במועצות־מנהלים של מפעלים, חברות לחשקעה, עסק בפעולות סיוע להקמת מפעלים באמריקה הלטינית. במסגרת עבודתו זו הכיר את ולטר הסלגן, „חאיש החזק" של האינודים המקצועיים בגרמניה, ונקשרה ביניהם ידידות, המתמשכת למעלה מארבע שנים. כתוצאה מקשרים אלה, הוקמה „קרן פרץ נפתלי", המסייעת לקידום פעולות השכלה, חינוך גבוה וחברה בארץ כמו: הקמת קרן תרבות ואמנות בתל־אביב ובחיפה, בנייני הפקולטה על־שם נפתלי באוניברסיטת תל־אביב וירושלים, כתוצאה מפעילות זו יש ללוינסקי קשרים הדוקים עם המוסדות להשכלה גבוהה והוא חבר בוועד חפועל של מכללות ירושלים, בר־גוריון, אוניברסיטת־חיפה וחטכניון, כמו־כן שימש עד להיי בחרן כגזבר הסוכנות, כיושב־ראש ועדת־הכספים של חמו־עצה הלאומית לתרבות ואמנות וכיהו כיושב־ראש הוועדה לדו"ח המבקר של הוועד־הפועל הציוני וכחבר הדירקטוריון של הקרן הקיימת לישראל

שאלה: מר לוינסקי, באיזו מידה מתמקד מעייתך בשנת הקרובה?

● „מרכזי הקליטה מלאים"

לוינסקי: אני מתרכז עכשיו קודם כל, בשתי סוגיות מרכזיות, האחת: העדיפויות הדרושות היום בסוכנות היהודית ובהסתדרות הציונית, והשנית: בדיקה מעמיקה של מדיניות ההכנסות והתקציבים. (לוינסקי): היום ברור לי כי הסוכנות חייבת לתת עדיפות לשלושה נושאים: א. עליה וקליטה; ב. התיישבות; ג. תרומה בהתיות לגיבור על הפערים הבריתיים, אשר לעליה, נראה לי כי על הסוכנות לספל בכל שלב ועלה, יסייע לו בקליטתו, במגמה לייצג את צרכיו בפני המדינה. עובדה היא, כי מרכזי הקליטה מלאים ומספר הדירות הפנויות אינני עומד ביחס למה שאנו זקוקים לו. עניין השיכון הוא בידי הממשלה ולא בידנו. תרומתה של הסוכנות היא בסמה הקליטה הראשונית. אנחנו אנחנו יכולים לסתור את בעיית הדיור לעולים בכוחותנו. אך יש ביכולתנו לבחון כחדש את מהותם של מרכזי הקליטה בתנאי הדיור הקיימים כיום במדינה. (לוינסקי): אם לא ימצאו פתרונות בנושא זה, ניסא בהלני באחריות לגשירת עולים אי אי עלייתם! העליה הנכונית הנוכחית תחייב אותנו למצוא פתרונות־דיור נאותים לעשרת־אלפים משפחות. מבלי לקחת בחשבון את 3000 המשפחות הנמצאות במרכזי־קליטה רעוים נוספים אשר מצאו מדור, באשר להתיישבות, כאשר יחתם הסכם הסרים עם מפרים נחיה כמיסים לוחות־זמנים של מעילות התיישבותית. אבר אחד מתפקידיה העיקריים יהיה אבטחת הגבולות. כמו־כן יש כבר כיום צורך דחוף באיכלוס הגליל. דבר הבוחנה בהתיישבות רחבה. כמובן, שאין אפשרות לבצע מיבצע זה בלי עליה מאסיבית. תפקידי הסוכנות בגישור מערים הם, למעשה, שלב נוסף בקליטת העולים שהגיעו ארצה תוך השנים האחרונות באמצעותנו.

שכונות המצוקה של ישראל נוצרו ואסור להתעלם מכך. תוך תהליך קליטת־עליה. המחרקה לעליה הגיעה שלנו מספלת חיים כ־20 אלף ילד וילדה מאזורי־מצוקה אלה והסוכנות מסייעת בתחום זה את חברת „עמיגור" בקרן חינוך מיוחדת. נוסף לסייע בסמה חבריאית, החינוך לסעדי חזיקנה. קיבלנו על עצמנו כיכים אה תוכנית נוספת של שיקום 160 שכונות־מצוקה ולדעתי, יש הכרח לרכז ולתאם את כל הכאמצים שמניתי לעיל. במסגרת תוכנית אחת, גדולה ורבת־חניפה. המבוססת על שיתופה בין יהדות העולם ומדינת־ישראל.

שאלה: איזו מין סוכנות יהודית והסתדרות ציונית מצאת, כאשר נכנסת לתפקידך כגזבר? כה היו מחדלי העבר וכיצד חיית מגדיר את התפישה הכלכלית־שיגנסית לעתיד?

לוינסקי (כשיבה): הסוכנות היהודית, היא לפי גישתי והבנתי, הביטוי המחשי ביותר לשותפות בין ישראל והעם היהודי כולו. אחריותי שר הגזבר איננה מצטמצמת. איומא, בהבטחת הסברים כספיים ישרים בלבד, כי אם מחייבת אותו לראות את מעורתו במסגרת שותפות זו. דבר זה מחייב תיאום מכסימלי בין תקציב המדינה לבין תקציב הסוכנות. אעשה מכיסב יכולתי כדי לחזק את אגף התקציבים שלנו. על כל מיכולי הנוסים העוסקים בהכרעות בספיות. (מעשית) ברוך ה' כי קיים שדה נרחב לייעול מעילתה הכספית של הסוכנות ולהשכסתה!

● „יש גם ביורוקרטיה"

שאלה: בשנ שנים רבות יש לסוכנות תדמית של מוסד ביירוקרטי מסורבל, בשלני, הסיבל כאבטלה סמויה. האם הדבר נכון, ואם כן כיצד אתה מתכוון לתקן עיוותים אלה?

לוינסקי (אחרי הרהור קל): תדמית הביורוקרטיה חודבקת לשירות הציבורי כולו במדינה וגם לסוכנות. כמו בכל הכללה, יש גם בתורת זו הרבה אי־צדק. מעלותיהן של המחלקות להתיישבות ועליית הנוער מתבטאות בעילות ובמקצועיות רבה והן ממש לתשארת. (בגלוי־לב): יש בודאי גם לא מעט ביורוקרטיה. אותה ניתן לבטל. העובדה כי שני גושים שונים מיפלו עד כה בעיה ובקליטתי בודאי הוסיפה הכבדה. נסר וקשיים ואני מקווה כי ריכוזם ביד אחת, ישנו את העניינים לטובה. (לוינסקי): אני רואה כאחת מחובותי הראשונות בתפקידי לצמצם את הביורוקרטיה. לחסל אחת ולתמיד את האבטלה הסמויה. אם קיימת כזו, אני הדברים לא ייעשו תיך יומיומיים, כי זהו תהליך המחייב תיכנון מדויק וביצוע מסובך!

שאלה: בציבור הישראלי קיימים מספקות קשים בקשר לרקע תרומתו־ראיאולוגי ולמוסיבציה של הסוכנות והסתדרות הציונית בעשור האחרון רבים סבורים, כי אתם ניף הפרטל בכיח האינרציה ומתקיים אך ורק לשם קיום המנגנון המקדוחי שלכם. מה אתה אומר על כך כחבר־קיבוץ בעל תודעה ציונית?

פת הודיע על החלפת מנכ"ל משרד התעשיה

ימנה את זיו שעמד לשמש הממונה על הכנסות המדינה; חילופין גם במשרד הבינוי

מאת יוסף פריאל, סופר „דבר"

שר התעשיה המסחר וה־תיירות גרשון פת החליט להחליף את מנכ"ל משרדו עמוס מר־חיים, ולמנות כ־מקומו את יורם זיו, מנהל פניה ירושלים של הבנק הי־בון־לאומי הראשון.

יורם זיו עמד להתמנות ב־1 בספטמבר לתפקיד הממונה על הכ־נסות המדינה, במקומו של משה נוידרפר. עם הכנסו לתפקידו, בר־קש פת משר האוצר ומסגנו לשחרר את זיו מהתפקיד, כדי שיוכל למנותו למנכ"ל משרד המס"ת. לאחר שקיבל את הסכמ־תו, הודיע שלשום פת לפר־חיים על החלטה, שהתקבלה בהסתעה אצל המנכ"ל ועובדי המשרד.

מר־חיים לא הגיש בתגובה את התפטרותו, ואמש קיימו השניים שיחה נוספת, ובה סוכם לאפשר למנכ"ל היוצא להתארגן, לפני שיעזוב את תפקידו.

עמוס מר־חיים אמר אמש, כי הוא מכיר בזכותו של שר להחליף מנהל כללי וציין כי כשמגיע שר חדש למשרד, על השר והמ־נכ"ל לשקול ולהחליט ביחד על אפשרות שיתוף־פעולה ביניהם.

מר־חיים מונה לתפקידו לפני כשנה על־ידי יגאל הורביץ.

יורם זיו שימש בעבר כעוזרו של שר המסחר יוסף ספיר, ד־ר הסר פת התבטא כי במינויו חוז־רים למשרד „כל נערי (יוסף) ספיר".

דרוש: ממונה על ההכנסות

אמש נודע, כי גם שר הבינוי דוד לוי עומד להחליף את מנכ"ל משרדו שלמה אבני. המועמדים לתפקיד הם עזריאל ולדמן מנכ"ל משרד הקליטה (אם לא ימונה כמנכ"ל הרשות לקליטה) או אשר וינר, מנהל אגף האיכלוס במשרד השיכון שהוא איש הליכוד.

שר התחבורה חיים לנדאו אמר אתמול, כי לפי שעה אין חילופי המנכ"ל במשרדו עומדים על ה־פרק, אולם נראה כי בעוד מספר חודשים יוחלף אהוד שילו, ה־מועמד העיקרי לתפקיד הוא יוסף ורדי שישמש בעבר כמנכ"ל מש־רד הפיתוח (תחת השר לנראו) וכמנכ"ל משרד האנרגיה.

כתוצאה ממינויו של זיו ל־מנכ"ל משרד המס"ת, יצטרכו עתה ראשי האוצר לחפש בדחיפות מועמד חדש לתפקיד הממונה על הכנסות המדינה, במקומו של נוי־דרפר הפורש ב־1 בספטמבר. ב־משך ארבעת הודשי הביטול שר נגזרו עליו ישמש נוידרפר כיועץ שר האוצר לסלחמה באינפלציה.

מגן

„סולל־בונה" ו„שיכון" מוכנות לבנות 30 אלף דירות

מאת יוסף גלאור, סופר „מבט"

חברות סולל בונה ושיכון עו־בדים מוכנות לבנות תוך 5 ש־נים 30 אלף יחידות דיור, במחי־רים מוזלים לזוגות צעירים, לע־לים ולתושבי שכונות המצוקה, בתנאי שהקרקע תועמד לרשותן לצורך הבנית, אך היא תישאר ב־בעלות הממשלה. ומשרד הבינוי ישא בסיתות הכללי של השטח. התקשרות לבניה תהיה ישירה בין משרד הבינוי לבין טו"ב ו־שיכון העובדים שתואג לאיכלוס.

תכנית זו הטבירו אתמול בס־יבת עתונאים מנכ"ל סו"ב מר שרגא רוטמן, מנהל שיכון עוב־דים מר רפאל אדרי ומזכיר חברת העובדים מר משה בנקובר.

מר רוטמן הוסיף, כי התנאים הנוספים לבניה זולה זם התקע רות רב שנתית בין משרד הבינוי לבין הקבלן; ביטול מע"מ על הדירות הללו וכן בניה סתועשה במידה מירבית. סו"ב מוכן לקבל על עצמו את המשימה של בניה 30 אלף יחידות תוך כדי הרחבה המפעלים לבניה מתועשת. מנ־כ"ל סו"ב הדגיש, כי המשימה היא בהחלט אפשרית.

מר רפאל אדרי הוסיף, כי ני־תן להגיל את הדירה באורה ני־כר, אם הממשלה תקדים את ה־משכנתא לזכאים, כי אז לא יהיה צורך לחייב את המשתכן בהתיי־קרות. כן אמר מר אדרי בתשובה לשאלה, כי ב־2 שנים האחרונות בנתה שיכון עובדים למעלה מ־40 אלף יחידות דיור ורק 2000 מזה היו בגדר וילות או קוטג'ים כל השאר היתה בניה ציבורית.

לוינסקי: אינני מקבל את הדעה, כי הסוכנות ההסתדרות־הציונית חיבן גופים הקיימים, מתוך אינרציה ורק לשם הבטחת קיומם של העוסקים בדבר. אני יכול לומר בלב שלם, כי אילולא היו קיימים ההסתדרות הציונית והסוכנות, היינו חייבים להקימן היום. אין לנו דרך אחרת לביטוי אחדות העם שלנו והזדהותו עם ישראל! הדעיין הציוני הבסיסי הוא חיובי ותואם גם היום את המציאות. הבעיה איננו אידיאולוגית, אלא ביצועית. אין ספק, כי אנו נמצאים היום במצב שונה מזה שהיה בראשיתה של התנועה הציונית.

היחידים החיים בעולם החופשי אינם מצויים במצב של סכנה אקסיסטנציאלית דומה בישראל רק מעין מיקום־מיבחים! יחד עם זאת, חש כל יהודי כיום בחשיבות קיומה של מדינת־ישראל. עבורי אישית ולקהילתי בכלל. וכאן נעלם בסידה רבה הזיכות. הארוך שהתנהל במשך שנים בין ציונים ולא־ציונים בשאלה: עובדות אלה מחייבות אותי לנקוט בדרכי הסברה שונות מהמקובל בעבר ומעל לכל, אנו חייבים לשתף דרישת רצינו, מעמיק ומתמיד עם יהדות התפוצות. יהדות זו מכירת כיום את ישראל רק כמדינה לוחמת על קיומה ולצערי, אינה ערה עדיין לשינוי המהפכני שחל אצלנו מבחינת הרצון הנו ליצור מרכז רוחני ותרבותי בארץ! כלומר הסוכנות ההסתדרות־הציונית, אינני ריאת את הסיכוי רק בגיים כספים ובניהול. מסבת הדברים אני בא במגע ישיר עם הקהילות היהודיות בחו"ל ואני מקווה כי אדע לתרום לדרישת החשוב שהזכרתי.

שאלה: קיימת תחושה של עייפות בקרב חוגים רחבים למדי של יהדות התפוצות בכל הנוגע לתרומות. מגביות וכו'. יש הטוענים שם כי פשוט נמאס להם להמשיך ולתרום בכל מיני צורות לישראל. מה דעתך על כך?

לוינסקי (בהחלטיות): אינני סבור כי אתה צודק. נכון הוא כי בודאי קשה ליהודים לראות כל שנה כשנת־חירום. יחד עם זאת, מוכנים אחינו בחו"ל להמ־שיך ולתרום כספים בקנה־מידה גדול עבור המגבית המאוחדת לצרכים מקומיים להם וגם לנו! האמת היא, כי יהודי התפוצות רוצים לראות את עצמם בסידה גדולה והולכת כשותפים אמיתיים. להבין מה נעשה ב־כספם ולהיות שותפים בהכרעות על הוצאתם! עובדה זו יכולה להיות חיובית ביותר. אם נדע לנצלה בצורה נכונה! השנה, כאשר תוכנית שיקום שכונות המצוקה עומדת בסידה רבה בראש מעייננו. אנו עדים להתעור־רות גדולה ולתוספת כספים. תוך רצון גובר והולך של יהדות העולם להיות אחראים יחד עימנו לנעשה ב־ישראל.

● הכתובת שעל הקיר

שאלה: מר לוינסקי, אתה איש תנועת העבודה ויושב ראש הנהלת הסוכנות היהודית. מר אריה דולצ'ין, הוא איש הליכוד. מה היא רקמת יחסיך איתו וכיצד אתם מסוגלים לעבוד יחד?

לוינסקי (בחמימות): אני מכיר את יו"ר ההנהלה, אריה דולצ'ין. שנים רבות אני מכבד אותו כציוני אמיתי וכאדם כן. הנהן וחבר טוב לעבודה! יו"ר ההנהלה חו־נבר חייבים לשתף פעולה למען הצלחת העניין עליו אנו מופקדים ואני יודע כי אותה מחשבה מדריכה גם אותו ויש בינינו שיתוף־פעולה מצויין ממש.

אני: פנחס ספיר דיל כיהן בזמנו כיו"ר הנהלת הסוכנות מה היו יחסיך איתו?

לוינסקי (נרגש): בכל הנוגע לפנחס ספיר. אני רק יכול לחזור ולצטט קטע משירו של חיים חפר. אותו קראתי בנאומי בעת שקם הנוכח הפקולטה למדעי ה־חברה על־שם פנחס ספיר באוניברסיטת בן־גוריון, לא־סור: „ראשי פרקי מביטים אלינו מישובים רחוקים / אשר ידע אותם על כל פרם וכל חו / ממיקרוסקופים חורבות. מחום וכבל משתי ערב של ציוורות ודרכים / שמתם סחה בגד חג"

שאלה: איך אתה מסביר את העובדה כי יהודים השרויים בסכנה כמו יהודי איראן, אינם עולים ארצה?

לוינסקי (בעצב): הסראגדיה היהודית הגדולה שעד לרגע האחרון אין היהודים נכונים לקרוא את הגיבודות ולהכיר באמת. כאשר השערים פתוחים, הם אינם ווים. ובשהם נגלים, היהודים האלה, לצערי, עדיין מהלב־שים! כאשר אנו מעקים אליהם כי הגיעה שעת החירום — הם מתנחמים בחלומות ואולי סבורים כי ברגע ה־אחרון ניתן יהיה לחושיעם במעין מיבצע־אנטבה... עובדה זו מקשה עלינו וחבל לי מאוד כי הם אינם רואים את הכתובת שעל הקיר, ואינם יודעים להעריך את מאמצינו הבלתי־נלאים להעלותם.

1979 אוגוסט 25

THE JERUSALEM POST

11

The luxury of aliya

"We should have the courage to state publicly that voluntary aliya should be halted until the government finds a way to provide every immigrant with a roof over his head," writes SYBIL MARCUS.

WE HAVE BECOME accustomed to shaking our heads ruefully over the acute housing shortage in the public sector, the astronomical prices on the private market and the derisory price ceilings on apartments, imposed by the Treasury, if the immigrant is to benefit from a government mortgage.

What has not been examined is the deleterious effect the above factors have on the individual oleh and his family and correspondingly on aliya in general.

My work brings me into daily contact with English-speaking olim from the West (excluding Americans and Canadians). Most of them have voluntarily elected to make their life in Israel and the vast majority come with a fund of goodwill, optimism and the belief that although there will be the inevitable hardships, with sustained effort and sheer grit they will make their way in Israel.

It has been my misfortune in the past 12 months to witness a rapid erosion of all their hopes as they are confronted with the harsh realities of finding even the most modest home for themselves and their families.

The fact that there is almost no government housing available in the major cities means that an immigrant family which does not come to Israel with substantial private means has to resign itself to waiting in an absorption centre for over a year if it wishes to — or must — settle in a major city.

This carries with it enormous strains. While still abroad families are led to believe that their stay at the absorption centre or hostel is essentially a transitional one and that they will be out after about six months. They accordingly come to the centre with minimal belongings, and pay a considerable amount to keep the rest of their possessions in storage.

Living in this makeshift fashion for an indefinite period only heightens their natural feelings of insecurity and lowers their tolerance towards each other. Husbands and wives and children unaccustomed to spending whole days and months together in the closest confinement, without seeing light at the end of the tunnel, cannot cope with the resulting personal tension.

I have seen several family units break down under the stress. In addition, their prolonged contact with other olim who are equally desperate about their plight exacerbates their problems, as the families tend to feed off each other's miseries and their chances of successful absorption are seriously damaged or even destroyed.

I HAVE A family at the Gilo absorption centre who have been living there for 15 months, during which time they have not been offered a single government flat. Both parents are working; they share their one bedroom with their small daughter, and spend numberless hours and an infinite amount of energy worrying about, and ineffectually attempting to solve, their housing problem.

There is not the remotest possibility of their buying on the private market, and as the months go by, the chances that they will be able to afford even an Amidar flat — should they ever be offered one — diminish accordingly.

I remember clearly my first visit to them well over a year ago, when all they wanted was to find employment, set up home and start contributing to the country. Recently they heard that a three-room, 83 sq. metre flat was available from Amidar. But when they approached the authorities their request was rejected on the grounds that a family of three was not entitled to a three-room flat of more than 81 sq. metres! Today they are disillusioned and embittered and despair of ever building a normal life for themselves.

It is an agony for me to witness the corrosion of the spirit which has overtaken them and scores of other families who are in a similar situation. Not a day goes by that I am not confronted with the cry of, "Why weren't we told of the situation in England/Australia/South Africa?"

I do not have an answer for them. I do know, however, that they are writing letters reflecting their pessimism and discouragement, and these are having an effect on others considering coming on aliya, an effect which we are now beginning to feel.

The bitter reality of our inflationary spiral means that, should a family wish to purchase on the private market, they will be confronted with prices far in excess of the sums for which they sold their (usually) much larger houses abroad, or of the very modest amount of foreign currency they were allowed to take with them on emigrating from South Africa.

If they find a "reasonably-priced" apartment in a city, they invariably have to lie and cheat by drawing up a double contract in order to receive the mortgage from the Ministry of Absorption. In my experience, the gap between the amount of the mortgage and the price of the apartment is widening at such a frightening rate, that the option of buying on the private market is rapidly shrinking, even for those who felt themselves relatively affluent abroad.

THE PLIGHT of the single immigrant is, if anything, more severe, and I submit that the nightmarish situation whereby a man or a woman is forced to move yearly from rented flat to rented flat, is the most serious cause of *yerida* among this group.

Again I quote one case that is representative of many others. I know a young woman from England who is a nurse at Hadassah and who has moved a dozen times since she came on aliya a few years ago. On a nurse's salary, she has not been able to amass anything like the sum needed to make a key-money payment for even a tiny flat today. The effect on her physical and mental health has been heartbreaking.

One must also mention the very difficult position of mixed oleh-Israeli couples, for whom the size of the government mortgage is significantly reduced. In addition, they are denied the possibility of obtaining a government flat in a city.

12

מעריב

25 יונאר

המדינה ערערה - והסככה שנבנתה בלי היתר תהרס

מאת שמוס לבב

„אי־מתן צו הריסה, ולו גם במקרה של בניית סכמה על גג, קיבל להוביל לתו־צאה שלפיה עשיית הדין לעצמו ע״ידי הבונה ללא היתר — תתפוך לקדה ו־כדאית. להיווצרותה של תוצאה כזו אין בית־המשפט יכול לתת את ידו״.

כך קבע בית־המשפט העל־יון, ואישר צו להריס סככה שבנה בעל דירה בת 3 חדרים בבני צהלה בתל־אביב.

האיש, נפתלי מיטל, טען כי הסככה יועדה לסוכך על דירתו ולהגן עליה מפני רטי־בות וחדירת מים. מהנדס העיר במשפטו אמר כי הוא הציע למיטל פתרון הנדסי לי־אטום הגג, אשר היה כרוך בהוצאה נוספת מיטל, טען כי הסככה יועדה לסוכך על דירתו ולהגן עליה מפני רטי־בות וחדירת מים. מהנדס העיר במשפטו אמר כי הוא הציע למיטל פתרון הנדסי לי־אטום הגג, אשר היה כרוך בוצאה הכספית, ובוצעו עשוי היה להימשך כשלושה חודשים. אך מיטל לא נקט דרך מסוכסכת זו ״הקים את הסככה.

על כך העיד המהנדס כי לי־דעתו הקמת הסככה היא דו־תכליתית שכן אפשר להש־תמש במרפסת שנוצרה, גם לשם מניחה בסיר.

בית־המשפט העירוני גזר על מיטל קנס בסך 1400 ל״י. אך לא ציווה להרוס את הסככה. על כך ערערה המדינה לבית־המשפט המחוזי, ושערורה הת־רבר בית־המשפט המחוזי צי־ווה על מיטל להרוס את הסכ־כה.

על כך ערער מיטל לבית־המשפט העליון, וחשופט מאיר שמגר קבע בדחותו את הער־עור. הואיל והמערער בחר לו בדרך הנוחה ביותר, יונצח קיומו של מבנה בלתי־חוקי תמורת תשלום קנס לא גבוה דתיינו — הציבור יעמוד בס־כני עובדה טגמרת ושלול לח־טיק כי תבניה הבלתי־חוקית אכן משתלמת.

לדעתו הצטרפו השופטים מרים בן־פורת ומנחם אלון.

25 יונאר

המודיע

מציעים מהפכה בפתרון מצוקת הדיור לזוגות צעירים, עולים ומעוטי יכולת

סו״ב ושיכון עובדים נכונים לבנות 30 אלף יחידות דיור בבניה מתועשת תוך הפרדת מחיר הקרקע ממחיר הדירה

מהפכנית ניעות שתכליתה לסיע לפ־תרון מצוקת ״ייר של זוגות צעירים עולים חדשים ומעוטי יכולת — הוצ־ע כיום ד״ר ע״י פולל בינ־ שיפוי עובדים בפגישת עתונאים בת״א.

״תוכנית תוגש לפני השיכון ו־הבינוי ובה מציעים מפעלי הבניה והשיכון של חברת העובדים לתקים ב־3 השנים הקרובות 30 אלף יחידות ״״ בבניית מתועשת בכל חלקי ה־ארץ

המציגים הבהירו כי כדי להבטיח למשתכן דירה במחיר סביר יש ל־הפריד את מחיר הקרקע מהמחיר ש־על המשתכן לשלם תמורת דירתו. זאת ניתן לעשות ע״י התקשרות חוזית ישירה בין המשתכן לבין מינהל מ־קרקעי ישראל. דמי החכירה ומחיר הקרקע ייקבעו ע״ו המדינה ע״פ מ־צבו הכלכלי של המשתכן. דבר ש־יבטיח שימוש נכון בקרקע, ימנע מ־פקולציה וספסרות ויקטין את גורם התיווך או יבטל אותו לגמרי כאשר המשתכן מוכר את דירתו יכולת ה־מדינה לגבות את מס השבח ואת מחיר הקרקע בעת ביצוע העיסקה.

הדוברים ציינו כי אם יהיה על ה־ברית הבנייה לכסות רק את עלות הקמת המבנים אפשר יהיה להבטיח בניית מחירה זולה יותר ע״י בניית מתועשת, המבוססת על הבנין לת־קופה של 5 שנים ותוך ניצול חל־ניכר מהפוטנציאל העומד לרשותו של משק העובדים.

ההתקשרות הרב שנתית בין הממ־שלה לבין סולל בתה תאפשר תיכ־נון יעיל של כח אדם, ציוד וחומ־רים.

בנייה בהיקף גדול תאפשר גם הת־מת בגיני ציבור (מרפאות בתי ספר וכדו׳) כחלק מן הפרוייקט. ניצול מחי־לות העפר והכבישים של סולל בו־נה לפיתוח אתר הבנייה, מסירת ע־בודות מים, חשמל וביוב לחברת חי־רות, כך שיחד אפשר יהיה להוזיל את הבנייה במידה ניכרת.

כדי להמחיש זאת מסרו המציע־עים כי בעוד שמחיר ממוצע של די־רה בת כיום בין 800 אלף ל״י ל־1.2 מליון ל״י הרי ע״פ התוכנית ניתן מ״ר ברחוב אנה פארנק בבת ים ב־להקים דירות בנות 3 חדרים על 75 מחיר 460,000 ל״י. זאת אם הממשלה תהייה מוכנה להפריד את מחיר ה־קרקע ולדאוג לפיתוח מערכות הת־מל, המים והביוב באיזור למען כ־עושי יכולת. דירה של 98 מ״ר באותו מקום תעלה כרגעים כאלה 550 אלף ל״י עם המחירים של היום. אבל.

מחירה של דירה בת 82 מ״ר באזור ארמון הנציב בירושלים יכול להי־גיע ל־660—650 אלף ל״י. בשכונת וינגייט בבאר שבע עשויה דירת 4 חדרים על שטח של 90 מ״ר יעלה 540,000 ל״י. הכל לפי מעיר. ע־משרד השיכון להכין תוכנון בגיר רב שנתי ולהביאו לאישור הרשויות ה־מתאימות.

עם התוכנית שהציגו יש להפריד את נושא הרישוי לבניה בידי משרד השיכון העממי לבין ביצועו. התוכ־נון הרב שנתי יאפשר לקבלנים ה־מבצעים את הבנייה הציבורית להכי־מראש את המשאבים הדרושים לפרו־ייקטים. על אף המצוקה הצפויה כ־ענף כתוצאה מן הביקוש שיגרם ע״י העברת המיזרח הבטחוני מחדש לנגב.

חברת העובדים העלתה הצעות גם בדבר הקלת מעמסת המשכנתא על ה־משתכן, בכך שזו תינתן לדייר עם ג־ר בניית תיסודית, ולא כפי שנהוג כיום — בגמר הדירה.

דרך זו יחסוך המשתכן את ״ ה־התיקריות החלות במשך תקופת הב־נייה. העלולה להימשך עד ״ שנים. ומחיר הדירה יקבע בעת שיא ״ כש איתה.

25 יונ׳

THE JERUSALEM POST

ל

and so are in an even worse situation than olim couples when it comes to purchasing on the private market.

No examination of the implications of the housing problem can ignore the young sabras whose needs are every bit as compelling as those of olim. As the odds rise overwhelmingly against them in their battle to procure permanent accommodation, many of these young Israelis are joining the exodus from this country.

Some authorities contend that development towns are an answer to our housing shortage. It would take a separate article to demonstrate why, under present conditions, it is impossible to regard this as a viable alternative for the majority of our olim from the West. The stark truth is that, if faced with the ultimatum of a development town or nothing, most olim would immediately leave Israel.

The shabby truth which has emerged recently is that in order to come on aliya today, you must have substantial means and emigrate from a country that permits the free transfer of currency. Aliya is now a luxury that only the wealthy can afford.

Until we put our house in order, both figuratively and literally, we have no business sending *shlihim* abroad to encourage aliya.

What's more, we should have the courage to state publicly that voluntary aliya should be halted until the government finds a way to help provide every immigrant with what is, after all, a very basic right — the means to secure a roof over his head.

All the enticements we offer, such as income-tax concessions, customs privileges, deferment of army service, and so on, are useless to a family without a home.

The author is director of the Jerusalem office of the British, Australian, New Zealand and South African Zionist Federations. The opinions expressed in this article are purely personal and do not necessarily reflect the official policy of the above federations.

61

הכנסת
3-05-1978

ט"ז באייר תשל"ח
23 במאי 1978

חבר/ה יקר/ה,,

שלום וברכה,

לפני מספר חודשים שלחתי אליך ריכוז עיוני הדן בפעולותי בכנסת.

בקשתי ממך, שבמידה והנך מעונין/ת להמשיך לקבל באופן סדיר את החומר הנ"ל, להחזיר אלי אישור הסכמה.
מאות חברים וחברות השיבו בחיוב, ולכן שלחתי אליהם את החומר הכתוב.

אני מתכבד לשלח גם אליך את הקובץ הרצ"ב, ואשמח לשמע אם הנך מעונין/ת בהמשך קבלת החומר על פעילותי בכנסת.

בברכה,
י. זאק אמיר
חבר הכנסת

****

לכבוד
חה"כ י. זאק אמיר
משכן הכנסת
ירושלים

ח.י.,

הנני מעונין/ת לקבל באופן סדיר את החומר על פעילותך הפרלמנטרית.

בברכת חברים,

שם משפחה ופרטי

טלפון

כתובת

נ.ב. נא למלא את הפרטים בכתב יד ברור.

בדאי - התעתונות

הכנסת

מחפשים פתרון לכושים העבריים

מאת יצחק שור

על-המשמר 3/7/78

ח"כ ז'אק אמיר (עבודה) התכוון משכוע שעמד להעלות על סדר־היומם של הכנסת, את מצב הכושים העבריים בדימונה, אך שר־החפנים ד"ר יוסף בורג, ביקש ממנו לא להעלות את הנושא במליאת הכנסת, אלא להעביר ישר לוועדה. השר בורג הודה באוזני ז'אק אמיר, כי הוא מתחבט בשאלה זו כבר עשר שנים, ולשיכך ברור ענייני בוועדה עדיף, על דיון פומבי במליאת הכנסת.

מסביר ז'אק אמיר: אנשי כת ה־כושים העבריים הגיעו מארה"ב ל־ישראל דרך ליבריה לפני כ־10 שנים. חלקו גלים. כיום מגיע מספרם ל־1,000 והם מפוזרים בדימונה (600), מצפה־רמון (200), ועפרה (200). הגל הראשון מנה 100 נפש. העליה היתה ליגאלית, ועליה הסכימו באותם ימים מנו רח"מ יגאל אלון ושרי־הפנים דאז חיים שפירא. מהגרי הגל הראשון קיבלו ברטיס טיול משפחת הסוכנות היהודית ונהנו מחלק מ־זכויות של עולים חדשים. הם קיב־לו דירות עולים בתנאי שכירות, אור לקבל עבודה דרך הלשכה ו־עזרה להשתלב במערכת החינוך.

הגל השני היה גדול מהראשון, והגיע לארץ תדשים אחדים לאחר־מכן באורח בלתי ליגאלי. מטעם זה נשללה מאותם מהגרים הזכות לקבל דירות וזכויות אחרות. ילדיהם לא נתקבלו בבי"ס, בבתי"ח מסר־תם לקבלם. מטעם זה הם מקיימים בתי־ספר משלהם ומרפאים את חו־ליה על־ידי רפואה טבעונית. בדי־מונה הצטיפות בדירות עצומה. לרי־שות 600 נפש עומדות 22 דירות. בשל הצטיפות אין בדירות רהיטים, אלא מזרנים. דיר־תבליטיים. המ־שמשים כמרשבים ביום ומזרונים בלילה. בשל המחסור במקום, מש־כנים אנשי הכת בשיטת המיטה המשמת. הם לנים במשמרות. חם אי־נם מסוגלים להשיג דירות נוספות, משום שקשה להשיג דירות בשוק החופשי.

לידות במרקדטים

בראש הכת עומדים נשיא וסגן־נשיא, והם הנציגים כלפי פנים ו־כלפי חוץ. הם חיים בקומונה, ומת־פרנסים ממכירת חפצי־אומנות מ־עיר, ומהכנסות הלהקה הקולית „שליחי הנשמה". להקה זו מונה 27 איש ומופיעה בכל רחבי הארץ. כל הכספים נכנסים לקומונה. אנשי הכת נחשבים כתיירים, ולכן אינם נהנים משירות התעסוקה. לאחר ש־הועדה המרכזת של ההסתדרות הכו־רה בהם, הם יזכו בשירותים בפר־סים בתחום הסוציאלי. עד־כה ילדו הנשים במיקלטים, וחברותיהן שימ־שו כמיילדות.

אנשי הכת פתחו ביתות־לימוד ב־מיקלט ובחדרי־דירות. בית־ספרם מתנהל בצורה נאותה. בדימונה מצויים 250 תלמידים, בערד 75 וב־מצפה־רמון 75. מלמדים אותם 40 מורים. בדצמבר 1973 המליץ בית־המשפט העליון, כי שר־הפנים יש־קול שנית את האפשרות לאפשר לעותרים להישאר בארץ. הכושים העבריים מתווים בעיה לשכניהם. יאם לא תיפתר הבעיה עשויה לבוא התבערות. תושבי שכונת הנצחון בדימונה השקיעו את כל כספם כדי לרכוש דירות, אך השכונה הפסה לדעריהם ל„הארלם". וערך דירות־תיהם ירד.

המשטרה אינה יודעת כיצד להת־מודד עם השאלה, בכיוון שאין מדי־ניות ברורה. התסתדרות החליטה לקבלם והיא ממליצה לדאוג להם לשירותי העסוקה, רפואה וחינוך. כן ממליצה ההתסתדרות לסייע בידיהם להקים מיבין זו מושב בערבה. ש־ייצר אוכל טבעוני בעיקר. גורמים בארה"ב, בינהם יהודים, גילו ת־עניינות בכושים העבריים ותבעו פתרון להם.

ז'אק אמיר מקווה, כי בוועדת ה־פנים יידון הנושא ברציגות, ויימצא לו פתרון חוקי ומעשי לטובת הבו־שים העבריים, ותושבי דימונה, מיצ־עה־רמון וערד גם יחד.

"דבר" 23.3.78

ועדת־הפנים תדון בבעיית „הכושים העבריים"

ועדת־הפנים של הכנסת תדון במצב „הכושים העבריים" שבדרום — נקבע בהסכם בין שר הפנים ד"ר י. בורג ובין ח"כ ז'אק אמיר (מערך). השר בורג ביקש מח"כ אמיר לא להגיש הצעה לסדר היום בנושא זה. במליאת הכנסת כל זמן השיחות של ראש הממ־שלה בואשינגטון והבטיח לו ל־שלה בנושא. סיעות „שלי" ו„יש־מחו בפני יו"ר הכנסת על שר־ביש נוהלי הכנסת כדי „להסתיר מתחת לשטיח מציעת זכויות אז־רח אלכסנדריות בישראל", וגינו את ח"כ אמיר על העיסקה שעשה עם שר הפנים.

ח"כ אמיר הגדיר את מחאת של"י ו„יש כ„נטרגיה", ומחה על כך שנציגי סיעות אלה מסר־לים סמך בכוונתו הכנה להע־לות את בעיית הכושים העבריים.

מאת יוסף בורג

„אל תלמדוני איך לנהוג באופוזיציה" "אמרק" 23.3.78

ז'אק אמיר

„חברי הכנסת מאיר פעיל ושו־למית אלוני לא ילמדו אותי איך לנהוג באופוזיציה" — הגיב ח"כ ז'אק אמיר בחריפות על הודעתם של מאיר פעיל ושולמית אלוני כי הוא אינו יודע אופוזיציה מהי.

הודעות אלה באו בעקבות הסכם שהשיג ח"כ ז'אק אמיר עם שר ה־פנים ד"ר יוסף בורג, כי שאלת מעמדם של אלף הכושים העבריים הגרים בערד, דימונה ומצפה־רמון תידון בועדת־הפנים ולא במליאת הכנסת, כדי לא להקשות על ראש הממשלה בעת שהותו בארה"ב.

הסכם זה הרגיז את ח"כ פעיל ואלוני והם תקפו את ז'אק אמיר בהודעתם ועל כך השיב ז'אק אמיר, כי הסכים להצעתו של שר הפנים מתוך שיקול לאומי.

הכנסת

התרבו התלונות על מעשי „הכושים העבריים"

"מעריב" 12.4.78

ח"כ ז'אק אמיר הציע לשר הפנים לערוך מיפקד זיהוי של הכושים ולהעניק להם תעודות זהות חוקיות כדי לחסל את „פצצת הזמן" הזו

מאת מאיר אהרוני

שר הפנים ד"ר יוסף בורג נועד עם משלחת מיימונה בראשותו של ח"כ ז'אק אמיר, ראש העיר, ערמון לדדי, וס"מ ראש העיר, ישראל נבון, לדיון בבעיית „הכושים העבריים". חבר הכנסת ז'אק אמיר מנדיריה ב„פצצת זמן".

תלונות הכושים בשכונת הנצחון — שבה מתגוררים כ־600 כושים עבריים, הולכות ורבות. בני הכת מתגוררים בדימונה וחלקם גם בערד ו־במצפה רימון — ללא מעמד חוקי. הם חיים בצפיפות גדו־לה מאוד ויש מהם שבדירה של 54 מ"ר מתגוררות 25 נפ־שות (!) — כיוון שאין המ־קום בדירה מספיק לכולם — אין ריחוט אלא בעיקר מז־רנים. הם ישנים בשיטת „ה־מיטה החמה", במשמרות.

ילדי הכושים העבריים לומ־דים במקלטים והלהקה שלהם, להקת „הנשמה", עורכת את חזרותיה בתחבת שבשכונה. הרעש הנגרם עקב כך, יצר עימות מתמיד עם שכנים ה־מבקשים שקט.

אנשי הכת אינם מסוגלים להשיג דירות נוספות עקב ק־שיים בשכירת דירות. אורח החיים של הכת, מבחינה כל־כלית ותברותית, הוא בעל אי־פו של קומונה.

הצפיפות הגדולה נוצרה עקב העובדה שהכושים ה־עבריים הראשונים שהגיעו לפני 11 שנה, זכו למקומות עבודה והשתלבו במערכת ה־חינוך, אך הבעיה התחדדה כשנאסר עליהם לעלות — ו־הם החלו להסתנן לבתי ה־כושים העבריים ומתגוררים כ־בר בדימונה, לאחר שהשמידו את תעודותיהם האמריקניות.

חבר־הכנסת ז'אק אמיר, ה־גיש הצעה לסדר היום בנושא הכושים העבריים. אך שר ה־פנים ביקש ממנו לדחות את הנושא, ולקיים דיון בוועדה הפנים ולא במליאת הכנסת. ח"כ אמיר נענה להצעה, ב־תנאי שתתקבל משלחת מ־דימונה אצל השר.

ח"כ ז'אק אמיר הציע לע־רוך מפקד־זיהוי ולהעניק ל־כושים העבריים תעודות זהות ומעמד חוקי, כדי שיוכלו לז־כות בשירותים המוענקים ל־אזרחי המדינה.

ח"כ אמיר טוען שיש ל־ישבם במקום אחר בנגב, לה־ענק להם שטח ובני הכת יוכלו לחיות חיי קיבוץ גלגדל מזון טבעוני. לדבריו, הכושים ייענתו להצעה זו.

שר הפנים, ד"ר יוסף בורג הבטיח כי יש לנקוט צעדים מעשיים לפתרון הבעיה וחב־טיח למשלחת לבדוק את ה־הצעות שהועלו ולהודיע ב־הקדם על החלטתו.

דימונה

מאת מיכל קיבוצית

ח"כ ז'אק אמיר: אנשי כת ה־כושים העבריים הגיעו מארה"ב ל־ישראל דרך ליבריה לפני כ־10 שנים. חלקו גלים. כיום מגיע מספרם ל־1,000 והם מפוזרים בדימונה (600), מצפה־רמון (200), ועפרה (200). הגל הראשון מנה 100 נפש. העליה היתה ליגאלית, ועליה הסכימו באותם ימים מנו רח"מ יגאל אלון ושרי־הפנים דאז חיים שפירא. מהגרי הגל הראשון קיבלו ברטיס טיול משפחת הסוכנות היהודית ונהנו מחלק מ־זכויות של עולים חדשים. הם קיב־לו דירות עולים בתנאי שכירות, אור לקבל עבודה דרך הלשכה ו־עזרה להשתלב במערכת החינוך.

הגל השני היה גדול מהראשון, והגיע לארץ תדשים אחדים לאחר־מכן באורח בלתי ליגאלי. מטעם זה נשללה מאותם מהגרים הזכות לקבל דירות וזכויות אחרות. ילדיהם לא נתקבלו בבי"ס, בבתי"ח מסר־תם לקבלם. מטעם זה הם מקיימים בתי־ספר משלהם ומרפאים את חו־ליה על־ידי רפואה טבעונית. בדי־מונה הצטיפות בדירות עצומה. לרי־שות 600 נפש עומדות 22 דירות. בשל הצטיפות אין בדירות רהיטים, אלא מזרנים. דיר־תבליטיים. המ־שמשים כמרשבים ביום ומזרונים בלילה. בשל המחסור במקום, מש־כנים אנשי הכת בשיטת המיטה המשמת. הם לנים במשמרות. חם אי־נם מסוגלים להשיג דירות נוספות, משום שקשה להשיג דירות בשוק החופשי.

לידות במרקדטים

בראש הכת עומדים נשיא וסגן־נשיא, והם הנציגים כלפי פנים ו־כלפי חוץ. הם חיים בקומונה, ומת־פרנסים ממכירת חפצי־אומנות מ־עיר, ומהכנסות הלהקה הקולית „שליחי הנשמה". להקה זו מונה 27 איש ומופיעה בכל רחבי הארץ. כל הכספים נכנסים לקומונה. אנשי הכת נחשבים כתיירים, ולכן אינם נהנים משירות התעסוקה. לאחר ש־הועדה המרכזת של ההסתדרות הכו־רה בהם, הם יזכו בשירותים בפר־סים בתחום הסוציאלי. עד־כה ילדו הנשים במיקלטים, וחברותיהן שימ־שו כמיילדות.

אנשי הכת פתחו ביתות־לימוד ב־מיקלט ובחדרי־דירות. בית־ספרם מתנהל בצורה נאותה. בדימונה מצויים 250 תלמידים, בערד 75 וב־מצפה־רמון 75. מלמדים אותם 40 מורים. בדצמבר 1973 המליץ בית־המשפט העליון, כי שר־הפנים יש־קול שנית את האפשרות לאפשר לעותרים להישאר בארץ. הכושים העבריים מהווים בעיה לשכניהם. יאם לא תיפתר הבעיה עשויה לבוא התבערות. תושבי שכונת הנצחון בדימונה השקיעו את כל כספם כדי לרכוש דירות, אך השכונה הפסה לדעריהם ל„הארלם". וערך דירות־תיהם ירד.

המשטרה אינה יודעת כיצד להת־מודד עם השאלה, בכיוון שאין מדי־ניות ברורה. התסתדרות החליטה לקבלם והיא ממליצה לדאוג להם לשירותי העסוקה, רפואה וחינוך. כן ממליצה ההתסתדרות לסייע בידיהם להקים מיבין זו מושב בערבה, ש־ייצר אוכל טבעוני בעיקר. גורמים בארה"ב, בינהם יהודים, גילו ת־עניינות בכושים העבריים ותבעו פתרון להם.

ז'אק אמיר מקווה, כי בוועדת ה־פנים יידון הנושא ברציגות, ויימצא לו פתרון חוקי ומעשי לטובת הבו־שים העבריים, ותושבי דימונה, מיצ־עה־רמון וערד גם יחד.

מאת סופר „דבר" בכנסת

ח"כ ז'אק אמיר (מערך) פנה אתמול מעל במת ה כנסת לראש־הממשלה בקריאה לחורות לשר־האוצר לנטוש את „הרעיון הנאצי" בדבר מניעה במיבאות ה־ילד הראשון והשני.

בישיבת פגרה מיוחדת של ה־כנסת, תקף אתמול ח"כ אמיר את הרעיון לבטל את קיבאות הילד הראשון והשני. הציע לי־ממשלת לחפש דרכים אלטרנ־טיביות כדי להסוך את אותם מאות המיליונים בהם הוא רוצה. ח"כ אמיר אמר, כי על שר־האוצר, בבואו להציע קיצוץ ב־קיבאות הילדים, לזכור שמערכת ההמבות לילדים לפני הרפורמה במס־הכנסה מלמה בין־היתר ני־סיים אישיים בגין ילדים ובנוסף לכך שילמו קיבאות אוניברי־סליות לילדים מחילד השלישי ואילך. והמעסיקים אכן שילמו לעובדיהם ישירות באמצעות ה־משכורת עבור שני הילדים ה־ראשונים במשפחה. היו מקומות עבודה שילמו בפעיל זה של ילדי עובדים סמנים גדולים ו־נבבדים יותר. כיום, לאחר הרפורי־מה, הוצמד ערך נוסף קיבצה לעבד המחירים לצרכן במאה אחוזים. הרפורמה הכניסה למע־נוכאים לקבלת קיבצה ילדים א־כל ילדיהם של אזרחי המדינה.

מכתבו של שר־האוצר ד"ר א"כ כושל

.אם תתבטלנה קיבצאות הילדים רק לגבי משפחות שיש לה־ילד אחד או שני ילדים, האם ־־ מישהו המאמין שהתסתדרות. ד־מיינות 80 אחוז מאזרחי המדינ־לא תתפש דרכים אחרות כד־להחזיר לשכירים את אותם 00 מיליון הלי שיינזלו מהם ד־ שא־ח"כ אמיר.

בהמשך דבריו תקף ח"כ אמ־את המדיניות הסוציאלית הנר־סיבית של הממשלה. .האם נחוז־

יו"ר ועדת העבודה סירב לדחות דיון

מאת סופר „דבר" בכנסת

סערת רוחות פרצה אתמול בין שיבת ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, אשר דנה בהצעה להגדיל את שיעור הפיצוי המשולם באמצעות הביטוח הלאומי ב־12 אחוז. חברי סיעת המערך בוועדה, חברי הכנסת ארבל־אלמוזלינו, מיכאל אמיר וגרוסמן, ביקשו לדחות את הדיון לחיום, כדי לקיים התייעצות סיעתית.

יו"ר הוועדה, ח"כ פרוש, דחה בקשה זאת וביקש לעבור להצבעה. התיכוח „התחמם" כאשר הציע ח"כ זאב אמיר להגדיל את שיעור הפיצוי ל־15 אחוז, מאחר שהתייקרות הצפויה בחודשה החדשים הקרובים היא 12 אחוז.

ח"כ שושנה ארבלי אמוזלינו אמרה, כי התעלמות מבקשה לדחות הדיון היא למחרת על מנת לקיים התייעצות, לא קרתה בשום ועדה.

משנמנעה התעבה על הצעת המערך, אמר ח"כ אמיר: „לא תהיה כאן סתימת פיות, אנו לא נסבול התנהגות בריטית כזאת".

ח"כ אמיר מציע להציב פסיכולוגים ושוטרות בתחנות משטרה לטיפול במקרי אונס

מאת סופר „דבר" בכנסת 13.7.77

ח"כ זאב אמיר (מערך) שאל אתמול את שר־הפנים והמשטרה מיכה דגן י. בורג, האם הוא מוכן להורות על העמדת פסיכולוגים ושוטרות לרשות תחנות המשטרה כדי שאלה יחקרו ויטפלו במקרים של אונס.

בשאילתה לשר־הפנים והמשטרה, המסתמכת על רשימת שיטיעה לפני שבועיים במוסף „הארץ", שואל ח"כ אמיר עד, האם המשטרה סגלה כשורה במקרה המתואר באותה רשימה, כמה מקרי אונס נרשמו בשנתיים האחרונות, בכמה ממקרים אלה הובאו הנאשמים לבית־המשפט, נשפטו והורשעו, ומה ברשות השר לעשות כדי להרתיע אנסים פוטנציאליים בעתיד.

תובע זימון הכנסת

מפי „דבר" בכנסת מוסר:

ח"כ ז. אמיר (מערך) פנה היום ליו"ר סיעת המערך בכנסת בבקשה לפעול לזימון הכנסת לישיבה מיוחדת לדון במדיניות הסוציאלית של הממשלה והמגמה לפגוע בקיצבות הילדים.

ח"כ אמיר הטעים, כי במגמה זאת יש משום פגיעה קשה במאות אלפי משפחות בישראל.

הצעות לעידוד העלייה

20.12.77

ח"כ זאב אמר (מערך) הציע שיגור ראשי עירות פיתוח לעידוד גרעיני עלייה מחו"ל, ארגון משפחות ומתנדבות בארץ לקליטת עלייה ותכנית חסכון לרכישת דירות לעולים חדשים בתנאים נוחים.

תיק של שר־האוצר שמחה אוליך ליורדים בארצות־הברית.

ח"כ אמיר הודיע במברקו לח"כ שחל, כי הדיון בכנסת אינו סובל דיחוי. נוכח „הצהרות בוסר של שר־האוצר להעניק זכויות עולים ליורדים, מה שמשדד יורדה המונית ובולם את המאמצים לשכנע את היורדים לשוב למולדת".

מאת סופר „דבר"

26.9.77

ח"כ זאב אמיר מדימונה פנה אתמול ליו"ר סיעת המערך בכנסת, משה שחל בדרישה שיפעל לכינוס דחוף של מליאת הכנסת בסגרת, כדי לדון בחבטחו

הצעה בוועדת הרווחה: רופאים צעירים יחויבו לעבוד שנה באיזור־פיתוח

מאת א. גבע, סופר „דבר"

בוועדת הרווחה של הכנסת מתנבשת הצעה, שלפיה יחוייבו רופאים צעירים לעבוד שנת באזורי הפיתוח.

הוועדה דנה בסוגיה זו בעקבות הצעה לסדר היום של ח"כ זאב אמיר מהמערך. בעת הדיונים נודע לוועדה שמשרד הבריאות מצא רופא לשני הלילות לירוחם, ובי הצבא הסכים לסייע בקיום סדר פאת ביתחם (קרא בנפרד).

הצעות דומות פורסמו לפני כמה שבועות. ע"י קופת חולים. בוועדת הרווחה כסרו אתמול נציגי קופת שהציעו הלוואה עומדת של עב אלף ל"י לרופא שיסכים לעבור לנגב. אותו רופא יקבל הקצבה מיוחדת לרכב, השתתפות בשכר דירה ותשלום השתלמות גם בבית חולים.

תרשב דיכונה משרם מכיסו לאמבולנס

ועדת הרווחה שבעה אתמול סרטים על המצב בדיכונה. רופא אחד מטפל ב־4,000 ילדים (הנורמה היא עד אלף ילדים), אין רופא כירורג ואין רופא אורתופד. מרפאות רבות חסרות ציוד. תרשב הזקוק לאשפוז משלם ממיסו 200 ל"י לאמבולנס המעביר אותו לבית חולים בבאר־שבע. זאב יאמיר, וכן חברים אחרים בוועדה הבעו ממשרד הבריאות במקום לעשות לשיפור המצב יתם שוקלים הנהגת שנת שירות באזורי הפיתוח.

ממשרד הבריאות נמסר אתמול, שתוסבי יחתם הסמיעו טענות רבות נגד הרופא המקומי וקופת חולים הסכימה להפנותו לוועדה מקצועית, שתבחן מתרים את כושרו.

„דבר" מגלה: אנשים מגיעים לבתי־חולים בלי אמבולנס

[illegible]

ח"כ זאב אמיר עוב את ישיבת הסיעה בדעם על שכלל לא הביאו לדיון את תביעתו שהמערך יגיש גם הוא הצעת אי אמון נגד הממשלה, כפי שעשה סיעת השמאל הקטנה. מסתבר שראשי סיעת המערך הם בדעה, כי עניין ה"צדדים הכלכליים אינו דחוף, כדי להגיש כבר בשלב זה הצעת אי אמון נגד הממ-

פלומין: יוגדל הפטור ממס רכוש על דירות

סגן שר האוצר, יחזקאל פלומין, הודיע אתמול לכנסת, כי האוצר יביא — לקראת שנת הכספים הבאה — תיקון לחוק מס רכוש, לפיו יועלה הפטור ממס זה מ-200 אלף ל"י כיום ל-300 אלף ל"י מערך הדירה.

בכך השיב פלומין על הצעת חוק פרטית של ח"כ זאב אמיר (המערך) שהציע להנהיג באזורי הפיתוח פטור של מס רכוש על סכום של 400 אלף ל"י מערך הדירה.

ברוב קולות סיעות הקואליציה הורדה הצעת ח"כ זאב אמיר מן הסדר.

ח"כ זאב אמיר תבע „לשים עץ ליהה דבש עם בנין, לא-חר שהתחיל בהתקפה על ה-מערך". הוא דרש לעשות מעל דוכן הכנסת חשבון נוקב עם בנין על כל הפרשיות שהיה מעורב בהן. מאז הקמת ה-מדינה, ואף-על-פי-כן יש עתה אווירה של הצלחה לגבי מסע בנין, כי קל יותר לעורר רגשות מאשר לדבר אל השכל. גאולם, המערך צריך לומר דברים בלתי פופולריים — כי אין כל הישג ממשי במסע זה לוושינגטון.

26.3.77

☆ ☆ ☆

המשכנתאות הניתנות מסעם משרד ה-בינוי והשיכון למשתכנים באזורי פיתוח ולזוגות צעירים בכל חלקי הארץ קוצרו מ-30 שנה ל-12 שנה — מסר לכנסת שר הבינוי והשיכון גדעון פת.

הוא הסביר כי קיצור תקופת פרעון המשכנתה מביא לתוספת שער הריבית שלה. לכן קיצור תקופת ההלוואה הביא הסבה למשתכנים, הנהנים ממשכנתאות מטעם הממשלה.

השר פת השיב לח"כ ז'ק אמיר (מערך), שהתריע כי קיצור תקופת המשכנתאות מטיל עול נוסף על זוגות צעירים ותושבים בעיירות פיתוח. הדבר גם יפגע, לדעתו של ח"כ ז'ק אמיר במדיניות פיזור האוכלוסיה.

☆ ☆ ☆

ח"כים מהקואליציה ישבו במזנון והאופוזיציה נחלה נצחון

3.11.77

ברוב של קול אחד הצליחה האופוזיציה להסיר מעל סדר היום את ההצעה לדון בוועדת הכלכלה על שביתת התחזוקנים ב„אל-על"

מאת יחיאל ליכוד

שבוע ימים בלבד לאחר השמעת דו"ש למשלה ו"הרחבת הפסים הקואליציוני בכנסת ל-78 ח"כים ספגה אתמול הקואליציה הכורעת בת את הסכמה הראשונה מ-ידי האופוזיציה המצומקת. על חודו של קול אחד — ברוב של 16 נגד 15 — הצליחה האופוזיציה להסיר מסדר יומה של הכנסת, בניגוד לעמדת הממשלה, את ההצעה להעביר לדיון בוועדה את נושא שביתת עובדי התחזוקה של „אל על".

את ההצעה לסדר היום בנו-שא העלה ח"כ הלל זיידל (ליכוד) אשר טען כי שביתה זו, שפרצה ללא התראה מוקדמת וללא אישור ההסתדרות, גובלת בהסקרות ובחוסר אחריות. זיידל תקף את „התופעה החמורה של קבוצות לחץ זעירות וחסרות אחריות המ-שתקות ללא ניד עפעף שירות כה חיוני". יש להגיע לאלתר למסקנה שהברירה היא: חוק בוררות חובה, או סגירת „אל על".

שר התחבורה התקשורת, מאיר עמית, שהשיב על ה-הצעה בשם הממשלה, אמר, כי „אנשי התחזוקה, לקחו ס-רמס' על המצב שנוצר בעקבות המדיניות הכלכלית ה-חדשה".

עמית הציע להעביר את ה-נושא לטיפול בוועדת הכלכ-לה של הכנסת, אך הדגיש, שהממשלה לא המתין לדיון זה, כדי שתוכל להמשיך ול-טפל בבעיית „אל על".

ח"כ ז'אק אמיר (מערך) ה-ציע להוריד את הנושא מסדר יומה של הכנסת והוסיף: — „איננו בא להגן על שביתות פראיות, אבל לבוא כיום ב-צורה קונסטרוקטיבית ולערוך אתם חשבון — לא זה המקום. א-תם קבעתם מדיניות כלכלית חדשה ואלה תוצאותיה".

לפתע הבחין ח"כ אמיר כי הקואליציה מצויה במיעוט ב-אולם המליאה ותוא הפסיק את נאומו, כדי לאפשר הצ-בעה מהירה. אנשי „הליכוד" אצו אל המזנון, כדי להזעיק את חברי הקואליציה לאולם המליאה. אך כאשר הגיעו „ה-בייסות החדשים" לאולם היה מאוחר מדי: על חודו של קול הצליחו 16 חברי האופוזיציה להסיר את ההצעה מסדר יו-מה של הכנסת.

אין צימצום בטכסטיל

כתעשיית הטכסטיל אצלנו לא צפוי צימצום כפי שחדשים רבים. לחיפר, העקף יפעל ביתר שאת.

זאת הבטיח אתמול, בכנסת שר התעשיה, ה-מסחר והתיירות, יגאל הורוביץ, בתשובה להצעת לסדר היום שהגיש ח"כ ז'אק אמיר (מערך).

1.2.78

ז'אק אמיר מציע שנת חובה לרופאים צעירים באזורי פיתוח

4.1.78

עמ' - קמשאר

ז'אק אמיר (עבודה) העלה בוועדת הרווחה הצעה לפיה יחוייבו רופאים צעירים בשנת שירות באזורי פיתוח, ותמורתה יקבלו הנחה רבינית משכר הלימוד בבית-הספר לרפואה.

הצעה זו, שטרם נוגשה להצעת חוק פרטית, הועלתה בעקבות המחסור ברופאים ביישוב הנגב בכלל ובירוחם בפרט. היום תדון הכנסת בארבע הצעות לסדר היום על מצוקת העיירה ירוחם בתחום שירותי הרפואה.

לפני שבועות אחדים החליטה ועדת השרים לרווחה, בראשותו של פרופ' ידין, להציב בירוחם אדם שיתאם וירכז את כל שירותי הרווחה. יחידה אמורה לשמש דגם לעיירה שתיהנה משילוב כל השירותים, ומשיחום רב-מדי.

ידיעות אחרונות

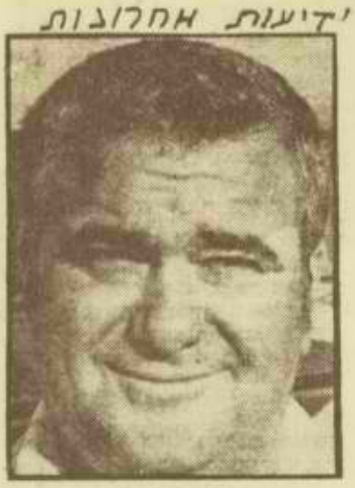

ז'אק אמיר
תוכנית פעולה

11.11.77

בלי אירגון מלמעלה

גם ח"כ ז'אק אמיר טען, כי הפגנות ושביתות מיידיות יהיו חסרות הד. הוא הציע למסור בידי ועדי העובדים ברחבי הארץ את רסן התסיסה והמרד, בלי אירגון מלמעלה. ז'אק אמיר, שבעצמו קשור קשר הדוק עם ועדי־עובדים בדרום הארץ, הציע גם תוכנית לפעולה: לפתח ב־1 ב־נובמבר את כל הסכמי־העבודה ולה־שיל על ועדי־עובדים לפתח במו"מ עם הנהלות המפעלים. יהיה בכך, אמר, משום מתן תמריץ להפעלת צי־בורים המוניים. בנוסף לכך, הציע אמיר, לתבוע כבר עתה תוספת־יוקר מלאה אפילו עבור חודש דצמבר, צע־דים אלה יהוו אתגר. שיגרור שיתוף־פעולה מצד ועדי העובדים.

ז'אק אמיר העמיד את הנושא כמי שיקבע את עתיד תנועת־העבודה באר־ץ: להתקיים או לחדול. אחרת, תאבד תנועת־העבודה מערכה ומדינת־ישראל לא תהיה בעלת אופי שז'אק אמיר מבקש לראות בה.

סימנים ראשונים

ידיעות אחרונות

לא צריך היה להיות אורח מבוגר מחו"ל, כדי להבחין באווירה שררה ב־ועידה. ח"כ ז'ק אמיר מהמערך קבע ברד־רות: „היו סימנים מראיגים של גילוי שינאה כלפי שני המחנות העיקריים, שהיוו את גרעין השדרה של הועידה. מצד אחד, הימין הקיצוני, אשר הרד למקום לא לו — לאינוד המקצועי על כל שלוחותיו, ומצד שני מגועת העבודה, אשר מתסקידה לייצג עובדים שכירים על כל גווניהם. בועידה

זו נפרצו הסכרים, ואת מקום המלל הרב תפסו לסירוגין קריאות הביניים, ההפרעות, השתקת הנואמים ותיגרות הידיים".

המערך הזעיק תיגבורת והקואליציה נותרה במיעוט

12.1.78

הצעתו של ח"כ יגאל אלון להנהיג שבוע־עבודה בן 5 ימים — הועברה לוועדה □ התפטר „מצליח" הליכוד

אולם „המצליח" של סיעת המערך, ח"כ ז'אק אמיר הצליח ברוב חריצותו להבהיל במהירות מהמזנון תיגבורת של ח"כים מהמערך. היו"ר הורמו להצבעה ויו"ר הישיבה ח"כ חייקה גרוסמן (מערך) מיהרה לערוך את ההצבעה הזו בטרם יגייס הליכוד את כוחותיו.

התוצאה: עמדת הער לא נתקבלה. ח"כ יגאל אלון וכה והצעתו להנהיג אצלנו שבוע עבודה בן חמישה ימים תובא בקרוב לדיון בוועדת העבודה והרווחה של הכנסת.

„קונצנזוס לאומי" על הגדלת פטור ממיסים באזורי־פיתוח

שר־האוצר הודיע על המלצה להגדיל הפטור בעיירות הפיתוח

— מאת נמים מאימו —

בשורה טובה לתושבי עיירות הפיתוח: שר האוצר, שמחה ארליך, הודיע במכתב לחבר הכנסת ז'ק אמיר (מערך), כי הוגשה המלצה משותפת לקואליציה ולאופוזיציה, בדבר הגדלת הפטור ממס־הכנסה באיזורי הפיתוח.

על־פי התוכנית החדשה, שתוגשם, כנראה החל מ־החודש הבא, ייהנו תושבי אילת, מצפה רמון, ירוחם, מעלות וקריית־שמונה, מ־פטור של 10 אחוז מגובה הכנסתם, לעומת 7 אחוזים עד כה. ישובים אלה מ־סווגים כ־ישובי פיתוח א' פלוס".

דימונה, אופקים, נתיבות, בית־שמש ואור־עקיבא, ה־מסווגים כ־איזורי פיתוח, א'", יקבלו פטור של 8 אחוזים מההכנסה, לעומת 5 אחוזים עד כה. ישובים המסווגים כ־פיתוח ב', כגון קריית־גת, יקבלו פטור של 6 אחוזים לעומת 3 אחוזים.

ח"כ ז'ק אמיר העלה עוד בכנסת השמינית שתי הצ־עות לסדר היום, בהן ביקש לדון בעתיד העיר אילת ו־בשכר הנמוך במשק באי־זורי פיתוח. דבר המונע את הגדלת האוכלוסיה. ההצעות הועברו לדיון בוועדת ה־כלכלה ובוועדת העבודה. אולם הדיון לא הסתיים ב־כנסת השמינית. עם כי־נונה של הממשלה החדשה ביקש ח"כ אמיר משר־האוצר החדש, שמחה אר־ליך, להשלים את הטיפול בהצעותיו.

10.1.78

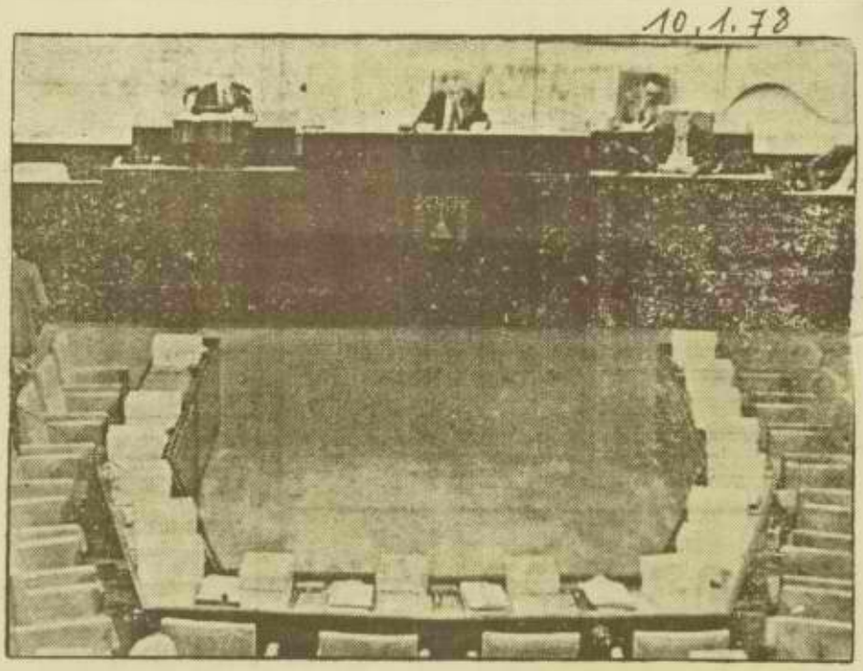

בעת שנשא שר האוצר שמחה ארליך את נאום התקציב היה שולחן הממשלה כמעט ריק לחלוטין. ראש הממשלה ישב ליד השולחן דקות אחדות בלבד ובמהלך הנאום שוחח אף עם מספר חברי כנסת. בכנסת אמרו אתמול כי תופעה כזו של היעדרות שרי הממשלה משולחן הממשלה בעת נאום התקציב אינה זכורה בשנים קודמות. בשעת הנאום קרא לעבר שר האוצר חבר הכנסת ז'ק אמיר (מערך): „השרים הנעדרים מביעים בך אי־אמון". ארליך לא השיב.

ח"כ ז'אק אמיר קורא לממשלה:

סייעו בהמשך בינוי ביה"ח

ביום ד' השבוע הגיש חבר הכנסת ז'ק אמיר ליו"ר הכנסת הצעה דחופה לסדר היום בנושא המשך פיתוחו ובינויו לאלתר של בית החולים „סורוקה" בבאר־שבע.

חבר הכנסת אמיר ציין בהצעה שהגיש, כי בית ה־חולים בבירת הנגב משרת אוכלוסיה המתקרבת לרבע מיליון תושבים מבאר־שבע והסביבה.

בית חולים יחידי זה ב־איזור מתקשה להציע שי־רותים רפואיים ללא תק־לות, בשל הקפאת הבניה בו. מרכז קופת חולים החליטה לפני מספר שנים — מוסיף ח"כ אמיר — להרחיב את האפשרויות הפיזיות של בית החולים והשקיעה עשרות מיליוני לירות בבניית אגפים נוספים, אשר יהוו תשתית רצינית ומתאימה, שתאפשר למוסד רפואי חשוב זה לע־מוד בדרישות התושבים ו־הרפואה המתקדמת.

אין צורך לציין, כי המצב הנוכחי — הקפאת המשך הבניה — עלול לגרום ל־קשיים במתן השירותים ה־רפואיים לאוכלוסיית הנגב. דבר זה עלול לגרום, חלילה, לבעיות אנושיות קשות.

אי לכך חייבת הכנסת ל־תת את דעתה מיד לסוגיה זו, לפני שנעמוד בפני מצי־אות קשה ואולי אף טרא־גית.

חבר הכנסת ז'אק אמיר, אשר ביקר באחרונה את ר־מת השירותים בבית החולים „סורוקה" החליט (כך מסר לכתבנו) לפעול ללא ליאות כדי לסייע בידי הנהלת ה־מוסד לשפר את שירותי בית החולים (**ראה כתבה על חוער המפקח של קו־פת חולים בגליון זה**).

ביום ד' השבוע הביא ח"כ אמיר את נושא מצוקת ה־אישפוז לידיעת שר הבריו־אות, מר אליעזר שוסטק, וביום ה' נפגש עם יו"ר מר־כז קופת־חולים, פרופ' י' דורון, כדי ללמוד את ה־נושא לעומקו, לפני שתוג־לה הצעתו במליאת הכנסת

ח"כ ז'ק אמיר הגיש הצעת חוק לתיקון פקודת מס־הכנסה

13.1.78

חבר הכנסת ז'ק אמיר, שהוא, כידוע תושב הנגב (דימו־נה) ואיש המערך, הגיש השבוע לנשיאות הכנסת הצעת חוק לתיקון פקודת מס־הכנסה. ההצעה מדברת על שיחרור תושבי אזורי הפיתוח (ובו גם אפקים) מכל מס הכנסה עד לגובה הכנסה של 6000 ל"י לחודש.

משורדו של ח"כ
ז'אק אמיר

ועדת העבודה והרווחה (16.1.78)

פיטורים המוניים בספל כיתן-דימונה ופיטורי ייעול.

"ועדת העבודה והרווחה סבסיחה לעובדי "כיתן" די-מונה כי היא ערה למצבם ולבעיות שנוצרו עקב פיט-ורי העובדים בספל. הוועדה מודיעה כי תעשה כל ש-ביכולתה כדי לפעול אצל הגורמים המוסמכים למצוא פתרונות סיידים ויעילים לעובדים המפוטרים ולעש-ות לקליטתם בעבודה חילופית".

בפגיה זו לעובדים נמסריים הימם הדיון בוועדת העבודה והרווחה, בראשות היו"ר חה"כ מ. פורדש, בה-צעה לסדר היום של חה"כ ז'אק אמיר בנושא: "פי-טורים המוניים בספל כיתן דימונה".

בישיבה הימם השתתף שר העבודה והרווחה ד"ר י. כץ, שהסביר את העקרונות לבנין המשרד החדש לעבו-דה ורווחה ומסר על הקמת הנהלה זמנית למשרד שתפ-קידה לקבוע את מדיניות המשרד בתחומים העיקריים של עבודתו.

בענין הפיטורים בספל כיתן דימונה והנושא הרחב יותר של פיטורי ייעול במשק בכלל אמר השר כי בי-מים אלה הוא לומד את הבעיה על השלכותיה הרחבות-הכלכליות, החברתיות והפסלכתיות- ובקרוב יוחל ב-תחומיה קורים מנחים לפעולת המשרד ובקביעת מדינ-יות בתחום זה.

מנכ"ל שירות התעסוקה מר ב. חקלאי מסר פרטים על פעולת שירות התעסוקה בכל הנוגע להסכה מקצועית ו-השמה בעבודה של מפוטרי כיתן-דימונה. הבעיה לדבר-יו אינגה מחסור במקומות עבודה חילופיים, אלא במ-ציאה עבודה בהתאם למשאת נפשו של כל אחד מהמפוטר-ים. מר חקלאי מסר על התכנית ליצירת תשתית תעסוק-תית בערי פיתוח. כן הציע שהנושא של טיפול בעובד מועמד למפוטרים תוך נסיון לסדרו בעבודה חילופית עוד בתקופת ההודעה המוקדמת על פיטוריו יהיה מעו-גן בהסכמי העבודה הקיבוציים. חברי ועדה שעמדו אף הם על הנושא הזה הבעו כי הוא יהיה מעוגן לא בהס-כמים קיבוציים אלא בחוק. הוועדה סיימה כאמור את הדיון בהבטחה לעובדי כיתן-דימונה כי היא ערה לב-עיותיהם ותעשה כל שביכולתה כדי לפעול להקלתן.

כיסים הקרופים יונחו מסקנות בנושא על שלחן הכנסת.

ז'ק אמיר (המערך), תושב דימונה, הביא את זעקת יושבי הנגב, התובעים הסמקת שירו-תים רפואים מוצמלים לבני העיירות הללו. הוא הציע לתת לרופאים המרוצים מיוחדים, על מנת למשוך אותם לעבודה בעיירות הפיתוח. הוא קבל על תושבי עיירות אלו החייבים לשלם 200 ל"י בכל עת שהם נזקקים לשירות של אמבולנס.

זהו-זה השבוע חדשו
שבועון אופקים 9.11.77

בדיון בכנסת על התוכנית הכלכלית

בדיון על התוכנית הכלכלית שנערך יא מכבר בכנסת, אמר חבר הכנסת ז'אק אמיר: "ה' תוכנית נוגסת בבשר החי של הפועלים ופוגעת בפת לחמם. כל הבטחות הליכוד לצמצום הפערים עפו עם הרוח. עובדי הייצור הפכו לכתובת הראשונה לספיגת המהלומות הכלכליות."

חה"כ ז'אק אמיר תקף את מה שהוא מכנה "הגזרות הכל-כליות אשר נרמו לשוק בצי-

בור" והוסיף: "ציבור הפועלים בשכונות המצוקה בערים הגדו-לות, תושבי ערי הפיתוח וה' ספר האמינו בהבטחות שפיזר הליכוד ועתה האכזבה גדולה והלב דואב. רק חלפו מאת ימי ירח הדבש וכבר התחילה ה' ממשלה הזו לנגוס בבשר החי של ההמונים, בפת לחמם וב-רמת חייהם."

חה"כ אמיר עשה חשבון נו-קב עם ההבטחות שפיזר הלי-כוד והבגידה בהן: "הליכוד הבטיח להלחם נגד העוני וה-יום הוא מגביר אותו. הוא הב-טיח צמצום פערים חברתיים והיום הוא מרחיב אותם. הלי-כוד הבטיח לא להעלות את ה-מחירים ואת המיסים בשנתיים הראשונות לכשיעלה לשלטון; הוא הבטיח להיטיב את מצבם של זוגות צעירים, להמשיך ב-מדיניות של תעסוקה מלאה וי-להאבק בהון השחור — כל זה עף עם הרוח — הליכוד הפר את מילתו.

"קורבנותיה של המדיניות העלילה של הממשלה," אומר חה"כ אמיר, "הגם בראש ירא-שונה העובדים השכירים וה' נושאים על שכמם את עול ה' ייצור והייצוא. עובדים אלו הפכו לכתובת הראשונה לספי-גת מהלומות כלכליות כבדות מנשוא."

חה"כ אמיר שולח אצבע מא-שימה אל הליכוד: "היכן ה' שמש העילה שהיתה סיסמתכם בבחירות האחרונות? היא כנר-אה שקעה באפלה. פועלי ישר-אל לא ישכחו לכם את בגידת-כם בהם. קבעתם שהכל פתוח — משק חופשי(?). אם הכל חופשי, אזי העובדים השכירים, בתמיכת ארגונם המקצועי, ה' הסתדרות הכללית, יאבקו נגד כל פגיעה ברמת חייהם."

גם עם ד"ש מתחשבן חה"כ אמיר: "היכן שקעו עקרונותי-כם? הם שקעו אל תוך הכס-אות המרופדים של שרי הממ-שלה."

ל"בנים" של מפלגת העבודה, היושבים בד"ש, אמר חה"כ אמיר: "בנים אלה הפנו לה עורף וירקו בפניה של מפלגת העבודה עד כדי כריתת ברית עם הימין הקיצוני. אני מקווה שאותם חלקים בציבור הפוע-לים, שנתנו את קולם מתוך תמימות, יתפקחו ויבינו. שרק תנועת פועלים אמיתית היא ה' ערובה להמשך הבטחת בטחונם הסוציאלי והכלכלי."

שר הבריאות, אליעזר שוסטק, בדיון על בעיית ירוחם:

ההסתדרות הרפואית מגלה אזלת יד בשיגור רופאים לעיירות פיתוח

ח"כ ז'ק אמיר: „אילו מדינה אפריקנית היתה מבקשת עזרה רפואית מאתנו — האם לא היו נמצאים מיד מאות רופאים מתנדבים?"

1.11.77

שביתות המחאה מתרחבות היום

עלולות להתפשט בימים הקרובים * ההסתדרות החליטה לדרוש פיצוי מיידי על ההתייקרויות

מאות עובדים מטפעלים באשדוד הפגינו אתמול מול הכנסת. בקהל נראים חברי הכנסת מן המערך ז'אק אמיר (מימין), עוזרי ברעם (לידו, משופם) וחייקה גרוסמן (מול המיקרופון)
(צילם: חגיית חרמון, „24 פלוס")

„חתגשמות שאיפות הבורגנות"

דברי ביקורת השמיעו: ח"כ ז'אק אמיר (מערך) שאמר כי התכנית החדשה נוגסת בבשר החי של הפועלים ופוגעת בפת לחמם וקבל על שעובדי ה"ייצור הפכו לכתובת הראשונה לספיגת המהלומות הכלכליות.

ידיעות אחרי

„הדוורים שובתים"

7.2.78 וצות

ז'אק אמיר קרא תגר על הממשלה: „הממשלה הזו חיה עדיין בזכות פעילותנו האמיצה של נשיא־מצרים. אילו היינו עושים חשבון עם ממשלת־השלטון, היינו מגלים, כי כל מה שהובטח על ידה — שקוע כבר בים־המלח..."

„מרווחי פלאטו"

אמיר, הידוע כמנהיג־פועלים ניכר, שלף מכיסו תלוש־משכורת ו־הציגו בפני הכנסת: „אני מדבר עכשיו על עובד של חברת „המשקם". עובד חמש שעות ביום ו־שכרו אינו עולה על 35 לירות ב־יום. זאת בשמש, בסופה ובגשם. האם מישהו יודע זאת?"

ח"כ חיים קאופמן (ליכוד): „מדוע הממשלה שלך, הקודמת, הירשתה זאת?"

ח"כ אמיר: „התרעתי על כך, ו־אולי בזכותי היא ירדה לא מעט..."

ח"כ גרופר, בקורת רוח: „הממשלה הזאת תצליח יותר".

ח"כ אמיר: „הגיע הזמן לעשות סדר. אני פונה לחברי בדואר־תנו־עה: עליכם לשוב לעבודה! זה חיוני לכלכלתנו, לכולנו".

כשירד ח"כ אמיר מהדוכן, בא כנגדו השר עמית — והשניים פס־חו איש על שכם רעהו. „אינני מאושר", אמר השר, מהצעתו של ח"כ פלאטו־שרון, לשתף את עובד־די דואר־תנועה ברווחים". והוא הסביר: „דווקא שם מפסידים ו־צריך לסבסד את השירות הזה".

ואז היתה בפי ח"כ אמיר הת־עה: „אולי פלאטו־שרון יתרום להם".

הכנסת הרימה את ידיה להצב־עה והחליטה: הדיון בשביתה זו יועבר לוועדת־הכלכלה.

Knesset approves proposal to sell interest in Tefahot

27.12.77

By AARON SITTNER
Jerusalem Post Reporter

The Knesset — by a vote of 37 to 30 — yesterday defeated an attempt by the Alignment to thwart the sale of the Government's share in Bank Tefahot to private interests.

Defending the proposed sale — though admitting [illegible] still have no serious customers — Minister of Housing and Construction Gideon Patt said: "It is clearly the position of this Government to reduce its interests in so many business enterprises. In fact [illegible] largest banks in [illegible] the Government [illegible] interest in five. We must rectify this situation."

Among the MKs voting against the Government proposal were Jacques Amir (Alignment), who urged that not only should the divestiture plan be dropped, but the Government should proceed forthwith to buy up the interests of the private investers in Tefahot and gain full control of the bank.

Amir was also fearful that transfer of the Government's shares to private hands would endanger job security for the bank's 320 employees in its 10 branches.

Patt pledged that when the time for selling Tefahot is at hand, a special ministerial committee would be named to oversee the transaction to protect the rights of all interested parties — including bank employees, mortgage borrowers and persons holding savings deposits in Tefahot.

פת מונה האמצעים להגדלת היצע דירות להשכרה

שר הבינוי והשכון, מר גדעון פת, בסר אתמול לחברי ועדת הכלכלה בראשותו של ח"כ גד יעקובי על האמצעים שנוקט משרדו בשיתוף עם משרד האוצר, להגדיל את היצע הדירות להשכרה.

מדובר בדירות שניות המוחזקות פגורות על ידי בעליהן מפני שלא כדאי להם, בגלל שיעורי מס הכי נסה, להשכירן. התוכנית המוצעת היא לפטור חלק מן ההכנסה מדמי שכירות של דירות כאלו ממס הכי נסה. הדבר יביא להיצע גדול יותר של דירות ויפחית הן את דמי השכי־רות הן את הלחץ בשוק רכישת הדירות.

השר השתתף בדיון שהיתה ועדת הכלכלה בהצעה לסדר היום של ח"כ ז'אק אמיר בדבר חסיונו של [illegible] [illegible]

27.12.77 תמרץ

61

המנהל לבניה כפרית
וישובים חדשים
צורת ההקמה
י מ י ת

1-71

2/4/78

78/ מ- 1742.

לכבוד
ארגון לחימה באלימות נגד נשים
רח' סוקולוב 58
ה ר צ ל י ה

א.נ.,

קיבלנו את מכתבכם ולצערנו לא נוכל להעבות לכם
מכורן שאנו מוסד ממשלתי.

אנחנו אתכם במאבקכם.

ב ב ר כ ה,

לוי אריית
מזכירת ראש צורת ההקמה
י מ י ת

אל/אר.